HET VISSERIJBLAD

33e jaargang — nr 52 — Vrijdag 29 dec. 1967 — Verschijnt wekelijks — Prijs 20 fr.

REDERS - VISSERS

TOUWWERK, GAREN, NETTEN
ALLE VISSERIJTUIG
OLIEGOED,
DE BEFAAMDE HERBERTS VERVEN,
FILTERELEMENTEN
SYNTETISCHE GARENS

rubbervlotten RFD en ELLIOT

mazout, lichte fuel

„Caltex oliën"

HOGE KWALITEIT
LAGE PRIJS
VLUGGE LEVERING

Modern werkhuis voor

PLAATSING EN HERSTELLING
VAN MOTOREN
SCHEEPSELEKTRIEK
REPARATIES EN NAZICHT VAN
AUTOMATISCHE VLOTTEN
Voordelige prijzen
RESERVESTUKKEN voor
BOLNES
ABC
MERCEDES
MOES
vindt U bij

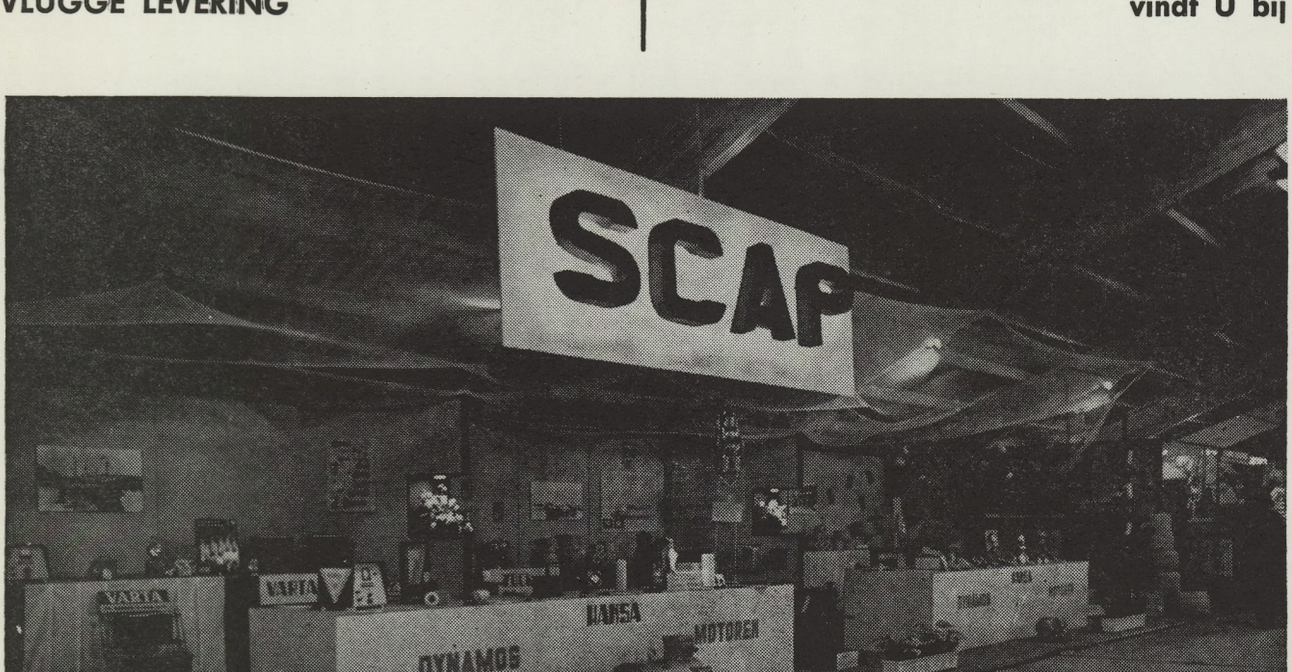

Tel. Privé Dedrie : 738 79
Tel. Privé Praet J. : 781 48

OOSTENDE
Hendrik Baelskaai 27

Tel. (059) 729 51 - 709 31-32
Werkhuis : (059) 787 79
Na 18 u. 30 (059) 745 32

(6169V)

Onze Heilwensen...

Voor velen is 1967 een jaar geworden zoals vele andere... de dagelijkse sleur zonder vernoemenswaardige voorvallen. Doodeenvoudig een jaar dat beleefd werd.

Voor anderen is het voorbije jaar misschien een mijlpaal gebleken of een droevig jaar waarin een dierbaar wezen verloren werd, een jaar van rouw, tegenslag en zelfs rampspoed.

Moge voor al deze mensen 1968 een jaar zijn van voorspoed en gezondheid. In het kader van deze speciale editie willen wij tenslotte een dankwoord richten tot al de personen of ondernemingen die hun medewerking verleenden, hetzij onder de vorm van artikels, hetzij door adverteren. Hun daadwerkelijke steun is noodzakelijk in de uitbreiding van ons vakblad.

DE DIREKTIE

INHOUD

	BLZ.
VAN ONZE MINISTERS A. Bertrand en Ch. Heger	1
NAAR 1968 — door P. Vandenberghe, Uitgever	3
MOGEN WE DE TOEKOMST GERUST TEGEMOET ZIEN? — door Volksvertegenwoordiger Dries Claeys	5
EN WAT VOOR VOLGEND JAAR? — door R. Bauwens, voorzitter van de Rederscentrale	7
WAT HET JAAR 1967 ONS BRACHT — door K. Michielsen	7
DE IN- EN UITVOER VAN VIS EN VISPRODUKTEN — door L. Van Broeck	9
PROBLEMEN VAN DE VISVERWERKENDE NIJVERHEID — door V. Sampers	13
ER IS GEEN DOKTEREN MEER AAN! — door A. Wittevrongel	15
HET ROER OMGOOIEN — door R. Bauwens, voorzitter Propagandaver. voor visverbruik	19
SPIJTS BEPERKTE GELDMIDDELEN — door J. Van Broeck	21
1967 - JAAR VAN HOOGTEN EN LAAGTEN — door R. Billiau	27
ZEEVISRECEPTEN	44
ROND EEN VEERTIGJARIG BESTAAN — door J. Van Hal	45
SUPERKOELEN, TECHNIEK DER TOEKOMST — door Ir. W. VYNCKE	46
ONTWERP EN BOUW VAN VISSERSVAARTUIGEN — door Ir. H. Mainil	47
OVERWEGINGEN BIJ DE JAARWISSELING — door W. Van Roose	49
ENQUETE OVER HET VISLEUREN — door A. Nieuwenhuyse	50
GEMEENSCHAPPELIJKE PLANNING OP EKONOMISCH VLAK — door R. Boels	51
EDMOND CARLIER GAAT OP RUST — door J. Gleissner	52
„'t ZEEMEERMINNETJE" — door L.A. Inghelbrecht	54
BELANGSTELLING IN EN OM ZEEBRUGGE VERRUIMEN — door M. Dezutter	56
DE NIEUWPOORTSE VISSERIJ HOOPT — door J. Verbanck	57
VREDE — door J. Deroose	57
LES POISSONNIERS DETAILLANTS — door R. Fauconnier	59
VAN KAPELLETJE TOT DUIZEND WATT — door J. Praet	59
MARKTBERICHTEN	60
NEDERLANDSE VISSERIJBERICHTEN	65

LIJST DER ADVERTEERDERS

	BLZ.
ACEC-SERVICE, Postbus 254, Charleroi	58
ANGLO BELGIAN COMPANY, Wiedauwkaai 35, Gent	14
APELDOORNSE NETTENFABRIEK, Spoortstr. 29, Apeldoorn-Nederland	8
BELIARD & MURDOCH, Zwaaidok, Oostende	64
BRUSELLE, Kaai 20, Nieuwpoort	30
CHEVRON PETROLEUM COMPANY, Louizalaan 166, Brussel	30
CONTINENTAL n.v., Napelstraat 65, Antwerpen	30
COURONNE, Zandvoordestraat, Stene-Oostende	24
DELEEUW-GELUK, Postbus 3, Yerseke	64
DEWEERT J., Nieuwe Werfkaai 2, Oostende	omslag achter binnen
ECONOSTO, Samberstraat 48, Antwerpen	60
E.D.M.C., Rederskaai 28, Zeebrugge	62
EVEREST, H. Baelskade 40, Oostende	58
HAND IN HAND, Vismijn 71, Oostende	34
HAND IN HAND, Tijdokstraat 34, Zeebrugge	20
HULP IN NOOD, H. Baelskade 27, Oostende	18
KURSAAL, Oostende	58
LE LIS, Baantje, Hamme a/Durme	36
MAASKANT (Machinefabriek), Stellendam-Nederland	32 33
NEWTON DERBY, Alfretonroad, Derby-England	2
ONDERLINGE ZEEVAARTVERZEKERING, Slipwaykaai 2, Oostende	36
OOSTENDSE KREDIETBANK, Karel Janssenslaan 1, Oostende	28
OSTEND STORES, H. Baelskade 12, Oostende	16
OTT Georges, Drapstraat 70, Hamme/Dendermonde	38
O.V.A., Vismijn 71, Oostende	22
PLOUVIER TRANSPORT, Bordeauxstraat 8, Antwerpen	26
POWER & INDUSTRY, Van Meterenkaai 4, Antwerpen	38
PRINS JAN, Yerseke-Nederland	64
SAIT-ELECTRONICS, Steenweg op Ruisbroek, 66, Brussel	6
SANSENS Ets., Kasteellaan 28, Gent	omslag achter buiten
S.C.A.P. s.v., H. Baelskade 27, Oostende	omslag voor
SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE, Rodenhuize-Gent	schutblad
SOMOMARIN N.V., Minderbroedersrui 62, Antwerpen	28
STOKOTA, Kaaiweg 4, Moerzeke	36
TRAEN & COUCKE, Academiestraat 9, Brugge	34
TRECO n.v., Overijse	58
TUREX, Industrialaan, Groot-Bijgaarden	34
VALCKE, Nassaustraat 37, Antwerpen	26
VAN EESSEL L., Oudaan 26, Antwerpen	38
VAN VOORDEN, Zaltbommel-Nederland	12
VARTA, Lecharlierlaan 143-147, Brussel	36
VLOEBERGHS, Frankrijklei 123, Antwerpen	4
ZEEKUST pvba, H. Baelskade 30, Oostende	24
ZWART HENK, Middenhavenstraat 76, IJmuiden-Nederland	10

DE 10 GOEDE REDENEN VOOR EEN GOED SCHIP TE LATEN BOUWEN OP DE

SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE

BLIJVEN OOK VOOR 1968 GELDIG

HIER NOGMAALS OM U TE OVERTUIGEN:

1. De betalingsvoorwaarden zijn voor iedereen **dezelfde** en **buitengewoon gunstig.**
2. De Scheepswerven van Langerbrugge bouwen stalen schepen sedert 1934.
3. De Scheepswerven van Langerbrugge hebben een **eigen** studie- en ontwerpbureau.
4. De door de Scheepswerven van Langerbrugge gebouwde vaartuigen behalen de hoogste besommingen van hun kategorie.
5. De Scheepswerven van Langerbrugge leveren de schepen **sleutel op deur.**
6. De hoge **kwaliteit** van het geleverde werk en de **zeer goede reputatie** van de werf vergemakkelijken in hoge mate het bekomen van goedkoop krediet.
7. De Scheepswerf van Langerbrugge is de **modernste** van het land. De zeer moderne uitrusting waarborgt een verfijnde afwerking.
8. Op aanvraag zorgt de werf van Langerbrugge **zelf** voor gemakkelijke betalingsvoorwaarden en **bijkomende waarborgen.**
9. De Scheepswerven van Langerbrugge verzekeren een zeer snelle service aan de kust met eigen werkhuiswagen.
10. Bij vergelijkende kwaliteit (want de **kwaliteit** is en blijft het bijzonderste !) zijn de prijzen van de Scheepswerven van Langerbrugge onklopbaar.

TOT OP HEDEN WERDEN AFGELEVERD :

— Z.411 „DE BOUNTY"
— DE Z.429 „KON-TIKI"
— DE N.704 „GIRONA"
— DE Z.502 „REGINA"

BELANGSTELLENDEN KUNNEN DE OP DE WERF IN AANBOUW ZIJNDE VISSERSVAARTUIGEN ZONDER VERBINTENIS BEZOEKEN.

Alle reders hebben er dus groot belang bij de bouw van hun nieuwe vaartuigen aan de Scheepswerven van Langerbrugge toe te vertrouwen. Méér en meer mensen, die kwaliteit verlangen en bovendien weten wat een frank waard is, aarzelen niet en doen beroep op de Scheepswerven van Langerbrugge. De schepen in de vaart en in opbouw bewijzen dit. Maak nog vandaag een afspraak met R. Wijnakker, direkteur van de werf (ook 's avonds en 's zondags telefonisch te bereiken op zijn privénummer 09 - 51.57.73).

Schenk Uw vertrouwen aan:

SCHEEPSWERVEN VAN LANGERBRUGGE N.V.

(GENT)

GELEGEN AAN HET ZEEKANAAL GENT-TERNEUZEN (POST WACHTEBEKE)

Tel. (09) 78 04 01 (3 lijnen)

VERTEGENWOORDIGER TE ZEEBRUGGE : HEISTSTRAAT, 48

(6205V)

HET VISSERIJBLAD

Vrijdag, 29 dec. 1967

Nr 52

Abonnementen : Binnenl. 1 jaar 500 F - 6 maanden 250 F - 3 maanden 130 F - Buitenl. 550 F - Holl. 35 gulden Redaktie, Beheer, Publiciteit en Drukkerij : H. Baelskaai 30, Oostende - Tel. : 777.13/777.14 - P.C.R. 41.89.87 - H.R.O. 25202 - Direkteur P Vandenberghe.

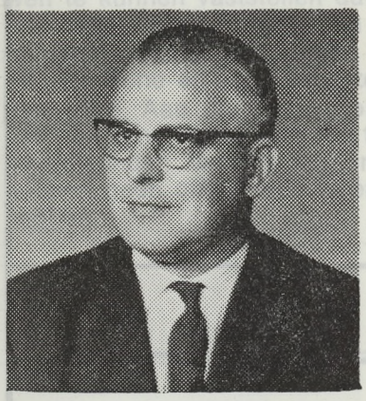

AAN ONZE VISSERS OP ZEE

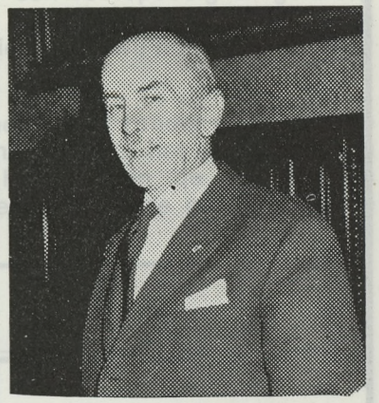

door
A. BERTRAND,
Minister van Verkeerswezen

Ik ben „Het Visserijblad" dankbaar dat mij, bij gelegenheid van de jaarwisseling, andermaal de kans wordt geboden via dit blad een boodschap te richten tot onze vissers.
Nooit zal ik voldoende uiting kunnen geven aan de bewondering die ik heb voor hun arbeidskracht, hun volharding en vooral de liefde voor hun beroep.
Enkele weken terug werd ik, samen met gans onze visserbevolking, diep getroffen door het verlies van een ganse bemanning. Het is vooral, wanneer zich dergelijke drama's afspelen, dat wij herinnerd worden aan de gevaren van de zee, die onmetelijke zee waartegen onze vissers de soms zo harde en ongelijke strijd dienen aan te binden.
De diepe ingetogenheid en solidariteit waarmede onze vissers de uitvaartplechtigheid van hun makkers bijwonen en de even grote wilskracht waarmede zij de volgende dag terug in zee steken, zijn de overtuigende bewijzen van de grote vriendschapsband die hen onderling verenigt en van de onwankelbare trouw aan hun beroep dat zij hebben gekozen.
Als Minister van Verkeerswezen heb ik het dan ook steeds als mijn plicht beschouwd deze tak van onze bevolking, die onder de meest dynamische en de meest werklustige en werkkrachtige mag worden gerekend, in de mate van het mogelijke te steunen, zo op moreel als op financieel vlak.
Om ekonomische redenen die meteen sociaal verantwoord waren, heb ik de verjonging en modernisering van onze vloot gestimuleerd door een sloopprémie, en de nieuwbouw aangewakkerd door steeds verdergaande kredietverleningen.
Nieuwe eenheden voor onze vloot betekenen meer komfort voor onze vissers waarvoor het leven op zee zo hard en onverbiddellijk is. Het betekent echter ook en vooral meer veiligheid en niets is tenslotte meer waardevol dan de bescherming van mensenlevens.
Ook de visserijtechniek werd in ruime mate gediend door deze modernizatie van onze vloot en daarom ben ik zo verheugd dat, nu wij aan de drempel staan van de steeds verder uitgroeiende realiteit die de Gemeenschappelijke Markt worden zal, onze zeevisserij over het vereiste instrument beschikt dat haar zal toelaten zich te meten met de buitenlandse konkurrentie.
Niemand kan voorspellen wat 1968 ons brengen zal. Wees er echter van overtuigd, Vrienden Vissers, mijn vurige wensen van geluk en voorspoed vergezellen U allen, aan boord van welk schip U ook vaart. Dat iedereen na elke reis veilig de thuishaven moge aandoen en dat de vangsten U en uw gezinnen een schoon-menselijk bestaan mogen verzekeren.

door
CH. HEGER
Minister van Landbouw

Reeds meermaals had ik het genoegen mij in deze periode van het jaar tot U te mogen wenden om U bij deze gelegenheid de passende groet en de verdiende hulde te brengen.

Ditmaal, in deze geschikte periode van overweging en bezinning, doe ik zulks opnieuw met de grootste vreugde, want ik weet dat uw opoffering en uw plichtbesef ten opzichte van uw familie en ook ten opzichte van uw waardevol beroep als voorbeeld mogen worden gesteld aan allen.

Ik durf hopen dat mijn boodschap zal worden vernomen zowel door U die het geluk hebt tijdens deze dagen thuis in familiekring te vertoeven als door U die door de plicht ver van hier op zee zijt weerhouden, die aldaar met uw dierbaren zijt begaan en die deze zware opofferingen doet voor het aanbrengen van het nodige voor vrouw en kinderen.

Deze eindejaarsstemming is voor mij eveneens de gelegenheid om U met de meeste oprechtheid te zeggen hoe hoog de achting is welke ik U, uw goede familie en uw schoon beroep toedraag, beroep dat ik heb leren kennen en bewonderen gedurende de jaren dat ik het geluk had kennis te maken met de talloze problemen die er zich stelden en die eveneens moesten worden opgelost.

Tijdens al die jaren heb ik onder meer uw gewaardeerde hoedanigheden van moed, werkzaamheid, verstand en vastberadenheid kunnen bewonderen, want ik ben er mij wel van bewust dat de zeevisserij, meer nog dan om het even welke tak van onze nationale ekonomie, sterk onderhevig is aan de menigvuldige schommelingen welke het ganse bedrijf beïnvloeden. Een rationele visserijpolitiek is dan ook gerechtvaardigd.

Dit gezegd zijnde, is het een feit dat de zeevisserij een niet te onderschatten rol vervult op het ekonomisch vlak en eveneens om deze reden wens ik U te verklaren welk aanzienlijk begrip ik koester voor haar en hoe graag ik haar mijn hulp toezeg.

Hieromtrent kunnen wij toch, zonder vrees tegengesproken te worden, vaststellen dat — zoals wij dat mogen noemen — de „grondslagen van het gebouw" werden gelegd, dat het over het algemeen geenszins slecht gaat in de visserij en dat mijn Departement reeds sedert enkele jaren alles doet wat in

(Vervolg blz. 3)

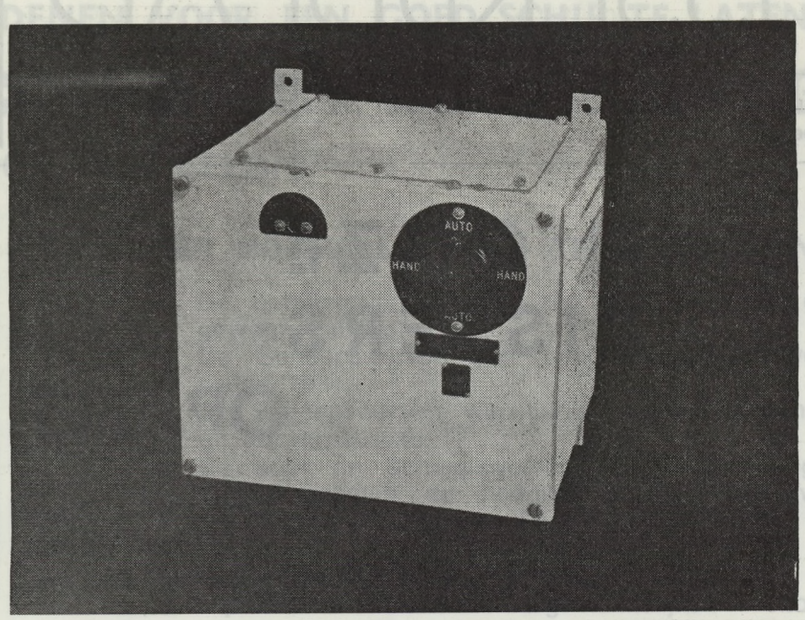

AUTOMATISCHE SPANNINGSREGELAARS NEWTON-DERBY

SPECIAAL ONTWORPEN VOOR DE MARINE EN VISSERIJ

Kontrole van gelijkstroommachines tot 250 KW – 2½ % nauwkeurigheid – bedrijfszekere uitvoering Regelaars verkrijgbaar voor 220 - 110 of 28 Volt DC – beantwoordend aan Lloyds voorschriften – uitvoering in plaatstalen kast met schakelaar – hand-automatisch.

AGENT VOOR BELGIE :

N.V. COMPTOIR COMMERCIAL INTERNATIONAL S.A.

FRANKRIJKLEI 115 — ANTWERPEN 1

AGENT VOOR NEDERLAND :

A.D. HOOP

N.V. Technische Handelsmaatschappij

Postbus 5014 — ROTTERDAM C

(6177V)

zijn macht ligt om te voorzien in de noden van het bedrijf en dit zowel door het verlenen van rechtstreeks en onrechtstreekse steun als door andere maatregelen van materiële en morele aard, die voorgesteld of getroffen werden met het doel al de sektoren van de zeevisserij aan te moedigen. Nochtans hoeft de begonnen taak verder te worden uitgebreid maar derwijze evenwel dat er rekening dient gehouden met de budgetaire noodwendigheden van het ogenblik.

U zult het gewis eveneens als een verheugend feit beschouwen te kunnen vaststellen dat internationale initiatieven werden genomen en maatregelen voorbereid met het doel tot een gemeenschappelijke politiek te komen volgens een meer ekonomische en voor onze zeevisserij op een meer doelmatige wijze. Aan die nieuwe omstandigheden hoeft men zich dan ook vanzelfsprekend aan te passen. Hopen wij dat zekere moeilijkheden waarmede sommige buurlanden te kampen hebben geen ongunstige weerslag op uw eksploitatie mogen hebben.

Mijn Departement heeft ook een biezondere zorg besteed aan de technische opzoekingen ten einde al de problemen na te gaan die op de een of andere wijze onze zeevisserij kunnen aanbelangen. Wanneer men in deze opzoekingen slaagt, zullen alsdan de gewenste maatregelen, die zich gebeurlijk zullen opdringen, kunnen worden getroffen.

Op dat ogenblik dan zal de zeevisserij gewis nog betere tijden kennen en het is in deze hoop dat ik nogmaals aan U allen mijn beste wensen overbreng voor een vrolijk, vreugdevol feest en terzelfdertijd voor een voorspoedig en gelukkig nieuwjaar. Het jaar dat weldra begint zal de vruchten dragen welke wij zullen hebben gezaaid. Laten wij hopen dat zij zeer schoon mogen wezen.

Ik kan hier geen afscheid nemen van U zonder die vissers te gedenken die, helaas, gedurende dit jaar het slachtoffer zijn geworden van hun plicht en hun graf in de zee hebben gevonden. Ik breng hun insgelijks bij deze gelegenheid de verdiende piëteitsvolle hulde.

NAAR 1968

39 jaar geleden traden we voor de eerste maal in het visserijbedrijf en wel in februari 1929 om er voor de stad Oostende de statistiekendienst in te richten van de aangevoerde vis volgens de Conventie van Kopenhagen. Enkele jaren later in plaats van een benoeming tot onderwijzer te aanvaarden, richtten we „Het Visserijblad" op, stichtten we de Belgische Visserijalmanak, waren we sekretaris van de stedelijke zieken- en pensioenkas voor vissers en hun weduwen geworden en hadden we het reeds in stadsdienst tot tegenschrijver in de vismijn gebracht. Toen dachten we er nooit aan, dat we 39 jaar later nog temidden van datzelfde bedrijf zouden staan. Maar we hebben het leren lief hebben met al zijn wel en wee, zijn grilligheden en schoonheden.

Ondertussen zijn de moeilijkheden van het bedrijf nog nooit verminderd en ziet het er niet naar uit, dat ze ooit zullen verminderen, zodat het handvol leiders en medewerkers in de visserij die de zware taak op zich genomen hebben, ons aller belangen te verdedigen, nog hard werken voor de boeg hebben. Aan hen gaat onze eerste welgemeende dank.

Onze visserij is immers voor het grootste gedeelte samengesteld uit eenvoudige mensen, goede vaklui, maar zo gemakkelijk te beïnvloeden, vooral daar waar het gaat om geen maatregelen te nemen, die hun aller welzijn beogen.

Wie zich echter aan hun grillen, hoe goed bedoeld, gelegen laat, gaat er aan ten onder.

Het jaar 1967 heeft zulks nogmaals bewezen en heeft doen inzien, dat er een harde hand nodig is om ze te doen begrijpen, dat alleen samenhorigheid hen sterk maakt.

Ondergetekende in al zijn werkzaamheden en „Het Visserijblad", het sterke vakblad, dat de visserij al zoveel diensten bewezen heeft, hebben dit meer dan ooit beseft.

Door woorden, geschriften en daden, hebben we bijna wekelijks, ja, dagelijks de weg aangetoond welke door de ganse visserij diende bewandeld te worden om het rendeerbaar te maken. Onze kritiek is soms hard geweest, maar ze was er nodig.

Dat deze kritiek steeds niet in goede aarde viel, bij sommige overheden, is mogelijk. Maar we menen in alle oprechtheid te mogen verklaren, dat onze bedoelingen zuiver en onze aktie gezond was.

Persvrijheid en vrijheid van gedachte zijn immers onze grootste voorrechten, al schijnt dit door sommige mensen niet altijd even goed begrepen te worden.

We leven echter in een demokratie. „Het Visserijblad" mag daardoor als een invloedrijk vakblad aanzien worden, dank zij zijn technische kennis en kennis van het milieu, zijn kritische geest en zijn ondubbelzinnigheid, de belangstelling heeft gewekt van klein tot groot en van binnenlandse en buitenlandse overheden.

In de loop van het voorbije jaar hebben we de problemen die ons allen aanbelangen, onomwonden naar voor gebracht en eens te meer de weg gewezen naar de genezing en de bloei van het bedrijf.

Het jaar 1968 zal van ons allen niet minder aandacht vergen omdat de zware onkosten welke het bedrijf bezwaren, de uitbating moeilijker en minder rendeerbaar zullen maken.

Het is daarom dat we hopen dat diegenen, die gemeend hebben de samenhorigheid te verbreken, na die proefperiode zullen beseffen, dat er geen plaats meer is voor verdeeldheid, voor onderlinge twisten en afzonderlijke akties. Zich laten opruien is gemakkelijk. Van onze kant hopen we onze lezers, abonnes, adverteerders, nijveraars en handelaars te hebben gesteund binnen het kader van de belangen van onze vissers en reders. Want van de leefbaarheid van het bedrijf, hangt dit af van talrijke nevenbedrijven.

Het is daarom, en beseffend wat in 1967 betracht en verwezenlijkt werd, dat we langs deze weg onze dank betuigen aan de Hogere Overheid en in 't biezonder aan onze ministers van Landbouw en Verkeerswezen, de ambtenaars van hun verscheidene departementen en de voorzitter van de Provincieraad van West-Vlaanderen.

Onze dankbaarheid en deze van de ganse visserijgemeenschap, wier spreek- en schrijfbuis wij zo dikwijls zijn, gaat ook naar de volksvertegenwoordigers, senators, provinciale en gemeentelijke overheden in de mate dat ze ons in onze aktie tot welzijn van de visserij hebben gesteund.

Maar we zouden aan onze eerste plicht als afgevaardigde-beheerder en direkteur van de verschillende visserijmaatschappijen van ons visserijbedrijf welke we in handen hebben, tekort komen, moesten We in deze kolommen geen biezonder woord van dank richten tot volksvertegenwoordiger Dries Claeys, van wie mag gezegd, dat, na goeverneur Baels, nooit iemand zo onbaatzuchtig en met de kranigheid hem eigen, in West-Vlaanderen, ons bedrijf steunde.

Mocht dit Nieuwjaarsnummer en de medewerking er aan door talrijke overheden en bevoegde ambtenaars verleend, een nieuwe gelegenheid zijn om te bewijzen dat alleen samenwerking tussen de bedrijfsmensen zelf en de hulp en medewerking van de Hogere Overheid, ons in staat kunnen stellen het hoofd te bieden aan de talrijke moeilijkheden welke ons in eigen visserijmidden en in het kader van de E.E.G.-visserijpolitiek te wachten staan.

De uitgever,
P. VANDENBERGHE

FUELOIL

DIESELOIL

GASOIL

- **VOOR DE SCHEEPVAART**
- **VOOR CENTRALE VERWARMING**
- **VOOR DE NIJVERHEID**

Antoine VLOEBERGHS n. v.

HANDELSMAATSCHAPPIJ

ANTWERPEN, Frankrijklei, 123

Tel. : (03) 31 18 00

Telex : 31 119

Voor de kuststreek :

DEPOT TE OOSTENDE,

S. C. A. P.

Hendrik Baelskaai 27 – Tel. : (059) 729 51

na 18u.30 : (059) 745 32

(6185V)

MOGEN WE DE TOEKOMST GERUST TEGEMOET ZIEN ?

door
Volksvertegenwoordiger
DRIES CLAEYS

Het is met enige aarzeling dat ik deze nieuwjaarsboodschap aan onze vissers schrijf. Omdat een gevoel van onvoldaanheid, ja zelfs van onrust mij kwelt.

De huidige toestand in de zeevisserij is niet van de beste, die we reeds hebben gekend. Evenwel ook niet van de allerslechtste. Anderen zullen in dit blad, wellicht met veel meer kennis van zaken dan ik. de huidige ekonomische toestand in de zeevisserij hebben belicht. Wat mij ontslaat om die zaken hier nog uiteen te zetten.

In het verlopen jaar hebben wij wel af en toe moeilijkheden ondervonden en vastgesteld dat de kredietverlening voor bouw van nieuwe visserijschepen niet zo vlot meer verliep. Gelukkig hebben wij vorige week nog eens een hele serie gunstige beslissingen gekregen van Minister Bertrand.

Wij mogen ons werkelijk gelukkg achten dat wij in Minister Bertrand een goede vriend voor de zeevisserij hebben kunnen vinden, die er steeds zorg zal voor dragen, dat er altijd krediet beschikbaar zal zijn als het om de nieuwbouw van vissersvaartuigen gaat. En als we nog steeds 'n zeer lage rentevoet betalen bij die nieuwbouw, mogen wij hem daarvoor biezonder dankbaar zijn.

Bij de laatste tewaterlating te Oostende (de «Cleaner» van Ch. Zonnekein) heb ik even het vraagstuk aangeraakt van de visprijzen en de marge tussen mijn-prijs en prijs aan verbruiker !

Er werd daarover een paar jaar geleden een studie gemaakt door ekonomisten van Leuven. Het komt mij voor dat nooit iemand die studie ter hand genomen heeft om te onderzoeken of daar niet iets in steekt wat medehelpen kan om een beleid te voeren, dat heel het bedrijf ten goede zou komen.

In het verlopen jaar heb ik, zoals telkenjare ten andere, een paar prijsdelingen bijgewoond van visserijscholen. Waar ik daartoe de gelegenheid kreeg, heb ik getracht te onderlijnen en te doen begrijpen wat een uitzonderlijk beroep dat van visser eigenlijk is. Ik geloof niet dat er veel beroepen zijn die even grote kansen geven om als mens zo ver vooruit te gaan, niet alleen op financieel vlak, maar ook op menselijk gebied. Zowel door veelzijdigheid van KENNIS, maar vooral inzake bewustzijn van eigen verantwoordelijkheid, en meer nog in het DRAGEN van verantwoordelijkheid wordt een mens MEER mens

Vraagt de huidige visserijtechniek niet steeds uitgebreider kennis ? Zijn er veel beroepen waar de loontrekkende verantwoordelijkheden krijgt zoals de visser ?

Zijn er veel beroepen waar de andere loontrekkenden ooit beslissingen hebben te nemen lijk de visser ? Zijn er veel bedrijven waar de loontrekkende even groot aandeel heeft in de dagelijkse gang van zaken ?

Het beroep van visser wordt in onze wereld onder-gewaardeerd. Het lijkt mij meer dan tijd dat er naast de propaganda-aktie voor visverbruik, ook akties ondernomen worden om het beroep van visser de eer te geven die het verdient en de waardering te geven aan de visser die hem al te dikwijls onthouden wordt.

Moge het jaar 1968 onze vissers behoeden van rampen en tegenslagen die wij in 1967 te veel hebben gehad.

Moge het een goed jaar worden, voor het bedrijf en voor de visser.

Dat wens ik U van ganser harte.

EN WAT VOOR VOLGEND JAAR ?

door
R. BAUWENS, voorzitter van de Rederscentrale

Het is gebruikelijk dat na een jaarverloop we even terugblikken op wat gebeurde.

Op louter visserijgebied voltrekt zich de verdere aanpassing van onze middenslagvloot, alhoewel aan een trager ritme dan het vorig jaar.

Ook de resultaten waren minder gunstig.
Want indien, dank zij de opvangregeling, de prijzen zich hebben weten te handhaven, zijn de kostprijzen buiten verhouding gestegen.

Mogen we hier even wijzen op de rechtstreekse en onrechtstreekse lonen van onze bemanningsleden, in de hand gewerkt door het blijvend tekort aan gekwalificeerd dek- en machinepersoneel.

Verder, tengevolge van het konflikt in het Midden-Oosten, op de stijging der prijzen van de brandstof en smeeroliën, op de steeds maar verhoogde bedragen van de fakturen van onze herstellers en andere leveranciers.

En hoe zijn de vooruitzichten op dat gebied ?
Zeker niet beter !

We horen spreken van verhoogde vismijnrechten, van verhoogde kosten voor vislossen, van verhoogde sociale bijdragen, van verhoogde premiebijdragen tot de Gemeenchappelijke Kas, en noem maar op.

Daartegenover zien wij de laatste maanden een verminderd visverbruik ten lande en een in gevaar gebrachte export in verband met de waardevermindering van de Engelse pond.

Deze moeilijkheden zijn niet eigen aan ons landeke alleen. Al onze buurlanden worstelen met dezelfde problemen.

Het is dan ook begrijpelijk dat naar nauwere en hechtere aansluiting onder de verschillende landen gezocht wordt.

Het jaar 1967 was dan ook zeer vruchtbaar wat allerlei internationale kontrakten betreft.

Op het vlak van de Europese Ekonomische Gemeenschap, was het verlopen jaar, het jaar van de aanloop.

Zowel op louter professioneel vlak, als op het kontakt-vlak met nationale en internationale funktionarissen en parlementairen werd geen moeite gespaard om te bouwen aan de toekomstige E.E.G.-visserijpolitiek.

De volgende jaren moeten de vruchten afwerpen van al deze studies besprekingen en verdedigingen van het eigen bedrijf.

Ik zou aan mijn plicht tekort komen moest ik niet aanhalen dat, alhoewel de besprekingen nooit volledig waren geschorst, het verlopen jaar de oplossing niet heeft gebracht van het geschil waardoor zich een gedeelte van de leden van Zeebrugge (50 th. gelukkig niet) hebben afgescheurd.

Laten we de wens uitdrukken dat de huidig gevoerde gesprekken een positief resultaat opleveren, wat een einde aan de scheuring zou betekenen, zodat de in 1958 zo moeizaam bekomen éénheid in de visserij terug in 1968 haar volle uitwerking moge kennen.

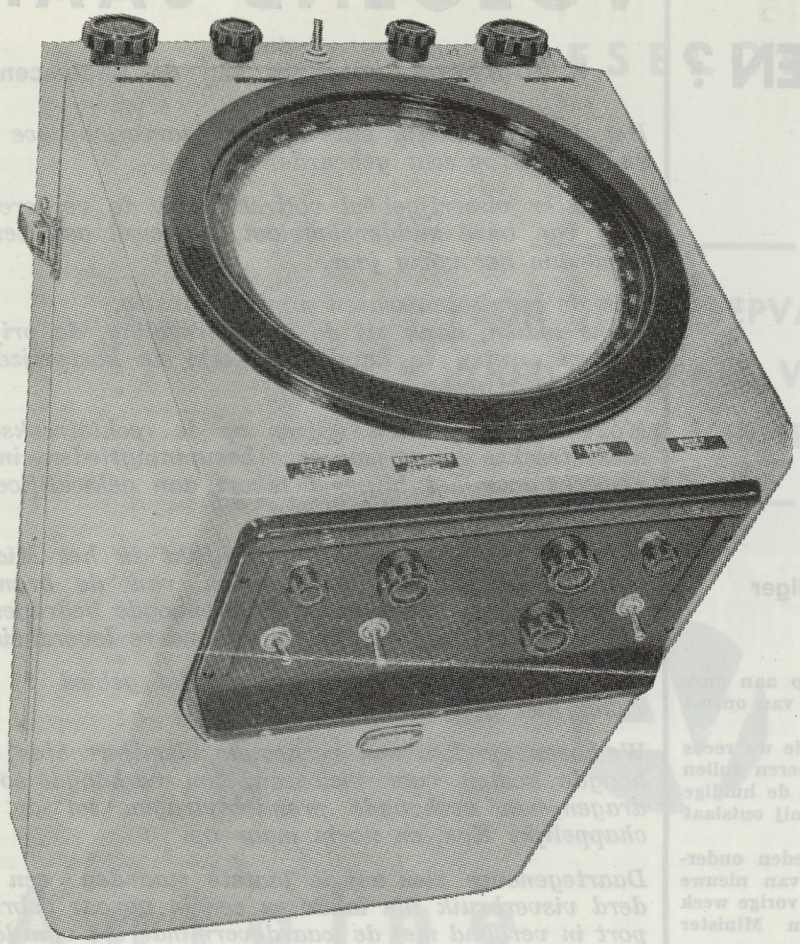

SAIT ZEEKUST
Electronics

OOSTENDE

ZEEBRUGGE

NIEUWPOORT

Televerbindingen en

navigatie hulpmiddelen

— voor scheepvaart

— voor visserij

— voor yachting

Verkoop — Verhuur

Onderhoud

BEVOEGDE ONDERHOUDSDIENST

24 UUR OP 24

Radars — Richtingszoekers — Dieptemeters

— VHF Radiotelephonie —

SSB Zender/Ontvanger

OOSTENDE : 21, H. Baelskaai - Tel. 715 70 **ZEEBRUGGE : 4, Wandelaarstraat - Tel. 541 21**

NIEUWPOORT : 46 Kaai - Tel. 231 51

(6187V)

WAT HET JAAR 1967 ONS BRACHT

Zullen de kleinen het later niet bekopen ?

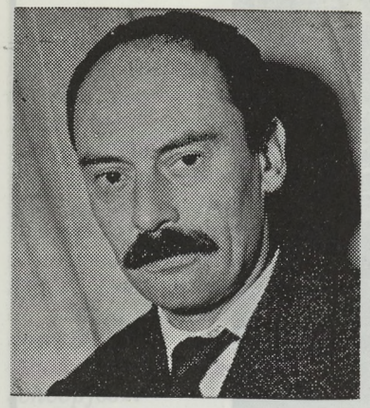

door K. MICHIELSEN
e.a. Inspekteur
Hoofd van Dienst
Ministerie van Landbouw

Eind november had onze vloot in Belgische havens reeds meer aangevoerd dan tijdens het hele vorige jaar : bijna 48.000 ton tegenover een goede 43.000 ton op dezelfde datum in 1966 en een goede 47.000 ton tijdens het gehele jaar.

Er mag dus verwacht worden dat, voor het hele jaar 1967, de aanvoer om en bij de 50.000 ton zal liggen. Dit is absoluut geen rekord. Tijdens de jaren 1945 tot en met 1956 lag de aanvoer meer dan eens boven de 60.000 ton en één keer zelfs boven de 70.000 ton. Maar dat was dan steeds te danken aan grote haringvangsten die een derde tot de helft, van de totale jaarproduktie voor hun rekening namen.

Wanneer we echter alleen de aanvoer van bodemvis in aanmerking nemen dan staan we wél voor een rekord. We zullen inderdaad 48.000 ton bodemvis aangevoerd hebben, een hoeveelheid vis die alleen in 1963 benaderd werd met 45.830 ton.

Dat dit grotendeels te danken is aan de buitengewoon grote aanvoer van gullen uit zeer nabijgelegen visgronden, is algemeen bekend.

Zowat een vierde van onze totale produktie aan bodemvis, bestaat uit deze vissoort, waarvan de totale jaaraanvoer ongeveer 13.500 ton zal bedragen. Dit is reeds meer dan onze jaarlijkse kabeljauwvangst tijdens de vorige jaren. Samen met de IJslandse kabeljauw zal onze produktie meer dan 15.000 ton bedragen. Het vorige rekord was 13.482 ton in 1965.

Maar ook andere soorten vertoonden een flinke verhoging, en vooral dan de tong waarvan de aanvoer niet zo ver van de 5000 ton zal blijven. Dit is nog altijd heel wat minder dan tijdens de eerste vijftiger jaren toen onze jaarproduktie rond de 6000 ton schommelde, maar het is toch al om en bij de 1000 ton meer dan vorig jaar, en bij de 2000 ton meer dan twee jaar geleden.

Het aanbod van schol zal niet ver van de 6000 ton blijven, een niveau dat we sedert de late veertiger jaren niet meer gekend hebben.

Opvallend daarbij is het sterk opgelopen belang van de produktie der zeer nabijgelegen visgronden, met name het zuidelijk gedeelte van de Noordzee, met inbegrip van onze kustwateren. Becijferde gegevens voor het jaar 1967 zijn nog niet beschikbaar, maar het is wel waarschijnlijk dat de tendens nog meer zal geaccentueerd zijn dan in 1966. Welnu, tijdens dat jaar bedroeg onze aanvoer uit deze zeer nabijgelegen wateren meer dan 20.000 ton wat dus bijna de helft is van onze totale jaarproduktie. We vinden dergelijke grote aanvoer uit deze nabije visgronden pas terug tijdens de grote haringjaren : sedert de oorlog tot in 1956. Het verschil is dat nu deze grote produktiviteit niet gebaseerd is op seizoenmatige koncentraties van pelagische vis (volle -, ijle haring of sprot) maar op de vangst van bodemvis. Deze bedroeg vorig jaar reeds 17.500 ton, wat een rekord was.

Meer dan 70 % van onze tong en meer dan 80 % van onze scholproduktie kwam uit deze wateren. Wat nog meer opviel is, dat bijna de helft van onze kabeljauwaanvoer er vandaan kwam. Sterker nog : er werd meer kabeljauw gevangen op onze kust dan op IJsland. Deze resultaten zijn des te opvallender daar nog niet zo lang geleden de internationale wetenschappelijke middens deze nabijgelegen zeeën beschouwden als verarmd, dat ze soms gesteld werden als een voorbeeld van de nadelige gevolgen der overbevissing.

GEVAAR VOOR DE KLEINEN ?

Toch vragen we ons allen af, als we deze verdergaande intensivering der visserij en steeds maar toenemende aanvoer bekijken, of dit nog lang zo kan blijven duren, en of door de grotere schepen die aan deze visserij deelnemen, de broodwinning van de kleinere, wier eigenlijke visgrond de zuidelijke Noordzee en de kust is, systematisch wordt vernietigd. De besomming bedroeg eind vorige maand reeds iets meer dan 720 miljoen, tegenover slechts een goede 662 miljoen eind november 1966. We zullen dus dit jaar waarschijnlijk niet zo ver van de 800 miljoen blijven, wat beduidend meer zal zijn dan in 1966 toen het totaal verkoopcijfer in Belgische havens bijna 684 miljoen bedroeg. Oostende zal hierbij boven de 400 miljoen komen, niet ver van 10 % meer dan vorig jaar, en Zeebrugge, dat in zijn ophefmakende evolutie voorlopig niet te stuiten schijnt, zal een flink stuk boven de 300 miljoen geboekt hebben, wat neerkomt op zowat 30 % meer dan vorig jaar. Te Nieuwpoort is de vooruitgang minder spektakulair maar procentsgewijze toch even groot als te Oostende.

DE TOTALE OPBRENGST 15 T.H. HOGER

De totale opbrengst over het jaar 1967 zal dus plus minus 15 % hoger liggen dan tijdens het vorige jaar, en dit is wel een zeer verheugende evolutie. Het lijkt er dus op dat onze vloot het nog beter gedaan heeft dan in 1966, dat ook helemaal geen slecht jaar was.

Volledig juist is dat echter niet. Inderdaad, bij de 684 miljoen die vorig jaar in onze eigen havens werden besomd, moeten bijna 110 miljoen gevoegd worden die besomd wer-

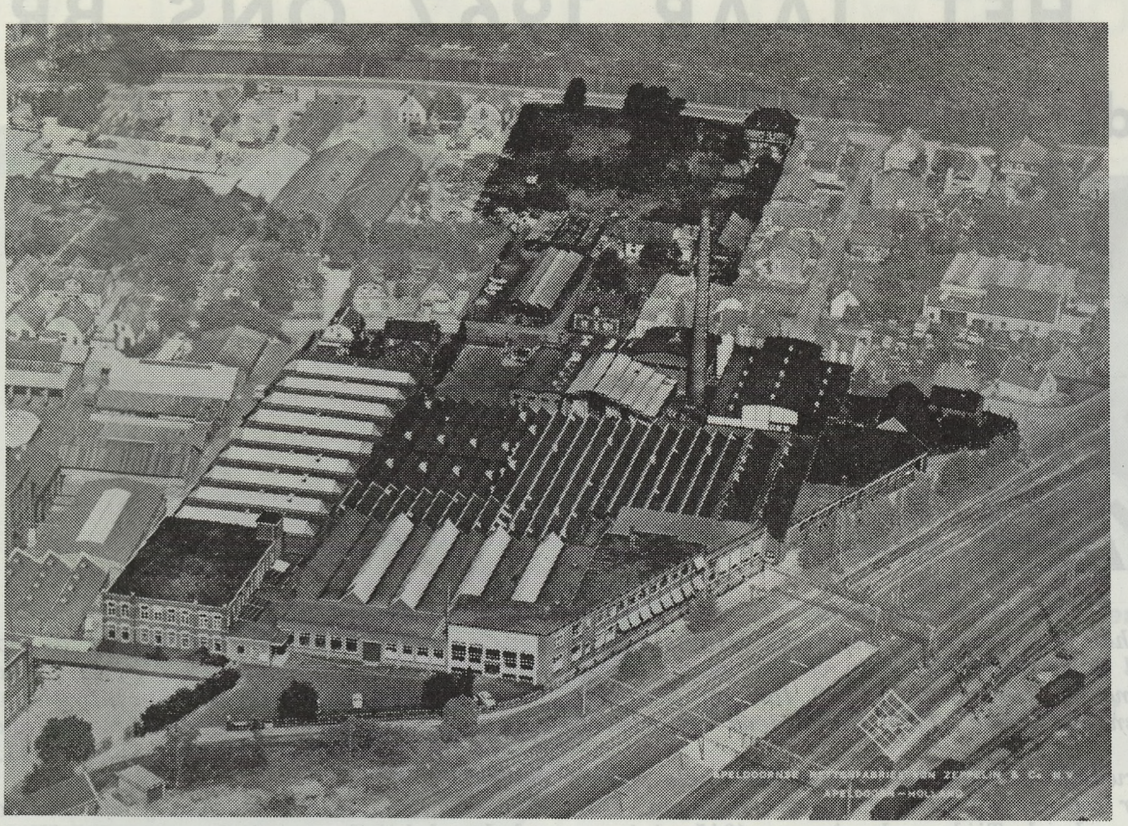

APELDOORNSE **NETTENFABRIEK**

von Zeppelin **& Co N.V.**

APELDOORN - HOLLAND

KERSTMIS **NIEUWJAAR**

Tijd om de balans op te maken. Tijd om U te bezinnen op de resultaten van het verstreken jaar. Tijd om u af te vragen of uw netten wel aan de hoogste eisen voldoen. Zo U nog geen ANZA nylon netwerk gebruikt, legt dan de basis voor uw succes in 1968 en bestel bij :

COOPERATIEVEN **SCAP** **OOSTENDE**

HAND IN HAND **ZEEBRUGGE**

(6186V)

den in vreemde havens. Voor 1967 zijn over de landingen in het buitenland, nog geen recente gegevens bekend, maar het lijkt wel waarschijnlijk dat het heel wat minder zal zijn zodat de stijging van het totale inkomen der vloot op minder dan 10 % zou vallen.

BESTE VOORUITGANG TUSSEN 70 EN 120 BR. TON

Bekijken we de gemiddelde sommen per reisdag - die bekend zijn tot einde oktober - dan blijkt toch dat over heel de lijn vooruitgang werd geboekt in vergelijking met 1966. Maar deze vooruitgang is niet gelijk voor alle groepen van schepen. De beste zijn deze van 70 tot 120 BT, de schepen die normaal vooral vissen in het Kanaal en in de Ierse Zee, of op de Noord, maar die nu ook deelnemen aan de tongen- of gullenvisserij in het zuidelijk gedeelte van de Noordzee. Zij boekten een gemiddelde meeropbrengst van 23 %. Daarop volgden de grote IJslanders met 14 %, dan de kleine IJslanders met 8 %, de kustscheepjes (minder dan 30 BT) met 7 %. De geringste vooruitgang werd gemaakt door de scheepjes van 30 tot 70 ton, de «Westscheepjes».

Aangezien de vaartuigen van 30 tot 70 en deze van 70 tot 120 ton reeds tijdens het vorige jaar een renderende exploitatie kenden, mag de verbetering met slechts 5 % voor de eerste groep toch nog als een bevredigend, en deze van 23 % voor de tweede als een uitstekend resultaat beschouwd worden. De evolutie in de overige groepen is weliswaar positief, maar niet steeds voldoende om, rekening houdend met de stijgende kosten, een grote verbetering in het eindresultaat tot gevolg te hebben. Hierbij wordt niet zozeer het oog gehouden op de evolutie der lopende kosten, dan wel op de snelle stijging van de vervangingskosten van het vaartuig. Het is inderdaad zo dat de kosten voor nieuwbouw sterk toenemen, niet alleen wegens de stijging van de prijs der grondstoffen en van de lonen, maar ook omdat een modern schip dat in de plaats komt van een oud, over het algemeen groter, en altijd heel wat gesofistikeerder is dan zijn voorganger. Dit heeft natuurlijk zijn weerslag enerzijds op de reserve die moet aangelegd worden door eigenaars van oudere schepen, en anderzijds op de financieringskosten die op de exploitatie van de nieuwe schepen drukken. en dit wordt bij de beoordeling der resultaten van de vloot wel eens uit het oog verloren.

Het animo voor nieuwbouw schijnt momenteel ook sterk terug te lopen. Tijdens 1967 werden nog een vijftiental nieuwe schepen in bestelling gegeven, wat wel niet zoveel is als tijdens voorgaande jaren, maar toch nog altijd een vrij behoorlijk getal. Maar van nu af schijnen niet zo veel nieuwe bestellingen meer te moeten verwacht worden. We mogen dus als oordeel over 1967 vellen het was, ekonomisch gezien, een goed jaar, maar er zijn tekens aanwezig, die enigszins zorg voor de toekomst baren. Het gematigd optimisme dat onze bedrijfsmiddens aan de dag leggen, lijkt dus wel zeker gerechtvaardigd.

DE IN- EN UITVOER VAN VIS- EN VISSERIJPRODUKTEN

door de Heer L. VAN BROECK, Lic. H.F.W.,

Hoofdinspekteur-Direkteur bij het Ministerie van Landbouw,

Regeringskommissaris bij de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten

Het is algemeen bekend dat de bevoegde E.E.G.-instanties thans dokteren aan de gemeenschappelijke landbouw- en handelspolitiek, die onze zeevisserij tot zekere aanpassingen zal dwingen, maar bovendien ook onze nationale in- en uitvoerpolitiek voor deze sektor van de landbouwekonomie zal beïnvloeden.

Het lijkt me dan ook niet overbodig een historisch overzicht te geven van onze handelspolitiek sedert 1945 en van de bilaterale en multilaterale verbintenissen, die deze hebben geöriënteerd. En zulks met het gevolg dat de B.L.E.U. in 1966 voor de eerste maal meer dan 100.000 ton visserijprodukten heeft ingevoerd.

HOOFDSTUK 1 :

De invoer van vis en visprodukten voor het Verdrag van Rome

Mogen wij er bij de aanvang van dit historisch overzicht aan herinneren dat de «zeevisserijdienst» slechts op 24.3.1953 van het Ministerie van Verkeerswezen naar het Ministerie van Landbouw werd overgedragen. Voornoemde datum legt dan ook de herkomst vast van de hiernavermelde maatregelen inzake in- en uitvoer.

Voor een goed begrip moet de lezer ook nog rekening houden met het feit dat de ekonomische politiek en de handelspolitiek voor vis, die een industriële bewerking heeft ondergaan (gedroogde, gerookte, gezouten vis en visconserven) tot de bevoegdheid behoort van het Ministerie van Ekonomische Zaken.

Met deze spreiding van de bevoegdheden moet, zoals zal blijken, wel degelijk rekening worden gehouden bij de beoordeling van de konkrete maatregelen, die t.a.v. de in- en de uitvoer in de diverse sektoren van de visserijekonomie werden getroffen.

I. BENELUX

Het is voldoende bekend dat de Benelux-landen er naar streefden een Ekonomische Unie te realiseren en naar buiten uit als een ekonomische en handelspolitieke eenheid op te treden.

De radikale afbraak van de tolmuren en de vooropgestelde wederzijdse preferentie voor de bevoorrading van de Benelux-markt waren vrij revolutionnaire opvattingen van de Voor-Unie en stelde de B.L.E.U.-importmarkt wel aan drukking bloot.

Geplaatst voor een driedubbele optie : vrijheid van invoer, wat ondenkbaar was, minimum-prijsregeling en contingentering, werd voor deze laatste oplossing geöpteerd. Het feit dat voor de vis bepaalde bilaterale afspraken in sommige handelsakkoorden waren opgenomen, zal wel van doorslaggevende betekenis geweest zijn. Men kan zich in een Benelux-optiek immers niet voorstellen dat de invoer uit Nederland, in toepassing van een minimum-prijssysteem, zou kunnen stilvallen en de invoer uit derde landen, op grond van de handelsakkoorden, nog zou moeten geduld worden.

Voor de visserijsektor is de Voor-Unie, ondertekend te Luxem-

DE NIEUWE EENVOUDIGE STANDAARDMOTOR

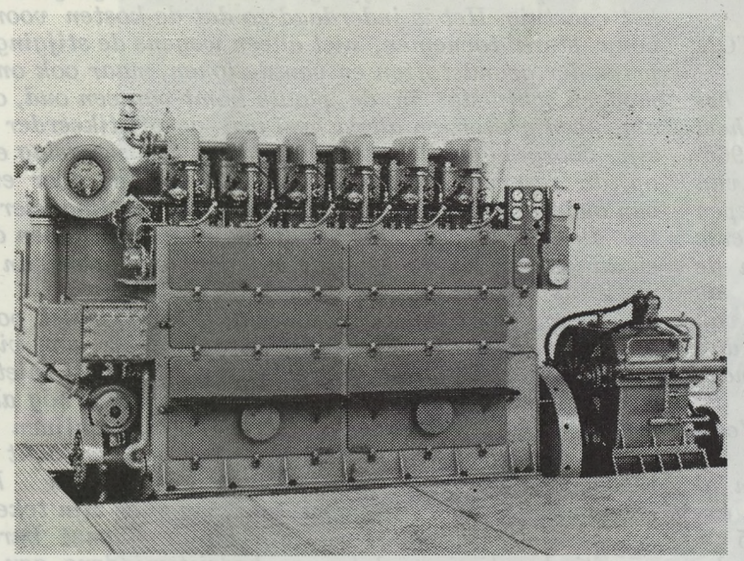

BOLNES

Technische gegevens

Werkwijze	:	Tweetakt met langsspoeling.
Cilinderdiameter x slag	:	190 x 350 mm.
Type aanduiding	:	NL : motor zonder drukvulling DNL : motor met drukvulling
Aantal cilinders	:	3 t/m 10 in lijn.
Prestaties per cilinder	:	70 PK per cijl.

Omschrijving

Frame : Geheel van plaatstaal gelast en voorzien van ruime inspectiedeksels.
Wegneembare voorkolommen voor het uitnemen van de krukas.
Krukas : Opgebouwd uit krukstukken en astappen. Lagers voorzien van losse standaardschalen.
Cilinderdeksels : Voorzien van een verwisselbare klepzitting voor de centraal geplaatste uitlaatklep.
Wegneembare bovenplaat waardoor eenvoudige inspectie van het inwendige.
Kruishoofd : Unieke konstruktie met de volgende voordelen :
— bewerkstelligt scheiding tussen verbrandingsruimte en krukkast
— vangt de leibaandrukken op
— is spoelluchtleverancier door uitvoering als spoelpomp.
Nokkenas : Voorzien van nokken voor uitlaatklep, brandstofpomp en luchtaanzetklep per cilinder; per nok instelbaar.
Brandstofpompen : Eén standaardpomp per cilinder.
Verstuivers : Uitgevoerd met slechts één gat van 0.62 mm.
Regulateur : Hydraulisch; regelt direkt de opbrengst van de brandstofpompen.
Startinrichting : Het starten van de motor geschiedt met gecomprimeerde lucht van max. 30 atm.
Smering : Tanradpomp voor smering van de draaiende delen en koeling van de werkzuigers. Afzonderlijk smeertoestel voor cilindersmering, waardoor nauwkeurige dosering en mogelijkheid tot het toepassen van speciale cilindersmeermiddelen.
Brandstof : De motor is, behalve voor gasolie, ook geschikt voor Marine Diesel Fuel en Bunker-C olie met een viscositeit tot 3500 sec. Redwood I bij 100° F.
Koeling : Thermostatisch geregeld gesloten systeem voorzien van circulatiewaterpomp. Aangebouwde gecombineerde olie- en waterkoeler. Aangebouwde buitenboord-waterpomp.
Spoellucht : Langsspoelsysteem met tangentiaal geplaatste inlaatpoorten en centrale uitlaatklep.
Drukvulling : Gelijkdruksysteem waardoor eenvoudige konstruktie en hoog rendement. Centrifugaalkompressor van drukvulgroep werkt in serie met kruishoofd-spoelpompen, waardoor een betrouwbaar en „flexibel" bedrijf verkregen wordt.

Diversen

Motor in standaarduitvoering voorzien van :
— overtoeren beveiliging
— doelmatig manometerpaneel
— voorzieningen voor het aanbrengen van alarm-systeem en afstandbediening (onbemande machinekamer).

VOOR ALLE INLICHTINGEN :

MACHINEFABRIEK & TECHNISCHE HANDEL

H. ZWART n.v. Ymuiden

Tel. 02550/5459 - 5110 - 2270 Holland

(6192V)

burg op 15.1.1949, reeds beslissend gebleken. Nog vóór de «overgangsovereenkomst» op 3 mei 1958 te Den Haag werd afgesloten, waren de teerlingen reeds geworpen. Het Landbouwprotocol van 9 mei 1947, de ministriële besprekingen van 29, 30 en 31 juli 1950 te Oostende, de Ministriële Conferentie te Ulvenhout van 29.2.1952 en het Ministercomité van 24 maart 1954 te Brussel, zijn mijlpalen op de weg naar de volledige liberalisatie.

Wat de **garnalen** betreft, was de toestand vrij eenvoudig : Nederland verkreeg een absoluut monopolie voor levering op de Belgische markt, zowel voor de handel als voor de industrie.

Aanvankelijk werden maandelijkse contingenten vastgesteld, waarvan de hoogte werd bepaald in funktie van de nationale aanvoer en de prijzen-evolutie. De verdeling van deze contingenten geschiedde voor 50 % op basis van aankoopreferenties van Belgisch gepelde en ongepelde garnaal en voor 50 % op basis van invoerreferenties.

Op 28 maart 1954 werd door het Benelux-Ministercomité besloten voortaan jaarlijkse contingenten vast te stellen, wat de handel toeliet zijn invoer oordeelkundiger te plannen.

Op 1 januari 1956 werd de ongepelde garnaal en op 1 januari 1957 de gepelde garnaal vrijgegeven.

Zoals reeds hoger gezegd diende t.a.v. de invoerpolitiek van **verse zeevis** rekening gehouden met het feit dat verbintenissen werden aangegaan in de handelsakkoorden o.m. met de Noorderlanden.

Het «Invoercomité voor de vis» bepaalde voor de zeevis maandelijkse contingenten, die Nederland 60 à 70 % van de totale invoerquota verzekerden.

Met ingang van 1 maart 1953, enkele weken vóór de Zeevisserijdienst aan Landbouw werd overgedragen, werd aan Nederland de vrijheid van invoer toegestaan voor
— verse haring (19B1)
— verse sprot (19B2) met uitsluiting van de periode 1/10 tot 15/11
— verse zeevis van meer dan 40 cm (ex 19B3)
— haring, sprot, vis, gerookt, gedroogd, gezouten (20).

De invoer van verse zeevis van minder dan 40 cm (ex 19B3) bleef verboden, maar met ingang van 1 april 1959 werd een jaarcontingent vastgesteld voor de invoer uit Nederland, van vis van minder dan 40 cm : 525 ton voor 1954-55 en 950 ton voor 1955-56. Met ingang van 1 maart 1956 werd de vrijheid van de invoer bedongen.

Het is dan ook volkomen verklaarbaar dat in de lijsten A en B van de Benelux «overgangsovereenkomst» van 3.2.1958 van de visserijprodukten helemaal geen spraak meer is. De visserijsektor was volledig vrij.

Volledigheidshalve moeten wij hieraan nog toevoegen dat naar aanleiding van de consolodatie van de intra-vrijheid werd «overeengekomen dat geen vis van vreemde oorsprong tussen de 3 Beneluxlanden zou worden in- en uitgevoerd». In hoever een dergelijke afspraak in de realiteit te verwezenlijken was, laten wij in het midden.

II. DE O.E.S.O.

De O.E.S.O. (Organisatie voor Europese Samenwerking en Ontwikkeling) werd officieel op 30.9.1961 opgericht en volgde de O.E.E.C. (Organisatie voor Europese Economische Coöperatie) op.

Ten einde binnen de perken van dit artikel te blijven, moeten wij alleen de aktiviteit van de O.E.E.C. vermelden, die op multilateraal vlak poogde de belemmeringen bij de in- en uitvoer af te bouwen. Toen de O.E.E.C. de liberalisatiekaap van 90 % benaderde, stuitte ze overigens op een algemene en niet te vermurwen weerstand, die niet vreemd is aan haar reorganisatie tot de O.E.S.O.

Wat de visserijsektor betreft, werd op 29.1.1951, de invoervrijheid van vismeel en viskonserven geconsolideerd, evenals deze van gedroogde, gezouten of gerookte vis, met uitsluiting van haring, waardoor overigens, zoals verder zal onderstreept worden, de invoerbeperkingen voor de grondstoffen voor de industrie, onder druk werden gezet.

III. DE G.A.T.T.

De G.A.T.T. (General Agreement on Trade and Tarifs) concentreerde zijn aktiviteit zowel op de invoerbelemmeringen als op de douanetarieven.

De consolidatie van de douanetarieven stond op de dagorde van multilaterale tarifaire conferenties, die maanden aansleepten, en waarop ook de douanerechten van de Beneluxlanden op de korrel werden genomen.

Nà de tarifaire conferenties te Genève in 1947, te Annecy in 1949 en te Torquay in 1950/51, werden door het G.A.T.T.-sekretariaat gecoördineerde concessielijsten uitgegeven, waaruit we voor de visserijsektor de volgende gegevens putten :

Toltarief	Benaming	Geconsolideerd Recht
19	Vis, vers, gekoeld of bevroren	
	a) zoetwatervis	vrij
	b) zeevis	vrij
	De produkten, vallend onder toltarief 19, zijn **bovendien vrij** van de Nederlandse monopoliërechten op de overeenstemmende Belgisch-Luxemburgse taksen tot een hoeveelheid van 150 % van de gemiddelde trimestriële invoer (de invoer uit Nederland in de B.L.E.U. en uit de B.L.E.U. in Nederland niet inbegrepen) gedurende de jaren 1936-'37-'38. Voor de hogere hoeveelheden, zijn het Nederlandse monopolierecht en de overeenstemmende Belgisch-Luxemburgse taksen niet geconsolideerd	
20	Vis, eenvoudig gerookt, gedroogd of gezouten :	
	a) haring (x)	vrij
	b) andere (x)	vrij
21	Schaal- en weekdieren, vers, zelfs indien eenvoudig gezouten of gekookt :	
	a) Kreeften, langoesten, krabben, garnalen, e.a. schaaldieren :	
	1. Kreeften, langoesten, kreeftjes :	
	A. Langoesten (x)	15 %
	B. Andere : Kreeften, kreeftjes (x)	15 %
	2. Niet genoemd (x)	vrij
	b) Oesters, mosselen, slakken en andere weekdieren :	
	1. Oesters :	
	A. Zaadoesters (x)	vrij
	B. Platte oesters met maximum 30 gr. per stuk (x)	5 %
	C. Andere (x)	20 %
	2. Niet genoemd (x)	vrij
120	Bereide of geconserveerde vis, niet begrepen onder toltarief 20 :	
	a) in dozen, blikken of andere hermetisch gesloten verpakkingen	
	1. Sardines (x)	20 %
	2. Pilchards (x)	20 %
	3. Andere (x)	20 %
121	Schaal- en weekdieren, bereid of geconserveerd, niet begrepen onder toltarief 21 : (x)	25 %
162	Vismeel (x)	vrij

(x) Deze produkten zijn vrij van Nederlandse monopolieheffingen of van de overeenstemmende Belgisch-Luxemburgse taksen.

Uit de analyse van deze lijst blijkt dat in januari 1952 ,alle douanerechten reeds geconsolideerd waren en bovendien de mogelijkheid niet meer bestond nog vergunningstaksen in te stellen, t.a.v. de G.A.T.T.-landen, waartoe alle aan de export naar de B.L.E.U. geïnteresseerde landen behoorden.

Terloops willen wij er hier op wijzen dat dit Benelux-toltarief zijn invloed heeft doen gelden bij de vaststelling van het E.E.G.-buitentarief.

Dat deze G.A.T.T.-concessies door de Beneluxpartners in gemeenschappelijk overleg werden toegestaan, mag ons toch niet uit het oog doen verliezen dat de belangen van het B.L.E.U.-invoerblok en het visexportland Nederland, dat overigens via zijn Produktschap, over andere argumenten beschikte t.a.v. de import-dreiging dan de B.L.E.U.-landen, vrij sterk uiteenliepen.

Op latere Tarifaire Conferenties, georganiseerd door de G.A.T.T., werd er over de visserijsektor dan ook in alle internationale talen gezwegen.

Terloops willen we hier dan onderlijnen dat het ingevolge Art. 12 van de Benelux-Overgangsovereenkomst eveneens uitgesloten was nog vergunningstaksen t.o.v. Nederland in te stellen, omdat dergelijke heffingen «alleen ten aanzien van de andere Verdragsluitende Partijen kunnen worden toegepast, indien zij tevens worden toegepast ten aanzien van derde-landen».

Wat de invoerbeperkingen betreft, werden vooral de landen, die 'n evenwichtige betalingsbalans hadden, op de rooster gelegd. Deze landen en België werd in deze reeks ingedeeld, hadden, ingevolge Art. XI van het G.A.T.T.-verdrag, het recht niet kwantitatieve invoerbeperkingen te handhaven. Onze Noorderburen en Benelux-partners konden in 1955 nog aan deze bedreiging ontsnappen.

België kon er dermalve niet onder uit een afwijking, «waiver» genaamd, aan dit beginsel te bepleiten.

De G.A.T.T.-partners hadden op 5 maart 1955 een «Décision» getroffen, betreffende de problemen die de afschaffing stelden van de invoerbeperkingen, ingesteld tijdens een periode van onevenwichtige betalingsbalans.

Het is op basis van deze «Décision» dat de Belgische Regering reeds in mei 1955 een «Waiver» voor de land- en tuinbouwprodukten had aangevraagd. Terloops onderstrepen wij dat nimmer een «Waiver» voor de industrieprodukten werd bedongen.

Op 5 december 1955 werd deze «Waiver» toegestaan voor een periode van 7 jaar, dus tot einde 1962. Om deze termijnbepaling te vatten, moet men rekening houden met de Benelux-Conventie van 3 mei 1955, waarin bedongen werd dat de landbouwpolitiek der Benelux-partners

VAN VOORDEN - ZALTBOMMEL N.V.

TEL. : 04180 - 2654 – TELEX : 50140

SEFFLE - ZALTBOMMEL N.V.

TEL. : 2400 en 2800 – TELEX : 50110

LEVERINGSPROGRAMMA

- **Van Voorden vaste SCHROEVEN**
- **Reparatie van SCHROEVEN - dag en nacht service**
- **Hydraulische VERSTELBARE scheepsschroeven**
- **Elektrisch-hydraulische STUURMACHINES**
- **HYDEMA HYDRAULISCHE DEKWERKTUIGEN voor de RINGZEGENVISSERIJ, o.a. purse seine winch, power block, boomswinger, fishpump, enz.**
- **VéVé „stille" en geforceerde KOELING VOOR VISRUIMEN**
- **HODI STRAALBUIZEN**

Vertegenwoordiger voor België :

De Heer THEUNISSEN
Beethovenhof 152
TERNEUZEN
Tel. : 01150-4117

(6194V)

binnen de termijn van 7 jaar zou geharmoniseerd worden.

Wat de sector «Visserijprodukten» betreft, had de Belgische Regering het verzoek ingediend de volledige tolrubriek 19 van het toenmalig toltarief (Verse zeevis) in de «Waiver» op te nemen.

Maar aangezien sedert 1 januari 1955 voor bepaalde visserijprodukten geen kwantitatieve beperkingen van kracht waren geweest, moesten deze produkten van de oorspronkelijke aanvraag geschrapt worden.

De «Waiver» zag er dan ook als volgt uit :

— 19 b) 2 : Verse sprot (met uitzondering van produkten, bestemd voor de conservennijverheid) : beperkingen toegestaan tijdens de periode 1 oktober tot 15 november

— 19 b) 3 : Verse zeevis

— 21 a) 2 : garnalen.

De konserven, de bewerkte vis en het vismeel, kwamen dus niet voor op deze «Waiver» en zulks ingevolge de liberalisaties in O.E.E.C.-verband in 1951.

Alhoewel de «Waiver» geldig was tot 31.12.1962 diende ons land elk jaar het handhaven van de invoerbeperkingen te verantwoorden. Dit was voor de landen die in de visexport geïnteresseerd waren, een uitstekende gelegenheid om drukking uit te oefenen.

Niettemin werd vóór 1.1.1959, datum waarop de handels-politieke verbintenissen van de E.E.G. van kracht werden, géén enkel produkt van de «Waiver» geschrapt, wat overigens toeliet de verhoging van de handelscontingenten te verkopen.

(VERVOLGT)

PROBLEMEN VAN DE VISVERWERKENDE NIJVERHEID

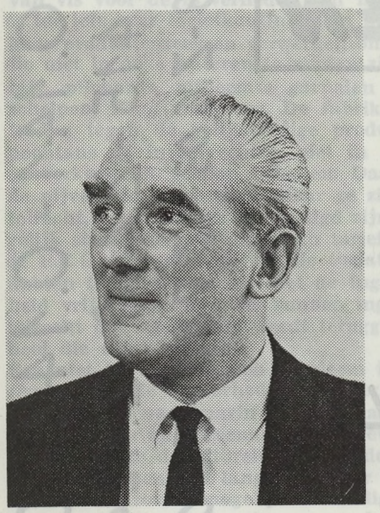

door de Heer V. SAMPERS,
direkteur van de Groepering der Visnijverheden

De problemen van de Visverwerkende Nijverheden dagtekenen niet van gisteren. Ten allen tijde hebben onze nijveraars hardnekkig voor hun bestaan moeten kampen. Als ik een dertigtal jaren achteruit kijk naar het ogenblik dat men zich herstelde van de zware krisis van de jaren dertig, die tot de devaluatie van 1935 leidde, dan leed ons traditioneel vrijhandel-drijvend land van de uitbreiding van protektionnistische en autarktische maatregelen, die keer voor keer zijn buitenlandse afzetgebieden beperkten. Onze Visverwerkende Nijverheden waren daardoor van langs om meer op de binnenlandse markt aangewezen, waar zij dan elkaar ter dood konkurreerden om hun respektievelijke stellingen te handhaven of te verruimen.

Zij hadden heel veel moeite om dergelijke omstandigheden te overleven, ondanks het voordeel van goedkope en overvloedige arbeidskracht en in weerwil van het feit dat onze vismijnen hen toen nog grotendeels verzorgden in pelagische vis, hun grondstof bij uitstek.

De toestand werd bovendien in zekere sektoren verergerd door het ontstaan van een sluikhandel, die de overdrachttaks ontdook, wat de regering er uiteindelijk toe bracht deze taks te vervangen door een forfaitaire taks bij de visaankoop aan dewelke niemand kan ontsnappen.

Laten we over de oorlogsperiode heenstappen, tijdens dewelke overvloedige haring onze nijverhed steunde en terzelfdertijd een weldaad was voor onze gerantsoeneerde bevolking.

Na de oorlog veroorzaakte het Benelux-experiment nieuwe moeilijkheden. De ongelijkheid van de lonen ten gunste van Nederland liet aan onze noorderburen toe een doeltreffende konkurrentie te voeren, in zulke mate dat talrijke nationale rokerijen het moesten opgeven.

De toestand in de konservennijverheid was ook moeilijk geworden. Onze viskonservenfabrikanten gebruikten nog hun vooroorlogs materiaal. De precaire resultaten van hun balansen stelden hen financieel niet in staat hun instellingen voldoende te moderniseren. Daartegenover richtten de Nederlanders, die vroeger geen viskonservenfabrieken bezaten, er meteen op, gemechaniseerd naar de moderne opvattingen. Aldus, dank zij voordeliger kostprijzen, verdrongen zij de Belgische nijverheid uit de weinige buitenlandse markten waar ze nog toegang hadden.

In de loop der jaren gelastten andere faktoren er zich mee de toestand van onze nationale nijverheid nog meer in het nauw te brengen.

Eerst waren het de sociale lasten, waarop wij verder nader terugkomen, en die een remmende invloed op het ekonomisch initiatief uitoefenden. Zo zijn ze bijv. verantwoordelijk voor het uitsterven van de garnaalpellerij. Zij wogen te zwaar voor de verwerker, die zijn garnaal oorspronkelijk in het bedrijf deed pellen, waarbij hij op de thuispellerij moest steunen door bemiddeling van uitbaters die geen sociale lasten betaalden. Het pellen werd hoofdzakelijk gedaan door gepensioneerden en tersluiks, door werklozen en hun familie. De Rijksmaatschappelijke Zekerheid, de Arbeidsbemiddeling en de Belastingen bekampten weldra deze onregelmatigheden en vergden de naleving van de wettelijke schikkingen. De pellerijen waren niet bestand tegen de zware financiële last die eruit volgde. Zij verdwenen daarom de ene na de andere. Er bleef de nijverheid niets meer over dan een redmiddel in het buitenland te zoeken. Daaraan is het te wijten dat zij haar garnaal nu invoert, hoofdzakelijk uit Nederland en Duitsland en dat onze nationale visserij uit deze belangrijke bedrijvigheid geen enkel profijt meer haalt.

Ten overstaan van het huidig schaarser worden van pellers, zowel in Nederland als in Duitsland, mag men zich met angst afvragen wat er na de verdwijning van die bronnen zal geworden van de garnaalverwerking. Het zou hoog tijd zijn dat een pelmachine voor noordzeegarnaal uitgevonden wordt.

Een andere bezorgdheid is de gedurige en zeer belangrijke stijging van de lonen, en de sociale lasten daarop berekend. Onnodig cijfers op te dissen voor wat de lonen betreft : een kijkje achteruit verwekt nochtans steeds verbazing. Lonen en sociale lasten gaan onafscheidbaar gepaard, zodat ze samen een geheel vormen, waarin de sociale lasten hoger oplopen dan men op grond van de percentsgewijze belasting op het eerste zicht zou denken. Inderdaad vermeerdert met elke loonsverhoging ook het bedrag dat voor eenzelfde percent wordt aangerekend. Vermits daarenboven de berekeningsvoeten zelf stijgen, hetzij percentsgewijs, hetzij bijv. door verhoging van de loongrenzen, dan hoeft men maar eens te berekenen welke verrassend hoge sommen de kostprijzen moeten opslorpen. De stijging van de lonen gebeurt, ekonomisch bekeken, te snel. Zij stemt op verre na niet overeen met de verbetering van de produktiviteit die éénmaal, en voorzeker te goeder trouw, in de paritaire besprekingen als lokaas diende. Wij spelen aldus in de kaart van het buitenland op het ogenblik van de opening van de Gemeenschappelijke Markt, die, normaal gezien, een weldaad zou moeten heten, maar die aan onze nijverheidstak zeer harde noten zou kunnen te kraken geven.

De bevoorrading in grondstoffen, nl. vis en andere produkten uit de zee, is ook een bron van zorgen. Een belangrijke verschuiving heeft zich daarin geleidelijk voorgedaan. Vroeger stelden onze mijnen de nodige vissoorten ter beschikking. Daarin lagen trouwens de reden en de rechtvaardiging van onze bedrijven. Reeds vóór de oorlog verminderde de sprotaanvoer en moesten de konservenfabrieken hun bevoorrading door invoer aanvullen. Uit oorzaak, onder meer, van de uitputting van de haring- en sprotscholen oriënteerde de produktie zich geleidelijk naar een meer winstgevende visserij. De uitbreiding van de territoriale wateren tot een afstand van 12 zijmijlen sneed voor onze vissers de weg af naar de rijkste visgronden en verplichtte hen andere, steeds verder afgelegen gebieden te gaan zoeken, zodat zij de pelagische vis nog meer verwaarloosden. Het resultaat daarvan is, dat onze nijverheden zich nu bijna uitsluitend in het buitenland

AAN AL HAAR HUIDIGE KLIENTEN

O.15 - O.18 - O.70 - O.94 - O.102 - O.114 - O.118 - O.123 - O.141 - O.142 - O.147 - O.148 - O.151 - O.156 - O.160 - O.164 - O.192 - O.193 - O.198 - O.214 - O.232 - O.249 - O.274 - O.307 - O.309 - O.312 - O.327 - O.457 - O.29 - Z.24 - Z.112 - Z.184 - Z.201 - Z.257 - Z.262 - Z.403 - Z.415 - Z.420 - Z.424 - Z.428 - Z.432 - Z.452 - Z.463 - Z.468 - Z.482 - Z.517 - Z.531 - Z.533 - Z.542 - Z.548 - Z.549 - Z.550 - Z.552 - Z.559 - Z.560 - Z.568 - Z.569 - Z.570 - Z.571 - Z.572 - Z.573 - Z.580 - Z.582 - Z.584 - Z.587 - Z.590 - Z.598 - Z.603 - Z.785 - Z.809 - B.601 - N.7 - N.152 - N.185 - N.703 - N.730 - N.732 - N.750 - N.761 - N.763 - N.765

EN AAN HAAR TOEKOMSTIGE KLIENTEN

WENSEN DE DIREKTIE
DE VERKOOPSDIENSTEN
EN HET GANSE PERSONEEL
VAN DE

DIESELMOTOREN

EEN **ZALIG** EN

GELUKKIG NIEUWJAAR

DIESEL GENT

moeten bevoorraden, wat hen, door de vervoerkosten, de invoertaks en de andere bijkomende kosten, ongunstig plaatst ten overstaan van hun bij de aanvoerplaatsen gelegen buitenlandse konkurrentie.
De leek had daarin een middel kunnen zien om zich los te maken van het in België opgericht opvangprijssysteem. De uitbreiding van het systeem op de buitenlandse bevoorradingsmarkten heft alle vermoedens op dat stuk op, hoewel de natuurlijke ekonomische werking van de markt erdoor wordt vervalst en het zodoende de visverwerkende nijverheid verhindert haar natuurlijke rol te vervullen van marktregulator en steun voor de visserij, en dit dank zij haar massale aankopen wanneer de prijzen tot een rendabel peil zakken. Het is vanzelfsprekend, dat de opvangprijzen ten gunste van de visserij en niet van de nijverheidsbelangen vastgesteld worden, zodat zij de rentabiliteit van de verwerkende bedrijven schokken.
Het is ook wel nodig een woordje te zeggen over de ongunstige positie van onze nijverheden inzake taks op de visaankopen. Wij hebben het over de diskriminatie die veroorzaakt wordt door de taks op de aangekochte verse vis tegenover de invoertaks waarmede de invoeren van buitenlandse viskonserven belast worden. De Bedrijfsraad voor de Visserij heeft deze aangelegenheid in handen genomen en een advies voorgelegd aan de Heer Minister van Financiën. Laten we hopen, dat de toestand rechtgetrokken wordt, te meer daar, zoals we het hoger hebben gezien, de invoer van vis voor de nijverheden een noodzaak is geworden. Dat brengt ons er toe iets over tariefkontingenten te vertellen. Door de diversifiëring van haar produktenreeksen verwerken onze bedrijven een aantal zeeprodukten, die niet in onze wateren te vinden zijn en dus moeten ingevoerd worden, bijv. pilchards, uitheemse garnalen van het «bouquet»-type, St.-Jakobsschelpen, King krab, enz. De fabrikant gelukt er in konkurrerend op te treden tegen de gelijkaardige produkten van buiten E.E.G., in zo ver nochtans de invoerrechten niet in de weg staan die dan de kostprijs onoverkomelijk zouden belasten. Daartoe werden tariefkontingenten aan de nijverheid toegestaan. Maar ze zijn beperkt in tonnage. Het verlaagd tolrecht, waarmede ze begunstigd zijn, stijgt geleidelijk en zal uiteindelijk gelijk staan met het algemeen tarief. Ons dunkt dat grondstoffen die in de E.E.G. niet bestaan en die toelaten in de schoot van de E.E.G. produkten te fabriceren die met de ingevoerde konkurreren, door de nijverheid vrij zouden moeten kunnen ingevoerd worden, en ook vrij van een tolrecht dat menigmaal wordt teruggewonnen door ekonomische bedrijvigheid die eruit ontstaat.
Een niet te verwaarlozen probleem is dat van de arbeidskrachten. Onze visverwerkende nijverheden kenmerken zich door hun afhankelijkheid van de seizoenen waarin de door haar verwerkte vis gevangen wordt. Zij zijn daardoor op seizoenarbeid aangewezen. Dit is geen kleine moeilijkheid, te meer daar de uitbreiding van de industrialisatie de aanwerving van arbeidskrachten van langs om meer bemoeilijkt. Onze nijveraars spannen zich in om zoveel mogelijk bestendig werk te verschaffen door het verwerken van een reeks nieuwe grondstoffen tussen de seizoenen in. Gelukkig wordt deze evolutie in de hand gewerkt door de neiging van de verbruiker naar nieuwe, fijner en meer uitgewerkte bereidingen, zoals gerechten met mayonnaise of andere sausen, al dan niet met groenten gekombineerd, diepgevroren, vooraf gekookt en gepaneerde visfilets, enz.
De verspreiding over allerhande fabrikages stelt aanvullende problemen op gebied van mechanisatie, uit oorzaak van de verscheidenheid van het materiaal dat er voor nodig is. Wij hebben reeds gezien dat de vertraging in de mechanisatie te wijten is aan gebrek aan financiële kracht. Ook de moeilijke delging van kostelijk materiaal dat slechts gedurende een korte periode van het jaar wordt gebruikt stelt ernstige problemen. Het is te hopen, dat de koncentraties en versmeltingen, die zich voordoen en die een vastere financiële basis bezorgen, de nodige modernisatie zullen toelaten, zonder dewelke de konkurrentie tegenover een goed uitgeruste buitenlandse nijverheid onoverkomelijk zou worden.
Nu valt nog te zien welke invloed de afschaffing van het vleesderven op het verbruik van visprodukten zal hebben.
Ontegensprekelijk hoeft het onder de beschreven omstandigheden niet te verwonderen dat de visverwerkende nijverheid in België de weinig interessante karakteristieken van een marginale sektor vertoont. Een belangrijk aantal rokerijen is in de laatste jaren verdwenen, alsook acht konservenfabrieken op tien. In de afdeling diepvries, die op de koop toe haar eigen aanvoer- en distributieproblemen heeft, ging het er niet beter aan toe, vermits één van de drie bestaande inrichtingen het, nog niet zo lang geleden, moest opgeven.
In de sektor van de drogerij ligt één van de drie ondernemingen stil. De twee aan de kust gelegen vismeelfabrieken gingen ten gronde onder invloed van de Peruviaanse konkurrentie, die de markt volkomen op stelten zette.
Gelukkig is niet alles negatief in deze balans :
— De uitbating van de rijkdommen der zee steunt van langs om meer op wetenschappelijke methodes die een toename van de aanvoer in het vooruitzicht stellen.
— Men begint zich ernstig in te spannen om de kwaliteit van de vis bij de aanvoer en in al zijn daaropvolgende stadia te verbeteren, wat ongetwijfeld de aanwinst van nieuwe lagen van verbruikers in de hand zal werken.
— De waarde van vis op het vlak van de voeding geraakt algemeen bekend. Ook op gebied van diëtetiek stijgt zijn vermaardheid door de gunstige invloed van zijn verbruik tegen koronaire kwalen. Wij zijn de mening toegedaan, dat de Propaganda voor meer Visverbruik goede resultaten zou boeken door deze hoedanigheid met klem te verkondigen.
— De statistieken van de F.A.O. bewijzen, dat het aandeel van de industrieel verwerkte vis in het globaal verbruik stijgt, hetgeen dan wel aanmoedigend klinkt.

Spijtig genoeg zal dit alles nochtans zijn inwerking slechts laten gevoelen op min of meer lange termijn. Doch reeds staan we aan de vooravond van de opening van de Gemeenschappelijke Markt, die aan de intrakommunautaire konkurrentie vrij spel zal geven. Zullen onze nijverheden daaraan weerstand kunnen bieden en eindelijk eens betere tijden tegemoet gaan ? Voorzeker zullen zij zich zo goed als mogelijk uitrusten om krachtig hun plaats te verdedigen en om hun aandeel te veroveren in de ontwikkeling zowel van de nationale markt als die van de andere landen van de Gemeenschap. Wij hebben gezien dat onze nijveraars het vechten gewoon zijn en dat zij er niet voor terugdeinzen. Moed alleen is nochtans niet voldoende.
Het is duidelijk dat alle inspanningen gevaar lopen vruchteloos te blijven als ze niet krachtig ondersteund worden door een bijzonder attentie, doorgevoerde aktie van de ministeriële instanties om onze nijverheidstak doeltreffend te steunen en in zijn vitale belangen te verdedigen in de schoot van de nieuwe Europese ekonomische omlijsting die over enkele maanden een werkelijkheid is.
Misschien klinkt dit betoog, door de ernst van de aangehaalde harde realiteit, onwillekeurig als een noodkreet. Hoe het ook zij, het blijft te hopen, dat de Overheden de nodige besluiten trekken en een even grote bezorgdheid voor onze nijverheidstak zullen tonen als dit steeds het geval was, en terecht, voor de produktie die eveneens, door de jaren heen, met moeilijke problemen heeft moeten afrekenen.

ER IS GEEN DOKTEREN MEER AAN

door A. WITTEVRONGEL Sekretaris van de Rederscentrale

Een zoveelste vlug jaar is weer eens voorbij gevlogen.
1967 was voor onze visserij een minder goed jaar dan het vorige. Alhoewel de Belgische zeevisserij momenteel geen te beste tijd kent, slaat de titel van deze bijdrage echter niet daarop.
Het is enkel een allusie op een tijdsverloop dat voorbij is en waaraan niets meer te helpen is, tenzij, konklusies te trekken en de nieuwe en soms leerrijke ondervinding in de toekomst in de praktijk om te zetten.
Het voorbije jaar bracht ons een nieuwe stap verder in de ruimte met vostoks, surveyors, explorers en andere spoetniks. Het wees ons op het bestaan van vele noden in de ontwikkelingslanden en herinnerde ons, door de diverse krisissen, aan de wankele wereldvrede.
1967 zal de geschiedenis ingaan als het jaar waarin voor de eerste maal een man met een vrouwenhart begon te leven... Het was ook het jaar van de staatsgrepen. Het is tenslotte het jaar waarin de Engels pond devalueerde en het jaar dat ons vlak voor de deur van de E.E.G. brengt.

STEEDS STIJGENDE PRODUKTIEKOSTEN

Niettegenstaande ons land op de 14de plaats in de wereld staat voor wat het nationaal inkomen betreft, — hetgeen toch een goede barometer is om de welstand aan te duiden — bleven wij ook dit jaar niet gespaard van allerhande stakingen.
Er wordt gestaakt omdat marginale of verlieslijdende bedrijven worden gesloten ; er wordt gestaakt voor nog hogere lonen, en er wordt gestaakt voor een syndikale premie... zoals in de visserij.
De Belgische zeevisserij is evenmin gespaard gebleven van de steeds stijgende produktiekosten. Ondanks het feit dat de lonen in de visserij uitgedrukt worden in een percentage op de besommingen is ook deze belangrijke kostenfaktor toegenomen. Het bemanningstekort werkt zulks immers in de hand.
Niet enkel de direkte lonen, maar ook de indirekte lonen t.w. : de R.M.Z. en andere sociale bijdragen en vergoedingen nemen steeds maar in onrustwekkende mate toe, zonder dat daar tegenover een stijging van de visprijzen staat.
De reperkuties hiervan zijn voor de zeevisserij des te zwaarder gezien de reder-producent hiermee geen rekening kan houden bij de verkoopprijs van zijn produkt, vermits deze uitsluitend wordt bepaald door vraag en aanbod.
Dit is ook de reden waarom sommige besprekingen moeilijk verlopen. De ingewijden zullen echter precies het omgekeerde weten te zeggen.
Benevens de direkte en indirekte lonen "volgt" de visserij (willens nillens) ook de stijgende evolutie van de overige uitbatingskosten die wij hier niet meer hoeven aan te halen. Wijzen we alleen op de verhoging van de prijs voor het vislossen die op 12 maand tijd van 1,5 % op 2 % en dan op 2,5 % werd gebracht. Verder spreekt men van een verhoogde premie voor de ongevallenverzekering bij de Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij die maar eventjes 11,32 % zou bedragen, op de — reeds aan-

OSTEND STORES EN ROPEWORKS

HENDRIK BAELSKAAI 12, OOSTENDE

Burelen en Administratie :
Tel. : (059) 755.81 (5 lijnen)

Fabriek - Oudenburgsteenweg 31
Tel. (059) 715.42
(059) 714.41
(059) 770.33

Telex : 181/28
Telegramadres : PEFLOS - Oostende

HARDE VEZELSPINNERIJ SISAL, MANILA EN NYLON
MECHANISCH FABRICAGE VAN NETTEN
NYLON GARENS, TOUWWERK en NETTEN

Gedeponeerd merk :

SPECIALITEITEN

VOOR DE ZEEVISSERIJ :
- Manilla, sisal en nylon trawltwine
- Touwwerk
- Alle soorten netten
- Staaldraad
- Alle visserijgereedschap

SPORT :
- Allerlei netten

VOOR DE LANDBOUW
- Sisal bindgaren
- Pick-up garens

VOOR DE NIJVERHEID :
- Sisal inpakgarens
- Tapijtgarens

(6182V)

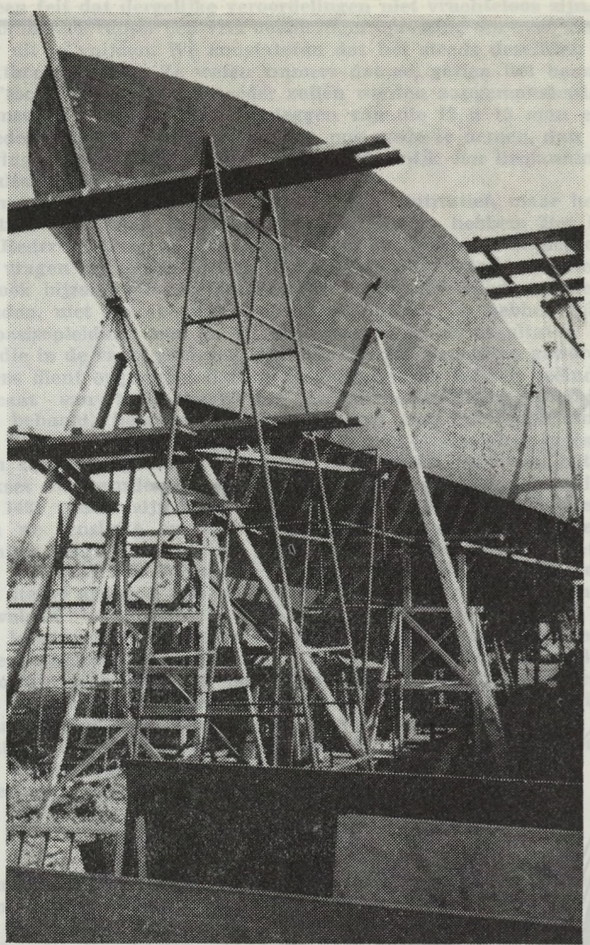

Ht produktie-apparaat is in feite de eerste schakel in de cyclus die het instandhouden van de kwaliteit daarstelt. De aanvoer van kwaliteitsprodukten hangt hoofdzakelijk af van de bewaringsmogelijkheden en verzorging aan boord.

gepaste — forfaitaire lonen, hetgeen op 50 fr. per dag en per bemanningslid zou neerkomen ! Tenslotte hebben Oostende en Zeebrugge het voornemen getroffen de mijnrechten te verhogen !!!

Alles bij elkaar, betekent dit, dat, voor een vaartuig van 100 B.T. — waarvan wordt gezegd dat het momenteel tot een « goede » kategorie behoort en die voor een 150 tal bennen een « goede » besomming maakt van 250.000 fr. — nu reeds 92 % van de opbrengst vergaat in kosten. Van de overblijvende 8 % moeten nog de afschrijvingen en de gebeurlijke aflossingsbedragen op het geleend kapitaal worden afgetrokken ! Men kan de konklussie trekken wat het zal worden wanneer ook voornoemde elementen nog zullen stijgen.

Tegenover dit alles staat de gemiddelde prijs bekomen in de vismijn die tegenover vorig jaar in slechts geringe mate is gestegen en in verre na niet beantwoordt aan het stijgingsritme van de onkosten.

VRAAG EN AANBOD

De visprijs wordt bepaald door vraag en aanbod. De vraag is afhankelijk van binnenlands verbruik en van de exportmogelijkheden. Deze laatsten hebben een deuk gekregen op het einde van het jaar ten gevolge van de devaluatie van het pond.

Het inlands verbruik schijnt eveneens afgenomen te zijn. Wellicht zit hier de reperkutie van het afschaffen van het verplicht vleesderven op vrijdag, voor een gedeelte tussen.

Een tweede element betreft het grote verschil tussen de afslagprijs en de prijs die de uiteindelijke verbruiker moet betalen. We weten dat velen van het visje moeten leven. Toch schijnt er iets niet te kloppen. In ieder geval zou door alle betrokkenen een inspanning moeten worden gedaan.

OOK VANWEGE DE OVERHEID.

In verband met deze laatste, denken we aan de afschaffing van de overdrachttaks van 10,5 % die de handelaars in de vismijn moeten betalen. In het buitenland, en ook in onze openbare fruit- en groentenveilingen bestaat zulks niet. Meer bepaald voor wat de handel betreft, denken we aan een « speciale verzorging » van de gemeenschappen, zoals scholen, kloosters, het leger en andere tehuizen.

De vis die de meeste kostgangers nu voorgeschoteld krijgen, is de meest gelukte vorm van... anti-propaganda. Is zulks de schuld van de handelaar of ligt het aan de ekonomen en de direkteurs van de instellingen die om "budgetaire" redenen met het minst-goede tevreden zijn. Nochtans zijn het die kinderen op school, die miliciens in het leger en andere kostgangers die de toekomstige visverbruikers moeten worden.

In het voorbije jaar heeft de Rederscentrale een proef gedaan en verse vis afgestaan aan een aantal dezer gemeenschappen. De resultaten waren verbluffend ! Dankbrieven en waardering voor de vis waarvan men niet wist dat ze « zo goed kan zijn » waren er de getuigen van. Dit bewijst toch dat met enige inspanning vanwege de handel (bv. door voordelige leveringsvoorwaarden) de gemeenschappen een belangrijker afzetkanaal moeten kunnen worden, waardoor de kostgangers meteen ook in de toekomst overtuigende visverbruikers zouden zijn. Ligt hier misschien een taak voor de Rederscentrale weggelegd ? Het doet immers pijn als men duizenden kg verse wijting en platvis, zoals zulks in oktober en november het geval was, naar de vismeel moet verwijzen. Dit was ook deze week weer het geval. Waarom zou de Rederscentrale, die toch een handelsvereniging is, deze vis niet verder verkopen in plaats van ze naar de vismeel te verwijzen. Oneerlijke konkurrentie schuilt hier zeker niet in, vermits de Rederscentrale deze vis aan de minimumprijzen koopt, precies zoals de handel zulks kan doen en doet. Want, tenslotte wat baten techniek, bekwaamheid en overvloedige vangsten als geen voldoende afzet bestaat. Gedurende de 11 eerste maanden werd 2.881.101 kg vis opgevangen tegen een totale opvangwaarde van 14.897.665 fr. Stippen we overigens nog een andere tegenspraak aan in onze sektor, te weten het feit, dat de helft van ons visverbruik ingevoerd wordt...

HET AANBOD

Voor de 11 eerste maanden van 1967 werden in totaal 47.210.042 kg visprodukten aangevoerd. De waarde hiervan bedraagt in totaal 726.584.117 frank.. Dit is nu reeds een rekord vermits de 12 maanden van vorig jaar "slechts" een totale omzet van 683.791.000 fr. boekten. Voor de 11 eerste maanden van 1967 ziet de verdeling per haven er als volgt uit :

Oostende : 392.058.834 fr
Zeebrugge : 298.276.408 fr
Nieuwpoort : 36.248.875 fr

Omtrent het aanbod willen wij heel speciaal wijzen op de marktspreiding en hier denken we vooral aan Oostende, waar de maandag veel vis wordt aangevoerd ; de dinsdag veel minder ; de woensdag weinig en de rest van de week praktisch niets meer. Het is een feit dat zulks de prijs beinvloedt. Een betere spreiding is niet enkel wenselijk, maar zal meer en meer noodzakelijk worden en zeker elkeen ten goede komen al zal het in de beginne opofferingen vergen.

HET BEMANNINGSPROBLEEM

We hebben reeds een aantal "fenomenen" besproken die het voorbije jaar kenmerkten of die zich tijdens 1967 herhaalden en/of voortzetten. Een van deze laatsten is het bemanningsprobleem. Alhoewel minder uitgesproken dan vorig jaar, heeft onze visserij steeds af te rekenen met het spook van het bemanningstekort. Anderzijds lijdt ook de produktiviteit er onder. Immers vele reders moeten nu elementen medenemen die ze, indien er geen tekort heerste, zeker niet aan boord zouden nemen. Bovendien buiten een aantal dezer elementen, de toestand uit. In de twee jaar dat de Rederscentrale een aktie heeft ingezet tegen de bemanningsleden die zonder reden hun schip in de steek laten (kontraktbreuken) zijn er 65 dossiers aangelegd en werden er niet minder dan 86 veroordelingen uitgesproken ! De totale som van de schadevergoedingen beloopt 626.887 fr. Om nog niet te spreken van de strafrechterlijke boeten en van de gevangenisstraffen. We zijn nu bezig regelingen te overwegen tot het sneller verkrijgen van de toegekende sommen.

De goede verzorging en behandeling van de vis moet ook bij het lossen worden voortgezet.

REDERS,

EEN GOEDE VERZEKERING IS

EEN WAARBORG VOOR DE TOEKOMST !

WENDT U DAAROM IN VOLLE VERTROUWEN TOT

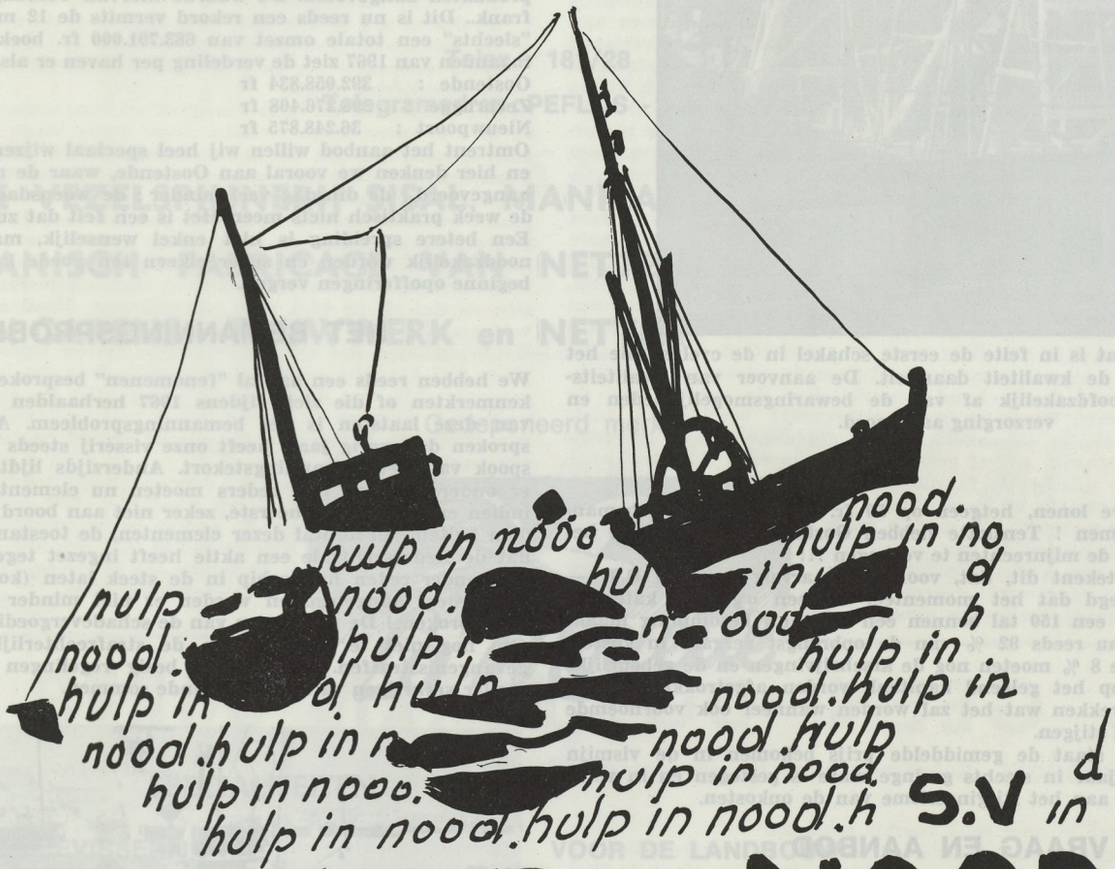

H. BAELSKADE, 27

TEL. (059) 716 89

OOSTENDE

Het is een feit dat dergelijke veroordelingen niet vruchteloos zijn.
Er is ons inziens echter een veel doelmatiger oplossing om deze kankerplek volledig uit te snijden. We konstateren dat het steeds dezelfden zijn die kontraktbreuk plegen. Ze weten immers dat ze, gezien het bemanningstekort "toch" bij een andere reder zullen worden aangemonsterd. Welnu, moest men een "zwarte lijst" aanleggen van die 12 à 15 man en moest ieder reder weigeren van deze mannen nog mede te nemen, dan zou hun liedje vlug uitgezongen zijn. Dit vraagt natuurlijk een inspanning, maar het resultaat loont heus de moeite.
Het bemanningstekort is tweeledig ; het is kwantitatief, maar het is ook kwalitatief. Men moet goede en bekwame vissers hebben. Het initiatief van de Rederscentrale, in 1966 genomen om een versnelde beroepsopleiding aan te vragen en samen met de R.V.A., Gewest Oostende, op te richten is dan ook bijzonder lovenswaardig. Natuurlijk kunnen de opgeleiden, na 3 maanden, niet als « bekwaam » worden aanzien. Ze hebben echter een goede basisopleiding voor de visserij genoten en de resultaten bewijzen dat zij die in de vaart gebleven zijn, uitstekende elementen geworden zijn. Overigens dient opgemerkt dat zij die de opleiding hebben beëindigd hun "certificaat van bekendheid" bij de zeevaartinspektie zonder moeite hebben behaald, hetgeen de deugdelijkheid van het opleidingsstelsel bewijst. Sinds 1966 (start van de opleiding) zijn 44 stagiaires ingeschreven. Hiervan zijn er ongeveer 15 of 1/3de in de vaart gebleven, hetgeen als een sukses mag worden aangezien, vooral als men weet dat er in totaal slechts 1431 vissers zijn. Van deze 15 varen er aktueel 9 te Zeebrugge. Merken we tenslotte op dat de versnelde beroepsopleiding een grote inspanning vergt vanwege de Rederscentrale. Het feit dat het belang van de gemeenschap hiermede wordt gediend en de goede resultaten dat het stelsel afwerpt, zijn echter aansporingen om verder de ingeslagen weg te volgen.
Ook de leerlingen die de visserijscholen verlaten worden door de Rederscentrale aangemoedigd zich naar de visserij te begeven. Zo werden er in het voorbije jaar liefst 58 bons van 1.000 fr. hetzij, voor een totale waarde van 58.000 fr. uitbetaald ! Verder werd 15.000 fr aan didaktisch materiaal vergoed aan de leerlingen die verder studeren.
Tenslotte helpt de Rederscentrale ook de reders die erom verzoeken, bij het vinden van bemanningsleden ; en wordt medewerking verleend aan allerhande sociale aktiviteiten in verband met de vissers.

BESLUIT

In afwachting hebben wij een zeer algemeen beeld willen geven van de problemen waarmede onze visserij in het voorbije jaar heeft te kampen gehad. Hierbij hebben wij de nadruk op drie elementen gelegd : de stijgende uitbatingskosten, de afzet van de visserijprodukten en het bemanningstekort.
De steeds stijgende kosten van de reder, waar tegenover geen evenredige toename van de produktiviteit staat, evenmin als een evenredige toename van de prijs in de markt, brengt een gezonde uitbating voor de reder meer en meer in het gedrang.
Het verbruik dient gestimuleerd, en speciale inspanningen dienen te worden gedaan, zowel door de Overheid, als door de reder voor wat de kwaliteit van het aangevoerde produkt betreft, als door de handelaars zelf die de inspanning van de reders voort dienen te zetten.
Inzake het bemanningsprobleem worden de inspanningen van de Rederscentrale onverminderd doorgezet, maar dient een grotere medewerking van alle reders te worden verkregen.
Dit zijn drie onafscheidbare elementen, want wat baten techniek en bekwaamheid en grote vangsten als geen voldoende afzet bestaat ; tot wat dienen kredieten en toelagen voor nieuwbouw als geen voldoende bemanning voor handen is.
Met dit "overzicht" wilden wij dus niet volledig zijn ; tal van andere problemen, eigen of niet eigen aan de zeevisserij zijn immers in het raam van huidige bijdrage onbesproken gebleven omdat ze ons in dit overzicht te ver zouden leiden.
Tot slot van ons betoog dient toegegeven, dat zowel het bemanningsprobleem als het stijgingsritme van de kosten ook in de andere visserijstaten parten speelt. Dit betekent echter niet dat ons landje in een zg. gelijke konkurrentiepositie staat. Wel integendeel.
Uiteraard zijn wij al het zwakkere broertje, gezien we nog geen 3 % vertegenwoordigen van de totale E.E.G.-produktie. Anderzijds zien we dat zowel de E.E.G.-lidstaten als de niet-lidstaten alles in het werk stellen om hun nationale visserij in een zo gunstig mogelijke positie te brengen. Allerhande subsidies, steunmaatregelen, aanvoer- en kwaliteitspremies worden er toegekend. Er wordt aan struktuurpolitiek gedaan. Kortom er IS een visserijbeleid. Met alle goede wil van de wereld kan zulks bij ons jammer genoeg niet beweerd worden.
Is bescherming van bovenaan onontbeerlijk, dan dient de stootkracht van het bedrijf zèlf uit te gaan Dit veronderstelt eenheid. Het is daarom des te betreurenswaardiger, dat nu we oog in oog staan met de E.E.G. — 1 juli 1968 ligt immers niet meer zover af — op nationaal vlak opnieuw naar eenheid dient gestreefd te worden. Oningewijden kunnen zich geen rekenschap van de gevolgen die een E.E.G.-beleid voor ons met zich mede kunnen brengen zo niet alle handen aan hetzelfde net trekken.
In ieder geval hebben de vertegenwoordigers van de Rederscentrale, langs het kanaal van Europêche om, in de diverse E.E.G.-visserijwerkgroepen de standpunten van de Belgische reders inzake gemeenschappelijk visserijbeleid goed verdedigd.
Tot besluit van dit alles hopen we dat het nieuwe jaar ons opnieuw de eenheid van de Belgische zeevisserij moge brengen en dat aldus de titel van deze bijdrage in de toekomst niet werkelijk zal moeten worden bovengehaald met betrekking tot onze visserij.
Dit moet ons aller wens wezen.

HET ROER OMGOOIEN...

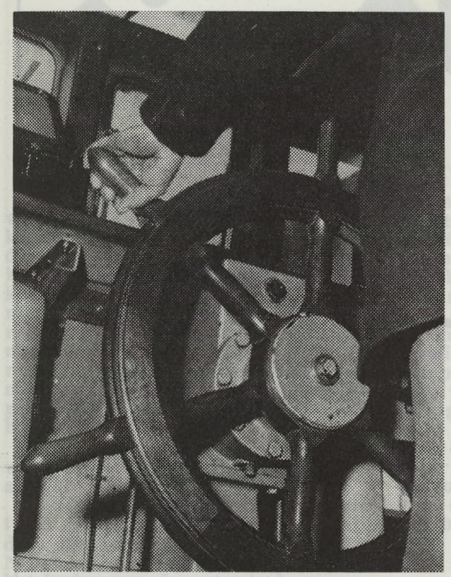

door R. Bauwens, voorzitter van de Propagandavereniging voor meer visverbruik

Het jaar 1967 is een jaar geweest met een zeer uitgebreide aktiviteit door de propagandavereniging uitgevoerd Het waren niet zozeer de gewijzigde omstandigheden welke volgden uit een kerkelijke beslissing waardoor de boetepraktijk inzake het vleesderven veranderd werd, die een dergelijke aktiviteit in de hand hebben gewerkt.
Er was geld voorhanden in 1967 : nl. een buitengewone toelage ten bedrage van 5.000.000 fr. toegekend door de heer Minister van Landbouw
En eens te meer komen we terug op het nog steeds nijpend probleem : hoe komen we aan voldoende geldmiddelen opdat we een opvallende aktie, met moderne middelen, zouden kunnen voeren ?
In het eindejaarsnummer 1966 hebben we eveneens gewezen op de noodzakelijkheid dat alle belanghebbenden uit elke sektor van de zeevisserijnijverheid financieel zouden bijdragen.
Men kan diskuteren over wat MOET gedaan worden en wat beter NIET MEER zou gedaan worden· Men kan van gedachten wisselen over het resultaat van een bepaalde aktie of kankeren over het feit dat juist geen resultaat geboekt werd. Men kan prgoramma's opstellen die voor

REDERS
en VISSERS
koopt
steeds
bij
Uw
coöperatieve

hand in hand

Kantoren
Tijdokstraat 34
Zeebrugge
Tel. 541 17 / 541 92

Na de uren :
Joz. De Roose
Tel. 517.40

(6171V)

uitvoering vatbaar zijn, maar men kan ook luchtkastelen bouwen in de vorm van spektakulaire publiciteitsstunts, die toch niet uitvoerbaar zijn bij gebrek aan vereiste geldmiddelen.

Ook hierin moet men nuchter blijven en kunnen aanvaarden dat een organisatie zoals de Propagandavereniging slechts presteren kan in verhouding tot haar mogelijkheden.

En dat geschiedde in 1967 alleszins. Samen met de Nationale Dienst voor afzet van Land- en Tuinbouwprodukten werd een miljoenenprogramma afgewerkt en daarnaast werkte de vereniging haar eigen zeer uitgebreid programma uit.

Sommigen mopperen over te hoge administratiekosten. Dit is nu éénmaal één van die zaken waaraan men steeds het eerst denkt : de Propagandavereniging werkt met een uiterst minimum aan personeel, waaruit volgt dat van dit personeel meer verwacht wordt dan normaal is. Het dient toegegeven dat de twee bedienden van de propagandavereniging alles geven wat ze kunnen en in bepaalde perioden van het jaar, waarin het werk zich accentueert, hard labeurwerk geleverd wordt. De normale werkingskosten van het sekretariaat worden tot het uiterste beperkt. Vanzelfsprekend kan men personeel en sekretariaat wegcijferen en de daaraan verbonden onkosten toevoegen aan het bedrag van aktiviteiten. Wie gaat in dit geval het werk leveren ?

Het is onze overtuiging dat wanneer men objektief de ganse zaak eens diep onderzoekt, men tot de vaststelling komt dat er geen andere uitweg is : allen zouden financieel hun steentje moeten bijdragen. Men beweert dat de onderscheidene overheidsinstanties grotere financiële steun kunnen en zouden moeten toestaan. We zijn het daarmede volledig eens, maar indien de private sektoren nu eens op overtuigende wijze het voorbeeld gaven, dan was dit voorzeker reeds een mooi voetje in huis bij de bevoegde instanties om een grotere toelage te bedingen.

«Het roer omgooien» wordt ons gezegd. Akkoord ! Maar ook in onze werking geldt het spreekwoord tering naar de nering. En naar onze mening dient vooreerst het roer omgegooid in wat we zouden kunnen noemen : financieringswijze van de private sektoren.

Elkeen is zich immers bewust van het feit dat 1968 onmiddellijk moet aansluiten op de campagne die in 1967 gevoerd werd. Een extra-toelage 1968 is verre van zeker. Daarom raden we alle belanghebbenden aan om het zekere voor het onzekere te nemen en aan te sluiten bij de Propagandavereniging voor meer visverbruik. Wanneer geld voorhanden is, kan gewerkt worden, dat werd in 1967 bewezen.

Het roer omgooien !

Wie helpt er mee ?

SPIJTS DE BEPERKTE GELDMIDDELEN ONTPLOOIDE DE PROPAGANDAVERENIGING IN 1967 EEN UITGEBREIDE AKTIVITEIT

door J. VAN BROECK, direkteur

De werking van de Propagandavereniging tijdens het jaar 1967 kwam zowat overeen met de handelwijze van een bezorgde, maar kundige huismoeder, die aan een karig budget een maximum rendement wil geven. Het zodanig beredderen van de uitgaven, dat men niets tekort komt en het spenderen van de inkomsten aan het meest nuttige zijn wel typische eigenschappen van de huismoeder op haar plaats.

Dat zulks niet gemakkelijk is, weet iedereen, en wij hebben het aan de lijve ondervonden.

In de aktiviteiten 1967 zijn in feite twee delen te onderscheiden, nl. deze die in samenwerking met de N.D.A.L.T.P. geschiedden en dit in het kader van de extra-toelage van 5.000.000 fr. enerzijds, en de uitvoering van het programma anderzijds. Aanleiding tot deze speciale campagne was de wijziging van de kerkelijke wet inzake het vleesderven. Men heeft op een bepaald ogenblik de Propagandavereniging voor meer visverbruik verweten dat ze al te laattijdig een aktie op touw heeft gezet in dit verband, daar er veel vroeger reeds aanwijzingen waren dat deze verandering zou doorgevoerd worden en men wist zelfs te vertellen dat eens diezelfde propagandavereniging uit haar slaap wakker geschud werd, ze de zaak bovendien nog verkeerd heeft aangepakt en uiteindelijk nog aan slechte berichtgeving deed.

Het bestuur heeft zich nooit bezorgd gemaakt om deze kritiek omdat het zich voldoende bewust was van het feit dat de beste stuurlui steeds aan wal staan.

De feiten zijn er echter : begin december vorig jaar werden we ingelicht door Mgr. De Smedt, bisschop van Brugge. Een verder uitstel van het doorvoeren van de wijziging van bedoelde kerkelijke wet kon niet bekomen worden. Van dat ogenblik af heeft het bestuur slechts één zaak voor ogen gehouden : de eventuele gevolgen van deze maatregel zoveel mogelijk beperken.

Wat daartoe gedaan werd, hebben we in de loop van dit jaar voldoende onderstreept. Herinneren we er echter aan dat AL de beroepsverenigingen volledig ingelicht werden en dat de propagandavereniging bij hen aandrong de nodige maatregelen te onderzoeken, die in hun sektor zouden kunnen genomen worden. Alle reders en handelaars werden door de Propagandavereniging aangeschreven, waarbij gewezen werd op het allergrootste belang dat voortaan zou moeten gehecht worden aan de kwaliteit van het produkt. Er waren kontakten met de heren Ministers van Landbouw, van Landsverdediging en van Nationale Opvoeding en Kultuur, die hun resultaten opleverden.

Einde december vorig jaar, nog geruime tijd voor er enige ruchtbaarheid gegeven werd aan de vooropgezette wijzigingen, kon een afvaardiging van de propagandavereniging te Brussel bekomen, dat een buitengewone toelage van 5.000.000 fr. voor 1967 zou toegekend worden. Op 9 januari 1967 belegde onze vereniging, in samenwerking met het bisdom Brugge, een perskonferentie, tijdens dewelke het vraagstuk in zijn geheel gesteld werd. Gans de Belgische nationale pers, alsmede radio en TV, maakte er in ruime mate gewag over.

Velen prezen het bestuur van de propagandavereniging om wat in nauwelijks 1 maand tijd kon gerealiseerd worden, maar ook anderen waren daar om te kritikeren : als zij het wisten van in 1964, hoe komt het dan dat wij einde 1966 nog uit de lucht kunnen vallen ?

Het antwoord daarop is eenvoudig : niettegenstaande zij er van wisten van in 1964, deden ze niets, zelfs niet in 1967, jaar waarin de wijziging definitief doorgevoerd werd.

Bovendien deed zich in ons land hetzelfde voor als in Frankrijk, Duitsland en Nederland : de betrokken organisaties werden eveneens voor een voldongen feit geplaatst. Ook de organismen die zich

In persoonlijke naam, alsmede in deze van de beheerraad, wensen we aan de leden van de PROPAGANDAVERENIGING VOOR MEER VISVERBRUIK een zeer voorspoedig jaar 1968 !

Het is onze innigste wens dat de zaken voor al onze leden tijdens het nieuwe jaar naar wens verlopen.

R. Bauwens,
Voorzitter.

Onderlinge Visafslag

O. V. A.

SAMENWERKENDE VENNOOTSCHAP

VISMIJN 70 A, 71, 71 A - OOSTENDE

Stelt zich ten dienste van de reders voor alle verhandelingen betreffende de visverkoop ter Stedelijke Vismijn.

Speciale Afdeling voor Sociale aangelegenheden door zeer bevoegd personeel.

Handelsregister Oostende 16841

Bank van Brussel

Bank Crédit Ostendais

Telefoon nr 721.73

Postcheckrekening nr 1333

(6170V)

in deze landen inlaten met de propagandavoering voor visverbruik, startten geen jaren vóór de doorvoering van de wijziging, met een speciale aktie.

Laat ons dus gerust besluiten : uit wat de propagandavereniging gedaan heeft tussen begin december 1966 en einde januari 1967, blijkt overduidelijk, dat dit organisme opgewassen is voor de taak die voor haar weggelegd is. De bekomen resultaten spreken in dit verband voor zichzelf. En wat de bewering betreft als zou er aan verkeerde berichtgeving gedaan zijn, dat leggen we gewoonweg naast ons neer : het is ja toch zo gemakkelijk om ACHTERAF te zeggen : IK zou dat zo gedaan hebben. Maar op het ogenblik dat moet gehandeld worden zijn ze met geen oog te bespeuren.

Er was dus een extra-toelage, er kwam dus een speciale publiciteitscampagne. De beslissing van de h. Minister luidde : de N.D.A.L.T.P. heeft de leiding van deze campagne over de uitvoering die aan de propagandavereniging toevertrouwd wordt en waarvan het specialisatiewerk zal uitgevoerd worden door een bekwaam publiciteitsagentschap. Aldus had de propagandavereniging een aanzienlijk aandeel in de uitvoering van de campagne. Een werkgroep, waarin vertegenwoordigers opgenomen werden van de kleinhandel, de groothandel, de produktie en de visverwerkende nijverheden, werd belast met deze taak, die tot een goed einde gebracht werd.

Uit wat bestond nu in grote lijnen deze speciale aktie :

1) PERSCONFERENTIE :

Op 20 februari 1967 werd op het Atomium te Brussel een groots opgevatte persconferentie belegd, die als startpunt van de ganse campagne beschouwd werd. Gans de nationale pers was hierop vertegenwoordigd en de verspreide persberichten werden door de grote meerderheid van de bladen opgenomen.

2) ADVERTENTIECAMPAGNE :

a) Dagbladen-advertentiecampagne :

Tussen 31 januari 1967 en 2 mei 1967 werd een uitgebreide dagbladadvertentiecampagne gevoerd. De selektie van de bladen was gebaseerd op bepaalde elementen zoals : het grootst aantal vrouwelijke lezers en het goedkoopst per kontakt. In deze campagne werd een bepaalde lijn getrokken, nl. 3 1/4 pagina advertenties met algemene argumentatie, gevolgd door 10 kleinere advertenties met een eenvoudig zeevisrecept. Kontrole van de teksten en recepten, alsmede de bepaling van de juiste vissoort op het gepaste ogenblik, was de taak van de propagandavereniging.

b) Advertentiecampagne in de damesbladen :

Deze viel samen met de verspreiding van het laatste raambiljet en het verschijnen van de receptenbrochures. Tussen 26/9 en 13/12 verschenen in de voornaamste dames en familiebladen, twee kleuren-advertenties op een hele bladzijde, en vijf zwart-wit advertenties op een halve bladzijde. Deze advertenties vestigden de aandacht van de lezers op het verschijnen van de receptenbrochure.

3) PERSBERICHTEN :

Aan de joernalisten van de nationale pers werden zes dokumentatiefarden overgemaakt. De behandelde onderwerpen waren :
— dagelijks zeeverse zeevis
— zevenmaal zeevis
— belang van de zeevisvangst ; welke zeevis en wanneer ?
— onze zeevisverwerkende nijverheid
— onmiddellijk na de fles : zeevis voor het kind

Nog één dokumentatiefarde zal half januari aan de joernalisten overgemaakt worden.

De taak van de propagandavereniging bestond er in de juistheid van de teksten na te gaan en tips te geven in verband met de te behandelen onderwerpen. Het dient toegegeven dat de pers in aanzienlijke mate de overgemaakte dokumentatie opgenomen heeft.

4) VERSPREIDING VAN RAAMBILJETTEN :

Drie zeer geslaagde raambiljetten werden onder al de vishandelaars verspreid : een eerste : de slogan met het visje ; de tweede : de slogan met een stoere visser ; en een derde : de slogan met drie afbeeldingen uit de receptenbrochure in vismotief verwerkt.

Er kon vastgesteld worden dat de meeste handelaars deze raambiljetten uitgehangen hebben op een goed zichtbare plaats.

5) FOLDERS GROOTKEUKEN :

Twee goed opgevatte folders werden aan al de grote instellingen en scholen verstuurd. De propagandavereniging kontroleerde de teksten en recepten en sprak zich uit over de conceptie van deze folder.

6) RECEPTENBROCHURE :

Een kleurrijke receptenbrochure verscheen einde september. Naast de bestelling gedaan door handelaars, werd de brochure eveneens verspreid aan de hand van ingezonden bons, die in de advertenties, verschenen in de damesbladen, opgenomen waren.

Het sukses was er alleszins. Tussen 1/10 en 31/12 werden ruim 30.000 brochuurtjes verstuurd aan partikulieren en 22.000 brochuurtjes geleverd aan handelaars ,of in totaal meer dan 52.000 exemplaren.

Samenstelling van de teksten en de gehele administratie van de verspreiding werd door de propagandavereniging uitgevoerd.

Naast deze campagne werkte de propagandavereniging een uitgebreid werkprogramma 1967 uit. Wanneer we beweren een uitgebreid programma, dan is dit vanzelfsprekend in het licht geplaatst van de beschikbare geldmiddelen, want deze bleven in 1967 eveneens zeer beperkt. Alhoewel sedert de strukturele hervorming van de vereniging heel wat meer belanghebbenden uit de private sektor aansloten, spreekt het uiteindelijk resultaat nog steeds niet tot de verbeelding.

In 1967 sloten in totaal 539 leden aan, verdeeld als volgt :
242 kleinhandelaars (waarvan 82 uit het Antwerpse op grond van de collectieve aansluiting).
250 reders (collectieve aansluiting Rederscentrale)
24 groothandelaars
7 visventers
8 visverwerkende nijverheden
8 nevenbedrijven

Dit aantal is wel is waar 6 × dit van in 1962 en de totale bijdrage bedroeg in 1967 tienmaal deze van 1962, maar het blijft onvoldoende.

In de loop van 1967 kon de kollektieve aansluiting van de leden van het Nationaal Verbond van visventers bewerkt worden.

Het organiseren van VOORWERKLESSEN in scholen en vrouwenbewegingen nam een voorname plaats in, in het kader van de aktiviteit. In totaal werden 200 lessen gegeven, waarvan 68 in het franstalig landsgedeelte en 132 in het Nederlandstalig landsgedeelte. Aan vrouwenbewegingen werden gratis 161 viscollis geleverd, terwijl de lesgeefsters 93 bezoeken aflegden aan grote instellingen. De VERKOOP VAN PROPAGANDAMATERIAAL kende in 1967 een groot sukses. Niet minder dan 102 geplastifieerde wandplaten, 26.100 stuks celstofservietten, 12.179 plastiek boodschapzakjes en 42 series van 12 afbeeldingen op gekartonneerd papier en 8 reeksen op houten blok werden verkocht. Van een omzendbrief, die in het kader van de publiciteitskampagne aan al de handelaars verstuurd werd, maakten we gebruik om een staal van sleutelhanger met vismotief toe te sturen. In een zeer korte periode werden niet minder dan 142.250 stuks verkocht. Buiten de aankoop van deze sleutelhangers werden 200 series van 12 wandplaten en 300 geplastifieerde wandplaten (150 zeevissen en 150 schaal- en weekdieren) aangekocht.

Tweemaal werden aan de leden gratis FOLDERS toegestuurd. Uit de reakties kon afgeleid worden dat deze toezendingen wel degelijk in de smaak vielen.

Op de GRATIS INLICHTINGENDIENST (sommigen noemen het vragenbus) werd in 1967 bijzonder beroep gedaan. Niet minder dan 1.864 aanvragen kwamen ons toe om inlichtingen en bijzondere recepten. Aan al deze aanvragen werd onmiddellijk het nodige gevolg gegeven. Aan niet minder dan 21 studenten of studentinnen werd praktische hulp verleend en dokumentatie ter hand gesteld met het oog op de door hen te maken studies of thesis over de Belgische zeevisserij.

In 1967 werden 2 SEMINARIEDAGEN VOOR HOTELIERS ingericht, nl. één te Hoei (18/4) en één

Merksem : top-sukses.

Perskonferentie te Brugge : Duidelijke uiteenzetting van de kerkelijke maatregel en waarschuwing voor de visserijsektor.

NIEUW !

DE

KEURIG VERZORGDE

VISSCHOTELS

LA COURONNE

Tel. : (059) 713.24 / 713.25

STENE – OOSTENDE

(6183V)

REDERS, VISSERS, HANDELAARS

UW VERZEKERINGEN

worden het voordeligst geplaatst en het best gediend bij de P.V.B.A.

DE ZEEKUST

H. BAELSKADE 30 OOSTENDE

BURGERLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID, BRAND, ONGEVALLEN, LEVEN, FAMILIALE, T.V., AUTO, ENZ...

BEHEER : P. VANDENBERGHE

ZAAKVOERDER : BILLIAU LEO

BREDENE – Tel. : 727 79

(6190V)

te Durbuy (2/3).

Deze dagen kenden een buitengewoon sukses.

Door tussenkomst van de propagandavereniging kon bekomen worden dat een publiciteitsstempel aangebracht werd op al de verzendingen vanuit Oostende-station (sorteercentrum). Het is dezelfde stempel als deze die de vereniging reeds enkele jaren in gebruik heeft, met als slogan : zeevis : enig natuurprodukt.

In bedoeld jaar werden niet minder dan 6 PROPAGANDADA-

Aarlen : mooi verzorgde standjes !

GEN ingericht, waarvan de formule voldoende bekend is, zodat hierop niet meer moet teruggekomen worden. We herinneren toch nog even de resultaten :

	(1)	(2)
22/ 4/67 Verviers	10.000	1.558
3/ 6/67 Aarlen	4.500	705
16/ 9/67 Spa	4.000	1.491
30/ 9/67 Merksem	12.000	2.418
28/10/67 Hasselt	7.500	702
5/11/67 Roeselare	15.000	2.810

(1) bezoekers
(2) antwoordformulieren

het geheel opgenomen wordt.

De propagandavereniging verleende eveneens haar MEDEWERKING aan de VISSERIJBEURS TE HEIST door het organiseren van 10 voorwerklessen over de voedende waarde en bereiding van zeevis. Op 14/8 werd een propagandadag ingericht.

Het STUDIEWEEKEND aan de kust voor VROUWELIJKE JOERNALISTEN groeide eveneens uit tot een sukses. Op 18 en 19 juni 1967 werden ongeveer 30 joernalisten van de nationale pers te Oostende en te Brugge samengebracht. Een geslaagde persconferentie op zondag 18/6, een bezoek aan de vismijnen te Oostende en Zeebrugge, evenals een bezoek aan de diepvriesinstelling op maandag 19/6, bracht deze joernalisten dichter bij het bedrijf. Ze leerden het produkt beter kennen en zouden er dus ook meer en met meer kennis van zaken kunnen over schrijven.

Bovendien werd een studienamiddag te Brugge georganiseerd en wel onder het voorzitterschap van de h. ridder P. van Outryve d'Ydewalle, Goeverneur van West-Vlaanderen, Ere-voorzitter van de propagandavereniging. De behandelde onderwerpen waren belangrijk genoeg, nl. de voldoende waarde van zeevis, door Prof. Verdonck, en de Belgische zeevisserij en de kwaliteit van de aangevoerde produkten door W. Vyncke, ingenieur bij het Proefstation voor de zeevisserij.

Uit dit studieweekend volgde dat heel wat geschreven werd in dag- en weekbladen over zeevis.

Een ENQUETE werd eveneens door onze vereniging gedaan bij de handelaars, teneinde inlichtingen te verkrijgen over de gevolgen van de afschaffing van de wet op het vleesderven. Deze enquête kende een middelmatig sukses, maar de bekomen inlichtingen waren toch voldoende om een goed idee te hebben van de toestand.

Verder verleende onze vereniging de MEDEWERKING AAN INITIATIEVEN door andere organisaties genomen. Zo werkten we gedurende enkele weken nauw samen met de Melkbrigade. Medewerking werd eveneens verleend aan aktiviteiten ingericht door de Agri-Club, Vlaamse Klub Kust, visbakken te Heist, Vormingsinstituut te Brugge, studiedagen huishoudregentessen in dienst van de Belgische Boerinnenbond, Finale van de spelen «De Gouden Ploeg» en het Internationaal Colloquium te Brussel.

Visbakken te Verviers : een sukses !

We mogen dus besluiten dat deze dagen een buitengewoon sukses gekend hebben. In 1967 werd eveneens de samenwerking met de Groepering der visverwerkende nijverheden tot stand gebracht, zodat een gemeenschappelijke stand met verwerkte visprodukten mede in

Aan tal van instanties of organisaties werd propagandamateriaal ter beschikking gesteld.

De propagandavereniging voor meer visverbruik heeft in 1967 kunnen bewerken dat in niet minder dan 22 programma's van radio der dan 22 PROGRAMMA'S VAN RADIO EN TV de aandacht gevestigd werd op de Belgische zeevisserij en zeevisserijprodukten. Verder werden regelmatig berichten overgemaakt aan R.T.B. en B.R.T. in verband met vis, die steeds uitgezonden werden.

WELKE KONKLUSIES KUNNEN NU GETROKKEN WORDEN ?

De PUBLICITEITSCAMPAGNE 1967 werd alleszins goed gevoerd, dat werd algemeen toegegeven. Uit de verzamelde persknipsels blijkt voldoende dat heel wat over zeevisserij en zeevisserijprodukten geschreven werd. Algemeen gezien hielp de handel en nijverheden zeer goed mede aan de uitvoering van de campagne. Wel kunnen enkele bemerkingen gemaakt worden die als weerlegging van sommige beweringen dienen aanzien.

Men heeft steeds beweerd dat de verspreiding van affichettes onder de handelaars een verloren kost was, omdat deze mensen geen plaats hadden in hun inrichting om ze uit te hangen. Het verkeerde van deze bewering is gebleken uit het feit dat de overgrote meerderheid van de handelaars een uitgelezen plaats voorbehouden hebben aan de raambiljetten en dat heel wat aanvragen toekwamen om bijkomende exemplaren. Velen trekken de doeltreffendheid van advertenties in twijfel. De resultaten ermede geboekt, leveren het bewijs van het tegenovergestelde. Heel wat personen bestempelen de uitgifte van een receptenbrochure als verloren geld : daarnaar is geen vraag meer door de particulieren en de handelaar heeft geen tijd meer om ze te verspreiden. Meer dan de helft van de stock werd op een paar maanden tijd verkocht, wat ook weerom deze bewering weerlegt.

Het PROGRAMMA 1967 van de Propagandavereniging voor meer visverbruik had eveneens sukses, en het beoogde doel werd alleszins bereikt. Ook in dit verband enkele bemerkingen.

Men heeft gelachen wanneer in 1965 de gratis inlichtingendienst in het leven geroepen werd. In 1966 kwamen 260 aanvragen om inlichtingen binnen, in 1967 reeds 1864, wat een gemiddelde betekent van ± 7 per dag. Is dat een resultaat, ja of neen ? Men houdt vol dat de organisatie van voorwerklessen in scholen en vrouwenbewegingen geen resultaten opleverden. Gelukkig heeft er een beheerder, ook handelaar, in beheerraad bewezen dat deze lessen wel resultaat hebben. Tijdens de perskonferentie te Brugge was er een joernaliste die zich verwonderd afvroeg waarom we geen lessen organiseerden in scholen en vrouwenbewegingen ! Het mens was niet op de hoogte van het feit dat dit reeds ettelijke jaren gebeurt en dat er zoveel mensen zijn die het resultaat ervan niet willen aannemen. Weet men wel dat bepaalde grote firmas alles in het werk stellen om in de scholen binnen te geraken om een demonstratie te geven en dat deze firmas daar veel geld voor over hebben : ± 600 fr. per les, plus een goed gevuld colli voor elke leerlinge ! Zij zullen zich dan wel bewust zijn van het feit dat deze lessen een grote publicitaire waarde betekenen.

Verkoop van propagandamateriaal ! Ofwel is het te duur, ofwel is het niet aangepast, ofwel zijn we te laat ! Dat we onderscheid maken in prijs tussen leden en niet-leden is maar normaal menen we. Onze formule is de volgende : we verkopen aan de kostprijs aan niet-leden, en onder de kostprijs aan de leden. Over het wat en het hoe kan steeds geredetwist worden : dat is een te suggestieve aangelegenheid. Te laat ! ! Dat riep men van de daken wanneer de sleutelhangers geïanceerd werden, maar in een uiterst korte periode waren zowat 150.000 stuks verkocht !

Het heeft geen zin folders aan de handelaars toe te sturen, want zij delen die toch niet uit, omdat ze vooreerst geen plaats op hun toonbank hebben en tweedens omdat ze over geen tijd beschikken, zo beweert men. Wat dan te zeggen van de talrijke handelaars die na toezending ons nog om meerdere exemplaren verzoeken ?

Seminariedagen voor hoteliers inrichten heeft geen zin, zo zegt men, want vis komt niet meer voor op het menu dan vroeger.

Het is misschien wel juist dat vis niet vaker dan vroeger in het menu voorkomt, maar daaruit volgt nog niet dat niet meer vis bereid wordt. Wij hebben deze hoteliers restaurateurs willen aantonen dat de klanten wel naar de visbereidingen zullen vragen wanneer men speciale bereidingen aanbiedt. Hieruit volgt dat vroeger vis op het menu stond, maar niet gevraagd werd en nu wel. Er zal dus wel een grotere vraag zijn.

Men verweet de propagandavereniging voor meer visverbruik dat ze te vaak recepten publiceert van de dure vissoorten (heilbot en tong). Maar wanneer diezelfde mensen iets organiseren gaat het over oesters, kreeften, langoesten !

Een perskonferentie voor vrouwelijke joernalisten is goed om eens degelijk te eten en te drinken en daarmee uit, zegt men. In aansluiting met de door de propagandavereniging belegde perskonferentie aan de kust, in juni 1967 verschenen heel wat recepten en mededelingen in dag- en weekbladen. Mocht dezelfde ruimte ingenomen zijn door betaalde publiciteit, dan zou dat een aanzienlijke som gekost hebben ! In alle geval een aardige duit meer dan wat het nu gekost heeft.

ONS BESLUIT is dat men graag neerhaalt wat moeizaam opgebouwd wordt, maar dat men doorgaans niet bekwaam is om iets in de plaats te stellen dat beter is en maar evenveel geld kost. We herinneren eraan dat we van de enquête, waarvan hiervoor sprake, gebruik hebben gemaakt om aan de handelaars ideeën te vragen i.v.m. de propagandavoering. In totaal werden 16 suggesties naar voor gebracht. Van deze 16 komen er 13 voor in de uitgevoerde programmas 1966 en 1967. De overige niet... omdat de vereiste geldmiddelen niet voorhanden waren.

Verdere commentaar is wel overbodig.

Voor verdere berichten van de Propagandavereniging
Zie blz. 44.

N.V.

plouvier

TRANSPORT
TANKVAART

SERVICE
TRADITIE
GETROUWHEID

ANTWERPEN – Bordeauxstraat 8
Tel. : (03) 31 16 10
TELEX : 31/236 - TELEGR. : PLOUVIER-ANT

(6173V)

DEUTZ

LUCHT- EN WATERGEKOELDE MOTOREN

van 3 PK tot 6.400 PK

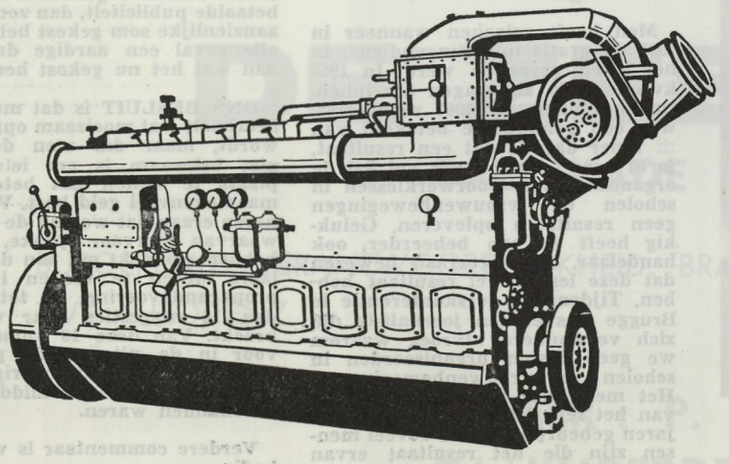

BA 8M 528

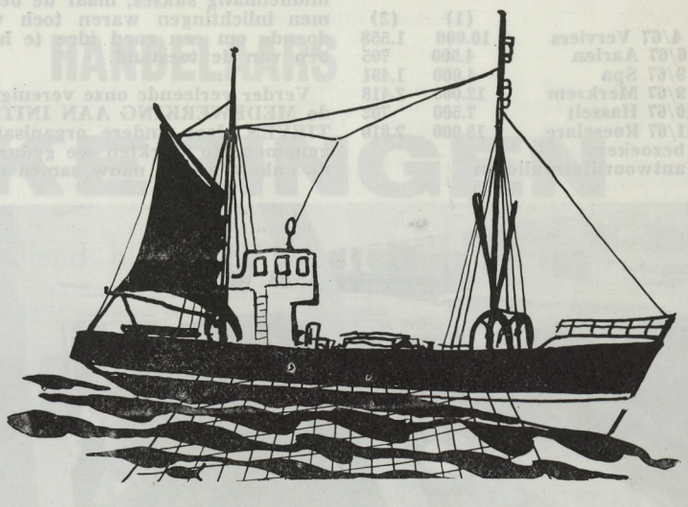

Algemene vertegenwoordigers voor België

VALCKE FRERES N.V.

ANTWERPEN
Nassaustraat 37
Tel. : (03) 31 06 90

OOSTENDE-OPEX
Hendrik Baelskaai 5
Tel. : (059) 758 14

(6184V)

1967 -
Een jaar van hoogten en laagten

Het is een traditie dat ieder industriesektor, bij de jaarwisseling, een overzicht maakt van de aktiviteiten en bedrijvigheden tijdens het voorbije jaar. Traditiegetrouw is onze visserijindustrie opnieuw onderhevig geweest aan hoogten en laagten, aan faktoren die in meerdere of mindere mate de zeevisserij in gunstige of ongunstige zin hebben beïnvloed.
In de onderstaande lijnen zullen wij, naar jaarlijkse gewoonte, een overzicht geven van het gebeuren.

JANUARI

Havenkapitein-vismijndirekteur Becu te Oostende overleden

Op vrijdag 13 januari werden de visserij- en maritieme middens in een zware rouw gedompeld naar aanleiding van het overlijden van de h. René Becu, vismijndirekteur-havenkapitein te Oostende. De afgestorvene was, na een vruchtbare loopbaan, sedert 1 december 1966 op rust gegaan en voor zijn eerlijk en gezaghebbend optreden overal geacht en bemind.

Stapelloop van O.198 'Juhel'

Zaterdag 28 januari liep op de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende de 29,20 m. lange hekbokker O.198 « Juhel », gebouwd voor de gelijknamige rederij van stapel. De voortstuwing van deze stalen hekbokker geschiedt bij middel van een A.B.C.-motor van 500 PK die een vierbladschroef aandrijft.

Visser verdronken

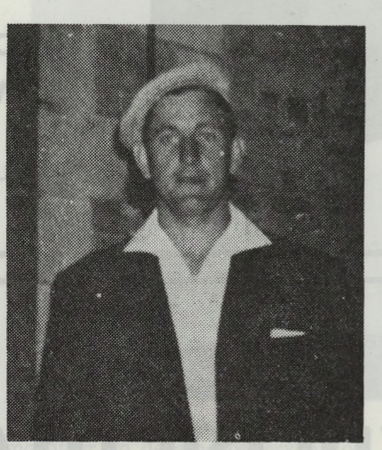

Op 12 januari gingen, tijdens de visserij in de IJslandse wateren, vier man over boord op de O.318 « Belgian Sailor ». Drie hiervan konden gered worden, doch de 33-jarige stuurman Daniël Dedrie uit Oostduinkerke stierf de verdrinkingsdood. Stuurman Dedrie was gehuwd en vader van een 10-jarig zoontje.

Dodelijk ongeval aan boord van Nieuwpoorts treiler

Een tweede dodelijk ongeval trof kort hierop opnieuw onze visserij.

Ditmaal gebeurde het aan boord van de N.761 « Vrede in Christus » alwaar de 35-jarige schipper Robert Ollieu, in tot nog toe onbekende omstandigheden over boord sloeg en verdronk. Hij was gehuwd en vader van een kind.

Gunstige januarimaand in de Oostendse vismijn

De eerste maand van 1967 zette op een veelbelovende wijze in te Oostende. Zowel de West- als de Kanaal- als de IJslandvaartuigen brachten ruime vangsten aan. Enkel de Noordzeeschepen deden het af en toe wat minder goed. De ruime aanvoeren waren er dan ook de oorzaak van dat de globale opbrengst 46.389.770 fr. bedroeg, hetzij 3.700.000 fr. meer dan in januari 1966.

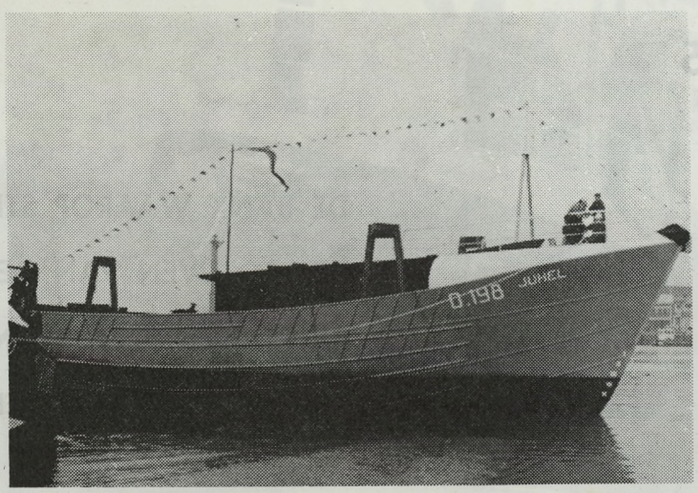

FEBRUARI

Rechtstreekse steun aan Zeevisserij

Op 4 februari verschenen in het staatsblad de uitvoeringsmodaliteiten in verband met de rechtstreekse steun aan de zeevisserij. Deze steun werd ingevoerd teneinde de verliezen van het jaar 1964 gedeeltelijk te vergoeden. Het probleem werd twee jaar voordien door de Rederscentrale aanhangig gemaakt bij de bevoegde overheid. Een eerste resultaat was het oprichten van 'n kommissie die belast werd met het onderzoek naar de werkelijkheid en noodzakelijkheid van een rechtstreekse steun. Nadat door deze kommissie een gunstig advies werd uitgebracht, volgden vele onderhandelingen tussen vertegenwoordigers van de Rederscentrale en de overheidsdiensten, tot tenslotte een gunstig resultaat bereikt werd.

Naar Spaanse en Portugese visgronden ?

Met de rendementsverzwakking van bepaalde van onze traditionele visgronden voor ogen, richtte volksvertegenwoordiger Dries Claeys een schrijven tot dhr Lievens, voorzitter van de Kommissie voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij, waarin eerstvernoemde de vraag stelt of het niet nuttig zou zijn een of meer eksperimentele visserijkampanjes te ondernemen in de Spaanse en Portugese visserijgronden, zoals dit voor de oorlog het geval was. Het probleem werd achteraf behandeld in de voornoemde Kommissie, maar wegens allerlei redenen o.m. op financieel vlak, werd hieraan voorlopig geen gevolg gegeven.

Wet op de zeebrieven

Op 2 februari verscheen in het Belgisch Staatsblad de uitvoerings besluiten van de Wet op de Zeebrieven, dd. van 13 april 1965.

Ingevolge voornoemde wet zijn de vissersvaartuigen verplicht in het bezit te zijn van een zeebrief.

BAUDOUIN

GESTICHT IN 1900
FABRIEKEN TE
MARSEILLE (FRANKRIJK)

SCHEEPSDIESELMOTOREN van 40 tot 1200 PK — 4 takt

PERFEKT UITGEBALANCEERDE „V - MOTOR"
met
verstelbare schroef

„V - MOTOREN"

Hydraulische bediening
—
met keerkoppeling
of
met verstelbare schroef
zonder keerkoppeling

—

LIJNMOTOREN met koppeling - reductor

—

Alle inlichtingen te bevragen
bij de uitsluitende AGENT
van de BELGISCHE KUST :

Werkhuizen
C. DECLOEDT & ZN
Victorialaan 7
Oostende

TEL. (059) 725.34 — 751.78

ALGEMENE VERTEGENWOORDIGER VOOR BELGIE :
N.V. «SOMOMARIN»
Minderbroedersrui, 62 — ANTWERPEN
TEL. ANT. (03) 32.45.68 BRUSSEL (02) 25.80.88

(6191V)

OOSTENDSE KREDIETBANK

KAREL JANSSENSLAAN, 1

OOSTENDE

TEL. 708 45

DE BANK WAAROP STEEDS
DE BEDRIJVEN VAN DE
VISSERIJMIDDENS
KUNNEN BEROEP DOEN

Hektreiler O.288 "Lans" tewater gelaten

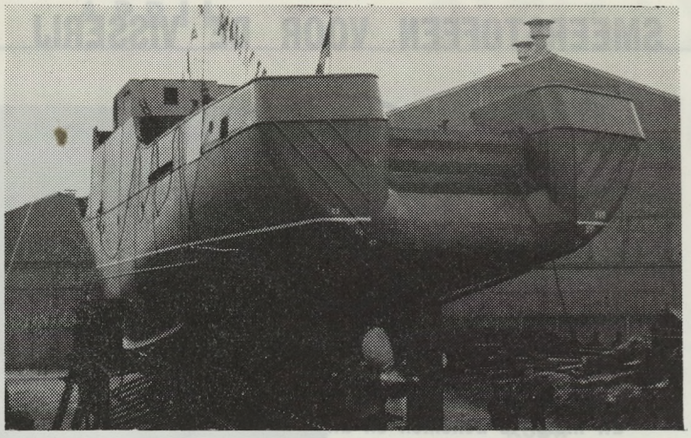

Zaterdag 25 februari jl. werd op de Oostendse scheepswerven Béliard & Murdoch overgegaan tot de stapelloop van de O.288 "Lans", het 42,70 m. lange fabriekschip dat op voornoemde scheepswerven gebouwd werd voor de rederij "Lans". « Het was », zo schreven wij toen, « een historische stap, rekening houdend met het feit dat onze nationale diepzeevisserij toch mindere resultaten maakte tijdens de jongste jaren ».

Ondertussen heeft de O.288 "Lans" — gelukkig maar — het tegendeel bewezen.

Slechte weersomstandigheden oorzaak van mindere aanvoer

De slechte weersomstandigheden waren er oorzaak van dat de aanvoeren tijdens de maand februari gevoelig minder waren. De aanvoer daalde inderdaad van 3.055.038 kg. naar 2.593.002 kg. De gemiddelde prijs per kilo steeg evenwel van 11,96 fr. naar 16,15 fr. Dit was oorzaak van het feit dat de globale opbrengst steeg van 36,5 miljoen naar 41,9 miljoen fr. De meest gebrachte soorten waren wijting, gul en rode zeebaars, die samen méér dan een derde der totale aanvoer vormden.

MAART

Nieuwe vishandelaarsbond voor de Oostkust

Op 20 maart werd te Brugge overgegaan tot de oprichting van een nieuwe vishandelaarsbond, geboekt onder de naam « Verbond der Viskleinhandelaars ». Voorzitter werd de heer Van Kersschaever Fernand uit Blankenberge. De vereniging heeft zich tot doel gesteld de belangen van de viskleinhandelaars aan de Oostkust te verdedigen.

Sedertdien hoorden we er niet veel meer van.

Gunstige maand

De maand maart kende, vergeleken bij dezelfde maand in 1966 een kleinere aanvoer te Oostende. Niettegenstaande dit steeg de opbrengst tocht met ongeveer 9 miljoen frank. Het ligt dus voor de hand dat er in maart van dit jaar zeer dure prijzen betaald werden te Oostende. Dit was vooral het geval voor de tongsorteringen. De totale opbrengst bedroeg 47.229.051 fr. tegenover 38.644.110 fr in 1966.

O.307 "Verdi" liep op Oostendse scheepswerven Deweert van stapel

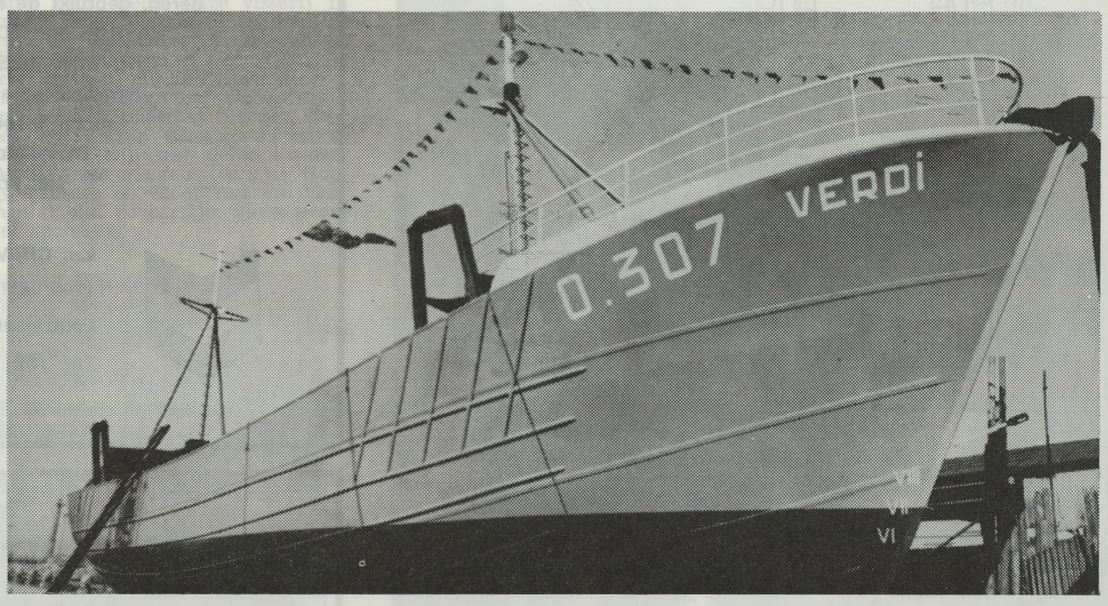

Voor de tweede maal dit jaar mocht er op de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende gevlagd worden. Ditmaal was het de O.307 "Verdi" die van stapel liep voor rekening van de rederij « De Noordzee ». De "Verdi" is een stalen middenslagtreiler van het gekende 27 meter-type, die voortgestuwd wordt door een ABC-motor van 375 pk bij 600 t/m. die een vierblad Zaltbommelschroef aandrijft. De "Verdi", die een doorlopend bak- en roerdek heeft, kan ongeveer 700 bennen vis in haar ruimen bergen. De winch, van het type « Neptune D II » werd geleverd door de firma Brusselle, evenals de hydraulische stuurinrichting van het type « Hydrostar» Ook hier was de visserij vruchtbaar.

Z.587 "Alca Torda" in de vaart

Begin maart werd de Zeebrugse vissersvloot verrijkt met een nieuwe middenslagtreiler, nl. de Z.587 "Alca Torda" welke op de scheepswerven Degraeve & Zn gebouwd werd voor rekening van reder Vandierendonck Edmond uit Heist aan Zee. Het vaartuig, dat voortgestuwd wordt door een ABC-motor van 250 PK, heeft een lengte van 21 meter, een breedte van 5,60 m. en een holte van 2,70 m. Het visruim is voorzien van een koelinstallatie en heeft een kapaciteit van ongeveer 200 bennen. Het heeft sedertdien bewezen een knap reder te bezitten en een goed schip te zijn.

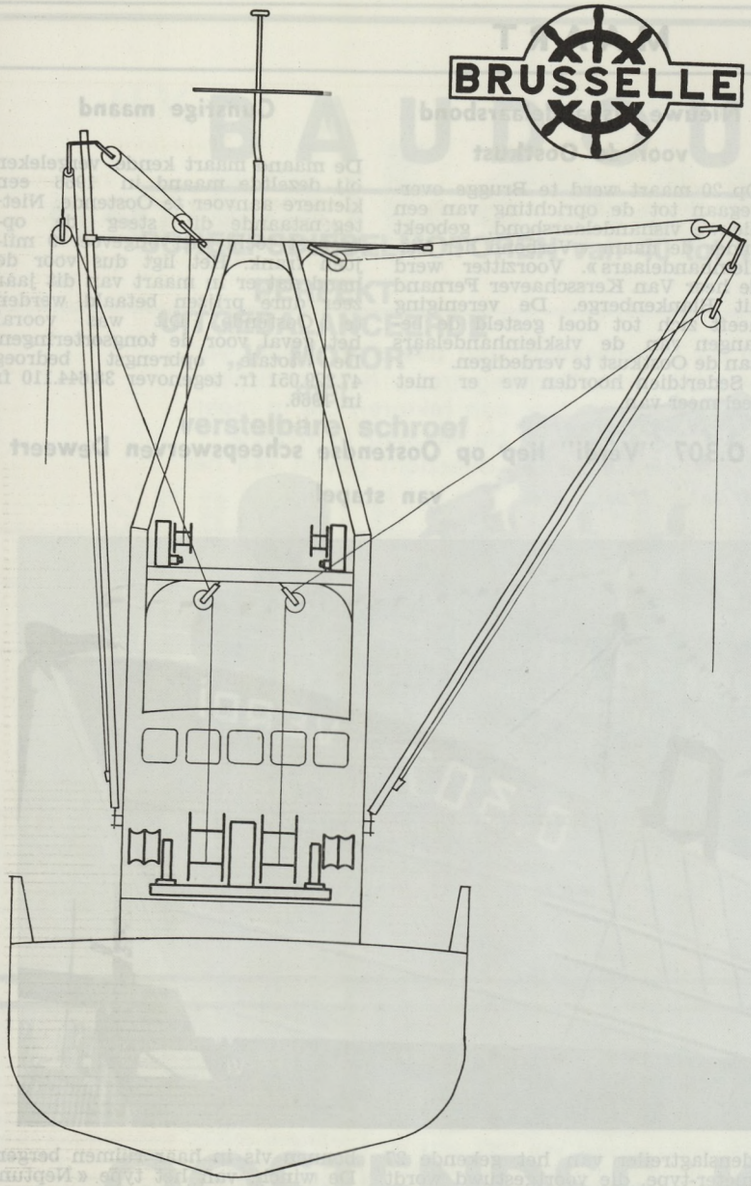

De moderne visserijtechniek eist een beproefde en aangepaste uitrusting. Geen lapmiddelen die de veiligheid in het gedrang brengen.
Ook voor de boomkorrenvisserij onderging de lieropstelling grondige wijzigingen door een ideale kombinatie :

1° De riemgedreven vislier met 2 trommels, onder bescherming opgesteld en als volgt bedienbaar vanuit de brug :
— De regelbare trommelremmen zijn bedlend door handstangen met overslag waardoor snel openen van de remmen mogelijk is.
— De automatische klauwkoppelingen worden bediend door een voetpedaal.
— De riemspanner wordt pneumatisch bediend met dubbelwerkende luchtcilinder en regelstang.

2° Twee afzonderlijk werkende hydraulische hulplieren van 2 ton trekkracht. Het grote voordeel : deze lieren werken volledig onafhankelijk van de vislier en zijn altijd gereed voor bediening in de brug door middel van een kleine knuppel op regelklep per lier. Dus geen tijdrovend in- en uitschakelen meer van hulptrommels.

Voor alle inlichtingen zonder verbintenis,
wendt U tot :
WERKHUIZEN
A. BRUSSELLE
p.v.b.a.
NIEUWPOORT
— Tel. (058) 236 46 —

(6179V)

SMEERSTOFFEN VOOR DE VISSERIJ

CALTEX

TRADE MARK

Om een hoog rendement van uw motor te bekomen en uw uitbatingskosten te verminderen, gebruikt de befaamde CHEVRON RPM DELO MARINE OILS en CHEVRON DIESEL CYLINDER LUBRICANTS speciaal gerafineerd om uw motor te beschermen en uw Diesel-Motor een maksimum aan kracht te doen ontwikkelen

s.a. CHEVRON PETOLEUM COMPANY n.v.
(voorheen Caltex Petroleum Cy)
Louizalaan 166 — BRUSSEL 5
Tel. (02) 48 80 08 - 48 81 40 - 47 98 64

(6181V)

B.R. CONTINENTAL N.V.

(voorheen Ets. Gillet)

ANTWERPEN — 65 Napelstraat
Telex : 31 429
Tel. : 33 64 97 - 32 49 61

— Stalen kabels in al hun toepassingen — Gewaarborgd Engels Fabrikaat van de BRITISH ROPES LTD.

— Specialiteit van stalen kabels voor EXCAVATORS — BULLDOZERS en kranen van alle aard.

— Onze laatste nieuwigheid de « SUPERLOOP » slingen met mekanische splitsingen.

Tevens verkrijgbaar bij

S.C.A.P.

Oostende — Tel. 729 51
709 31 - 32

(6175V)

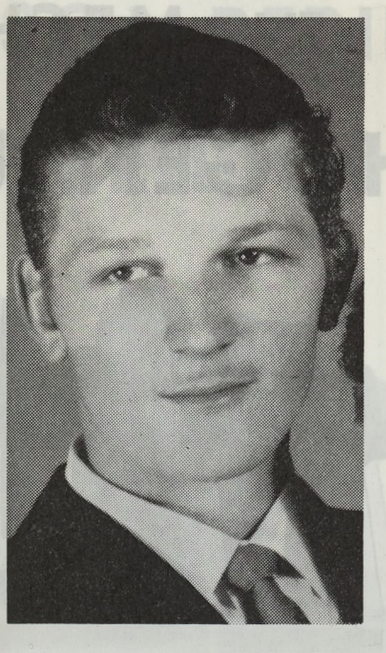

Rouw

Begin april deed zich opnieuw een ramp voor, welke onze visserij in zware rouw dompelde. Inderdaad was de Zeebrugse treiler Z.464 «Goldstar» van reder Leon Gheselle vergaan nabij het lichtschip «Noordhinder». Vier van de vijf opvarenden konden opgepikt worden door het vrachtschip «Eastwood» en te Vlissingen aan wal gezet worden. De 21-jarige matroos Tanghe Ronny, gehuwd en vader van een viermaand oud dochtertje, bleek evenwel spoorloos.

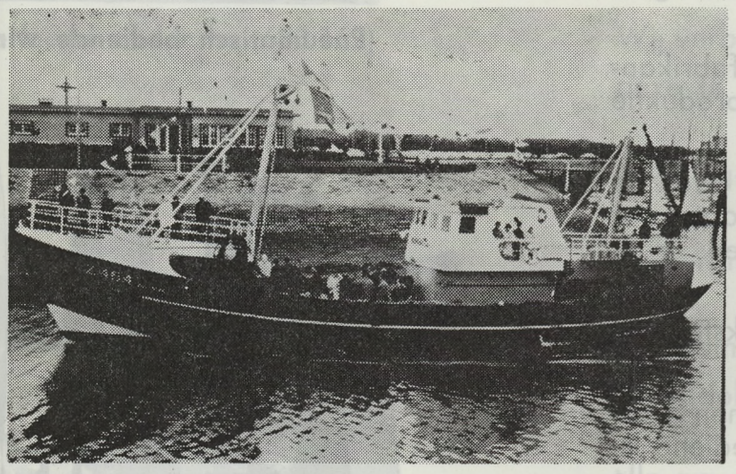

In de vaart

De Z.503 «Cormorant», een houten middenslagtreiler, welke op de scheepswerven Haerinck te Zeebrugge gebouwd werd voor rekening van Vlietinck Augustin uit Heist, werd in de vaart gebracht. Het betreft hier een middenslagtreiler van 22,60 m. lengte die voort gestuwd wordt door een Deutz-motor van 225 PK.

Verontrusting

Het vastlopen en doorbreken van de reuzentanker «Torrey Canyon» ter hoogte van Lands End was oorzaak van het feit dat geruchten verspreid werden in verband met een eventuele besmetting van de visstapel en belemmering van de zeevisserij. Mede door de aktie van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik, konden deze geruchten de kop ingedrukt worden.

Stapelloop

Op de scheepswerven Degraeve te Zeebrugge werd ook gevlagd. Aanleiding hiertoe was de stapelloop van een stalen middenslagtreiler, nl. de Z.584 «Sonja», gebouwd voor rekening van André Vantorre uit Heist. De voortstuwing van dit 27 meter lange vaartuig geschiedt bij middel van een 440 PK. Bolnesmotor.

Nog een stapelloop

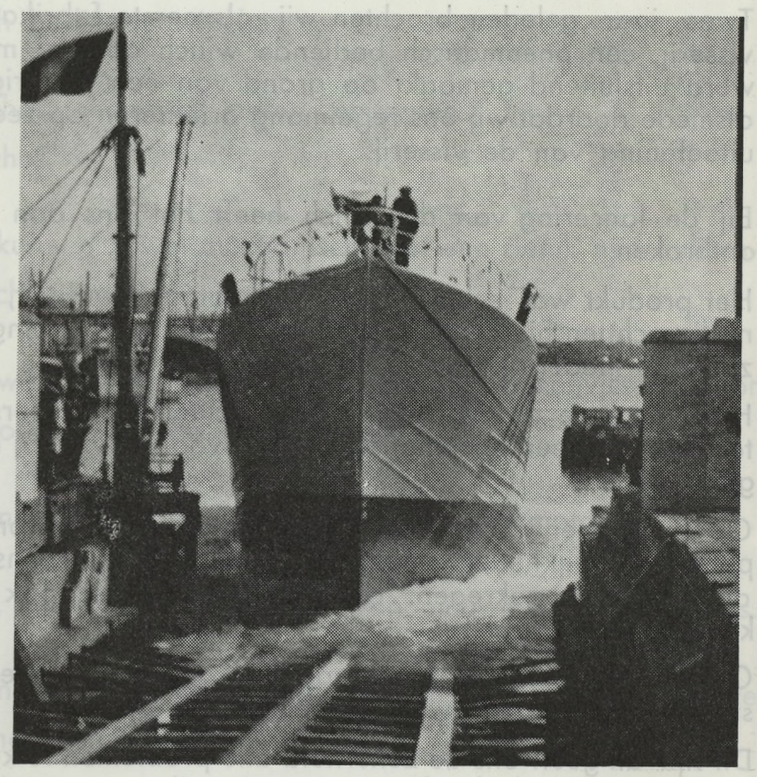

De maand april is waarlijk de maand geweest van de vlootuitbouw. In die maand liep inderdaad ook de O.274 «Lucali» van stapel, een stalen middenslagtreiler, welke op de scheepswerven Seghers gebouwd werd voor rekening van de rederij Lebluy en Vanneuville uit Oostende.

Nog een nieuwe aanwinst

Ook de Scheepswerven van Langerbrugge mochten in de aprilmaand de feestvlag bovenhalen naar aanleiding van de aflevering van de Z.411 «De Bounty», een stalen hekbokker, welke gebouwd werd voor rekening van reder Gilbert Derudder. De hoofdafmetingen van deze treiler zijn de volgende : lengte over alles : 19.35 m. ; lengte tussen de loodlijnen : 16,70 m. ; breedte : 5.50 m. ; holte in de zijde : 2,70 m. Het kloppend hart van «De Bounty» is een Kromhoutmotor.

Aanvoeren en opbrengsten bevredigend te Oostende

Dank zij vooral een ruimere tongaanvoer kregen we tijdens de aprilmaand een hogere opbrengst dan tijdens diezelfde maand van vorig jaar. Inderdaad besomden de verkopende vaartuigen in totaal 35.776.771 fr. tegenover 33.221345 fr. in april 1966. Er werden heel wat mooie reizen geboekt in de besproken maand, o.m. het rekord cijfer van de O.85 met 1.367.359 fr.

O.198 "Juhel" in de vaart

Einde april kregen wij opnieuw 'n versterking van de Oostendse vloot, nl. de H.198 «Juhel» die voor de gelijknamige rederij gebouwd werd op de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende. De voortstuwing van deze prachtige middenslagtreiler geschiedt bij middel van een A.B.C.-motor van 500 PK. De hoofdkarakteristieken van de «Juhel» zijn de volgende : lengte over alles : 29,90 m. ; lengte tussen de loodlijnen : 25 m. ; breedte op spantflens : 7,20 m. ; holte in de zijde : 3,60 m. ; diepgang achter : 3,50 m.

Achiel Hillebrant overleden

Op zondag 23 april overleed te Oostende de zeer gekende scheepsbouwer Achiel Hillebrant op 87-jarige leeftijd. Afkomstig uit de Westhoek kwam hij zich in 1921 te Oostende vestigen, alwaar zijn bedrijf weldra uitgroeide en een grote faam verwierf, als houten scheepsbouwwerf. Ook deze werf heeft er nu het bijltje bij neergelegd.

MAASKANT'S PNEUMATISCH- EN MECHA

VERHOGEN U

ALGEMEEN :

Twee jaar geleden brachten wij als eerste fabrikant voor de visserij, een pneumatisch bediende winch op de markt. Deze werd uitsluitend gemaakt op grond van een 55-jarige ervaring alsmede doordat wij ons regelmatig oriënteren op zee, tijdens de uitoefening van de visserij.

Bij de lancering van die winch heeft het ons aan kritiek niet ontbroken.

Het produkt was echter van een zodanige kwaliteit, dat wij het nodig achtten hierop onmiddellijk oktrooi-bescherming te vragen, zowel in Nederland als in de omliggende landen.

Hoe juist onze zienswijze was, blijkt achteraf, nu diverse fabrikanten eveneens een pneumatische winch voor de visserij in produktie gaan nemen.

Op het moment, dat een nieuw produkt in bedrijf komt, gaan de praktijkmoeilijkheden beginnen, waarvan wij ruimschoots ons deel hebben gekregen. Het verschaft echter ook een grote kennis der materie.

Onze winches zijn nu twee jaar lang onder de moeilijkste omstandigheden en de zwaarste belastingen beproefd.

Dit tijdvak geeft ons de zekerheid alle problemen te kunnen overzien, waarmee de huidige zware visserij ten zeerste gediend is. Eveneens heeft de praktijk uitgemaakt, dat de slijtage van alle draaiende delen, practisch te verwaarlozen is.

De winches die nu twee jaar in bedrijf zijn op schepen met een vermogen van 700 PK, werken zodanig, dat de netten bij volle belasting van de hoofdmotor normaal worden binnengehaald.

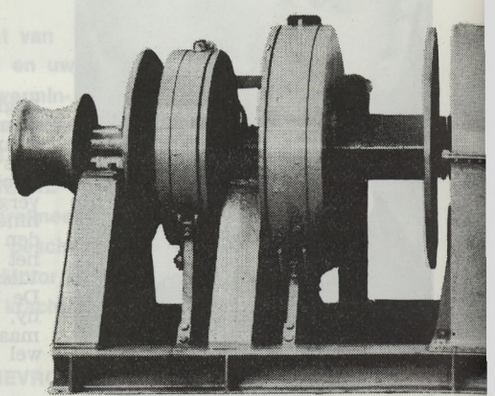

Pneumatisch bediende winch (

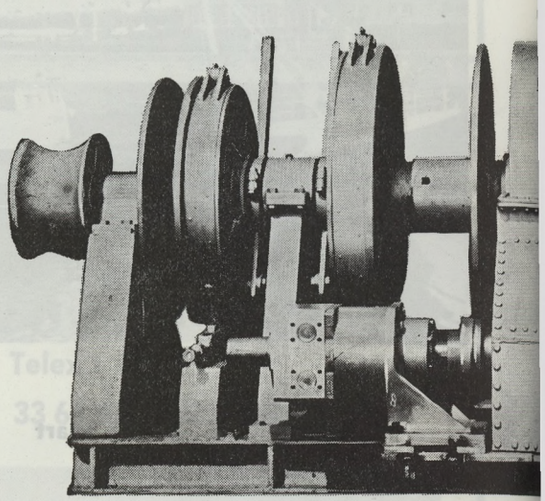

Friktie-winch met hy

Een pneumatische-winch met hydraulische aandrijving (onze lac
leerde noordzeekotter « Klaasje » — de G.O.7 — eigenaar de
de vaart is.
De inhaaltijd van deze winch is te regelen van 0 tot 30 m. per se
van de hoofdmotor.
**Bij het proefvissen met de nieuwe G.O.7, waarbij experts van het
vaartinspectie en diverse andere belangstellenden aanwezig w
werking**

MACHINEF

« WELGELEGEN »
BRUINISSE (HOLLAND)
Tel. 01113-327-402-407-244

MAASKANT - WINCHES
BRUINISSE - STELLENDAM
HOLLAND

NISCH BEDIENDE WINCHES

W VEILIGHEID !

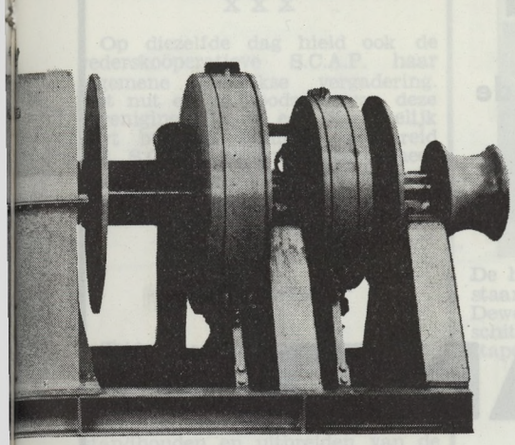

ooi verleend onder nr 683.162)

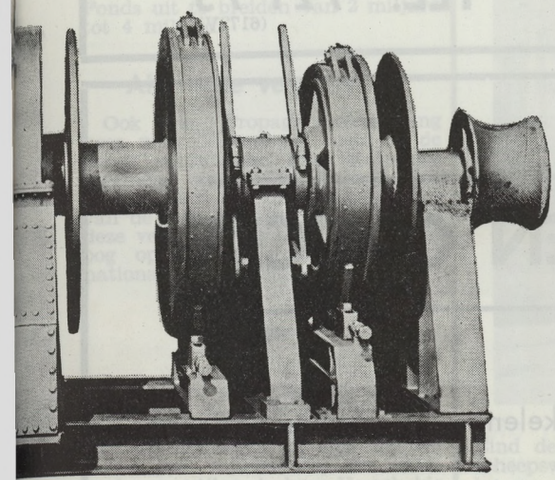

aulische aandrijving

PRODUKTIE :

Pneumatisch bediende winches.

Friktie-winches in diverse maten- en types.
Clutch-winches.

Alle types kunnen zowel mechanisch (met een riem), hydraulisch- als elektrisch worden aangedreven.

Wij verbouwen Uw bestaande winch voor de bokkenvisserij, door deze te voorzien van bokkentrommels.

Levering-, inbouw- en reparatie van alle scheepsmotoren.

Verzorging, leverantie- en afbouw van nieuwe noordzeekotters.

Zeer binnenkort staan wij U ook ten dienste met onze nieuwe droogdokonderneming.

Vraagt ons offerte, brochure en leveringsprogramma.

ste uitvoering), is te bezichtigen op de geheel door ons geïnstal-
eer Jac. Tanis te Goedereede, welke nog maar enkele dagen in

onde, terwijl de winch tevens te gebruiken is bij volle belasting

**oofdkantoor en het gewestelijk kantoor Zeeland van de scheep-
ren, werd blijk gegeven van de uiterst nauwkeurige en veilige
r winch.**

ABRIEKEN

MAASKANT N.V.
STELLENDAM
Tel. 01879-477

REDERS en VISSERS, voor uw

SOCIALE LASTEN EN BOEKHOUDING

wendt U in volle vertrouwen tot de

BEROEPSVERENIGING

HAND IN HAND

BURELEN :
VISMIJN (O.V.A.) OOSTENDE **TEL. 721 73**

(6172V)

TUREX,

De specialist inzake brandbeveiliging

— blusapparaten
— branddetectie
— automatische installaties
— brandweerkasten en haspels
— brandweermateriaal
— pyrodomekoepels en brandwerende deuren
— speciale brandweerwagens

Raadpleeg ons, het verbindt U tot niets !

TUREX N.V.

Industrialaan, GROOT-BIJGAARDEN

Tel. : (02) 28 00 00

(6178V)

TRAEN COUCKE

Industriele artikelen — Werktuigmachienen

Academiestraat 9, BRUGGE
Tel. : (050) 328 84 - 324 85

(6188V)

MEI

Statutaire vergaderingen

Op 5 mei hield de Rederscentrale haar jaarlijkse statutaire vergadering onder het voorzitterschap van de heer Bauwens. Uit het jaarverslag bleek andermaal dat dit organisme een enorme aktiviteit heeft ontsponnen ten voordele van de visserij.

x x x

Op diezelfde dag hield ook de rederskoöperatieve S.C.A.P. haar algemene jaarlijkse vergadering. Het nut en de noodzaak van deze vereniging zijn, in een betrekkelijk kort bestaan, dermate uitgebreid dat S.C.A.P. eenvoudig niet meer weg te denken is uit onze visserijbedrijvigheid.

Toelichting van wetsvoortsel

Tijdens een zitting van de Kamers lichtte volksvertegenwoordiger Dries Claeys het wetsvoorstel toe, dat er toe strekt, de wet van 23 augustus 1948 betreffende het in standhouden en uitbreiden van de koopvaardij- en vissersvloot en van de scheepsbouw, en houdende instelling te dien einde van een Fonds voor het Uitreden en Aanbouw van zeeschepen te wijzigen. Voorgesteld werd de jaarlijkse dotatie van dit Fonds uit te breiden van 2 miljard tot 4 miljard.

Algemene vergadering

Ook de Propagandavereniging voor meer Visverbruik hield in de eerste lentemaand haar statutaire algemene vergadering. In het jaarverslag werd een overzicht gegeven van de vele aktiviteiten, waarmede deze vereniging zich inliet met het oog op het bevorderen van ons national visverbruik.

Rouw

Op zaterdag 27 mei overleed te Brussel op 81-jarige leeftijd, de h. Verschelde Robert, ere-direkteur van het Zeewezen. In onze uitgave van 2 juni wijdden wij een editoraal aan wijlen de heer Verschelde die een der medestichters was van ons vakblad «Het Visserijblad».

JUNI

Jubileum en stapelloop

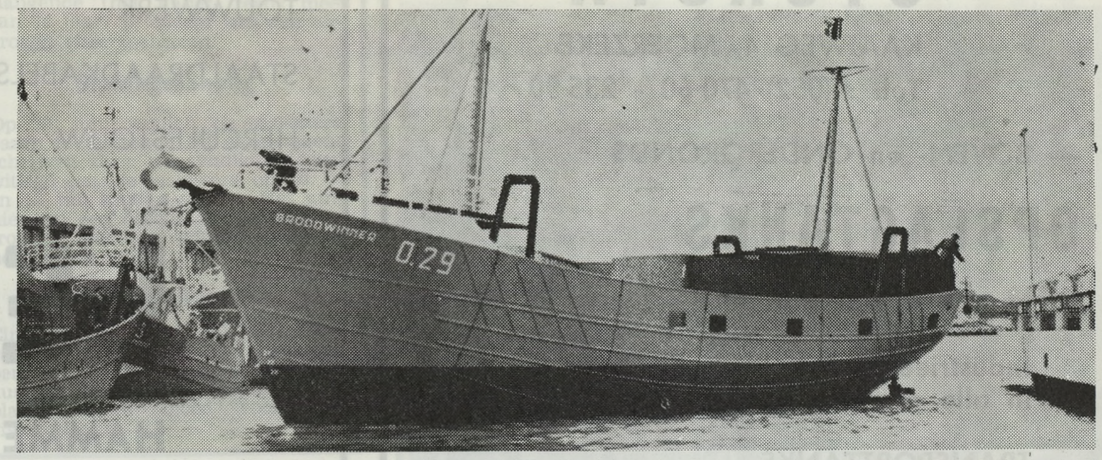

De herdenking van het 75-jarig bestaan van de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende werden op schitterende wijze omlijst door de stapelloop van de stalen middenslagtreiler O.29 «Broodwinner». De «Broodwinner», gebouwd voor rekening van de voormalige reder ter kustvisserij, Frans Deschepper uit Oostende, komt in vervanging van de garnaalkotter O.96 «Cassita», die naar Brixham werd verkocht. Korte tijd hierop zou de «Cassita» door ontploffing vergaan.

Stapelloop te Zeebrugge

Eind der maand juni liep op de scheepswerven Degraeve te Zeebrugge, de Z.494 «Lucky Star» van stapel. Het betreft hier een specifieke garnaalvanger die voorzien is van de modernste apparatuur. Schipper-eigenaar is reder Willemkens Bernard, een jonge vooruitziende reder.

Hektreiler O.288 "Lans" in de vaart gebracht

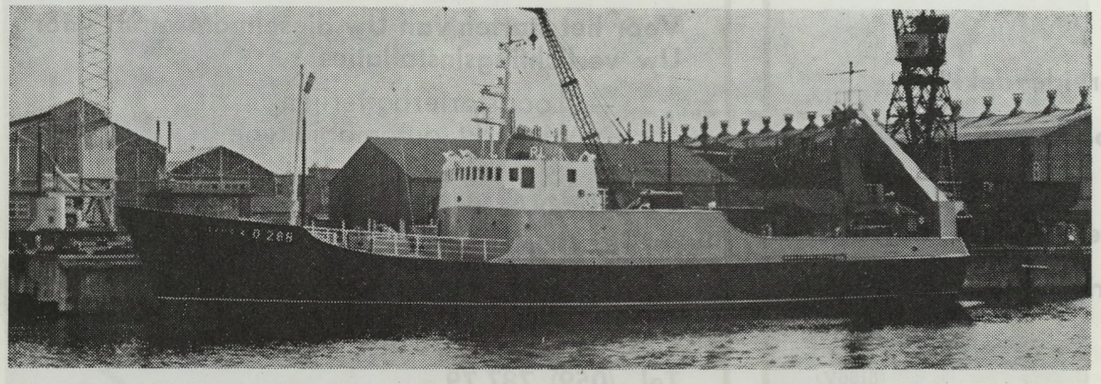

De eind februari van stapel gelopen hektreiler O.288 «Lans» deed in mei van dit jaar haar technische proefvaart en kwam enkele dagen hierop in de vaart. Deze diepzeetreiler heeft ondertussen bewezen dat er wél renderende reizen kunnen gemaakt worden op de IJslandse visserijgronden.

Algemene vergadering

Op vrijdag 2 juni hield de onderlinge verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen «Hulp in Nood», haar statutaire algemene vergadering. Deze maatschappij, die 60 % van de Belgische vloot verzekert, is sedert haar bestaan de grootste verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen geworden.

Ook de Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij hield, onder het voorzitterschap van de heer Kesteloot haar algemene vergadering.

Opvangcijfers

Tijdens de 4 eerste maanden van het jaar 1967 werd voor een totaal aan 750.622 kg. vis opgevangen. De opgevangen hoeveelheid gedurende diezelfde periode van 1966 bedroeg 1.453.865 kg. Meteen een zeer verheugende vermindering.

p.v.b.a.

STOKOTA

KAAIWEG 4, MOERZEKE

Tel. : (052) 470 60 - 235 90

— **BOVEN- en ONDERGRONDS**

OPSLAGTANKS

voor alle vloeistoffen

Industrieel en huishoudelijk gebruik in alle afmetingen

— **TRANSPORTTANKS**

— **PIJPLEIDINGEN**

— **SILO'S**

Moderne uitrusting voor konstruktie ter plaatse

VRAAG INLICHTINGEN

(6195V)

TRAWLTWINE

TOUWWERK

STAALDRAADKABELS

HERCULESTOUW

N.V.

LE LIS

HAMME - aan - DURME

Telex : 218 29

Tel. : (052) 483 21 - 6 lijnen
(052) 484 21

FILIAAL TE ANTWERPEN :

St.-Michielskade 31-32

Tel. (03) 37 84 54 - 38 83 65

(6189V)

ONDERLINGE ZEEVAARTVERZEKERING

Samenwerkende vennootschap

SLIPWAYKAAI 2, OOSTENDE

— **De meest uitgebreide dekking aan de beste voorwaarden**

— **Sedert 45 jaar ten dienste van de zeevisserij**

(6196V)

VARTA

De grootste Europese producent van batterijen

Heeft de batterij die U zoekt :
Voor de Scheepvaart :

— Alkalische batterijen
— Loodbatterijen met buisjesplaten type PAS

Voor het starten van Uw dieselmotoren of voor Uw verlichtingsinstallaties :

— Loodstarterbatterijen
— Versterkt automobieltype

VRAAG NA BIJ

S.V. SCAP

Hendrik Baelskaai 27 — OOSTENDE

Tel. (059) 787 79

(5817V)

Overlijden

Op 18 juni overleed na een pijnlijke ziekte, de heer Karel Giese op 76-jarige leeftijd. De heer Giese, die tijdens de oorlogsjaren 1914-'18 te Blankenberge terecht kwam en aldaar ook huwde, was een van de stichters van de verzekeringsmaatschappij «Hulp in Nood». Geboren te Heinersdorf in Duitsland genoot hij, precies om zijn werklust en doorzettingsvermogen, de gunst van onze visserijmiddens. Hij bleef tot in 1944 de voorzitter van deze **cooperatieve.**

Zeer slechte junimaand te Oostende

De maand juni is voor Oostende minder gunstig verlopen, en dit niettegenstande het feit dat veel meer Noordschepen kwamen verkopen. De prijzen lagen algemeen gezien op een zeer laag peil, ook voor wat de tongen betreft. Van 27 miljoen in 1966 liep de globale opbrengst terug tot 22 miljoen in juni 1967.

Vervroegd pensioen

Door de Rederscentrale wordt een schrijven gericht aan de Minister van Sociale Voorzorg, waarin andermaal aangedrongen wordt op 'n heraanpak van het nog steeds hangende (het hangt reeds méér dan 30 jaar) probleem van een vervroegd visserspensioen.

Stakingsaanzeg

Op 23 juni werden de vislossersbazen te Oostende bij aangetekend schrijven door de syndikaten verwittigd dat de vislossers op 10, 11 en 12 juli zouden staken. Het ging hier om een geschil dat tussen betrokken partijen gerezen was op het sociaal vlak.

Prijsuitreikingen

Eind juni is meteen ook de periode van het groot verlof. Derhalve grepen in de visserijscholen van onze kust de jaarlijkse prijsuitreikingen plaats. Nieuw bloed voor onze vissersvloot...

JULI

N.725 «Ronny» vergaan

Op 1 juli stootte de Nieuwpoortse treiler N.725 «Ronny» op een zich onder water bevindend voorwerp. Hierdoor werd het vaartuig lek geslagen en zonk korte tijd nadien. De tweekoppige bemanning, schipper-eigenaar Lemaire Fernand en matroos Versyck Robert konden opgepikt worden door de N.716 «Maria» en veilig aan wal gebracht worden.

De Z.584 «Sonja» in de vaart

De stalen treiler Z.584 «Sonja», gebouwd op de scheepswerven Degraeve te Zeebrugge voor reder Vantorre André werd in de vaart gebracht. Het betreft hier een middenslagtreiler van het konventionele type, voorzien van een bokkeninstallatie.

O.307 «Verdi» in de vaart

De stalen konventionele middenslagtreiler O.307 «Verdi», gebouwd op de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende voor rekening van de rederij «De Noordzee» uit Oostende, werd tijdens de maand juli in de vaart gebracht. De voortstuwing van deze eenheid geschiedt bij middel van 'n ABC-motor van 375 PK.

350.000 kg. vis opgevangen

Van 1 tot 14 juli werden er in de drie kusthavens nagenoeg 350.000 kg vis opgevangen, voor een waarde van 1.981.082 fr. 233.106 kg. werd afgestaan aan de zouters en drogers, 25.232 kg voor dierenvoeding, 48.333 kg aan de vismeelproduktie en 6.250 kg aan de diepvriesindustrie.

Uitbreiding van Zeebrugse vismijn

Te Zeebrugge werd in tegenwoordigheid van Minister De Saeger van Openbare Werken en talrijke mandatarissen overgegaan tot de inwijding van het nieuwe gedeelte van de stedelijke vismijn, waardoor voor reders en handelaars een gemakkelijker verkoop plaats had.

(vervolg blz. 37)

OTT - GEORGES

TOUWSLAGERIJ « DEKKO »

Drapstraat 70, HAMME bij Dendermonde

— Tel. (052) 482 80 —

— Alle soorten koorden en touwen
— Specialiteit van verslagen nylon
— Geeft de hoogste prijzen voor manila- en nylontrossen

KIES KWALITEIT

Koop bij « DEKKO »
Steeds de beste voorwaarden

(6148V)

HOOGWATERKALENDERS 1968

met afstanden naar de visgronden
en nuttige telefoonnummers

ZIJN
VERSCHENEN en VERKRIJGBAAR

— IN ALLE BOEKWINKELS
— BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS
Prijs : 12 fr het boekje

Voor grote hoeveelheden :
Drukkerij « NIEUWSBLAD VAN DE KUST »
H. Baelskaai 30, Oostende. Tel. (059) 777 13

LEON VAN EESSEL

Makelaar in alle verzekeringen en herverzekeringen

Oudaan 26
ANTWERPEN :
Tel. (03) 31.48.70 (15 l.)
Telex :
Leoneessel Antwerpen
31.277

BRUSSEL :
Keizerinlaan 66
Tel. 12.21.30 - 12.11.37

LUIK :
Boulevard
de la Sauvenière 24
Tel. 23.33.93 - 21.16.01

HAMBURG :
Leon Van Eessel & Co
Dammtorstrasse 31
Tel. 34.13.61
Telex 021 - 4236
Leoneessel, Hamburg

Korrespondenten in :

Londen Parijs New-York Rotterdam Buenos-Aires

(5009V)

M·A·N Diesel Motoren.

SLANZI Diesel Motoren (luchtgekoeld)

Alco Brandweer materiaal.

Enz...

POWER & INDUSTRY

NAAMLOZE VENNOOTSCHAP
Van Meterenkaai, 4 Antwerpen **Tel (03) 32.10.23/32.11.38.**

— Scheepsmotoren.
— Stationnaire motoren.
— Electrogeen groepen. - Pompgroepen enz...
— Uitrustingsmotoren.
— Brandweeruitrustingen voor Raffinaderijen en Chemische Nijverheid Fire Fighting boats enz...
— Industrieel Materiaal.

P&I

Kwaliteitsteken !

ENKELE REFERENTIES AAN DE KUST :

Hektreiler „Narwal" Z.565 — Sleepboot „Brugge" Vissersvaartuigen N.788 — Z.161 — Z.538 — Z.563 — Z.599 — Z.575 — Z.578 — Z.400 enz.

AGENT IN OOSTENDE :
Industrielle des Pêcheries, Slipwaykaai 2

AGENT IN ZEEBRUGGE :
Fa. Crombez en Fockenier, Werfkaai 43

Rouw

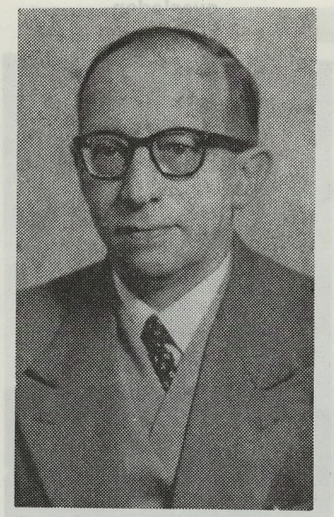

In de maand juli werd de Oostendse visserij diep getroffen door het overlijden van de heer André Berbiers in de leeftijd van 61 jaar. De h. Berbiers die in zijn funktie van direkteur der O.V.A. en kommissaris van talrijke maatschappijen welke in de visserij bestonden, genoot de achting van het ganse visserijbedrijf. Hij was sedert 1950 werkzaam bij de O.V.A., eerst als rekenplichtige, later als direkteur.

In het kader van E.E.G.

Op 25 en 26 juli greep in de Handelskamer te Bremershaven (Duitsland) een bijeenkomst plaats voor het bepalen van de toekomstige E.E.G.-visserijpolitiek. Ons land was er o.m. vertegenwoordigd door de h. Bauwens, voorzitter van «Europêche» en van de Rederscentrale.

«Hand in Hand» Zeebrugge

In juli kwam de beroepsvereniging der Oostkustreders Hand in Hand in Algemene Statutaire vergadering bijeen waarbij de aandacht gewijd werd aan de problemen die zich stellen in de plaatselijke visserij.

Vishandel in rouw

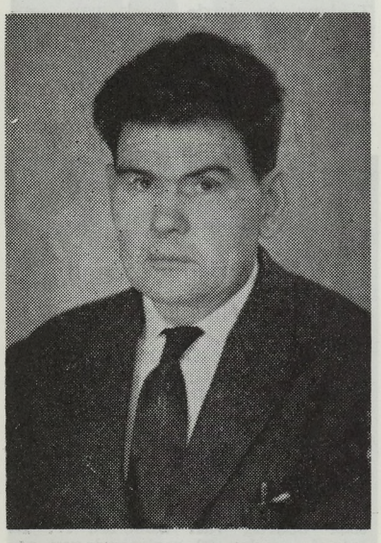

Begin juli overleed op 53-jarige leeftijd de h. Joseph Willems, een te Oostende zeer goed gekend visgroothandelaar. Hij was een raszechte Oostendenaar die zich doorheen de jaren heeft weten op te werken tot een vooraanstaand man Hij was het sprekende type van de self-made man.

AUGUSTUS

Visserijbeurs te Heist

Op 10 augustus werd in tegenwoordigheid van Minister Bertrand overgegaan tot de opening van de Visserijbeurs te Heist. Tijdens deze manifestatie grepen verscheidene forumgesprekken plaats, die allen de aandacht vestigden op de problematiek van onze visserij.

Pierre Ghys overleden

In de leeftijd van 63 jaar overleed de in Oostendse visserijmiddens zeer gekende reder Pierre Ghys, beter gekend als «Pieter Pupe». Hij werd als vierde zoon geboren uit een vissersgezin te Adinkerke en vestigde zich later te Oostende. De O.283 waarvan hij kort voor zijn overliden eigenaar werd, liet nij omdopen tot «Pieter Pupe».

N.704 «Girona» in de vaart

Half augustus werd de Nieuwpoortse vloot versterkt met een prachtige eenheid, nl. de N.704 «Girona» welke voor de PVBA «Westhoek» gebouwd werd op de scheepswerven van Langerbrugge. De «Girona» is een vaartuig dat zowel de boomkorre- als de plankenvisserij kan bedrijven. Het heeft een lengte van 22 m over alles en wordt voortgestuwd door een Baudouinmotor van 400 pk bij 1.250 t/m.

Z.464 «Goldstar» gelicht

De Zeebrugse treiler «Goldstar» die in de maand april ter hoogte van het lichtschip «Noordhinder» zonk werd door een Nederlandse bergingsmaatschappij gelicht. Het vaartuig, dat nog in zeer goede staat was, werd opnieuw eigendom van de scheepswerf H. Zwart die het vaartuig bouwde.

Lagere opbrengsten te Oostende

Niettegenstaande de veel talrijker verkopen kende het opbrengstcijfer van augustus 1967 een lager peil dan in dezelfde maand van vorig jaar. De totale opbrengst beliep 29 miljoen tegenover bijna 32 miljoen in augustus 1966.

Gunstige augustusmaand te Zeebrugge

De rekordcijfers die zich omzeggens gans het jaar te Zeebrugge wisten te handhaven bleven ook in augustus op een zeer hoog peil.

In totaal werd 992.092 kg. vis aangevoerd die een totale besomming van ruim 20 miljoen opbracht.

Voor augustus 1966 waren deze vijfers respektievelijk 868.533 kg. voor 17.788.110 fr.

SEPTEMBER

Herrie aan de Oostendse trap

De koude oorlog die sedert enkele tijd heerste op de Oostendse garnaaltrap bereikte in de maand september het kookpunt. Door de stad Oostende werd een nieuw politiereglement uitgevaardigd dat blijkbaar niet naar de zin was van de garnaalvissers. Deze vonden er dan ook niets beter op dan hun eigen vangsten in de garnaalmijn te zetten en zelf opnieuw op te kopen. Dit was vanzelfsprekend 'n doorn in het oog van de gevestigde handel die zelfs sprak van een boycot van de Oostendse garnaalmarkt.

F.A.O.-Konferentie te Madrid

Van 4 tot 8 september greep te Madrid een internationale konferentie plaats onder de auspiciën van de F.A.O. en in samenwerking met het Internationaal Instituut van de Koude en het Internationaal Agentschap voor Atoomenergie. Hoofdthema van deze konferentie, waarop onze stadsgenoot Wilfried Vyncke o.m. een rapport neerlegde, was de verschillende aspekten van de koeltechniek.

Gewezen Z.462 «Zeeparel» gezonken

De gewezen Zeebrugse eenheid Z.462 «Zeeparel» van reder Leon Jonckheere is in de omgeving van Spurnhead aan de Engelse kust gezonken. Aan boord van de treiler, die omgedoopt werd tot «Seapearl» bevonden zich drie vissers w.o. twee Zeebruggenaars. De voltallige bemanning kon opgepikt worden door de Z.527 «Mercurius».

Wat gebeurt er met met de grootste treiler van onze vloot ?

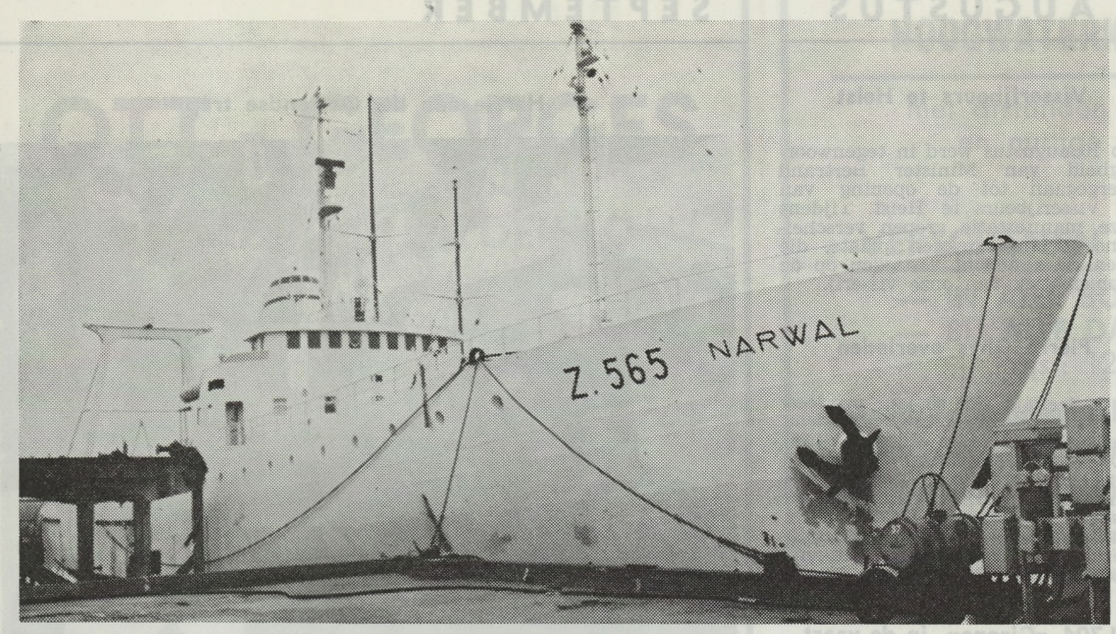

In de loop van de maand september deed de grootste treiler van onze vissersvloot, de Z.565 «Narwal» opnieuw de Oostende haven aan na een 18-maanden lange visserijkampanje in de zuid-westelijke wateren van Afrika. Meteen deden geruchten de ronde dat het ook de laatste reis zou worden van dit fabriekschip onder het beheer van de rederij «Maatschappij voor Hoogzeevisserij». Een deficitaire uitbating zou aanleiding zijn tot het tekoop stellen van deze hektreiler, waarover in alle talen gezwegen wordt, niettegenstaande de honderden miljoenen schuld.

Z.502 "Regina" op Scheepswerven van Langerbrugge van stapel gelopen.

De op de scheepswerven van Langerbrugge gebouwde treiler Z.502 «Regina», eigendom van de rederij Boterman en Lycke werd einde september te water gelaten. Het betreft hier een kombinatie-kotter die zowel de planken- als de bokkanvisserij kan bedrijven. De hoofdkarakteristieken zijn de volgende : lengte over alles : 28 m, lengte tussen loodlijnen 24 m, breedte 6,70 m, holte 3,40 m. De voortstuwing geschiedt bij middel van een ABC-motor van 400 pk die een vierblad Zaltbommelschroef aandrijft.

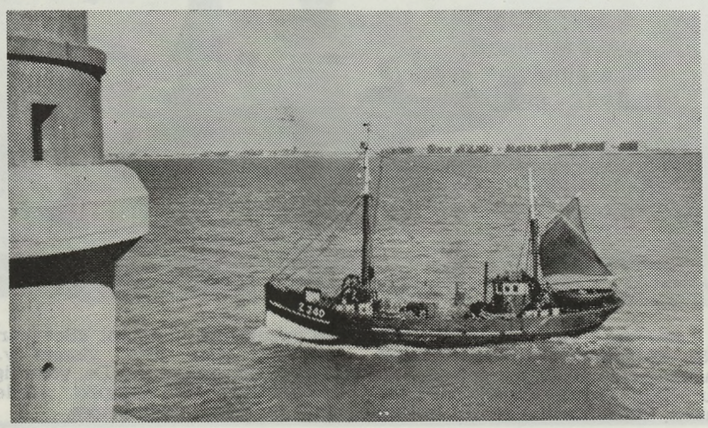

Z.240 «Marie-Antoinette» gezonken

De Z.240 «Marie-Antoinette» zonk op ongeveer 30 mijl noord-noordoost van Oostende in de onmiddellijke omgeving van de Thorntonbank. Het vaartuig, dat bijgestaan werd door de Z.451 «Pacem in Terris», zou pas 10 uur na de lekkage zinken. De driekoppige bemanning kon opgepikt worden aan boord van de Z.451. De Z.240 was een houten treiler die in 1931 te Oostende gebouwd werd.

Twee vissersfiguren overleden

Emiel Gonsales

René Vanbaelenberghe

Tijdens de derde week van september overleden twee zeer gekende Oostendse vissersfiguren, nl. de h. Emiel Gonsaeles, eigenaar van de O.327 «Yvette» in de leeftijd van 53 jaar. Enkele dagen later dienden wij het afsterven te melden van de h. Vanbaelenberghe René, die sedert 1928 tewerkgesteld was als mekanieker bij de Industrielle des Pêcheries.

In de stedelijke vismijn te Nieuwpoort

In de stedelijke vismijn van Nieuwpoort werden tijdens de maand september volgende bedragen verhandeld :

vis : 135.323 kg voor 2.509.899 fr.; garnaal: 14.392 kg voor 398.230 fr.

Totaal : 149.715 kg voor een totaal bedrag van 2.908.128 fr. In totaal werden 23 verkoopdagen gehouden. De kleinste verkoop geschiedde op 12 sept. met 10.135 fr.

De grootste verkoop werd genoteerd op 11 sept. met 420.468 fr.

Louis Verbiest overleden

Op 22 september overleed op 73-jarige leeftijd de h. Louis-Henri Verbiest. Hij was o.m. eigenaar van de O.78 en in de visserijmiddens een gekend figuur en een bekwaam yachtman.

OKTOBER

Ramp

De maand oktober was een maand van zware rouw voor onze visserij.

Inderdaad is de Zeebrugse treiler Z.443 « Mercator » bij zwaar stormweder vergaan zonder dat enig spoor van de treiler kon gevonden worden. Erger was evenwel het feit dat hierbij de vijfkoppige bemanning eveneens het leven verloor.

Achteraf werd door een Nederlandse kotter het stoffelijk overschot opgepikt van matroos Leon Vantorre. De Z.443 « Mercator » was een stalen treiler — voorzien van de bokken — die in 1952 gebouwd werd op de scheepswerven Henk Zwart te IJmuiden.

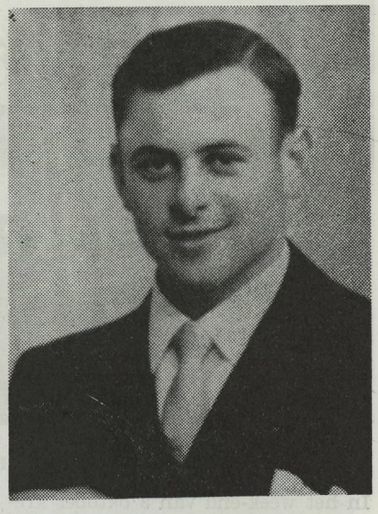

Schipper Leopold Desmidt.

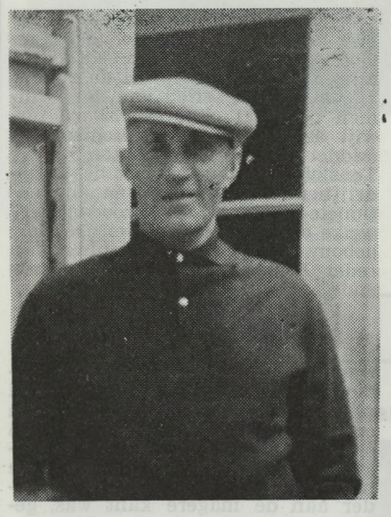

Matroos Charles Verbeke

Motorist Louis Degroote

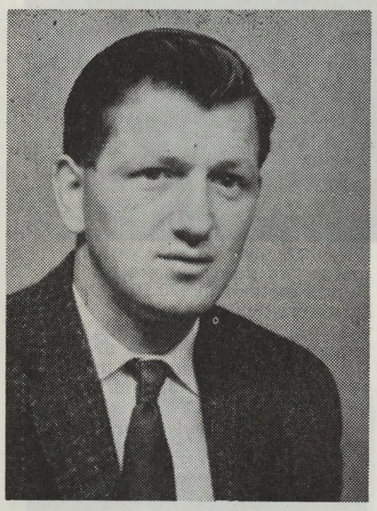

Matroos Leon Vantorre

Matroos Leon Snauwaert

De Z.443 „Mercator"

Drie nieuwe eenheden

De O.29 „Broodwinner"

In het week-end van 8 oktober kregen wij opnieuw een belangrijke versterking van onze vissersvloot.

Er was in de eerste plaats de stapelloop van de O.101 "Benny» een hekbokker die op de scheepswerven Jos. Deweert te Oostende gebouwd werd voor rekening van reder Viaene Gilbert uit Stene.

Te Zeebrugge kregen wij de aflevering van de Z.429 "Kon Tiki", een hekbokker die gebouwd werd op de scheepswerven van Langerbrugge voor reder Cogge Alidoor. De hoofdkarakteristieken van deze prachtige treiler zijn de volgende : lengte over alles : 19,35 m. ; lengte tussen loodlijnen : 16,70 m. ; breedte over alles : 5,50 m. ; holte in de zijde : 2,70 m. De kapaciteit van de visruimen bedraagt ongeveer 32 m3 terwijl de voortstuwing geschiedt bij middel van een ABC-motor.
Tenslotte kregen wij ook de in bedrijfneming van de stalen konventionele treiler O.29 "Broodwinner" welke op de scheepswerven Deweert gebouwd werd voor rekening van reder Frans Deschepper uit Oostende.

Grote garnaalaanvoeren te Oostende

De maand oktober werd vooral gekenmerkt door zeer ruime garnaalaanvoeren te Oostende. Ruim 27.000 kg. garnaal werden aangevoerd in de besproken maand tegenover slechts 14.000 kg. in dezelfde maand van vorig jaar. Aldus liep de opbrengst op van 467.453 fr. in oktober 1966 tot 784.729 fr. in oktober 1967.

Sprotseizoen aangevangen

Nadat tijdens de maand septemmer een vergadering werd belegd waarbij de modaliteiten besproken en vastgelegd werden, kon op 14 oktober het sprotseizoen aanvangen. Zeggen wij onmiddellijk dat de inzet van deze seizoenvisserij eerder aan de magere kant was, gezien onze kustvissers op dit ogenblik nog druk de gullenvisserij bedreven. Achteraf werd wel een grotere intensiteit waargenomen zonder evenwel hoge toppen te scheren.

De Z.429 „Kon Tiki"

NOVEMBER

N.719 «Marlu» liep van stapel

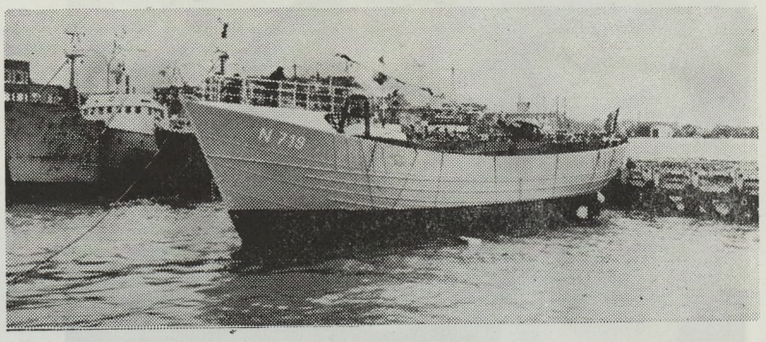

Op 4 november liep op de scheepswerven Seghers te Oostende de mooie stalen konventionele middenslagtreiler N.719 «Marlu» van stapel.

Deze 25 m lange treiler werd aldaar gebouwd voor rekening van reder Vercoutter Marcel uit Nieuwpoort, reeds eigenaar van de N.720.

O.127 «Okeanos» tewatergelaten

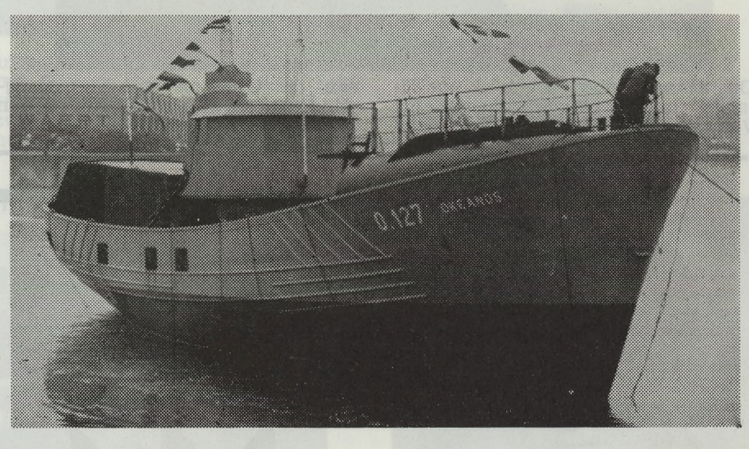

Eveneens einde november kregen wij ook de stapelloop van de konventionele stalen middenslagtreiler O.127 «Okeanos». Deze eenheid werd gebouwd op de scheepswerven Béliard en Murdoch te Oostende voor rekening van reders Basile Haelewyck en Henri Goutsmit. De hoofdmotor van deze mooie eenheid is 'n Bolnes-motor van 420 PK. De hoofdkarakteristieken van het vissersvaartuig zijn de volgende : lengte over alles : 28,75 m - lengte tussen de loodlijnen : 26 m - breedte 6,80 m - holte : 3,20 m.

Prosper Geryl overleden

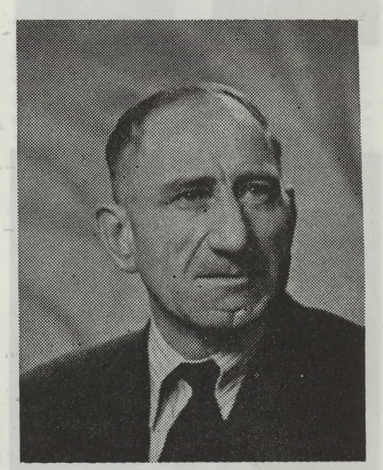

Op 2 november overleed te Oostende op 67-jarige leeftijd de heer Prosper Geryl, eigenaar van de O.295 «Hugo Verriest». Prosper Geryl was in de Oostendse vissersmiddens een zeer gekende figuur, die vooral aangeschreven was als een hard werker. Kort voor zijn overlijden deed hij nog op zijn 67-jarige leeftijd een drietal reizen mee aan boord van zijn vaartuig.

Nog een tewaterlating

Ook op de scheepswerven Degraeve te Zeebrugge mocht de feestvlag gehesen worden naar aanleiding van de stapelloop van de Z.589 «Esperanza», een stalen middenslagtreiler die gebouwd werd voor rekening van mevr. Serie en dhr. Walter Serie uit Zeebrugge. Meteen betrof het ook de 41e eenheid die op voornoemde scheepswerven werd gebouwd.

O.101 «Benny» in de vaart

De O.101 «Benny», gebouwd op de scheepswerven Deweert te Oostende voor rekening van reder Gilbert Viaene kwam einde november in de vaart. De «Benny», een prachtige hekbokker zal zonder twijfel, mede door de zeer vaardige vakmanschap van schipper-eigenaar Gilbert Viaene, het goede voorbeeld van het zusterschip O.100 «Emelie» volgen.

L.P.H. Decrop overleden

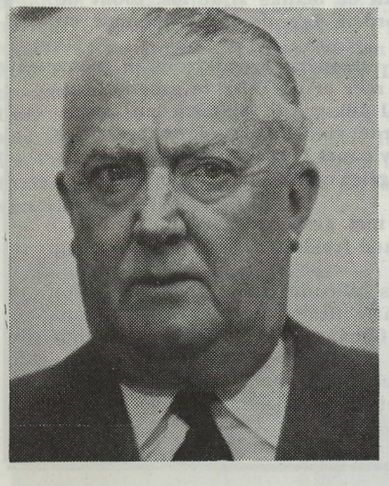

Op 21 november overleed te Oostende een zeer vooraanstaand zakenman en vissersfiguur nl. de heer L. P.H. Decrop. De heer Decrop was 72 jaar geworden. Van kindsbeen af stond hij in de zeevisserij en ontpopte zich reeds op jeugdige leeftijd tot een baanbreker. Zijn streven naar nieuwe ideeën maakte hem aldus tot een van de meest vooraanstaande visserijfiguren. In de heer Decrop verliest de zakenwereld in het algemeen en onze visserij in het biezonder een voorvechter en een groot zakenman.

Ministeriële sprot

Op 20 november werd door een delegatie van sprotvangers, naar jaarlijkse traditie, de eerste sprot overhandigd aan respektievelijk de heren minister van Landbouw en Verkeerswezen, evenals aan de provinciegoeverneur. Achteraf werd ook het Oostends stadsbestuur en de voorzitter van de provincieraad met eenzelfde attentie bedacht.

Eerste Hollandse haring

Halfweg november kregen wij voor de eerste maal dit jaar opnieuw een aanvoer van haring door Nederlandse haringvissers. Het waren overigens zeer ruime aanvoeren die niettegenstaande dit toch vlot en tegen goede prijzen verkocht werden.

Krachtig protest

Door omzeggens alle sektoren van onze zeevisserij werd krachtig geprotesteerd tegen het voornemen van de Stad Oostende om de vismijnrechten van 25 % te verhogen. Op de zitting van de gemeenteraad werd deze zaak evenwel van de rol geschrapt tot in jan. 1968. Hopen we dat onze Oostendse Stedelijke Overheden genoeg gezond verstand zullen hebben om dit niet te stemmen.

DECEMBER

O.306 «Cleaner» tewater

De maand december werd ingezet met de stapelloop van de stalen middenslagtreiler O.306 «Cleaner» welke op de scheepswerven Jos Deweert gebouwd werd voor rekening van reder Charles Zonnekein uit Stene.

De voornaamste gegevens zijn :
Lengte over alles : 27,20 m
Lengte tussen de loodlijnen : 23 m
Breedte spanflens : 6,40 m
Holte in de zijde : 3,20 m
Diepgang achter : 3.10 m.

De motor is een Diesel ABC type 6.M.D.X. van 375 P.K. met 600 t/m
De winch van het type «Neptune» is van de firma Brusselle uit Nieuwpoort, alsook de handhydraulische stuurmachine «Hydrostar» wordt geleverd door dezelfde firma.
De hulpmotor is een «Lister» van 22 PK.
Het schroef werd geleverd door de firma Zaltbommel. Plaatsing van hoofd- en hulpmotor wordt uitgevoerd door de firma SCAP.

ZEEVISGERECHTEN VOOR GROOTKEUKENS

ROG OP Z'N VLAAMS

(VOOR 100 PERSONEN

INGREDIENTEN

— 100 stukken rog van elk circa 200 gr. (20 kg.)
— 5 kg. kampernoelies
— 40 uien
— 600 gr. boter
— 1 l. witte wijn
— 1 kg. bloem

— De stukken rog in kokend water met een scheutje azijn en zout leggen, ze 8 tot 10 minuten zachtjes laten koken.
— Intussen kampernoeliesaus bereiden. De kampernoelies en de uien fijnhakken en bakken in boter. Er de wijn over gieten en nog een weinig laten stoven, 3 liter kookvocht bijvoegen en binden.
— De vis voorzichtig uit de ketel nemen en de stukken rog op schotels schikken. Overgieten met de kampernoeliesaus. Even laten bakken in middelmatig verwarmde oven alvorens te serveren.

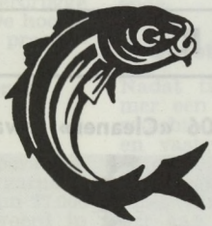

KABELJAUW (*) OP Z'N PROVENÇAALS

(*) OF ROG, SCHELVIS, VLASWIJTING EN ZEEPALING
(VOOR 100 PERSONEN)

INGREDIENTEN

— 20 kg. (bruto) kabeljauw
— 0,6 l. plantaardige olie of vetstof
— 1 kg. uien
— 2 l. tomatenpuree
— 250 gr. zout
— 15 gr. peper
— 100 gr. look of sjalot
— 100 gr. peterselie
— 2 bosjes tijm en laurier
— 6 l. water

— De vis reinigen en in porties van ongeveer 180 gr. verdelen.
— De uien, look en peterselie fijnhakken en de helft daarvan in de kookketel strooien nadat de bodem even met vetstof werd verwarmd.
— De vis in de olie dompelen laten uitlekken en op de groentenlaag in de ketel plaatsen. Er zout, peper en de bosjes tijm en laurier aan toevoegen en afdekken met de tomatenpuree en het restant van de groenten. Er dan de overblijvende olie en het water overgieten en 35 tot 40 minuten laten stoven, warm water toevoegen indien het water te zeer verdampt.
— De visporties dan op schotels schikken en serveren met het visnat als saus, bij aardappelen of rijst.

FIJN ZEEVISGERECHT

KOUDE GEVULDE GRIET

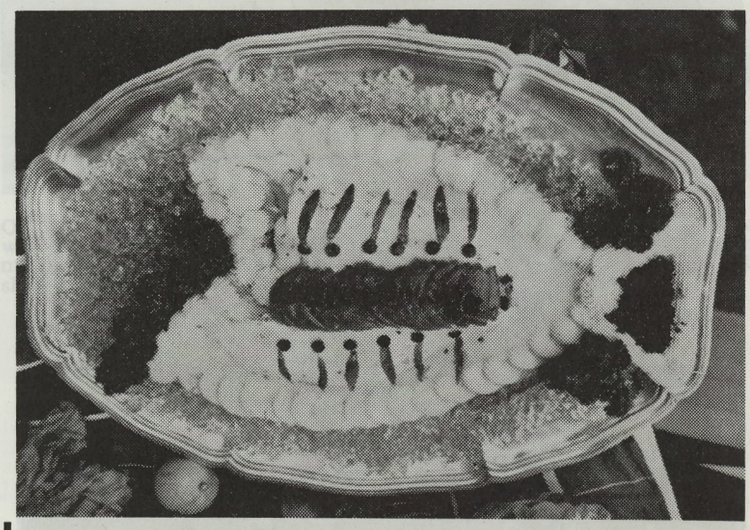

BENODIGDHEDEN (voor 4 personen)

— 1 griet van 1,5 kg.
— 1/2 l. visbouillon
— 1/2 l. chaud-froidsaus of blanke vissaus met gelei
— 300 gr. malse aardappelpuree
— 1/4 l. gelei
— Blaadjes dragon, schijfjes truffel, tomaat
— peper, zout en boter
— Vulsel van : 1 kop vers broodkruim, 2 lepels room, 2 lepels gehakte peterselie, kervel en dragon.

WERKWIJZE

— Verwijder de graat uit de schoongemaakte en gespoelde griet.
— Snij hiervoor de visrepen, aan de blanke zijde los, zodat de graat er kan uitgenomen worden. Leg de filets opnieuw op hun plaats.
— Maak een vulsel van geweekt uitgeperst broodkruim en room. Kruid met zout en peper en roer er de gehakte groene kruiden door. Verdeel het vulsel tussen de losgesneden repen.
— Schik de griet in de geboterde visslede, kruid en begiet ze met de visbouillon. Bedek de vis met beboterd papier en maak gaar in 20 min. Laat de gare griet op een doek of op een roostertje afdruipen en afkoelen.
— Versier de rand van de vis met gespoten aardappelpuree.
— Bedek hem met de lauwe chaud-froidsaus en zet de bereiding in de koelkast.
— Herhaal deze bewerking verschillende keren zodat de griet mooi bedekt is. Versier nu naar willekeur met blaadjes dragon, schijfjes truffel of stukjes tomaat. Bedek het geheel met enkele lepels gelei.
— Schik de koude griet op de schotel en omring ze met gehakte gelei. Versier met peterselietakjes en dien op met sla en tartare saus.

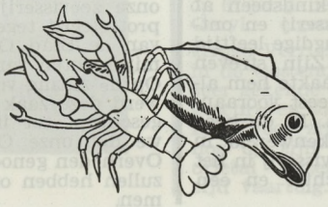

ROND EEN VEERTIGJARIG BESTAAN

door JAN VAN HAL, sekretaris-generaal van de Propagandavereniging voor meer Visverbruik

In 1968 zal ons Propagandakomitee veertig jaar bestaan. Inderdaad, het is in september 1928, dat de toenmalige Minister van Landbouw, wijlen de h. Henri Baels, onder wiens beleid de „Dienst voor Zeevisserij" ressorteerde, een „Biezonder Komiteit" heeft aangesteld, „gelast met het onderzoek en de eenmaking van de propagandamiddelen ten behoeve van de Belgische zeevis".
Zulks gebeurde na een vergadering op het Ministerie van Landbouw, waarop het woord gevoerd werd door de toenmalige direkteur van het „Comité de Propagande de France", wijlen de h. Jacques Noirot, ook gekend onder zijn schrijversnaam „de Fleury".

Het komitee kreeg de benaming „Propagandakommissie voor de Belgische Zeevis"; het was een officieel organisme, rechtstreeks afhangend van het Ministerie van Landbouw, en dat uitsluitend werkte met de kredieten ingeschreven op de begroting van dit departement.
Werden aangeduid als lid van deze kommissie : de heren : John BAUWENS, rederijbestuurder, Oostende; Leonce VERBRUGGHE, rederijbestuurder, Oostende; Camiel WILLEMS, vishandelaar, Oostende; Lucien DECROP, nijveraar, Oostende; Antoine LAENEN, rederijbestuurder, Brugge; Karel DEZUTTERE, afdelingchef bij het Prov. Bestuur van W.-Vl. en sekretaris van de Hoge Raad voor de Zeevisserij; Julien VAN DER VAEREN, dir.-gen. (later sekr.-gen.) Ministerie van Landbouw; Alois VAN LOY, direkteur van de „Dienst voor Zeevisserij" — Ministerie van Landbouw; Gustaaf VELTHOF, direkteur der Vismijn, Oostende; Jan VAN HAL, redakteur bij de „Dienst voor Zeevisserij" — Ministerie van Landbouw; Paul DE VUYST, ere-direkteur-generaal, Ministerie van Landbouw; mevrouw HAENTJENS, ere-hoofdinspektrice der huishoudscholen — Ministerie van Landbouw.
Het voorzitterschap en het sekretariaat werden respektievelijk toevertrouwd aan de heren VAN DER VAEREN en VAN HAL.

Aangezien het ging over een officieel organisme, moest de uitvoering van al de door de Propagandakommissie gedane voorstellen aan de voorafgaande goedkeuring van de Minister van Landbouw onderworpen worden, aangezien al de uitgaven door dit departement gedragen werden — er zijn jaren geweest dat deze uitgaven ruim 300.000 fr. bedroegen — er was natuurlijk toen geen sprake van toelagen; al de uitgaven : druksels voordrachten, kooklessen, reiskosten, enz. werden rechtstreeks vereffend door de Dienst voor Zeevisserij —. Hier moet nog worden bijgevoegd, dat de kommissie over portvrijdom beschikte en vrijgesteld was van alle taksen.

Op 14 oktober 1929, besloot de Minister tot de oprichting van een „Huishoudelijke Afdeling", welke met de organisatie van lessen en voordrachten in de scholen gelast werd; er werden drie nieuwe leden benoemd : de heren DE WILDE, PIERSEAUX en BOUILLARD; als lesgevers (kookdemonstraties) werden aangesteld de heren Gaston CLEMENT, voor de Franstalige en PAUL HANAU voor de Nederlandse demonstraties.
Deze afdeling, die werkte onder het voorzitterschap van de h. De Vuyst was samengesteld als volgt : mevr. Haentjes, mej. Geerinckx, en de hh. De Vuyst, Willems, De Wilde (prov. best. O.-Vl.), Pierseaux en Bouillard (hotelhouder en joernalist); het sekretariaat werd waargenomen door de sekretaris van de kommissie.

Koning Leopold en Koningin Astrid tijdens een bezoek aan een visstand.

Aangezien de talrijke aanvragen om voordrachten over de zeevisserij, vanwege de afdelingen van Davids- en Willemsfonds en andere kulturele verenigingen, werden bij ministeriele beslissing van 19 juni 1930, als voordrachtgevers aangeduid : mej. Geerinckx, en de hh. : A.J.J. Van De Velde, hoogleraar; Delbaere en Heems, respektievelijk aalmoezenier en marine-officier aan boord van de „Zinnia"; Laenen (reder) en Van Hal sekretaris van de kommissie.

Dit was het ontstaan van de „Propagandakommissie voor de Belgische Zeevis".

Het is niet mogelijk, in het kader van onderhavig artikel, het volledig relaas te geven van al de tribulaties welke ons komitee sedert zijn oprichting heeft gekend; het weze mij echter toegelaten een zeer beknopt overzicht te geven van wat de biezonderste aktiviteiten geweest zijn en de moeilijkheden (steeds dezelfde) waarmede wij te kampen hadden. Gedurende ruim drie jaar werkte onze kommissie dus onder het rechtstreeks toezicht van de Minister van Landbouw, die de „Dienst voor Zeevisserij" in zijn bevoegdheid had.

Na het ontslag van de Regering, in 1931, werd de „Dienst voor Zeevisserij" opnieuw geattacheerd aan het „Bestuur van het Zeewezen", en werkte de kommissie dus onder het toezicht van dit beheer. De heren De Vos, Goor en Vlaeminck, respektievelijk dir.-gen., direkteur en afdelingschef werden aangeduid als vertegenwoordigers van het „Zeewezen".

Ingevolge de ekonomische recessie ondergingen onze kredieten een gevoelige vermindering, en einde 1935, deelde de vertegenwoordiger van het Zeewezen mede, dat de belanghebbenden uit de zeevisserijbedrijven voortaan ook hun geldelijk steun zullen moeten verlenen, want dat in de toekomst, de staatstussenkomst in verhouding zal zijn met de geldelijke steun die door de privé-sektoren zal worden verstrekt. Als officieel organisme kon de kommissie echter slechts over de inkomsten beschikken die in de staatsbegroting zijn ingeschreven; alle andere ontvangsten, gelijk van welke aard, moesten in de Schatkist worden gestort; geldelijke steun vanwege de Provincie West-Vlaanderen en van de belanghebbende kuststeden was dus eveneens uitgesloten.

Om aan dit euvel te verhelpen, werd besloten de juridische struktuur van de kommissie te wijzigen en ging men, op 30 mei 1936, over tot de oprichting van de V.Z.W.D. onder de benaming : „Propagandavereniging voor Visverbruik" — „Association pour la propagande en faveur de la consommation du poisson de mer" — de statuten verschenen in de bijlagen aan het Belgisch Staatsblad — (akte nr 1130 van 20 juni 1936).

De vereniging telde achttien leden; de vertegenwoordiging van de visserij bestond uit : twee reders, de heren J. Bauwens en A. Laenen; één vishandelaar, de h. C. Willems; de toenmalige direkteur van „Het Visserijblad", de h. P. Vandenberghe en de opziener van de visserijscholen, de h. G. Lefevre. Het bestuurskomitee, gelast met het dagelijks beheer van de vereniging was samengesteld als volgt : voorzitter : de h. Van Der Vaeren; sekretaris de h. Van Hal; schatbewaarder-sekretaris voor de kust de h. Vandenberghe; afgevaardigde van de Staat de h. Vlaeminck.

Onmiddellijk werden de nodige voetstappen aangewend bij de leiders van de bestaande beroepsorganisaties uit de verschillende sektoren van de visserij en bij de bevoegde overheden van de belanghebbende openbare besturen. Wij kregen onmiddellijk gunstig gevolg van de Provincie West-Vlaanderen, van de gemeentebesturen van Brugge, De Panne en Oostende en van de N.M.B.S., men beloofde tevens de mogelijkheid te onderzoeken geldelijke steun te verstrekken onder vorm van een jaarlijkse toelage. Ingevolge deze beslissingen werd de beheerraad aangevuld met zes leden. Op 23 februari 1937 gaf de sekretaris-generaal van Landbouw zijn ontslag als voorzitter en werd hij vervangen door de direkteur-generaal van het Zeewezen.

Dank zij de onverpoosde bemoeiingen van onze schatbewaarder-sekretaris te Oostende, mochten wij ons, tamelijk spoedig verheugen in de toetreding van de groeperingen : „Redersvereniging", „Motorvissers-Reders" en „Hand in Hand", en van de biezonderste konservenfabrieken en rokerijen; alleen de vishandelaars hielden zich afzijdig. Ingevolge deze toetredingen werd de beheerraad, op 6 juli 1937, opnieuw aangevuld met zes leden.

Om hare aktie in voldoende mate te steunen, stelde de kommissie voor een bijkomende taks te doen heffen van 0,03 fr. % op al de verkoop- en aankopen in de kustmijnen en eenzelfde taks op de ingevoerde vis; volgens deze maatregel zou ieder belanghebbende betalen in verhouding van zijn zakencijfer. Dit voorstel werd bij de bevoegde instanties ingediend. In afwachting dat hierin een beslissing zou worden getroffen, werden de nodige voetstappen aangewend met het oog op het aanwerven van individuele leden. Dank zij de samenwerking van de twee sekretariaten telden wij, einde 1939, reeds 59 individuele aansluitingen (waaronder slechts zes vishandelaars). Deze leden betaalden een jaarlijkse bijdrage van 50 tot 500 fr., de grote rederijen (die allen lid waren) betaalden 1.000 fr.

(VERVOLGT)

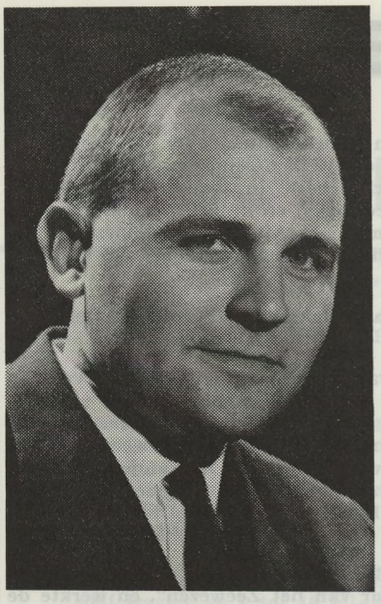

SUPERKOELEN, TECHNIEK DER TOEKOMST

door W.VYNCKE, Ingenieur bij Rijkstation voor Zeevisserij te Oostende

Nu de kwaliteit van de zeeprodukten meer en meer aan de orde van de dag is, wordt dikwijls de vraag gesteld of de houdbaarheid van de vis aan boord van onze schepen nog kan verbeterd worden door het toepassen van nieuwe technieken. In dit verband wordt regelmatig een recent systeem vernoemd dat in de jaren '60 in Portugal ontwikkeld werd, nl. het superkoelen (superchilling).

Het principe van het superkoelen bestaat er in de vis in het ruim op een konstante temperatuur van ca — 3° C te houden. Het is in feite een geperfektioneerd koelsysteem voor visruimen en heeft dan ook de voordelen van de „klassieke" installaties die momenteel op talrijke vissersvaartuigen ingebouwd worden.

Laten wij beginnen met erop te wijzen dat het de jongste jaren duidelijk uitgemaakt geworden is dat de temperatuur de belangrijkste faktor voor het behoud van de kwaliteit van de vis is. Een temperatuurstijging van slechts enkele graden rond 0° C kan het bederf aanzienlijk versnellen. Talrijke onderzoekers stellen hierbij vast dat het verlagen van de temperatuur van enkele tienden van een graad in de nabijheid van 0° C, de groei van de bederfbakteriën meer remt dan een dalen van de temperatuur van verschillende graden in de omgeving van 10° C.

Alle maatregelen die er toe bijdragen de temperatuur van de vis zo dicht mogelijk bij 0° C te brengen kunnen dan ook als zeer gunstig beschouwd worden.

De voornaamste voordelen van het mechanisch koelen van het ruim zijn nu :

(a) tijdens de reis naar de visgrond smelt minder ijs; het blijft terzelfdertijd in lossere toestand zodat het gemakkelijker kan weggeschept worden en het werk van de bemanning in het ruim vergemakkelijkt wordt.
(b) vooraleer vis in het ruim opgeslagen wordt, wordt de ganse binnenstruktuur (stutten, planken, beschieting) vooraf gekoeld, zodat het ijs dat tussen de vislagen aangebracht wordt, niet gedeeltelijk moet dienen om deze materialen af te koelen.
(c) minder ijs kan gebruikt worden daar de warmte die van het dek en van de machinekamer komt nu door de koelinstallatie opgevangen wordt,
(d) het beter koel houden van shelfcod, m.a.w. vis die bovenop het ijs gelegd wordt,
(e) het koel houden van accidenteel onvoldoend afgeijsde vis.

Hierbij dient echter onmiddellijk te worden gewezen op het feit dat het oordeelkundig gebruik van ijs een essentiële voorwaarde voor het behoud van de kwaliteit van de vis blijft, ook in gekoelde ruimen. Inderdaad, na de vangst dient de vis, die ongeveer de temperatuur van het zeewater heeft, zo snel mogelijk afgekoeld te worden. Wanneer men meer ingewikkelde procédés, zoals het koelen in pekeloplossingen of in gekoeld zeewater buiten beschouwing laat, is enkel het ijs bij machte dit op efficiënte wijze te verwezenlijken. In ieder geval is de koelinstallatie hiervoor van zeer weinig nut, zelfs bij het superkoelingssysteem. Wanneer de temperatuur niet beneden 0° C komt, hetgeen in een klassiek ruim volstrekt noodzakelijk is voor de kwaliteit, heeft het ijs verder tot doel door het langzaam smelten de tijdens de opslag gevormde bederfprodukten af te voeren, de vis vochtig te houden en te beschermen tegen uitdroging en te dienen als buffer om de temperatuurschommelingen zoveel mogelijk op te vangen. Bij het superkoelen speelt dit echter geen rol daar de temperatuur zoals vermeld ongeveer — 3° C bedraagt. Door deze lagere temperatuur worden de bederfbakteriën nog sterker in hun ontwikkeling geremd dan bij O° C, hetgeen de houdbaarheid zeer ten goede komt.

Bij — 3° C echter is de vis gedeeltelijk bevroren en uit ervaring weet men dat deze toestand voor de kwaliteit niet bevorderlijk is. Op het eerste zicht blijkt hier dan ook een zekere tegenstrijdigheid te bestaan.

Wanneer men echter het probleem van meer nabij gaat bekijken stelt men vast dat een zeer belangrijke faktor hier van doorslaggevende betekenis is nl. de temperatuurschommelingen. Inderdaad, deze schommelingen bij temperaturen rond het vriespunt van vis veroorzaken standvastig een gedeeltelijke bevriezing gevolgd door een gedeeltelijke ontdooiing, gevolgd door een nieuwe bevriezing, enz. Het zijn feitelijk deze schommelingen die de kwaliteit van de vis nadelig beïnvloeden. In een gewoon gekoeld visruim zijn zij praktisch niet te vermijden wanneer bij deze „gevaarlijke" temperaturen gewerkt wordt. De sleutel van het superkoelensysteem ligt nu in het feit dat de schommelingen door een biezondere konceptie van de koelinstallatie tot enkele tienden van een graad beperkt worden.

De lichte schade die door de gedeeltelijke bevriezing bij — 3° C aan de vis aangericht werd, wordt echter ruimschoots gekompenseerd door de sterke remming van de bederforganismen, zodat uiteindelijk een betere houdbaarheid verkregen wordt, die één week en meer zou kunnen bedragen.

In Portugal en Spanje zijn verschillende treilers met het nieuwe systeem uitgerust en ook in andere landen, zoals bv. Duitsland, Groot-Brittannië en de U.S.A. zijn momenteel proeven aan de gang.

DE INSTALLATIE

Opdat het superkoelen goed zou werken moet én de isolatie van het ruim én de koelinstallatie zelf biezonder verzorgd

zijn. Het ruim moet inderdaad als het ware getermostatiseerd zijn.
In het oorspronkelijk Portugees systeem (dat gebreveteerd is) werd dit als volgt verwezenlijkt.
In de gewone isolatie worden koelslangen ingewerkt. Deze koelslangen komen zowel in het plafond, de vloer als de wanden voor. Op deze manier wordt het indringen van de warmte praktisch geëlimineerd. Daarenboven zijn ook de tussenschotten voorzien van een analoog systeem. Alle oppervlakten zijn met roestvrij staal bedekt en volkomen effen. Ook de ruimplanken bestaan uit metaal (meestal duraluminium), dit allemaal om de warmtegeleiding te bevorderen. Zo kan de koude overal gemakkelijk doordringen en kan de vis nauwkeurig op ca — 3° C gehouden worden. Met hetzelfde doel werd ook de termostatische inrichting van de koelinstallatie verbeterd.

KOMBINATIE MET KISTENVIS-SYSTEEM MOGELIJK

In Groot-Brittannië worden momenteel door de „White Fish Authority" proeven verricht met een gewijzigd superchillingsysteem. De vis wordt hier niet in bulk opgeslagen, maar aan boord in aluminium of plastieken kisten geborgen.
A priori kan men zeggen dat dit systeem biezonder interessant blijkt te zijn, daar het de voordelen van het superkoelen paart aan de voordelen van kistenvis. Op dit laatste gebied werden door de Kommissie T.W.O.Z. (voorzitter : direkteur-generaal F. LIEVENS) enkele jaren terug uitgebreide proeven verricht, die uitstekende resultaten opleverden.
Wij resumeren hier de voornaamste voordelen van kistenvis :

(a) de vis wordt niet beschadigd door een te hoge druk van de vislagen in de viskeeën of door onderlinge bewegingen van de vissen, zoals dit bijna steeds het geval is wanneer de vis in bulk wordt gestuwd,

(b) de vis ondergaat minder of geen gewichtsverlies,

(c) herinfektie van de vis uit de onderste lagen door het smeltwater dat van boven naar beneden sijpelt, kan uitgesloten worden daar de kisten zo kunnen worden gekonstrueerd dat het water langs buiten wegloopt,

(d) door de huidige manier van lossen wordt de afkoeling onderbroken. Om deze onderbreking uit te schakelen, is één van de beste metoden de vis reeds aan boord in kisten te bergen. Bij goede ijzing kan de vis aan boord op een lage temperatuur bewaard worden, terwijl anderzijds de verdere behandelingen aan wal de temperatuur weinig kunnen doen stijgen,

(e) aan boord in kisten geborgen vis schakelt de herinfektie door de verkoopbennen uit,

(f) het lossen kan veel vlugger geschieden en de vis wordt hierbij niet beschadigd. Het lossen kan meer systematisch geschieden, terwijl het dooreenmengen van vis van verscheidene slepen wordt vermeden,

(g) er is minder kontakt van de vis met de ambiante lucht bij het opstellen van de kisten in de mijn, wegens het feit dat er ijs op de vis blijft liggen,

(h) de mogelijkheid bestaat om bepaalde soorten vis na de afslag in dezelfde kisten naar de grote verkoopcentra of verwerkende bedrijven van het binnen- en buitenland te versturen.

Het afkoelen tot ca — 3° C gebeurt bij de Britse eksperimenten door geforceerde lucht. Hiervoor zijn in het ruim talrijke ventilatoren opgesteld die de koude lucht tussen de kisten blazen.
De eerste resultaten met deze nieuwe metode bekomen zijn zeer bemoedigend en men overweegt dan ook het systeem op grote schaal in de praktijk in te voeren

MOGELIJKHEDEN VOOR DE BELGISCHE VISSERIJ

Uit de in het buitenland bekomen resultaten kan men zeker niet ontkennen dat het superkoelen voor de Belgische visserij interessant kan zijn. Zoals voor elke nieuwe techniek hangt de rentabiliteit van het superkoelen echter van talrijke faktoren af, o.a. duur van de reis, soort visserij, type schip, arbeidsgewoonten aan boord, enz. Enerzijds kan hierdoor vis van betere kwaliteit aangevoerd worden en kunnen langere reizen ondernomen worden, anderzijds echter dient niet uit het oog verloren te worden dat de installatie veel duurder uitvalt dan voor een klassiek gekoeld ruim.

Het toegepast wetenschappelijk onderzoek, in samenwerking met de betrokken bedrijfsmiddens, zal dan ook moeten uitmaken of de voordelen van het systeem het halen tegen de nadelen. In ieder geval dient de evolutie van deze techniek momenteel van zeer nabij gevolgd te worden.

ONTWERP EN BOUW VAN VISSERSVAARTUIGEN

door HENRY MAINIL
Burgerlijk Scheepsbouwkundig Ingenieur

Nog nooit in de geschiedenis hebben zich zo vele en zo snelle ontwikkelingen voltrokken op gebied van het ontwerp en de bouw van vissersvaartuigen als in de laatste vijf jaren.
Deze evolutie is ook duidelijk merkbaar in onze vissershavens waar wij tussen de vele konventionele vaartuigen meer en meer moderne visserschepen ontdekken, die fundamenteel verschillen van de traditionele vaartuigen. Het zijn meestal funktioneel ingerichte vaartuigen uitgerust voor het beoefenen van nieuwe vangtechnieken. Bij de bouw van deze schepen is duidelijk rekening gehouden met de vele eisen die gesteld worden door het moderne visserijbedrijf o.a. : grootst mogelijke veiligheid voor de bemanning en het schip, verbetering van de levens- en arbeidsvoorwaarden aan boord, verhoging van de visvangstresultaten.
Zonder overdrijving mag gezegd worden, dat de ontwikkeling van geen ander scheepstype zo sprongsgewijze verliep als bij de in de visserij gebruikte vaartuigen. Dit is niet alleen waar voor de bouw van het schip als zodanig, maar ook voor het diepgaand ingrijpen van de techniek in de visvangst- en verwerkingsmetoden. De grote moderne vissersvaartuigen gaan meer en meer gelijken op drijvende fabrieken, waar de vis machinaal verwerkt en verpakt wordt. Bij de kleinere schepen streeft men er naar een polyvalente visuitrusting aan boord te installeren zodat verschillende vangtechnieken kunnen beoefend worden in funktie van de vanggebieden en de weersomstandigheden. Een typisch voorbeeld hiervan zijn de nieuwe hekkotters die tegelijk uitgerust zijn voor de planken- en de boomkorvisserij.
Het groter motorvermogen en de nieuwe vangtechnieken stellen zware eisen aan schip en bemanning ; alle aan boord geïnstalleerde machines dienen volkomen bedrijfszeker te zijn. Tot de belangrijkste installatie

behoort de vislier die vanuit de stuurhut perfekt bedienbaar moet zijn. De intensieve arbeid die moet geleverd worden tijdens het vissen, heeft er aanleiding toe gegeven deze schepen uit te rusten met een maximum aan komfort, opdat de bemanningsleden tijdens de schaarse rustperioden in de beste voorwaarden hun krachten zouden kunnen herstellen. Komfortabele slaapkooien, centrale verwarming, stromend warm- en koud water en andere faciliteiten zijn onmisbaar op zulke schepen en mogen geenszins als overbodige luxe worden aanzien.
De meeste nieuwe schepen zijn verder nog uitgerust met een elektronisch navigatieapparatuur die niet alleen de veiligheid verhoogt tijdens de vaart maar tevens waardevolle inlichtingen verschaft voor de visvangst.
Het spreekt vanzelf dat het ontwerpen en bouwen van zulke nieuwe scheepstypen de werven verplicht te beschikken over de nodige menselijke en materiële middelen om deze taken met sukses te vervullen. De technische perfektie die geëist wordt voor deze nieuwe vissersvaartuigen is van dien aard, dat zij niet langer meer uitsluitend kunnen gebouwd worden volgens het « vader op zoon » ondervindingssysteem. De snelle evolutie in het visserijbedrijf verplicht zowel de reder als de scheepsbouwer op de hoogte te blijven van de nieuwste ontwikkelingen op gebied van visserij- en scheepsbouwresearch.
Van de scheepswerven wordt daarbij nog verwacht dat zij de schepen zouden bouwen aan de meest ekonomische voorwaarden d.w.z. goed, snel en goedkoop. Deze dringende noodzaak verplicht de werven tot een meer fabriekmatige bouwwijze van de nieuwe schepen : de sectiebouw. De voordelen, aan de sektiebouw verbonden, zijn zowel van technische als van ekonomische aard. Door het laswerk zoveel mogelijk in de werkhuizen en op de lasvloer uit te voeren, hebben deze werkzaamheden onder gunstiger omstandigheden plaats en kunnen in eenvoudiger standen worden uitgevoerd. Hierdoor worden de kosten van de scheepskonstruktie verminderd ; vele werkzaamheden kunnen vooraf plaats hebben en behoeven niet in de onmiddellijke nabijheid van de helling te geschieden. Tenslotte wordt de bouwtijd op de helling veel verkort aangezien de romp van het schip bekomen wordt door het samenbrengen en lassen van de grote sekties die in de werkhuizen werden vervaardigd. Op moderne scheepswerven worden dus de schepen verdeeld in een aantal sekties, waarbij met de inrichting van de werf en de werkhuizen, met het hijsvermogen en de hefhoogte van de kranen en met de transportmiddelen rekening moet worden gehouden.
De kwaliteit van de gelaste konstrukties kan grondig gekontroleerd worden dank zij röntgenopnamen en onderzoekingen met korte geluidsgolven, die op een zekere en vlugge manier de gebreken verraden in de lasnaden.
Het laatste woord omtrent de technische uitvoering van gelaste schepen is echter nog niet gesproken : steeds grotere sekties zullen gebouwd worden en waar mogelijk zullen de lasautomaten het werk overnemen van de handlassers. Deze laatsten zullen dan nog uitsluitend ingezet worden voor de speciale opdrachten.
Het verkrijgen of het behouden van een voorsprong op technologisch gebied is voor een scheepswerf het krachtigste middel om de goede bedrijfsresultaten te bestendigen of te verbeteren.
Dezelfde voorsprong in het visserijbedrijf bereiken, is de belangrijke taak die weggelegd is voor de vooruitstrevende reder, die meer dan ooit op de hoogte zal dienen te zijn van de nieuwste ontwikkeling op gebied van viserijresearch.

WELK SCHEEPSTYPE IS HET BESTE VOOR ONZE TIJD ?

Dit is een vraag, die vrijwel allen die met de visserij te maken hebben, zich veelvuldig moeten stellen. De vraag is natuurlijk te simplistisch gesteld omdat nooit één scheepstype als „beste" aan alle diensten die de verschillende soorten van visserij vragen, kan beantwoorden. De wisselingen in de ekonomie, de hogere eisen die de verbruikers aan het produkt stellen en de ontwikkelingen in de techniek, zullen de reder steeds weer naar een nieuwe „beste" dwingen. Nu is het echter zo, dat onze reders niet over voldoende tijd beschikken om al deze aspekten van het probleem rationeel te bestuderen.
Het gevolg daarvan is, dat de reder zich bij de keuze van een nieuw schip meer door gewoonten, aanbevelingen van derden, enz. laat leiden dan door een verantwoord technisch wetenschappelijk inzicht. Nochtans zijn er verschillende instellingen die op dat gebied zeer nuttige inlichtingen kunnen bezorgen, maar het optimum in organisatie, aanpak en aandacht lijkt nog geenszins bereikt. Wij vermelden hier graag de inspanningen die geleverd worden door het Proefstation voor Zeevisserij onder de leiding van dr. P. HOVART op het gebied van toegepast wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij, en het Laboratorium voor Scheepsbouw aan de Rijksuniversiteit te Gent onder de leiding van Prof. ir. G. AERTSSEN. Door dit scheepsbouwkundig laboratorium werd bijvoorbeeld een volledig onderzoek gewijd aan de prestaties en het gedrag in zee van twee konventionele trawlers. Een van deze schepen de BELGIAN LADY, 45 meter lang, werd uitgerust met een uitgebreid instrumentarium waarmede de onderzoekers veel gegevens konden verzamelen, tijdens twee winterreizen in weder tot 11 Beaufort. De snelheid ten opzichte van het water werd gemeten met een Sal-log, de relatieve windsnelheid met een kom-anemometer en de windrichting met een windvaan. De gegevens over het weder werden aangevuld door een ingebouwde golfmeter en de meeste aandacht werd gewijd aan het registreren van de scheepsbewegingen bij middel van twee gyro's. Deze toestellen gaven nauwkeurige inlichtingen over het rollen en stampen ; de vertikaal op- en neergaande bewegingen werden afgeleid van de golfopnemers, waarvan alleen de versnellingsmeters werden gebruikt. De resultaten aldus op zee verkregen werden gepubliceerd onder de vorm van diagrammen; de meest representatieve van deze gegevens werden tevens in tabelvorm verzameld om het naslaan te vergemakkelijken. Enkele karakteristieke diagrammen zijn : snelheidsverlies door weersomstandigheden, stamphoeken en vertikale bewegingen met betrekking tot de golfhoogte, veranderingen van de stabiliteit tijdens de reizen, enz...
In het buitenland wordt echter op grote schaal baanbrekend werk geleverd om een beter inzicht te krijgen in de problematiek van het visserijschip. Sommige landen maken daarbij gebruik van daartoe speciaal uitgeruste researchvaartuigen en proefschepen.

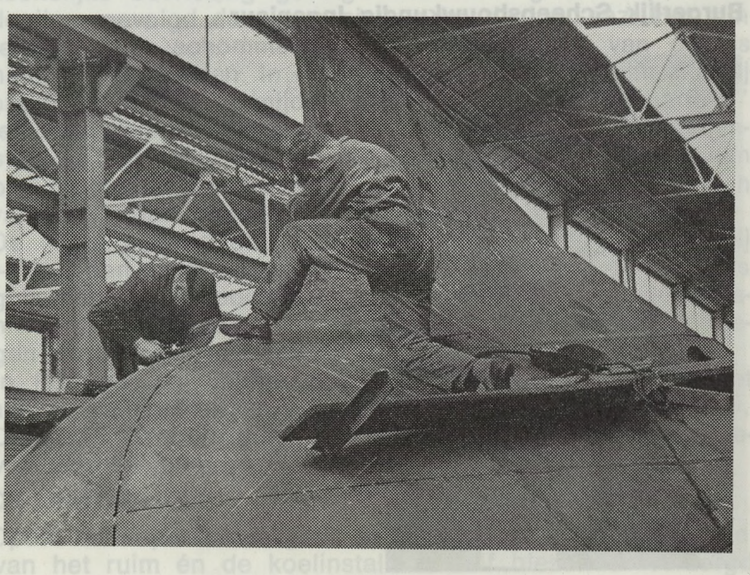

De resultaten van deze onderzoekingen worden op internationaal vlak uitgewisseld tijdens de visserijkongressen, die periodisch ingericht worden door de F.A.O. (Food and Agriculture Organization of the United Nations), onder de leiding van de Noorse ingenieur JAN-OLOF TRAUNG. Een ander verdienstelijk man is Dipl.-Ing. C. BIRKHOFF, vader van het nieuw scheepstype de «hektrawler», dat ondertussen in bijna alle visserijlanden is ingeburgerd. Dit scheepstype werd in ons eigen visserijmidden op de markt gebracht door onze kollega, ingenieur J. VERHOEST, die zijn basisopleiding genoot aan de Rijksuniversiteit te Gent ; het eerste van een reeks suksesvolle vaartuigen van dit type was de O.100 «EMELIE», spoedig gevolgd door de Z.594 «ALFRED», de Z.956 «DE ZWERVER» en nog enkele anderen van hetzelfde type. Ondertussen worden nu vissersvaartuigen gebouwd, die een nieuwe tijd inluiden in het visserijbedrijf : de combinatiekotters. Deze schepen worden ontworpen om verschillende vangtechnieken te kunnen beoefenen zonder daarom terug te moeten keren naar de thuishaven.
Op het programma van een der werven staat nog het ontwerp van een originele hekbokker van 28 meter lang, uitgerust om de boomkorvisserij toe te passen met drie korrenetten, waarvan één op elke zijde en één achter het schip.
Al deze schepen worden met de meeste zorg ontworpen volgens een verantwoorde methode, die gesteund is op de resultaten van de meest recente onderzoekingen op scheepsbouwkundig en vistechnisch gebied. Bij elk ontwerp wordt de afzonderlijke invloed bestudeerd van een serie vormkoëfficienten en andere karakteristieke parameters zoals L/B, B/T, B, enz... Verder wordt het samenspel van de vislier met de scheepsvoortstuwing en het sleepnet grondig onderzocht. De waterverplaatsing en de stabiliteitsberekeningen worden uitgevoerd door een elektronische rekenmachine. Een andere belangrijke taak is het vergelijken van verschillende voortstuwingsinstallaties en het nauwkeurig onderzoek van de daaruit resulterende meest ekonomische exploitatie, rekening houdend met alle faktoren, inklusief bouw-, bedrijfs- en onderhoudskosten.
Uit dit alls moge ten overvloede blijken, dat het ontwerp van een vissersvaartuig een taak is voor goed gedokumenteerde specialisten en dat het tijdperk van het familiaal empirisme definitief heeft afgedaan.

VOORUITZICHTEN

Ongetwijfeld zullen de technische ontwikkelingen voortgaan ; mechanisatie en automatisering zullen bepaald geen halt houden bij de visserij. Stijgende kosten en sociale vooruitgang drijven in de richting van arbeidsbesparing aan boord. Dit leidt bijvoorbeeld tot machinekamers direkt uit de brug bedienbaar en tot een Kanadees prototype, waarvan het net door één man kan worden ingehaald. De toepassingsmogelijkheden van hydraulische blokken en rollen, voor het binnenhalen van de netten, zullen zeer geschikte middelen zijn tot opvoering van de produktiviteit. Het gebruik van eenvoudige meettoestellen voor het kontroleren van de krachten op het vistuig, met alle gevolgen van dien, te beperken.
Aandacht dient besteed te worden aan nieuwe materialen voor de bouw van vissersvaartuigen zoals aluminium en plastiek. In Amerika zijn diverse geslaagde toepassingen van aluminium voor kleine vissersschepen te vermelden. Grote eisen worden echter gesteld aan de vakbekwaamheid van de bouwers. Dat de konstruktie van plastiekschepen geen hersenschim is, kan worden geïllustreerd uit het feit dat heden ten dage in Zuid-Afrika vissersvaartuigen in gewapend polyester worden gebouwd tot 23 meter lengte, terwijl men reeds plannen heeft tot 40 meter lengte. Niet alleen de gunstige mechanische eigenschappen, doch ook de belangrijke faktor van besparing op onderhoud spelen hierbij een rol. De prijs van zulke schepen ligt echter nog ver boven deze van stalen vaartuigen. De vorm waarin het visprodukt zal moeten geleverd worden dient aan de vraag van de konsument te voldoen. De inrichting van de visruimen en de verwerkingsplaatsen zullen moeten worden aangepast aan deze nieuwe eisen. In dit verband is de kwaliteitsstimulering door de Overheid van het grootste belang.
Met dit kort overzicht hebben wij alles behalve volledig willen of kunnen zijn. Wij hebben enkel de aandacht willen trekken op de vele middelen die aan onze visserij geboden worden om met nog meer sukses zijn kansen in de toekomst te verdedigen, zulks ten voordele van onze voedselvoorziening, onze reders, de bemanning der schepen en de scheepsbouwindustrie.

OVERWEGINGEN BIJ DE JAARWISSELING

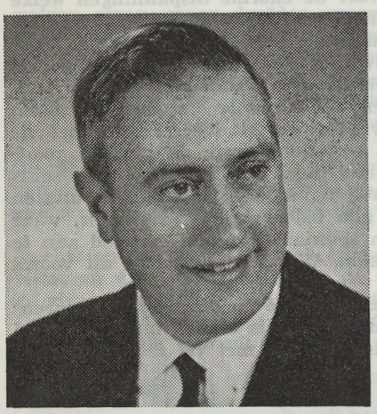

W. VAN ROOSE,

Sekretaris van de Bedrijfsraad voor de Visserij.

Ongeveer een jaar geleden heerste er in de Belgische visserijkringen een stemming van onrust en onzekerheid. Oorzaak was voornamelijk de mededeling dat de eeuwenoude kerkelijke wet op het vrijdagse vleesderven vanaf februari 1967 zou opgeschort worden en tot het verleden behoren. Allerhande vragen rezen daarbij op : hoe zou de doorsnee-verbruiker op deze „vrijmaking" reageren; hoe diep zat de traditie van het wekelijkse visverbruik geworteld in de gewoonten van het koperspubliek; in welke bedrijfs- of handelstak zou eventueel een terugslag worden waargenomen, en in dit geval, hoe groot zou haar omvang zijn ?
Wij staan nu een jaar verder en het ogenblik is gekomen om een voorlopige balans op te maken van de ondervonden evolutie.
Beginnen we met de vaststelling dat de afschaffing van de kerkelijke wet op het vleesderven in ons land zeker niet onopgemerkt is voorbijgegaan. De dagbladen, de radio en de T.V. hebben er voldoende de aandacht op gevestigd, en het „visje" heeft wekenlang het onderwerp van vele gesprekken gevormd. De kerkelijke overheid zelf heeft positief bijgedragen om de houding van de „pratikerende" verbruiker zo gunstig mogelijk te beïnvloeden.
Een grote steun is de extra toelage van 5 miljoen fr. geweest door de minister van Landbouw toegestaan, om een speciale perskampanje ten voordele van het visverbruik in ons land te voeren.
Al deze elementen samen hebben een klimaat van „goodwill" gekreëerd tegenover het „visje", en zo was het mogelijk de eerste en meest gevreesde schok enigszins op te vangen en af te remmen.
Dan is de tweede fase gekomen, die we zouden willen noemen de fase der BEWUSTWORDING van het bedrijf zelf. Bewustwording namelijk van de aanwezigheid van een geheel nieuwe situatie : indien voorheen een gedeelte van de verbruikers vis at omdat het MOEST, behoorde dit met één slag tot het verleden. Voortaan zou de totaliteit van de kopers nog enkel vis kopen als zij er zin in hadden, d.w.z. als de kwaliteit van het aangebodene verzorgd was, als de vis gemakkelijk te kopen was, als de prijzen redelijk waren, enzovoort.
Hoe men ook de nieuwe toestand draaide of keerde, uiteindelijk kwam men tot een faktor die alles overheerste, nl. de noodzakelijkheid van KWALITEIT en „service" op alle gebied.
En inderdaad, er zijn ernstige inspanningen gedaan om daaraan te gemoet te komen, in de eerste plaats vanwege de produktiesektor zelf. Gedaan met „gelijk wat" te kunnen aanvoeren of verkopen; het aanbod moest zich voortaan aan de vraag aanpassen en niet omgekeerd. De akkomodatie der vismijnen verbeterde gaandeweg en de handel is zich geleidelijk aan gaan inspannen voor een betere konditionering en aantrekkingskracht der produkten.
Terzelfdertijd werpt de modernisatie en betere uitrusting van de visserssvloot thans zijn vruchten af, en de veralgemening van nieuwe vangtechnieken kende een gunstige invloed op het aanvoerpakket. De natuur zelf stak een handje toe, en de rijke tongen- en gullenvangsten hebben van 1967 voor velen een goed jaar gemaakt.
Toch blijft een zekere ongerustheid voortbestaan. Een belangrijke groep afnemers heeft zijn aankopen fel verminderd : in de sektor der grootverbruikers (scholen, kantines, gemeenschappen) is de vraag gevoelig achteruitgegaan. Hoewel dit verschijnsel bij de afschaffing van de wet op het vleesderven kon voorzien worden, is deze toestand nefast voor hen die op dat kliënteel afgestemd waren.
Van produktiezijde zelf vraagt men zich eens te meer af of de voorspoedige vangsten op nabije visgronden niet weldra door minder gunstige resultaten zullen gevolgd worden : het spook van de overbevissing doemt weer aan de horizon op !
Voor andere kategorieën van vaartuigen, meer speciaal voor de grotere, die nu al jaren met problemen van strukturele aard hebben af te rekenen, stelt zich hoe langer hoe nijpender het vraagstuk van een behoorlijke rentabiliteit. De doorsnee-prijzen van de vissoorten door onze schepen aangebracht, blijven stationair, daar waar elders niet onaanzienlijke prijsstijgingen te noteren vallen. Voor deze schepen zijn de kosten ook in een veel sneller ritme toegenomen, niet het minst in de sektor van de nieuwbouw.
Het is meteen duidelijk dat, indien 1967 globaal gezien voor de visserij gunstig is verlopen, zich ernstige problemen en vragen stellen voor een nabije toekomst, die de nauwgezette aandacht van de overheid zullen moeten gaande houden.
In die geest zal vooreerst dienen gezocht te worden naar verdere stimulerende maatregelen ter bevordering van de kwaliteit, en dit in alle vertakkingen van het bedrijf. Want kwaliteit zal ook in 1968 en volgende jaren de hoekpijler dienen te zijn, waarop het ganse gebouw zal moeten steunen.
Voorts is het onontbeerlijk een vlugge oplossing te geven aan de strukturele problemen waarmee vloot, handel en verwerking te kampen hebben. Voor allen die met de toekomst van het hele bedrijf begaan zijn, staan er ook in 1968 grote en dringende taken op het getouw.

ENQUETE OVER HET VISLEUREN

door
A. NIEUWENHUYSE,
ondervoorzitter
van het Nationaal
Verbond van Visventers

Een van de takken van de visnijverheid die de laatste jaren een felle opgang heeft gekend, mag wel het moderne visleuren genoemd worden. Men moet maar eens gedurende de weekend's langs de kust en meer bepaald te Oostende langs de straten wandelen om al die mooi ingerichte viswinkelwagens te zien voorbijtrekken. Iedere visventer die het goed meent met zijn beroep, maakt er een erezaak van om de schoonste inrichting en meest in het oog springende benamingen en tekeningen op zijn auto te hebben. Dit alles, gepaard gaande met een fel doorgedreven hygiène, kan alleen maar de gemeenschap ten goede komen.

Eigenlijk is het leuren met vis een zeer, zeer oud beroep. Waar onze voorouders aanvankelijk met een mandje vis aan de arm de huizen afgingen, zullen de ouderen onder ons zich nog wel het leuren met de hondenkar en steekkar heel goed herinneren. Lange jaren, tot zelfs na de oorlog van 1940-45 had dit hard beroep bij de bevolking geen al te beste naam ; men was immers maar een « leurder » en onze vrouw een « vislutte ». Dit kwam meest vanal omdat er van moderniseren en hygiènische middelen geen sprake was ; het was steeds die vele lange jaren tot een ter plaatse trappelen gebleven ; tot er in het jaar 1954 enkele goedmenende mannen van het eerste uur (voorlopers van het moderne leuren) de hoofden bij elkaar staken en een voorvergadering hielden in een drankgelegenheid op de Opex te Oostende. Er werd van gedachten gewisseld en tot de slotsom gekomen dat hier veel werk te doen was en dat een uitbreiding van het leuren met een nieuwe methode moest aangepakt worden, daar ons land op visgebied te veel verstoken was. De heren A. Vanspeybroeck, M. Leurs, Pieters-Quagebeur, Bart, G. Pieters, om er maar enkele te noemen, vermoedden toen zelf nog niet, dat ze tussen pot en pint de grondslag aan 't leggen waren van een bloeiend bedrijf, dat thans uit de visnijverheid niet meer weg te denken is en terecht overal zijn plaats is komen opeisen.

Op 20 maart 1954 werd er een algemene vergadering belegd en een nieuwe beroepsvereniging was geboren onder de benaming van « Nationaal Verbond van Visventers » ; het verscheen in het Staatsblad onder nr 6781 met als sekretariaat vismijn 118 Oostende. Het bestuur was samengesteld als volgt :

Voorzitter : André Desmet : Ondervoorzitters : Aimée Verduyn en Marcel Leurs ; Sekretaris : Frans Brysse ; schatbewaarder : Auguste Gekiere ; commissarissen : Camiel Van Praet, Maurice Despot, Henri Cattrysse en Willy Verbeke.

Dit bestuur, alhoewel niet van verdiensten ontbloot, kon de wagen moeilijk aan 't rollen brengen, mede door het feit dat er in eigen midden veel meelopers en weinig werkers waren ; tot de voorzitter het wijselijk besluit nam alle ballast over boord te gooien en overging tot vernieuwing van de rangen.

Het is van toen af dat we mogen zeggen, zonder tegenspraak, dat er veel vooruitgang werd geboekt en dat we een volwaardig bedrijf genoemd mogen worden. Dit nieuw bestuur, dat sinds verscheidene jaren het beste van zichzelf geeft, omvat de volgende heren :

Voorzitter : André Desmet
Ondervoorzitters :
Albert Nieuwenhuyse en Maurice Vanhooren
Sekretaris : Georges Castelein
Schatbewaarder : Auguste Gekiere
Commissarissen :
Lucien Nieuwenhuyse, Willy Rotsaert,
Fernand Talloen en Arthur Van Speybroeck
met als plaatsvervanger Georges Vandaele.

Heden mag gezegd worden dat er in gans het land, in de kleinste dorpen, verafgelegen en verloren wegeltjes waar ook maar een huisje staat, kan verse vis op tafel gezet worden rechtstreeks van de visser zonder tussenpersoon of enige verhandeling. Dit alles door het onverdroten werk van onze visventers die steeds alle weken, telkens en opnieuw, vanuit de vismijn hun verre klanten trouw gaan bedienen door alle weer en wind, steeds bloot staande aan de talrijke tegenslagen die auto en materiaal onverwachts geven en de groeiende gevaren van de baan. Thans hebben we een vertegenwoordiger in de Vissershavenkommissie alsook in de Propagandavreniging voor meer visverbruik waar we kollektief bij zijn aangesloten. Groothandelaars, invoerders, visverwerkende nijverheden hebben gedeeltelijk de werking van hun bedrijf op het onze moeten afstemmen. Zelfs de reders moeten met ons rekening houden ; want hebben we niet dikwijls in de dagbladen gelezen dat de vrkoop in de vismijn te lijden had doordat de visleurhandel bepaalde weken niet aktief was bv. door een hoogdag in de week en bijgevolg niet kon uitrijden.

En wat doen onze leden niet voor het toerisme aan de kust. Wat een ongevraagde, maar goedbedoelde, reklame zijn we niet voor vele bedrijven die het van het seizoen moeten hebben. Onze honderden auto's dragen overal tot in de verste hoeken van 't land, jaar in jaar uit, de slogans op zich geschilderd mede als : Vishandel-Oostende ; van zee tot verbruiker ; rechtstreeks van de kust ; Oostendse vis alsook vis van Zeebrugge of Nieuwpoortse vis om er maar enkele te noemen, maar steeds de namen van kuststeden scanderend, zodat ze wekelijks door onze kliëntele gelezen worden en als ze ons zien voorbijrijden zelfs door de schoolgaande jeugd gezongen worden. Ontelbare malen moeten we onze klanten vertellen hoe mooi onze kust is, onze zee, hoe prachtig om de vakantie daar door te brengen. Hoevelen vragen ons niet steeds te zorgen voor verblijf gedurende het seizoen. We zouden kunnen verder gaan en spreken van de vele garagisten, carosseriebedrijven, papierhandelaars en zo meer die aan ons een goed kliëntele hebben, maar de lijst zou te lang worden. Maar zo ziet U dat de zogenaamde visboer van vroeger heden een sterk rad geworden is in de Belgische visnijverheid en tevens zijn steentje bijdraagt voor het welzijn van het toerisme.

Jammer, zeer jammer, mogen we zeggen, is er, toen we dachten de top bereikt te hebben een domper op ons gewettigd optimisme gekomen, door de maatregel van de Kerkelijke Overheid betreffende de afschaffing van het vleesderven op vrijdag. Alhoewel we de Propagandavereniging voor meer visverbruik zeer dankbaar zijn voor de enorme inspanningen welke ze leveren voor het ontvangen van de mogelijke achteruitgang van het viseten bij de bevolking wegens genoemde Kerkelijke beslissing, voelt iedere visventer met een zekere ongevoelen thans reeds de malaise aan en is er zich van bewust dat er moeilijke tijden zullen komen. De taak is aan ons daaraan het hoofd te bieden. Dit kan vooreerst maar gebeuren door nauwe samenwerking. Daarom vragen we dat iedereen die met vis leurt eindelijk zou willen inzien dat een enkeling in de huidige maatschappij niets meer te winnen maar alles te verliezen heeft; dat slechts een gezamenlijk werken, een waarachtig hand in hand slaan, resultaten kan op leveren. Daarom vragen we aan ieder waardig visventer, waar ook hun woonplaats in België is, zich spontaan bij hun verbond aan te sluiten. Ze zijn allen van harte welkom. We vragen ook en dit vooral de steun van de overheid.

Leurkaarten worden wel niet willekeurig uitgegeven (men moet trouwens aan bepaalde voorwaarden voldoen) maar toch is er nog nooit gevraagd geweest aan een persoon die een leurkaart om met vis te venten aan-

Voorbeeld van een modern ingerichte viswagen,
voorzien van koeltoonbank.

Het type van de veel voorkomende wagen.

vraagt of hij wel weet wat vis is. Wij, van onze kant, zeggen dat leuren met vis een stiel is lijk een ander.

We noemen het nog min nog meer bedrog als men iemand een bepaalde waar aanbiedt om te kopen en het zelf niet kent. Op 's lands wegen lopen er jammer genoeg veel te veel van die zogenaamde visleurders die niet het minste begrip van vis hebben. En waar blijft dan de gezondheidskommissie. Iedere viswagen moet gekeurd zijn vóór een leurkaart afgeleverd wordt. Hoe is het dan mogelijk visleurders en groentemannen die vis verkopen op de baan te zien met de primitiefste middelen die men zich indenken kan en die met hygiëne helemaal niets te maken hebben. We zijn er stellig van overtuigd dat door de handelwijze van deze onbevoegde personen het visverbruik achteruitgaat. Vele mensen walgen ervan, maar durfden vroeger niet laten van aan deze mannen te kopen omdat het familie is of goede kennis en wat al meer. Nu door het afschaffen van het vleesderven zijn er vele gestopt met vis eten en eenmaal dit ontwend zal het moeilijk zijn de verloren schapen terug naar de stal te brengen. Het is verkeerd te denken hoe meer visverkopers er zijn hoe meer vis er zal gegeten worden.

Om te besluiten vragen we een veel scherpere kontrole op de hygiëne van de visverkopende wagens en vooraleer een leurkaart afgegeven wordt zou eerst de bewijzen van kennis van de vis moeten voorgelegd worden.

Slechts op die manier kan overgegaan worden tot gezondmaking van het visleuren voor het welzijn van de verbruiker en tot het bevorderen van de visverkoop. Dit mogen we alvast tot gans de bevolking zeggen: koopt Uw vis bij de rondrijdende viswinkelwagens die het kenteken van hun Verbond op de voorruit hebben, dan hebt U verse waar U door bevoegde personen aangeboden en brengt U tevens Uw steentje bij tot meer visverbruik in het land.

Een hygiënische en moderne akkomodatie : aanloop tot een ruime belangstelling.

NAAR EEN GEMEENSCHAPPELIJKE PLANNING OP EKONOMISCH VLAK

door R. BOELS
Alg. Beheerder N.V. Rokerij La Couronne

„De tijd gaat snel, gebruikt hem wel", was de spreuk die wij in onze schooltijd weleens te horen kregen. En met de jaren zijn we gaan beseffen dat de tijd inderdaad steeds sneller en sneller wegvliedt. Alles gaat thans aan een verrassend snelle allure vooruit, in rekordtempo haalt de mens de ene overwinning na de andere op wetenschappelijk en ekonomisch vlak. Gisteren nog volgden wij vol spanning het relaas van een hartoverplanting op het kalf Rebecca en reeds werd een harttransplantatie gewaagd op de mens zelf.

De tijd gaat snel. Ook in de Zeevisserij. De evolutie voltrekt zich vlug. Toestanden worden totaal gewijzigd. Visserij, scheepskonstruktie, vangmetodes komen in een totaal nieuw daglicht te staan. Meestal is de grootste betrachting van de mens : mee te zijn met zijn tijd, mee te gaan met de evolutie in dit proces. Maar : moeten wij niet eerder proberen op onze tijd vooruit te zijn. Vooraf bepalen welke weg wij zullen kiezen, en zelf beslissen hoe wij de zaken zullen aanpakken ?

Als we immer „slechts" mee zijn met onze tijd, dan lopen we feitelijk reeds achteraan, lopen we in het gareel van de slaafsheid, de veroudering, van wat anderen planden. Leven we feitelijk reeds volgens een verouderde formule. Want om werkelijk „mee" te zijn, „in" te zijn, moet men voorlopen.

Als we even over onze grenzen heen kijken, merken we hoe de levenswijze, de vooruitgang op ekonomisch gebied in andere landen wordt gericht naar een welbepaalde programmatie, waarbij men over een kortere of langere periode een bepaald objektief wil bereiken.

Dit objektief kan wel ontstaan uit de elementaire idee van een enkeling, doch om het in de gezondste en puurste geest te kunnen bereiken, moet men de medewerking van een interessante groep mensen hebben die het wellukken van de zaak voor ogen hebben. Op die manier wordt het dan ook mogelijk het vooropgestelde doel te bereiken, op een manier die 100 t.h. beantwoordt aan de behoeften waarvoor ze werden gekreëerd.

Automatisch denken we hierbij terug aan wat wij bij een recent bezoek aan Amerika mochten leren kennen. In Detroit, de grote automobielstad met 3,8 miljoen inwoners, had een groepje mensen de idee gepland om een shoppingcenter (volgens Amerikaanse ‚grootheids'-normen) op te richten ten noorden van de stad, ongeveer 15 km. buiten het centrum. Op deze plaats was de grond totaal braakliggend en onbewoond. Voortgaande op bestaande studies van „pilote"-schoppingscentra, had men berekend dat deze slechts leefbaar zou zijn op het ogenblik dat men beschikte over een bevolkingsgroep van 300.000 mensen. De idee was er. Men legde een planning aan over 5 jaar. Snelwegen werden uit de braakliggende grond gestampt, een verkaveling werd doorgevoerd, scholen en kerken rezen omhoog, er werd woongelegenheid gekreëerd voor het aantal mensen dat moest bereikt worden. Tot slot realiseerde men het shoppingcentrum zelf. In vijf jaar, dag voor dag. De meest treffende karakteristieken van deze kunstmatige rond een winkelcentrum opgebouwde stad waren 125 winkels, restaurants, diensten, in 133.000 m2 nuttige verkoopsoppervlakte en 10.000 parkingplaatsen. Resultaat van deze vijfjarige planning : het shoppingcentrum kende vanaf de eerste dag een gemiddeld bezoekcijfers van 25 tot 30.000 personen ! De opzet was volledig geslaagd, doch enkel dank zij de sterke samenwerking, het geplande teamwerk van specialisten en technici. Misschien denkt u wel : dat is Amerika, en in Amerika kan zoiets. Maar laat het dan toch goed tot u doordringen, dat, als men iets kan in Amerika, dit enkel te danken is aan het feit dat men in dit land niet bij de pakken blijft zitten, en niet wacht tot een ander het initiatief zal nemen, niet wacht tot er iets is om te volgen. Een hele studiegroep, een groot aantal mensen, hebben de zaak nauwkeurig voorbereid, en hebben gezamelijk resultaat geboekt.

Kunnen wij dan niet in dezelfde geest gemeenschappelijk plannen voor een ekonomische ontwikkeling van een welbepaalde streek en van een welbepaalde nijverheidstak, die haar koncentratie heeft in een welomschreven gebied: voor de zeevisserij, haar verwerkende sektor en de aanverwante bedrijven ?

Welke ontwikkeling zouden we niet kunnen plannen, welke koncentratiemacht zouden we niet kunnen uitbouwen, hoe zouden wij onze positie niet kunnen verstevigen, wanneer wij in teamverband onze krachten zouden samenbundelen ? Op die manier zouden we eveneens op een verantwoorde wijze de poort van de zeevisserij doen openga-n voor de Europese Gemeenschappelijke Markt.

In het huidige politiek en ekonomisch bestel resten ons slechts twee zaken : achteraan blijven bengelen, zoals we nu doen, of zelf de handschoen opnemen en plannen, realiseren, en op die wijze : „in" en „bij" blijven.

Maar wij moeten hiervoor de interesse kunnen opwekken van onze leidende mensen, van hen die begaan zijn met de evolutie van eigen streek en eigen ekonomisch milieu.

Laten we hopen dat we het nieuwe jaar in die geest kunnen inzetten, dat we later zouden kunnen getuigen dat 1968 de inzet is geweest van samenwerking in onze sektor, samen met de stedelijke en provinciale overheid, opdat de visserij een belangrijke nijverheidstak in ons land, zou geleid worden naar een welvarende toekomst.

EDMOND CARLIER, HOOFDWATERSCHOUT VAN ANTWERPEN, GAAT OP RUST

Onze lezers en vooral onze vissers en hun families hebben de h. Edmond Carlier zeer goed gekend, als waterschout te Nieuwpoort, Zeebrugge, hoofdwaterschout te Oostende en direkteur van de Visserijdienst, om hem tenslotte te zien de kust verlaten om hoofdwaterschout te Antwerpen te worden, waar hij zijn loopbaan op uitstekende wijze eindigt, binnenkort de pensioengerechtigde leeftijd bereikt hebbende om aldaar vervangen te worden door hoofdwaterschout De Ghynst die nu nog te Oostende vertoeft.

We hebben in verband hiermede, het gepast geoordeeld in dit eindejaarsnummer niet alleen de loopbaan van deze voortreffelijke ambtenaar te beschrijven, maar tevens daarmee hulde te brengen aan een ambtenaar welke door zijn karakter, integriteit en knapheid enorme diensten heeft bewezen aan de zeevarenden en in 't biezonder aan de ganse Belgische visserijgemeenschap, op ogenblikken dat ons land mensen met zo'n wilskracht en kranigheid nodig had. Toen hij hoofdwaterschout van Antwerpen werd benoemd, bracht zijn heengaan onverwachts een zekere leemte en werd het ten andere ten zeerste betreurd. Carlier had aan de visserijgemeenschap van gans de kust, enorme diensten bewezen.

Hij was onverbiddellijk, maar rechtvaardig. Zijn sociaal medeleven met dat midden was zonder voorgaande en in menig geval was hij voor vissers en reders een redder in nood, zonder nochtans zijn integriteit prijs te geven.

Om het leven van die ambtenaar beter te kunnen belichten hebben we beroep gedaan op een knappe joernalist zoals de h. J. Gleissner van de „Gazet van Antwerpen" die tevens sekretaris is van het Koninklijk Belgisch Zeemanskollege, waarvan de h. Carlier voorzitter is en dus goed geplaatst om de kranige ambtenaar, beter te belichten in al zijn funkties.

Wat ons betreft, kunnen we deze inleiding niet sluiten zonder ook hulde te brengen aan mevr. Carlier, zonder wie hij het nooit zover had kunnen brengen om een kroost uitsluitend samengesteld uit zeelieden, zo knap en met veel „feeling" op te leiden. Zij is ongetwijfeld het roer van het gezin geweest, welke niet alleen haar man, maar ook haar zeelieden met al de nodige zorgen en strengheid in handen hield maar het roer van het gezin heeft bediend, waardoor haar drie zoons thans tot knappe leidende zeelieden zijn uitgegroeid, zodat haar man met fierheid binnen kort gerechtigd zal zijn een verdiende rust te genieten.

De Redaktie.

Niemand had durven vermoeden dat Edmond Carlier een maritieme carrière te wachten stond. Hij werd op 22 maart 1903 in de Antwerpse Kempen geboren, ver van de zee. Vader Carlier had als landbouwingenieur zijn hart verpand aan de veilige grond en overigens was er niemand in de familie, die maar van ver of dichtbij met de zee had te maken gehad. Vader Carlier had voor zoon Edmond een loopbaan als veearts op het oog, terwijl diezelfde zoon op kollege het ene zeeverhaal na het andere verslond en er tenslotte van droomde zeekapitein te worden.

Toen Edmond dan thuis eindelijk de beslissende zin liet vallen : «Vader, ik wil zeeman worden» ; stortte voor deze laatste een wereld in elkaar. Edmond geen veearts maar een buitensporig en losbandig zeemansleven, want zeelieden stonden bij hem alles behalve in een geur van heiligheid. Als verstandig vader raadde hij zijn zoon aan die kwestie nog maar eens goed te overwegen en niet te vlug te beslissen. En Edmond wachtte beleefdheidshalve een veertiental dagen, alvorens zijn reeds lang genomen besluit te bevestigen.

En in april 1920 monsterde Edmond Carlier voor zijn eerste reis als kadet op de «s/s **Belgier**» (Lloyd Royal Belge). De loods, die het schip buitengaats zou brengen, zal ook al geen al te groot gedacht hebben gehad van kadet Carlier, toen deze bij het verlaten van de zeesluis al vroeg : «Is dat nu de zee ?». De jongen had inderdaad de zee nog nooit gezien, want de verplaatsing Kempen-Kust was toendertijd geen uitstapje zoals nu, maar een expeditie. De loods moet dan geantwoord hebben : «Nee jongen, da's natuurlijk de zee nog niet. Ge zult dat binnen een paar dagen wel voelen». En binnen een paar dagen, in de Bay, wist hij er inderdaad al alles van. Er bestond toen nog geen dramamine. De enige remedie die men kende en met plezier toepaste was : zware arbeid. En dat wilde toen wat zeggen.

De vader, heel de familie Carlier en die loods van toen, zullen zeker nooit hebben kunnen denken dat Edmond op 1 april 1967 zijn zeemansloopbaan zou beëindigen «en beauté» als hoofdwaterschout der Scheldehavens. Maar tussen zijn eerste aanmonstering en zijn op pensioenstelling ligt een hele loopbaan, waarvan hij ruim een kwart eeuw aan de Belgische kust doorbracht ; zodat hij in visserijmiddens lang geen onbekende is.

Edmond Carlier vertelt nu graag over zijn debuut met een zwier en een fleurigheid alsof hij het allemaal nog zou kunnen overdoen ; waaraan we trouwens niet zouden twijfelen.

Vader was te goeder trouw, zegt hij, toen hij me het zeemansberoep ontraadde. Hij had ook nooit te maken gehad met het zeemansmidden. Wel heb ik moeten vaststellen — en gelukkig — dat zijn visie, wat de buitensporigheid en losbandigheid betreft, overdreven was. Hij heeft zich tegen mijn keuze nooit verzet en bij mijn eerste afreis wenste hij me behouden vaart en gaf me volgende raadgeving mee : «**Al wat ge doet en zegt na 12 uur middernacht, is slecht gedaan en verkeerd gezegd**». Die raad ben ik heel mijn leven indachtig geweest ,zegt Edmond Carlier nu en hij voegt eraan toe : «...**maar het was dikwijls eerst 's anderendaags**». Hij zelf is nochtans overtuigd van de juistheid van die bewering, die trouwens niet alleen voor zeelieden geldt.

Edmond Carlier vertrok dus als kadet. Gage : 1 (één) frank per maand ! Er waren toen twee kadetten per schip, die aan de lijve ondervonden wat «cheap labour» betekende. Zo had men hem wijsgemaakt dat overuren boven de veertien uren werden vergoed. Op het einde van de reis ging kadet Carlier met zijn lijstje naar kapitein Gaukema van de «**Belgier**», die geen interesse had voor het lijstje. Hij zegde alleen : «Alle uren die ge meer doet dan 24 uur per dag, moogt ge opschrijven».

Van zijn eerste reis kwam hij dan ook tamelijk teleurgesteld, maar niet getemd terug thuis. Na een jaar varen werd hij leerling-officier en met veertien maanden vaart bezocht hij de Hogere Zeevaartschool, waar hij zijn diploma van aspirant haalde. Toen voelde hij zich sterk genoeg om bij de walkapitein van de Lloyd Royal Belge te solliciteren voor de plaats van derde. Kommandant Coppet achtte hem blijkbaar nog niet sterk genoeg, want die zei : «**Om een goede officier te zijn, moet ge eerst soldaat geweest zijn**». En Carlier vloog nog negen maand naar zee als... matroos !

Hierover getuigt Carlier nu nog dat hij Coppet dankbaar is voor zijn handelwijze en zijn goede raad, die hij overigens ter overweging geeft aan alle jonge kollega's.

DERDE LUITENANT

Na die periode werd hij evenwel op de rederij geroepen en kreeg een plaats als derde luitenant. In die tijd waren er ook 48 maanden vaart vereist om zich voor het eksamen van tweede te mogen aanbieden. Hij werd vervolgens eerste luitenant en behaalde zijn kapiteinsbrevet op 30 mei 1930. Op 1 juni 1930 gaat hij over naar Staatsdienst.

Hij is een tijdje tweede luitenant op het visserijwachtschip «Zinnia». In die funktie was hij geregeld in betrekking met vissers, die in vreemde territoriale wateren «bij hun kleren» werden gepakt.

TE NIEUWPOORT

Vervolgens gaat hij een tijdje varen met de pakketboten om op 1 november 1931, te Nieuwpoort als waterschout 4e klasse opnieuw met de visser en zijn problemen gekonfronteerd te worden.

Hij is er tevens loodsoverste en opzichter van de reddingdienst. Het is in die funktie dat hij voor het eerst werkelijk kennis maakt met de Vlaamse vissers. Uit zijn «Nieuwpoortse periode» onthouden we vooral een vrij spektakulaire redding van een groepje lijnvissers, die in november 1932 op het hoofd van een estacade, 120 meter uit de kust waren afgezonderd. De estacade zelf was vernietigd geworden in de oorlog 14-18. Op slechts 20 minuten tijd stak er een felle noordwesterstorm op, windkracht 8 à 9.

De reddingdienst werd opgeroepen om het stelletje amateurs uit hun hachelijke positie te redden. Er werden roeiboten op afgestuurd, maar de lijnvissers weigerden uit angst erin te springen... Carlier besloot van het wippertoestel vanop het strand gebruik te maken, waar de circa 20 man van zijn dienst worstelden tegen een verblindende zandstorm. Het zou tot 3 uur in de ochtend duren, alvorens kontakt kon gemaakt worden en de onfortuinlijke vissers één voor één op het strand konden getrokken worden.

Onder hen bevond zich o.m. Generaal Donis.

NAAR ZEEBRUGGE EN... OOSTENDE

1 november 1934 : Nieuwe etappe. Carlier wordt overgeplaatst naar Zeebrugge, waar hij de uitbreiding van deze haven beleeft en de aangroei van de trafiek .In 1938 wordt deze standplaats verheven tot 2e klasse. Op 1 oktober 1939 wordt hij Waterschout te Oostende en tijdens de oorlog zal hij zowat fungeren als bemiddelaar en buffer tussen de vissers en de bezetter. Dank zij zijn tussenkomst kan de haringvloot min of meer regelmatig uitvaren ; hetgeen eten betekende voor de bevolking.

En de haring was toen voor gans het land een belangrijk bestanddeel in de voedselvoorziening. Hij kon toen ook ondervinden dat de vissers over het algemeen goeie patriotten zijn. Zo goed zelfs dat ze op een 21 juli weigerden uit te varen. Hierover ondervraagd antwoordde een van hen : «**'t Es de feiste van ons land en er wordt niet gevaoren !**». Op de vraag van Carlier wat voor feiste het dan wel was, repliceerde de man : «'t Es toen dat we den Duts hebben butengekletst in 1918... En ken je gie nog een groatere feiste...?» En hierop kon je natuurlijk niets inbrengen !

Die haringvangst had trouwens na de oorlog nog gevolgen op diplomatiek vlak. Het was immers met het wegtrekken van de bezetter dat al de haringscholen zich van de Vlaamse kusten naar de Franse hadden verplaatst. Onze vissers gingen er achteraan maar kwamen daarbij onvermijdelijk in konflikt met de Franse Overheden. Naar aanleiding van deze konflikten werd tussen België en Frankrijk een bilateraal akkoord uitgewerkt, waarbij, voor wat de haringvangst betrof, de territorialiteit der kustwateren werd afgeschaft. Als hoofdwaterschout der kust werkte Carlier daadwerkelijk mee aan de voorbereiding van dit akkoord, waarvoor hij trouwens verscheidene verplaatsingen deed naar Parijs.

Voortaan konden de Belgische haringvissers zich vrij bewegen in Franse wateren en omgekeerd. Dit bracht dan evenwel nieuwe incidenten mee, doordat vissers uit beide landen soms letterlijk in elkaars netten verstrikt geraakten en aldus averij veroorzaakten. Opnieuw ontpopte Carlier zich als diplomaat door een tweede bilateraal verdrag met Frankrijk voor te bereiden teneinde de aldus ontstane schadegevallen op een vlotte manier te kunnen regelen. Dit behelsde dat de uitspraken van de Franse en Belgische waterschouten samen inzake de vaststelling der verantwoordelijkheden, rechtsgeldig waren indien de waterschouten door beide partijen werden aanvaard voor arbitrage. Tientallen gevallen werden aldus opgelost.

Tijdens de oorlog ook zal Carlier zijn medewerking verlenen aan de Belgische inlichtingendienst Tempo en de Engelse Clarence. De vissers waren daarbij een dankbare inlichtingenbron, vooral als het over mijnenvelden ging. Eens ook wijdt de bezetter te Wenduine een reusachtig radar-complex in. In de namiddag kwamen enkele Engelse vliegtuigen over en de zaak lag in no time opnieuw tegen de grond, wat beduidt dat ze aan de overkant van het Kanaal wel degelijk waren ingelicht.

De «man van Clarence», we schreven haast de «man van U.N.C.L.E.», naar analogie met het bekende tv-feuilleton, werd hiervoor trouwens vermeld op de dagorde van het Engels leger. De oorkonde vermeldt : «...as **commended for brave conduct**», en was ondertekend door Winston Churchill himself.

Na de bevrijding van Oostende vertrekt Carlier op zending naar het buitenland. Hij reist alle Franse havens af om Belgische vissersvaartuigen op te sporen, en maakt een verslag over de toestand, waarin ze zich bevinden. Kapitein A. De Mulder zal daarna met een opgeëist vaartuig al die havens aandoen om de Belgische schepen naar de thuishaven te begeleiden.

HOOFDWATERSCHOUT VAN DE KUST...

Op 1 juli 1946 wordt hij bevorderd tot hoofdwaterschout van de kust en meteen krijgt hij ook de leiding over de zeevisserijdienst. Zo maakte hij heel de hernieuwing mee van de vissersvloot .

Hij was tevens 10 jaar lang voorzitter van het nationaal paritair komitee voor de zeevisserij, sedert 1949 beheerder, vertegenwoordiger van de minister bij de Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij en sedert 1946 was hij inspekteur van het visserij-onderwijs.

In het totaal verbleef hij 25 jaar aan de Belgische kust en moet het vissersleven dan ook wel door en door kennen ; hij is trouwens nog steeds begaan met hun wel en wee.

...EN DE SCHELDEHAVENS

Met zijn promotie op 1 juli 1955 als hoofdwaterschout der Scheldehavens te Antwerpen, bereikt hij het toppunt van zijn carrière.
Te Antwerpen werd hij goed onthaald en was direkt ingeburgerd. Hij was er overigens geen vreemde en ontmoette veel oude bekenden uit de tijd dat hijzelf nog vaarde. Te Antwerpen is het ook een heel ander leven, andere problemen, andere toestanden.

Als hoofdwaterschout heeft hij ook een funktie te vervullen op de diverse mondainiteiten, die in de metropool worden ingericht. En dan wordt de raad van vader Carlier («Alles wat ge doet en zegt na middernacht..., enz») wel eens in de wind geslagen !

Hij wordt dan afgevaardigd naar Londen om de «Conférence technique maritime préparatoire» bij te wonen. Hij wordt daar tot voorzitter gekozen van een der zes kommissies. In 1958 zal hij verslaggever zijn van die kommissie op de samenkomst van het «Bureau International du Travail de Geneve» waaraan 28 landen deelnemen.

In januari 1956 werd hij tot voorzitter verkozen van het Koninklijk Belgisch Zeemanscollege ; taak die hij op 1 januari 1968 zal overdragen aan kapitein Marcel De Clercq, direkteur van het Loodswezen. Hij vervulde deze funktie 12 jaar lang belangloos en uitsluitend uit solidariteit jegens de kollega's en vooral jegens de jongeren. Hij speelt ook een belangrijke rol bij de redaktie en de samenstelling van «Nautilus».

Nog in die voorzittersfunktie spant hij zich o.m. erg in voor de erkenning als oudstrijders van de koopvaardij-officieren, die tijdens de oorlog op zee waren.

Hij werd jurylid aan de H.Z.S. en zetelde in de schoolraad. Hij werd beheerder van de hulp- en voorzorgskas voor zeelieden en was sinds 9 jaar ondervoorzitter van de Pool der Zeelieden.

Tussendoor neemt hij veel sociale aangelegenheden van zeelieden ter harte, die wat dit betreft, nooit tevergeefs op hem beroep doen.

Hij is o.m. drager van de volgende onderscheidingen : officier in de Leopoldsorde, commandeur in de Orde van Leopold II, drager van het Croix d'officier du mérite maritime, het oorlogskruis met palm, enz...

Nu op 1 april gaat hoofdwaterschout Edmond Carlier met rust. Het lijdt geen twijfel dat we hem dan opnieuw meer aan de kust zullen zien.

Hij heeft zijn opruststellen zelfs goed voorbereid door zich nu reeds een boot aan te schaffen, de «**Nautilus**», waarmee hij vanuit Oostende de kustvisserij wil beoefenen. Ook andere maritieme exkursies staan op zijn programma. Hij is er immers van overtuigd dat, om het in het Frans te zeggen : «les voyages forment la jeunesse !».

J. Gl.

LACUNE WERD AANGEVULD

Vóór Edmond was er in de familie niemand die van ver of van dichtbij met de zee te maken had. Deze lacune werd dan grotendeels aangevuld, want de drie zonen Carlier volgden trouw het schroefwater van hun vader. De oudste is kapitein ter lange omvaart en eerste luitenant op de pakketboten. De tweede is luitenant ter zee in de reserve van de Zeemacht en de derde is momenteel milicien-kwartiermeester op de hoogzee-mijnenveger Breydel.

Edmond Carlier zelf heeft nog een lange «tweede carrière» voor de boeg, als men weet dat zijn vader momenteel 96 is en het nog altijd goed stelt.

EEN EINDEJAARSVERHAAL OVER VISSERIJ - VARENSGEZELLEN VOOR 'T VISSERIJBLAD

Schrijf wat ge wilt, maar ook Het Visserijblad-Nieuwjaarsnummer moet tijdig op de visgrond zijn. De drukmeter op de stoomketel voor de uitgeverij rolt om de rode streep. Nieuwsblad, Visserijblad, Zeemansalmanak. Een week, een jaar. Wat beduidt het? Zovele haltes naar een troosteloze bestemming ? Meer dan 20 jaar geleden mochten wij onze eerste (technische) proza in 't blaadje pennen. Twintig jaar! We koersen met duizelingwekkende vaart door de mysterieuze oneindigheid. Met ons allen.

Over alles schreven we, wat het beroep aangaat; de vis, de gronden, het tuig, het opsporen van de vis, de opleiding tot de visserijvaart, de schepen en hun uitrusting, enz...

«Wat ge wilt» zei de uitgever.

En dat was de stoot die ons de materiële ernst van een eng bestaan even deed ontvlieden. We hebben ons bezaantje bijgezet en zijn de woelige gronden van het echte levens eens opgezeild. Voor een kort reisje. Weg van het ondichterlijke streven naar doelmatigheid — waarvan we de slaaf geworden zijn — weg van de vermoeiende, stampende gejaagdheid van de moderne dag-van-vandaag waarin het rendement veel belangrijker geworden is dan de mens zelf, heel wat noodzakelijker op onze wereld en heel wat onontbeerlijker dan het leven.

Zoek niets in het verhaal. De figuranten zijn vertrokken, verdwenen, allemaal, in de tijdloosheid. Kapitein KASA — na God meester aan boord van de 266 — BRUTUS, zijn stuurman, die allebei eens dezelfde vrouw liefhadden, zijn samen met hun trawler, ten onder gegaan. Niemand weet hoe of waar.

De waterschout, een boeiend man, is onlangs heel oud gestorven Op z'n bed, na een jachtig leven van zoeken naar rust en geluk. Wat hij nooit gevonden heeft, tenzij nu. Hij was een geleerd en wijs man, had grieks gestudeerd. Op 't einde van zijn leven zei hij me dat «the souls joy is in doing» wat misschien wil zeggen : vergeet niet te leven.

Door een macht die hen overtrof zijn allen nu uit ons dekor weggenomen, iedere gelijkenis is dus toevallig.

Alleen Zwarte Marta, van wie ik de elementen dezer vertelling hoorde, leeft nog. Maar zij is oud, heel oud en is noch schijn noch schaduw meer van de verrukkelijke bazin uit het «Zeemeerminnetje» die door hetgeen ze had, wel met de hemel verbonden scheen.

" 'T ZEEMEERMINNETJE "

door L.A. INGHELBRECHT,

staatsloods

Als 't vuil was lijk vandaag, miezerig en nat, zegden de bewoners van de kaai en van de vuurtoren aan de overkant : «noordoostenroker zuidwestenstoker». Dit was hun eigen benaming voor dit ellendige, nare weer. Kort en goed. Nu stookt het nog even hard, daar is niets aan veranderd. Zo schriel en vlagerig dat de rook zich met moeite uit de schouw wringt en dan in stukken en brokken 't barre noordoosten uitvliegt over de kleine haven en de schuimende noordzee Dat is nog gebleven zoals vroeger, enkel zeggen de mensen het niet meer zo smakelijk. Zij hebben afstand genomen van hun bronnen, de rug naar die dingen gekeerd. En wie zegt u dat ze het vooreerst nog bemerken als de gierende wind de spookachtige hand reikt aan de ziedenze zee, als die twee samen 't woeste bal der golven leiden onder de hoge koepel van de hemel.

En toch zijn er nog enkele kurieuze kwasten, enige getrouwen waarvan de wortels te diep in 't zout van de zee steken, — niet veel meer evenwel — die het nog beleven dit gekke feest van de natuur die steeds, zoals in 't verleden, ongehinderd, ongestoord, haar woelige weg vervolgt door de holle oneindigheid. Maar dat is 'n andere zaak die met mijn eindejaarsverhaal tenslotte niet veel te maken heeft.

Op die stormachtige oudejaarsavond blikte geel het venster van «'t Zeemeerminnetje» in de donkere Sissefassoiestraat. Er liep evenveel water langs binnen van de ruiten als van buiten.

Ik heb de laatste dag van 't jaar immer een verdrietelijke dag gevonden, zoals trouwens de zondagen. Dit moet zeker verbandd houden met bepaalde belevenissen uit mijn jeugd. Maar misschien komt het ook doordat zon- en oudejaarsdagen een soort halten zijn tussen het vertrekpunt en het einde van de weg. Zoals een bus

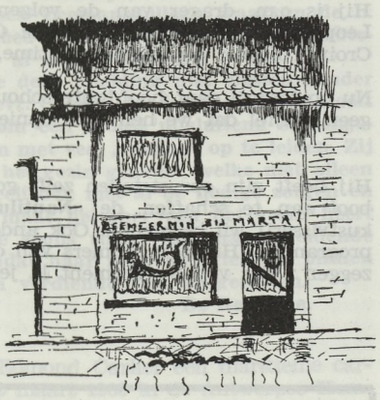

stilhoudt aan de straathoeken houdt mijn leven halte, tussen geboorte en dood, op de zondagen. Oudejaarsavond, lijkt het me toe, is een extra stop. En juist in deze momenten hoort men al eens iets dat anders angstvallig verzwegen wordt. Vooraleer het laatste blaadje van de kalender te scheuren is het overigens goed nog even vlug de verrekijker op de voorbije kim te richten. Ik denk ten andere dat het daaraan te danken is dat we nog iets te weten komen van hen die vóór ons waren. Hoe zou ik anders bv. de visserisspreuk waarmee ik deze vertelling aanving kennen? Zweeg iedereen dan wisten we nooit iets. Daarom hebben de negers hun vertellers die hun verleden levend houdt.

Ou oudejaarsavond zal ik, minder nog dan op de uitzichtloze zondagen mijns levens, nalaten m'n stamkroeg aan te lopen. De smalle lange straat was verlaten en donker, de huizen reikten tot in het voorbijschietende schof. Toen ik de deur van «'t Zeemeerminnetje» openduwde viel een bleke lichtstreep tot tegen de donkerrode, grauwe bakstenen muur van de school aan de overzijde. De regen speelde een grillig nonstop spel van punten en strepen alsof ze geschrokken was van de plotse klaarte. Het geroezemoes van de herberg viel tegelijk met het licht in de duisternis die rook naar haring, teer en taansel.

Een vreemdeling zou ongetwijfeld verbaasd geweest zijn over de gelijkenis tussen de gasten. Donkerblauwe of grijze truien met opgerolde kraag, roze jumpers in wijde viezebroeken, getaande gezichten en alleen maar zware stemmen.

Zelfs de wijze waarop ze gezeten waren was eender. Meestal een eind van de gevernisté tafel, de handen op de gespreide knieën, ofwel met de voorarmen op het tafelblad, alsof ieder moment een grondzee de kroeg slagzij zou geven of doen rollen.

Ik, een vaste klant, die hier regelmatig kwam bunkeren verwonderde me nog steeds over het karakteristieke van m'n stamcafé. Bovenop de warmte van de grote kachel en de stemmen lag een blauwgrijze mist. Er was geringe zichtbaarheid binnen. Als de vochtige tabaksrook me al omvatte stootten de drie zware tonen van een scheepsfluit over de kaai en schoten nog vlug over mijn schouders de herberg binnen.

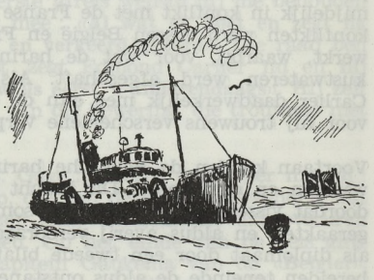

Ik ben niet bijgelovig, althans niet in die zin zoals de mensen er hier in ons zeemansnest aan geven. Ik draag rond mijn hals een zilveren kruisje, aandenken van grootvader zaliger — nooit van een reis naar de Witte Bank teruggekomen — juist zoals de negers een amulet rond de nek dragen. Dit heb ik wel gemeen met mijn wilde tijdgenoten. Maar drie lange stoten op die oudejaarsavond, precies op 't moment dat ik de kroeg aandeed, dat kon iets beduiden!

Mijn borrelgezel waarmee ik nooit afspraak maakte, maar die ik altijd aantrof, same time, same place, schoof reeds met de linkervoet de stoel naast zich van onder de tafel. Dit was zijn hartelijke, zwijgende manier om me welkom te heten. Zelfs het vermoeide, scherpe gezicht dat gevat scheen tussen twee diepe vertikale groeven in zijn getaande wangen bleef roerloos.

Toen ik mijn druipende duffelcoat aan de haak hing bemekte ik in de mistige verte van het besla-

gen spiegelbeeld, de knappe Zwarte Marta die, met het gebaar eigen aan allen die in het lessen van de dorst van hun schamele tijdgenoten hun broodwinning hebben gevonden, het witte schuim van boven de pinten sneed.

Telkens ik haar doende zag dacht ik dat ze eens een mooie meid moest geweest zijn, een echte zeenimf, nu nog was ze drommels goed gedraaid van poten en oren. Niet dat ze me enige belangstelling inboezemde. Zó was ik niet. Maar ze deed toch dikwijls de vraag in me rijzen of al die zeelui hier kwamen voor het goeie bier of voor de spontane glimlach waaruit het paradijs straalde. Ik ben heel bescheiden van aard maar ik heb me toch al dikwijls afgevraagd of ze nog andere dingen schonk dan bier en glimlachjes. Nooit heb ik het echter geweten.

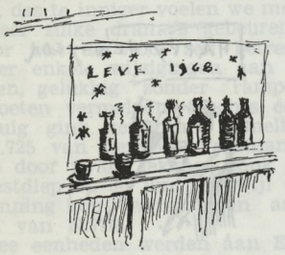

En toch werd hier door de klanten nooit over iets anders gesproken dan de marktprijzen van de vis, de besommingen van de treilers, de positie van de maats op zee, het weer op IJsland, de wrakke toestand van sommige visbakken, de gierigheid van de reders. Zate nide kapiteins rond de tafel dan kont ge zeker zijn dat ze redetwisten over het aantal vadem touw dat ze moesten steken op Rockall, hoeveel zakken ze binnengezet hadden op de Longfourties, hoe vuil de grond wel was op de Welbankvlakte of hoelang ze nog aan de korre hadden kunnen blijven toen die noordwester met kracht 9 was uitgeschoten in de Ierse Zee.

Mijn gezel echter, de waterschout, moest door andere machten maar hier gedreven zijn. Hij zei dit niet, dat dacht ik. Hij was trouwens weinig spraakzaam. Beter gezwegen dan van spreken schande gekregen scheen zijn wachtwoord. Maar ik had toch altijd de indruk dat hij hier wat anders zocht dan bier, al moet men natuurlijk niet op indrukken afgaan. Ik heb eens gelezen dat mensen overal genegenheid en warmte zoeken maar dat ze het meestal zelf niet weten. Niemand wist over hem het fijne al deed het hardnekkig de ronde dat hij lang geleden in Afrika had gevaren en er nogal wat meer dan behoorlijk aan de drank geweest was, (maar dat zegt men van alle kolonialen), duizenden zwarten had leren vissen met de korre, zodanig dat alles er nu al leeggevist geraakte, dat hij rijke visgronden had ontdekt en in kaart gebracht, dat hij met de zwarte vissers in hun nederige dagen had geleefd, en hen had leren onafhankelijk worden. Men zei ook — maar men zegt zoveel, — dat hij in ongenade was gevallen bij het overzees bestuur omdat hij door zijn vreemde sympathiën voor de inlanders, het gezag van het moederland ondermijnde. Hij was een gevaar voor de goede internationale relaties geweest. Precies heb ik het ook nooit geweten en hij bleef zijn wachtwoord getrouw. Maar hem werd toch voor bewezen diensten aan het beschavingswerk, de gouden onderscheiding toegekend. Ik twijfelde er echter nooit aan of hij was een uitstekend stuurman geweest. Maar daar praatte hij allemaal niet over.

«Het rendez-vous der prominenten» zei hij wel eens als 't gezellig was bij Marta. En dat meende hij.

«Guinness is better for you» stond er in bloedrode letter op een plaat aan de muur. Wat minder goed was for you werd er niet bij gezegd. «Happy New-Year» meldde de grote spiegel in manke witte letters. De rijkleurige flessen achter de toonbank zagen er vrolijk uit. Ze waren blijkbaar ook tevreden dat 't oude jaar ten einde liep. 't Is roerend hoe bezorgd drankjesmakers zijn voor het welzijn der mensen. Gelukkig maar dat iemand zich nog daarover ontfermt.

Neen de waterschout is niet spraakzaam. Maar hij meent «dat allemaal de rook waarin Zwarte Marta hele dagen moet werken haar geen deugd kan doen; ze zal vroeg oud zijn».

«'t Is twee-zes-en-zestig die binnenkomt» zegt de waterschout. «Hij heeft een lange reis gemaakt, maar de Bereneilanden, 2.500 benmen.»

Ofschoon ik wel wist dat Kasa dit schip voerde, informeerde ik hem, nog in gedachten zijnde, wie daar na God, meester aan boord was.

De regen sloeg tegen de beslagen ruiten waarlangs aan de binnenkant glinsterende druppels een juiste koers naar beneden zochten.

«Kasa?», antwoordde hij «hij staat er allicht op het inventaris, ze hebben er een onivermoeibare louwe aan bij de Stoomvisserijmaatschappij.»

Zijn stem klonk eentonig en hij scheen er geen aandacht aan te geven dat ik dit zelf wel kon weten, ik die de haven, de visserij en het scheepsvolk op de draad kende, beter nog wellicht dan hij zijn broekzak. Tussen de halfdichtgeknepen oogleden was zijn blik gericht op de toog waarachter de aardige Marta nu in intiem tête-à-tête scheen met een stevige vent in roze, afgewassen jumper. Een witgrijze faroërtrui omvatte z'n hals tot aan de brede kin. De mouwen van de jumper lieten de helft van zijn voorarmen vrij. Hij had een gladgeschoren en doorwaaid gezicht en, vanuit mijn positie gezien, moesten zijn ogen blauw zijn.

Ik dacht terug aan de drie lange stoten van de stoomfluit die nog vlug met mij de kroeg binnengekomen waren, hetgeen me op deze oudejaarsavond bevreemdde, en m'n gedachten dwaalden onwillekeurig naar buiten. Kasa, de kapitein van 269 was een onbesproken figuur. Ik vind echter dat een persoon waarover niemand ooit eens praat ook niet zoveel deugd kan bezitten.

Het is geen waarborg voor keurigheid.

Wellicht kan dit het bewijs zijn dat ik een moeilijk te bevredigen individu ben, iemand die zich zelden tevreden stelt met het zichtbare maar steeds op zoek is naar de vage drijfkrachten die in de mensen schuilen. Kasa echter was een geval op het scherp van de snede, noch goed noch kwaad, dacht ik. Hij maakt altijd schone reizen, scheen een goede visneus te bezitten. Als alle andere schepen al op de zee lagen bij zwaar weer dan viste Kasa nog, hij kende geen grenzen. Niets of niemand kon hem beletten een ware slachting aan te richten op de visgronden. Hij viste moorddadig. Een bootsman had hij al verloren, maar dat was op de traverse. Dan nog twee matrozen en een stoker. Die stoker was zó maar verloren. Moest maar niet aan dek komen. De matrozen waren vreemdelingen, pas aangemonsterd, en niet gewoon aan de helse vlaamse visserij waren z'al bij d'eerste trek over de zijde gegaan.

De zee blijft wat ze is, een woelig dekor, ongeschikt voor avonturiers en zwakkelingen. Sedert mensengeheugens voer hij uit naar alle visgronden, de noord, de west en zelfs Mauritanië. Drie weken weg, twee dagen binnen. Hij maakte de Stoomvisserij rijk, fluisterde men laan de viertorre. Maar toch waren er altijd laskaars die met hem meevoeren. Zijn stuurman was al jaren bij hem aan boord.

En nu, eensklaps, in de staart van 't voorbije jaar, precies toen ik «'t Zeemeerminnetje» binnenstapte voer hij met 3 lange stoten de thuishaven binnen. Op 't ogenblik moest hij al in de sluis, onder 't vuur van stad, binnenliggen. Ik zou nooit m'n laarzen aftrekken tussen det reden van de fo'c's'l'e-trap, nooit fluiten aan dek, en zeker nóóit m'n teennagels snijden vooraleer in m'n kooi te kruipen, dat is evenwel toch allemaal nog geen reden om me bijgelovig te noemen.

Maar dat m'n lotgenoot, de waterschout, nu op dit eigenste moment een, zij het bescheiden, verliefde bui heeft dat kan wel eens een fatale samenloop van omstandigheden worden.

«Hij staat nu al meer dan 10 jaar op dezelfde monsterrol» zei de spichtige waterschout halfluid. M'n losgeslagen gedachten werden daar door opnieuw in banen geleid. «Kent ge hem goed, kommissaris?» «Ofschoon het m'n pintenmaat was noemde ik hem steeds met die titel. Hij zei steeds m'n naam.

Op het onzichtbare sein van de waterschout bracht de zeemeermin ons nog elk een borrel. Alkool mag in onze kroegen noch geschonken, noch gedronken worden. Verboden door de wet. «Schol» zei hij, terwijl hij de bekoorlijke bazin nastaarde, «elk zijn paradijs».

Ik vond Zwarte Marta wel prettig, biezonderlijk haar lange hals en het talent waarmee ze de toplichten in haar grote, donkerbruine ogenkas doen flikkeren. Slank als een vis die door het water glijdt, laveerde ze tussen de rumoerige tafels door naar haar toonbank en de blonde afgewassen jumper met de blauwe ogen.

Toen verbeelde hij, de zwijgende waterschout.

Happy new year» herinnerde de spiegel. 't Was prettig warm en buiten joelde de zuidwestenstorm. Het rendez-vous der prominenten.

«Tien jaar geleden, vandaag op de dag tien jaar geleden, ook een Sint Sylvestersdag, met net hetzelfde weer als vandaag, een harde zuidwester, werd ik, 't was 't zelfde uur van nu, uitgepord. Ik vond het venijnig omdat ik die avond van plan was eens lekker de bloemetjes buiten te zetten. Maar, ge weet hoe het gaat, alles wat met de zee te maken heeft is

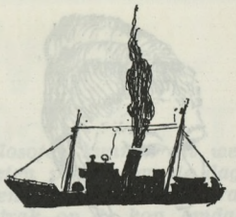

onbetrouwbaar. En een zeemansvrouw heeft daarmee ook te doen. Op of rond de brede vlakten, de duivel slaapt er nooit. Ge weet trouwens ook dat er 3 soorten mensen bestaan op onze wereld : de levenden, de doden en de vissers. 't Schijnt dat de waterschout grieks studeerde vroeger.

Hij kneep de ogen dicht toen de rook van zijn smeulende sigaret langs zijn scherpe neus omhoog kroop.

«In ieder geval, een sluisknecht was me komen halen. Geen hond zou men door dit weer de straat opgejaagd hebben.»

«De stuurman», vertelde de sluisknecht, «van de Heilige Petrus», een ijslander van de NV Stoomvisserij was van de brug op de winch gevallen en was er heel slecht aan toe. Ze hadden hem in de chartroom gelegd omdat ze hem door het lage tij nog niet aan de wal konden brengen.»

«We zijn dan te voet door het vliegende weer, langs de kaai, over de lange brug waarvan de naam in de volksmond ondubbelzinnig met de vrouwelijke voorsteven te maken heeft, tot over onze knieën in de modder langs de onverlichte rederijkaai naar het sas getrokken. Het was een verre tocht en verscheidene keren dreigde ik in de broesse aan de overkant tegen dek te slaan. De sluisknecht moet het ook verre van aangenaam gevonden hebben, sprakeloos als een schaduw stapte hij voor mij uit.»

«Toen ik aan boord van de «Heilige Petrus» kwam na de gladde, ijzeren ladder langs de kaaimuur te zijn afgedaald, ws de stuurman reeds bij kennis. Hij lag in de kapiteinshut. Een oliebaaitje en laarzen lagen in de chartroom.»

«Wij waren alleen in de kleine hut, de ouwe, de kreunende stuurman en ikzelf. De stormpoorten waren nog gesloten en het was heet en besloten. Het zachte stampen van de stoommachine drong hier nauwelijks door. Onder een klein boekenrek hing een barometer waarvan de koperen rand groen geoxydeerd was. Een noties nautical tables, een zeevisserij-almanak, een paar werken over zeemanschap, visserijtechniek en meteoroligie stonden keurig in de houding. Op het smalle tafeltje waarvan de stormlatten nog opgeklopt waren, lag opengeslagen «Het Zeemansziekenboegboek». De glimmende lavabo en de heldere spiegel bevestigden wat ik immer had vermoed: schipper Kasa, want hij was het, moest een ordelijk individu zijn. In ieder geval toen reeds stond hij aangeschreven als een uitstekend en onverschrokken zeeman.»

«Ik informeerde naar de gebeurtenissen en verwonderde me dat er nog geen dokter aan boord was geweest, maar wellicht was die in de duistere jungle van onze visserijwereld uit z'n roer gelopen. Dit gebeurde wel eens meer.»

«Ik vermoedde dat de stuurmeester en de knechten ongeduldig sakkerend stonden te wachten om het schip te schutten. Voor hen, evengoed als voor mij en de hele wereld was nieuwjaar nabij. Ook voor de versufte, woelende stuurman. Maar ik moest toch de gebruikelijke vaststellingen doen.»

«Meneer de kommissaris, zei Ka-

«Door de krampachtige beweging en het kreunen van de jonge stuurman werd m'n aandacht terug tot de werkelijkheid gebracht. Hij was bij kennis gekomen en staarde me verwonderd aan. Toen viel het me op dat zijn ogen zo blauw waren als het water van de visgronden van Marokko.»

«Geef hem een borrel kapitein, zei ik. G'hebt er toch in uw medecijnkast?»

«Het schip schuurde, ik zal het nooit vergeten, langs de beschoeiingen van de palen, rolde lichtjes en stootte dan tegen de muur. Dit samen met het effekt van de drank scheen de stuurman definitief terug bij de positieven te brengen. Zijn blik was nochtans onrustig en ik bemerkte dat hij van het portret naar de gezagvoerder dwaalde. Toen boog de oude zich, met de rug naar me toe, over de kooi en drukte de stuurman bij de schouder in de matras. Take it easy, hoorde ik hem zeggen, de zeekommissaris is hier en de dokter komt dadelijk. Toen probeerde de stuurman Kasa opzij te duwen en zei: kommissaris, ik was vergeten een handje voor mezelf te houden en ben daardoor naar beneden gedonderd.»

Een handje voor jezelf en een handje voor 't schip, nog doolde me dit levensbelangrijke gezegde uit mijn eerste jaren op zee in mijn geest. Een spreuk die vele zeelui reeds uit de klauwen van de zeeduivel gehouden had.

«Maar de waterschout vertelde steeds door als was hij bang dat hij de draad zou verliezen.»

«Zo dacht ik, die nattewante, met de rug naar de wal geboren, was plots vergeten zich vast te houden; voor zichzelven te zorgen!»

«Ik kon me niet van de indruk ontdoen dat men hier niet verlegen was komedie te spelen.»

«Nog eens extra had de besnorde ouwe nu de deur dicht gedaan en de groene gordijntjes voor de patrijspoorten getrokken ofschoon dit totaal overbodig was gezien de stormpoorten nog gesloten waren. Hij stond nu hellemaal opgericht voor het schot dat naar de kaartenkamer leidde en keek me recht in de ogen.»

«Boven zijn schouders wees de marsepein-roze kalenderpin-up schaamteloos in haar bloterik naar de datum : 31 december. U kunt noteren, meneer de kommissaris, zei hij, dat de stuurman tijdens het aandoen van de haven van de monkeybridge is gevallen toen het schip door een grondzee gevat werd en dwarsviel in de havenmonding. Het geschiedde tijdens het afdekken van het standaardkompas.

De geur van de medecijnkast en de sterke drank maakten me weemoedig. Ik weet niet waarom. Er waren feitelijk alleen nog wafels tekort opdat het nieuwjaar zou geweest zijn.»

«De vrouw met de grote donkere ogen aan de wand staarde me roerloos aan van boven de kooi. Ik vond het een bevreemdende zaak maar was niet van plan toe te geven aan vage, subjektieve indrukken. Een waterschout moet zwichten voor wankele gegevens. Hij mag alleen gevolgtrekkingen maken op grond van objektieve, tastbare feiten.»

Mijn vriend hield het magere hoofd wat scheef om de rook van zijn nieuwe sigaret naast zijn oog te laten opkronkelen. De lucht was bevangen en dampig in ons rumoerig melksalon. Een enkele vrouw was aanwezig, ze droeg haar kapsel hoog en koerste heupwiegend doorheen het geroezemoes.

«Er was tenslotte maar weinig vast te stellen. De verklaring van Kasa, de autoritaire schipper, bevestigd door Brutus de blonde, blauwogige stuurman was me voldoende.»

«Toen de sluismeester ongeduldig sa kortaf, ik zal het in korte woorden vertellen.»

«Hij was een stevig man en reikte tot aan de bovenkant van de partijspoort aan bakboordzijde. Hij had naar als een kobbejager en een grote antieke snor waarvan de hoeken als lenters naar beneden hingen. Uiterlijk althans zag hij er kalm uit. Toch voelde ik een raadselachtige spanning niet alleen in onze verhouding maar ook in zijn wezen. Dit schreef ik evenwel toe aan de nieuwjaarsgedachte en de idee dat de wereld op die dag een feest is. De scheepsklok wees 23.00.»

«De stuurman, zette Kasa uiteen, was zoals gewoonlijk op 't einde van de reis in het mastje van het standaardkompas op de monkeybridge geklommen om er het kleedje overheen te trekken en was door onverklaarbare redenen getuimeld, eerst op de reling van de buitenbrug en vervolgens op de winch.»

«Het opgezwollen gelaat en de verwondingen in het gezicht van de blonde stuurman verwonderden me enigszins. Ik had wel wat ervaring in het zeemansberoep en de verwondingen gaven me niet de indruk het gevolg te zijn van een valpartij aan boord...»

«Aan het schot boven de kooi, gedeeltelijk bedekt door het groene gordijntje hing de foto van een vrouw. Zo te zien nog jong. Het hoog opgestoken haar scheen donker te zijn. Boven de hoge jukbeenderen keken twee grote donkerbruine amandelogen stout de hut binnen. Het beeld hield mijn blik gevangen. Ik werd erdoor gefascineerd.»

schreeuwde vanop de kaai dat het sas al lang klaar was stommelde de ouwe de steile trap op naar de brug en even later hoorde ik met een hevige ruk de machinetelegraaf rinkelen. De witte stuurman scheen terug volledig op de wereld te zijn. Het volstaat soms 'n waterschout in de omtrek te hebben om de mensen terug op hun watermerk te brengen.»

«Ik hoorde de machine aanslaan en voelde het achterschip zach tegen de sluismuur aanstoten. Toen ik op dek kwam lag 266 al op even hoogte met de kaai.»

«Kasa stond op de buitenbrug, hij had zijn pet opgezet en had een grote sjerp rond de hals. Hij zag er helemaal anders uit dan daarnet. Het stormbandje glinsterde van de regen boven zijn onverschillige gezicht. Stand by voor en achter schreeuwde hij, zonder me aan te kijken. Hij heeft me niets meer gezegd, me zelfs niet meer nagekeken. Ik vond het uiterst naar want ik heb behoefte aan de vriendschap en minstens de beleefdheid, het ersatz van de menselijkheid.»

«Maar dat kon ik hem toch niet laten merken. 2500 bennen riep hij nog naar de sluismeester.»

Marta, nog twee!

Zwarte Marta stond reeds naast ons.

Het verhaal van mijn vreemde gezel — of was het de wijze waarop hij het vertelde — had me zodanig geboeid dat ik vooreerst niet bemerkt had dat Zwarte Marta naar ons was toegekomen.

Zij had haar kapsel hoog opgeboniden en niet zozeer de grote, donkere amandelogen maar de manier waarop ze de zeelui en hun wereld bekeken maakten haar tot een opwindende vrouw. Maar waarom men haar feitelijk zo noemde was me een raadsel.

De klok boven de feestelijke drankflessen wees 23.00 uur.

«Marta» zei de kommissaris, en zijn doorploegd gezicht had een tedere uitdrukking, «Marta», we zijn haast weer een jaartje ouder.

Never mind, flikkerden de koplichten in de vrolijke amandelogen, tot volgend jaar, kommissaris. En ze zeilde weg.

Hoe is de hemel zo nabij!

Ben ik in hem of hij in mij? (a)

't Was al heel laat, of was het vroeg toen mijn vriend zijn verliefde stemming in versvorm ontboezemde.

Buiten joelde de zuidwesterstorm.

a) VERWEY

(Tekeningen van de auteur)

BELANGSTELLING IN EN OM ZEEBRUGGE ZOVEEL MOGELIJK VERRUIMEN

door MAX DEZUTTER

Zonder de bedoeling te hebben ook maar in enige mate te insinueren op bestaande veten, mogen we wel zeggen dat het jaar 1967 voor de Zeebrugse handel goed geweest is, in deze zin, dat de belangstelling om Zeebrugge verruimd werd door een groter omzet, wat de handelaars uit Zeebrugge de mogelijkheid geboden heeft een zekere ekspansie aan de zaken te geven.

De inzichten van de Zeebrugse groothandel zijn in een brede handelsgeest opgevat en streven er naar, alles in het werk te stellen om juist deze belangstelling rondom Zeebrugge als vissershaven te verbreden.

Hoe wensen we daartoe te komen ?

1) **Door het aanlokken van meer kopers.**

2) **Door het bewerkstelligen van een goede verstandhouding met het vismijnbestuur en met alle verenigingen met betrekking op de zeevisserij.**

3) **Door het oprichten van alle soorten bedrijvigheden die de belangen van de handelaars, maar eveneens deze van de vissers dienen.**

Het is de bedoeling van de Zeebrugse handel de huidige gezonde en bloeiende toestand te Zeebrugge te behouden en zo mogelijk nog te verhogen. Dat de gebruikte middelen doelmatig zijn, wordt bewezen door de tastbare resultaten.

Kenschetsend is het dat er te Zeebrugge weinig omhaal gemaakt wordt : zowel de handelaars als de reders werken immers naarstig voort, met sukses en met metoden, die in andere havens niet passen, maar die te Zeebrugge hun proef hebben doorstaan.

Dat een zekere „kompetitiegeest" en prestigezaak tussen de grote handelaars niet vreemd is aan deze ekspansie, is normaal en zelfs goed te noemen. Er is bovendien het feit dat de invoer door bepaalde omstandigheden tot het strikt nodige herleid wordt. De handel beschikt immers over een regelmatige en ruime aanvoer van doorgaans goed verzorgde kwaliteitsvis wat we te danken hebben aan even naarstige vissers die NOG vooruitstrevend en plichtsbewust zijn.

We verhopen dat het jaar 1968 in dezelfde gunstige zin zal verlopen.

DE NIEUWPOORTSE VISSERIJ HOOPT...

Wanneer we een overzicht geven van de visserij, over het verlopen jaar, gaan onze gedachten in de eerste plaats, naar hen die de „aanvoer" moeten bewerken, naar hen die dag en nacht aan 't werk zijn, op Gods wijde zee, in alle mogelijke weersomstandigheden. We buigen even het hoofd, bij de nagedachtenis van hen die niet meer terug kwam. Schipper Robert Ollieuz, van de N.761, die op 26 januari '67, in de omgeving van de Noord-Hinder, tijdens dekwerk overboord viel, werd nooit meer teruggevonden.

In visserijmiddens worden nooit hooggeleerde woorden gebruikt, maar, des te inniger voelen we mee, wanneer zulke drama's gebeuren.

Voor wat de vloot zelf betreft, zijn er enkele wijzigingen aan te stippen, gelukkig zonder rampen te moeten vermelden. Slechts één vaartuig ging verloren, namelijk de N.725 van Lemaire Ferdinand, welke door zware lekkage zonk in 't Westdiep op 30 juni '67, wijl de bemanning kon overspringen aan boord van N.716.

Twee eenheden werden aan Engeland verkocht : N.701, Van Art. Calcoen (een visvanger) en N.136 van Hillebrand Alidoor (een garnaalscheepje).

Eén nieuw (stalen) vaartuig kwam de vloot verrijken, namelijk de N.704 van Calcoen Art. uitgerust voor plankenvisserij en bokkenvisserij en met een motor van 300 P.K.

Dit vaartuig is nu het 4de ijzeren vaartuig in de vloot, dit na N.720 van Vercoutter Marcel, N.738 van Calcoen-Decreton, en de N.800 van Plaetevoet Roger.

We mogen echter aanstonds erbij vermelden dat toekomend jaar, nog drie nieuwe vaartuigen onze vloot zullen vergroten : N.719 van Vercoutter Marcel (zijn 2de); N.700 van Arthur Vanhoutte, en N.705 van Kosters Theofiel. De N.719 is een middenslagvaartuig, wijl de twee andere kustvaartuigen zullen zijn, uitgerust voor de bokkenvisserij. Dit zal onze vloot dus op 58 eenheden brengen.

Nieuwpoort blijft zeker niet achter wat betreft verjonging van zijn vloot ! Nu reeds, wensen we aan deze nieuwen veel geluk en „open deur" Nieuwpoort !

Het jaar 1967 welke als een rook voorbij vloog, is in 't algemeen genomen, een even goed jaar geweest als '66 voor wat de opbrengst betreft. De garnaalvisserij heeft dit jaar evenveel, en zelfs meer garnaal aangevoerd dan 't vorig jaar (83.000 kg. 1966 — 87.000 kg. 1967) met dit verschil dat deze kleine vaartuigen heel minder tongen gevangen hebben in 't voorjaar. Deze mindere tongenvangsten betekenden voor hen een dikke streep door de rekening. Ze konden deze winst op 't einde van de week niet als onkosten dekking aanvoeren zoals het vorige jaar.

Wat ook moet gezegd worden is, dat de totale mislukking van het sprotseizoen '67 tevens ook een mindere opbrengst in bakje zal brengen ! Spijts er voorzien was, dat bij sprotaanvoer, op kommercieel gebied, maar weinig vraag zou zijn van de plaatselijke afnemers, en er alleen hoop bestond op de uitvoer, zijn de vangsten een echte tegenslag geworden. Zeker zal dit sprotseizoen 1967 (de statistieken zullen 't bewijzen) één van de flauwste zijn van de na-oorlogsjaren !

De visvangers daarentegen, zowel de kustvissers als onze kleine middenslagschepen, hebben gevolge de mooie zomer, omzeggens geen dagen verlies gekend door de weersomstandigheden. Veel vis werd aangevoerd aan middelmatige prijzen, en hoge tongenprijzen werden geboekt. Zo zal het opbrengstcijfer van de vismijn, zeker wel enkele miljoenen hoger liggen dan het vorige jaar, en zal de 40.000.000 wel bereikt worden.

Dit cijfer zou reeds lang, en ver, overschreden zijn, indien alle vangsten van de Nieuwpoortse vloot in eigen haven verkocht werden ! Hoe dikwijls is het niet gebeurd dat vaartuigen, en dit met de grootste vangsten, in Nieuwpoort binnenliepen, en... terug uitvaarden naar een andere haven uit oorzaak van... gebrek aan plaats vóór de mijn !

Dit is gemakkelijk te begrijpen, wanneer men weet dat slechts zeven vaartuigen kunnen meren vóór de mijn om de vangst te lossen. Het mogen dan nog geen van de grootste zijn ! De volgende moeten wachten om bij de kaai te komen. Maar als het dan precies lage tij is, kunnen de eerste niet meer verhalen, daar ze, ofwel vastzitten aan de grond, of zodanig gespannen liggen door de uitgaande stroming van de afwateringen van het sluizenkompleks, dat van verhalen geen sprake meer is ! Het gevolg blijft dan soms ook niet uit, en winden maar, miserie en averij !

Indien onze vismijn, welke dus de losplaats uitmaakt, 60 à 70 meter verlengd werd zou de zaak een heel andere wending aannemen, (zonder te gewagen van het aantal bijkomende pakhuizen, welke ter beschikking van de handel zouden komen !).

Plannen dienaangaande zijn reeds gemaakt en voorgelegd waar het ook moet, maar...

Kom, wanhopen mogen we nooit doen en al onze hoop is nog altijd gesteld op het Stadsbestuur, dat deze zaak in handen heeft, en deze zeker wel tot een goede oplossing zal leiden in samenwerking met de bevoegde ministeries !

Dit is de wens, en de hoop, van gans de Nieuwpoortse visserij.

DE REDERSCENTRALE

WENST AAN ALLE REDERS

EEN GELUKKIG EN VOORSPOEDIG

NIEUWE JAAR

(6202V)

VREDE !

We leven van en voor tradities : kultuurfilosofen kunnen dit wellicht verdedigen. omdat we uit het verleden moeten putten om de dag van morgen te vullen. Hippies en nozems willen daarentegen de traditiegordel doorbreken en krijgen een politiematrak op de kop, omdat het buikig burgertje zijn knusheid en zijn gewaande verworvenheden beschermd wil zien en bescherming EIST, daar hij er de maatschappij immers dik voor betaalt.

Daar tussenin staat de massa onmachtigen. Zij vinden de nozems te verregaand en de burgerlijkheid te verstard. Blijkbaar vinden zij geen weg tussendoor en worden zij in hun onmacht werkloze pessimisten. Ik ben mij bewust dat dit alles zeer pedant klinkt, temeer wanneer het slechts in de bedoeling ligt te illustreren hoe vlug wij zelf in de verstarring kunnen vast geraken, want hoe wij voor-de-god-weet-hoeveelste-keer een, traditiegetrouw (!), eindejaarsartikel plegen, dat mogelijks zal worden gelezen maar zeker niet de minste aarde aan de dijk zal brengen.

Zoëven las ik, in een weekblad, dat ex-premier Theo Lefèvre van oordeel is dat de Vlaming geen humor bezit en dat hij, in dat genre ofwel plat en vulgair ofwel dwaas wordt. Als voorbeeld haalt hij een cabaretavond in herinnering waar hij, door funktie, helemaal vooraan zat en plots moest horen, door een cabaretier die wilde «kluchtig doen» : «tiens, daar zit Theo neus ook!» Volgens de minister van Staat was dat een flagrant voorbeeld van onwellevendheid.

Welnu, volgens mij was het dat niét. Het was misschien wel goedkoop, maar ik aanvaard niet dat een minister zou mogen bepalen wat wel en wat niet beschaafd is.

Een momenteel fel besproken dichter, die ik ken sinds mijn jeugd, handelde veel konsekwenter : hij zat in een schouwburg naar een toneelopvoering te kijken en vond dat de akteurs buitengewoon slecht akteerden. Zeer luidruchtig gaf hij in de zaal zijn misnoegdheid te kennen en werd, na veel strubbelingen, door de politie de zaal uitgesleept. Hij vroeg waarom het wél was toegelaten te applaudiseren en «bravo» te roepen wanneer men het stuk goed vindt en waarom men geen «awoe» mag roepen als het spel een mislukking wordt.

Op zijn vraag kreeg hij geen antwoord.

Dit alles eigenlijk om te betogen hoe ik het van dag tot dag onbegrijpelijker vindt dat men jaren naeen spreekt en schrijft over eendracht en samenhorigheid, terwijl men weet dat er toch niets van terecht komt en dat onze jaarlijkse eindejaarsverzuchtingen slechts een belachelijke uitlaat zijn, waarna we ons des te gemakkelijker en zelfovertuigd weer een jaartje zullen schikken in het zogezegd onvermijdelijke.

Waarom niet de, mogelijks overroepen, tweedracht in de visserij vanuit een andere hoek bekijken; waarom niet, zelfs kleine, gebeurtenissen doordrijvend en definitief behandelen? Iedereen weet zo dadelijk wel dat de «zalf» die men steeds bij de hand heeft weinig of geen beterschap zal brengen. Laten we dan alle zalfjes liefst voor goed opbergen. Men spreekt nu ook in de landelijke pers, vaak genoeg over de rebellen van Zeebrugge. En het blijft zeer menselijk dat men in het geschil tussen Rederscentrale en Redersbond een persoonlijk standpunt kan innemen waardoor één of allebei de partijen vertoornd worden. Die tien of honderd verschillende standpunten maken uiteraard de problemen komplekser en een eventuele dialoog onmogelijker.

Als ik een ogenblik abstraktie kan maken van de eigen plaats die ik dien in te nemen zou ik mezelf als een ongeïnteresseerd toeschouwer willen beschouwen en verwachten dat er nu eigenlijk een oplossing komt; een goede of een betere! Dat kan ik best als ik vaststel dat een revolutionair ofwel de dood met de kogel krijgt ofwel vereremerkt wordt. In Cuba zijn de rebellen helden geworden. Stalin daarentegen slaagde erin duizenden rebellen te doen vergeten in Siberië. Alleen de kerk, maar dit schijnt dan buiten- of bovennatuurlijk te zijn, is er steeds in gelukt de vermeende duivels uit te roeien en toch haar macht te behouden, zelfs na fatale vergissingen zoals bij Jeanne d'Arc. Maar zo wijd zal onze visserij wel niet willen gapen.

Wanneer dus blijkt dat een rondetafelgesprek onmogelijk is geworden, laten we dan onverbiddelijk vechten voor het keizerrijk of laten we de watergeuzen, met gestolen wierook zo nodig, feestelijk onthalen.

Wellicht klinkt dit op een vredige kerstnacht te revolutionair en het is bijna zeker dat zowel de ene als de andere partij mijn woorden een verkeerde betekenis zullen geven, hoewel mijn schoolmeestertoon slechts geboren werd uit de wrevel die mooipraterij in mij opwekt. En uit het besef dat elke dag weer mensen naar zee gaan en er elk jaar weer mensen uit zee niét terugkeren. Zij zijn allerminst met koppigheid, met dwaasheid, trots of onwil gediend.

Men leerde mij dat een mens slechts groot is als hij zijn fouten en vergissingen kan bekennen. Hoe die grote meneer morgen zal noemen is mij om het even, maar ik zal hem hoogachten.

Intussen moet ik traditiegetrouw blijven en een nieuwjaarswens uitspreken: ik hoop volgend jaar opnieuw een burgerlijk braaf artikeltje te kunnen schrijven. Omdat het in onze visserij dan weer geordend en tot eenieders baat zal draaien en evolueren.

Gezondheid !

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

H. Baelskaai 40, OOSTENDE

— Tel. 767 07 —

— o —

HET KOUDSTE

HET BEST BEWERKBAAR

(6080V)

ACEC-CARELS

Scheeps-dieselmotoren

van 500 tot 30.000 PK

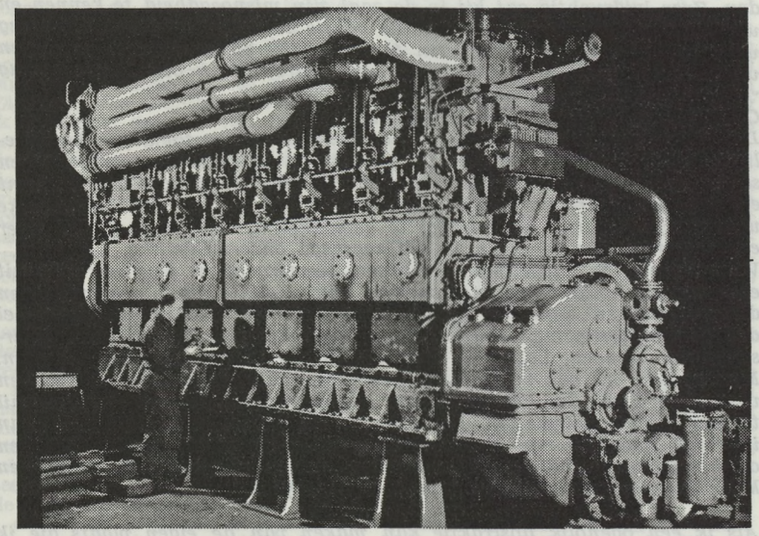

ACEC-CARELS Dieselmotor type E35-PS van 2700 PK

ACEC

ATELIERS DE CONSTRUCTIONS ÉLECTRIQUES DE CHARLEROI

SOCIÉTÉ ANONYME

Afdeling GENT

Verkoopdienst :

« MECHANISCH MATERIEEL »

Dok 52, Gent - Tel. (09) 25.76.01

Telegr. : ACEC-Gent

Telex : ACEC-Gent (09) 267

Algemene vertegenwoordigers van de
ACEC-CARELS DIESELMOTOREN

R. BAUWENS & C°

Henri Baelskaai 14, Oostende. - Tel. (059) 713.92

CATERPILLAR GEDEP. MERK

VERTROUWBARE SCHEEPSDIESELMOTOREN

1140 HP IN DOORLOPENDE DIENST

MET KEERKOPPELING OF MET VERSTELBARE SCHROEF

TRECO n.v. OVERIJSE - TEL. 02/57 76 10

Uw PUBLICITEIT
in „HET VISSERIJBLAD"
wordt door
DUIZENDEN
GELEZEN

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

NIEUWJAARSREVEILLON VOLZET

NIGHTCLUB « LA CHAMPAGNE »

Zaterdag 30 en zondag 31 december van 22 uur af

Maandag 1 januari, the-dansant van 16 tot 20 uur en van 22 uur af

LES CINQ PERES

MERINO COSTA Y SU ORQUESTA

FRANZ ANDRE
piano

AUDITORIUM

Zondag 7 januari 1968 te 20.30 uur

De « Galas Karsenty-Herbert » stellen voor :

« UNE FOIS PAR SEMAINE »

van MURIEL RESNIK

Met

FERNAND GRAVEY

en

MARIE DAEMS

Plaatsen : 250 - 200 en 150 Frs.

Gratis Baby-sitting service

Plaatsbespreking en inlichtingen :
CASINO-KURSAAL
Tel. (059) 751 11
(Van 10 tot 13 uur en van 16 tot 19 uur)

(2771W—8718N—6147V)

LES POISSONNIERS DETAILLANTS

par

R. FAUCONNIER

Nous poissonniers détaillants avons commencé cette année 1967 avec beaucoup d'appréhension.
Il y a de quoi.
Effectivement dès le 1er février notre commerce subissait une véritable révolution suite à la suppression de l'abstinence du vendredi et la suppression totale des jours de vente assurée de nos produits de poissonnerie.
Qu'allait-il nous arriver ?
Comment notre clientèle allait-elle réagir ?
Et bien en cette fin d'année chacun de nous va devoir établir sa situation comptable, donner les raisons de la baisse ou de la hausse de son affaire, chacun se pose des questions pour trouver le moyen de repartir sur un bon pied.
D'une enquête personnelle il résulte que les problèmes sont les mêmes dans le commerce de notre profession.
Pour un même quartier, suivant que les clients soient pratiquants ou non, la vente est restée sensiblement la même.
Toutefois il est malheureux de constater que les pratiquants et les communautés soient les moins fidèles, au contraire les amateurs de bons produits sont en augmentation.

Nous espérions une vente plus importante les mardis et les mercredis en employant la méthode à prix réduits mais la pratique a enseveli nos espoirs dans cette forme de vente.
Les jeudis sont les mêmes que nous avons toujours connus mais les vendredis ne connaissent plus l'enjouement que l'on constatait dans les poissonneries. Les clients de la remise à domicile s'effritent un peu partout dans le pays dans les mêmes proportions.
Quant aux samedis il nous est agréable de constater qu'il sont devenus des jours de vente raisonnable, notamment en fins poissons et en moules.

N'oublions pas que les 5.000.000 francs mis à notre disposition par le Ministère de l'Agriculture et les moyens mis en oeuvre, tels que publicité, T.V., presse, affiches, livres de recettes, ont contribués à maintenir l'activité des poissonniers détaillants.

Il serait dommage de s'arrêter en si bon chemin, nous savons que nous devons travailler pour arriver à combler la perte de la vente des journées de carême, les vigiles de fêtes et les vendredis mais l'effort publicitaire sur le plan national devrait aller en augmentation, comment ?... déjà nous savons que les subsides pour 1968 seront de loin inférieurs, donc beaucoup trop bas et ici nous nous adressons à vous, par l'intermédiaire de ce journal, pour demander à notre Ministère de l'Agriculture de revoir ses moyens financiers et d'examiner objectivement si vraiment une publicité nationale ne pourrait être suivie sur une grande échelle à l'exemple des autres produits de son Ministère.

D'avance nous l'en remercions au nom de tous les pêcheurs, préparateurs, grossistes et poissonniers détaillants de notre pays. La collaboration de chacun de nous est indispensable. Il serait souhaitable que les organismes de notre profession se réunissent autour d'un table et trouvent les moyens modernes et utiles pour augmenter la consommation du poisson et ceci sous toutes ses formes.

De heer Fauconnier is afgevaardigde van de Viskleinhandel bij de Propagandavereniging voor meer Visverbruik en vishandelaar in het Luikse waar hij 3 winkels uitbaat.

VAN "KAPELLETJE„ TOT DUIZEND WATT

De vooruitgang in bouw en uitrusting van onze Vlaamse vissersvaartuigen sinds de eeuwwisseling, is in één woord geweldig te noemen. Open boten met zeilen, aan de andere kant moderne schepen met sterke dieselmotoren.
Een wel zeer grote vooruitgang valt vast te stellen voor wat de VERLICHTING van de schepen betreft.
Wie van onze lezers herinnert zich nog het zogenaamde „Kapelletje", een houten bakje, bovenaan iets schuin toelopend, waarvan de ene open zijde dichtgemaakt was met een simpel stukje vensterglas, en waarin als lichtbron een kaars geplaatst was ? Dit, met enige fantasie „lichttoestel" te noemen voorwerp, diende op de garnaalscheepjes rond 1900 zowel voor verlichting bij het uitzoeken „man voor man" van de garnalen, als wel voor navigatielicht, welke funktie het „Kapelletje" eerst kreeg bij het naderen van een schip. Dit „Kapelletje" was ook het enige navigatielicht waarmede de garnaalscheepjes in die tijd uitgerust waren. Naderde er een schip, dan ging iemand van de bemanning met het „Kapelletje" aan die zijde van het vaartuig staan, waarlangs het vreemde schip moest passeren, er natuurlijk wel voor zorgend, dat het lichtschijnsel niet belemmerd werd door het zeil. Eenmaal het vaartuig gepasseerd, dan werd het „Kapelletje" van navigatielicht weer verlichtingstoestel. Hoeveel neuzen zouden er door dit „manusje van alles" met zijn walmend kaarsje, niet zwart geworden zijn ? Niet walmende kaarsen vormden immers in die tijd een grote luxe !
De sloepen daarentegen gebruikten andere middelen. Werd er een bij nacht korrende sloep genaderd door een ander vaartuig, dan werd er „gefakkeld". Hiertoe gebruikte men een zogenaamde fakkelbus, ook wel fakkel, flare-up of flyer-up genoemd. Deze fakkelbus had iets weg van een tuitkan en was gevuld met terpentijn. Het handvat van de fakkelbus was hol, en diende als bewaarplaats van de „sulferstokken". Het platte deksel had aan de ene kant een handvat, terwijl de andere kant voorzien was van een ijzeren staafje, waaromheen lampkatoen gewikkeld was. Deze fakkel gaf een blauwachtig, helder schitterend licht.
Wou een sloep bij nacht een haven binnenvaren, dan gebruikte hij zijn fakkel om een sleepboot te vragen.
Een grote verbetering vormden de petroleum-navigatielichten welke ook op de garnaalscheepjes in zwang kwamen, en welke samen met de „carbureluchten", welke voor dekverlichting gebruikt werden, toenmaals als zeer modern golden. Voor wat de verlichting benedendeks betreft schakelde men over van traanlamp, ook wel vetlamp geheten naar petroleumlampen. De slingerlamp kwam ten tonele. Deze met petroleum gevoede lamp werd zo genoemd, omdat zij voorzien was van een inrichting welke er voor zorgde, dat de lamp steeds vertikaal bleef hangen, ongeacht de stand van het vaartuig.
Het gebruik van motoren voor de voortstuwing van de schepen gaf echter weldra de meest modernen onder de reders een nieuwe mogelijkheid tot verbetering van de scheepsverlichting.
Hiertoe bouwde men een dynamo in met batterij (12 Volt), plaatste onderdeks een vier- à vijftal lampen, en bovendeks, de navigatieverlichting inbegrepen, zeven à acht lampen.
De kostprijs van een dergelijke installatie in die tijd ? Van zeven tot tienduizend, toenmaals werkelijk harde franken, plus de kosten van de elektrieker.

Pas veel later waagde men het, installaties uit te voeren op 24 Volt, mede door het feit, dat men over grotere vermogens diende te beschikken voor steeds grotere verlichtingsinstallaties.
Nog veel later stapte men over op installaties met een spanning van 110 Volt, terwijl men tegenwoordig ook reeds installaties op 220 Volt kent. De toepassing van spanningen van 110 Volt en meer, verschafte de mogelijkheid, dit voor wat betreft de dekverlichting, lampen te gebruiken tot duizend Watt.
Een kleine vergelijking met ons „Kapelletje" ?
Eén schijnwerper (beter gekend onder de naam phare of fare, welke naam afkomstig is van de vuurtoren „Pharus" welke in de grijze oudheid de haven van Alexandrië bebakende) uitgerust met een lamp van 1.000 Watt, geeft ongeveer 900 tot 1.000 maal meer licht.
Een andere mogelijkheid werd geboden door het gebruik van dynamo's van 110 Volt en meer. Men ging schepen elektrisch verwarmen, pompen en compressoren werden elektrisch aangedreven, elektronische apparatuur, zoals zenders, ontvangers, dieptemeters, richtingzoekers, Decca navigatietoestellen, radars, plotters en zelfs gyrokompassen eisen hun deel van de stroomvoorziening op. Moderne middenslagschepen, welke toch niet met alle hierbovenvermelde toestellen uitgerust zijn, hebben veelal dynamo's met vermogens van gemiddeld 16 kWatt, ofwel 16.000 Watt.
Een andere vergelijking met ons „Kapelletje" ?
Een dergelijke dynamo zou een verlichting kunnen voeden, welke een sterkte heeft van 14.000 tot 16.000 maal deze van ons dappere „Kapelletje". Waarvan men dan toch jarenlang een nuttig gebruik maakte, met of zonder bewalmde neuzen.

J. PRAET

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

In de opgegeven marktprijzen is de taks aan de bron van 10,5 % niet begrepen. Ook betreft het ongekopte en ongereinigde vis. Gelieve hiermede rekening te houden bij het vergelijken van de prijzen.

BETER DAN VERWACHT

Een marktweek geheel verschillend van de vorige, omdat er maar twee verkoopdagen waren en omdat de aanvoer veel verscheidener was. Verder waren ook de prijzen op een behoorlijk peil in het bijzonder voor wijting, rode zeebaars, leng, koolvis (grote sortering), staart, tarbot en keilrog. Tamelijk goedkoop daarentegen waren platvis, platjes, rog (kleine soorten), hondstong, hondshaai en grote tongen. Voor het eest sedert verschillende maanden, moesten grote partijen katrog worden opgevangen, terwijl ook kleine gladrog aan minimumprijzen werden verkocht. Andere soorten die slechts minimumprijzen konden bereiken waren IJslandse kleine wijting, kleine koolvis, kleine hondstong en kleine schotse schol. Verwonderlijker was dat ook kleine heek aan minimumprijzen werd verkocht.

Meer verscheiden aanvoer dan vorige week, dank zij een groter aantal kanaalschepen (11). De IJslandse aanvoer volstond blijkbaar voor deze week met beperkte vraag (4.000 bennen) terwijl de tongen in hoofdzaak door de kanaalschepen werden aangevoerd.

De kwaliteit was bevredigend met vooral de vangsten van de Westschepen uitstekend verzorgd. De opbrengsten bleven wel bevredigend, dit voor de meeste schepen. Dinsdag kregen we de ruimste aanvoer nadat zaterdag reeds een viertal vaartuigen hun vangst hadden aangeboden. De 27 vaartuigen losten dinsdag ongeveer 7200 bennen en 3000 kg. tong. In totaal 58 schepen welke voor 9.700 bennen vis, 17.100 kg. tong en 1000 kg. kreeftjes zorgden. De totale opbrengst bedroeg in deze laatste week van 1967 slechts 6.578.855 fr. Alles bijeen genomen was deze week echter niet zo heel slecht, gedeeltelijk toe te schrijven aan het feit dat de feestdag op een maandag kwam en verder ook dat er 'n paar dagen slecht weer zijn geweest waardoor enig vistekort ontstond in het buitenland.

RODE ZEEBAARS BLEEF ZEER DUUR

De IJslanders, 4 in totaal, kwamen allemaal dinsdag verkopen en losten 3970 B. vis en 900 kg. kreeftjes. Kreeftjes die er dit maal meer waren dan gewoonlijk en dan ook wel iets goedkoper verkocht werden. Bovendien is de vraag minder groot dan tijdens de Kerstweek. De grote sortering kreeg van 1970 naar 2150 fr. en de kleine soort noteerde tussen 980 en 1170 fr.

Wat de vissoorten betreft, we zagen in hoofdzaak koolvis, kabeljauw, gul, hondstong, schotse schol. Ook mooie vangsten heilbot en staartvis. Staartvis waarvoor stijgende prijzen betaald werden, waardoor de grote soort steeg naar 59 fr. en de kleine sortering rond de 47 fr. kreeg. Heilbot varieerde van 35 naar 75 fr.

Bij de gewone vissoorten kreeg rode zeebaars de beste prijzen met de grote sortering van 870 naar 950 fr. en de schone kleine rond de 750 fr. De heel kleine sortering kreeg van 420 naar 360 fr. Koolvis werd aan de gewone uitvoerprijs afgezet (10,60 fr.) de middensoort kreeg rond de 6 fr. en de kleinste soort kreeg 3,60 fr. à 4 fr. Blauwe leng kreeg van 850 naar 920 fr. en witte leng schommelde van 400 naar 480 fr. Heel normale prijzen dus, alhoewel het een ongewone week was. Kabeljauw van goede kwaliteit kreeg rond de 13 fr, de gullen noteerden van 7 naar 10 fr. Grote schotse schol kreeg van 550 naar 470 fr. en daalde dus wel iets in pijs. Ook de meer aangevoerde hondstong kreeg dalende prijzen en viel terug van 850 naar 650 fr. De kleine sortering werd aan uitsluitend minimumprijzen verkocht (3,60 fr.). Grote wijting noteerde bevredigende prijzen, gaande van 20 naar 10 fr. volgens de grootte. Voor zeewolf werd ook een normale prijs betaald : 370 à 600 fr.

WEER MEEER KANAAALVIS

Het aantal kanaalvangsten steeg van 4 vorige week naar 11 deze week. De aanvoer steeg meteen van 700 naar 2.250 bennen, waarbij dan deze week nog bij de 14.000 kg. tong kwam. De meest gebrachte soorten van het kanaal waren rog, wijting, kleine heek, hondshaai en steenschol. Steenschol daalde in prijs, gezien de minder grote belangstelling vanwege de uitvoerders. De grote en middelsoort bleef nog boven de 20 fr. per kg, kleine steenschol noteerde nog slechts 16 fr. Ook roggen kenden een gevoelige prijsdaling. Grote rog daalde van 21 naar 17 fr. en gladrog van 18 naar 10 fr. De kleine gladroggen moesten het vaak doen met 5 fr. per kg., terwijl katrog slechts 3,60 fr. haalde en nogal eens moest opgevangen worden. Wijting deed het aanvankelijk zeer goed en kreeg rond de 7 fr., nadien nog 4,40 fr. Rode knorhaan werd ook goedkoper, de kleine soort schommelde van 6 naar 9 fr., de grote soort van 15 naar 20 fr. Kabeljauw noteerde hier rond de 15 fr., gullen van 8 naar 12 fr. Keilrog was prijshoudend en kreeg van 20 naar 24 fr. Schelvis werd nogal duur verkocht en de grote soort schommelde van 18 naar 23 fr., middensoort van 14 naar 20. Totten waren erg schaars en meteen werd er van 10 naar 14 fr. voor gegeven. Grote heek werd ook duur verkocht en kreeg tot 34 fr. Schotse schol was goedkoop, steenholk eveneens. Tarbot daarentegen was, zoals verwacht, zeer duur en kreeg ruim 100 fr. per kilo. De middensoort varieerde van 80 naar 90 fr. en de kleine van 58 naar 60. Tongen deden het niet bepaald schitterend. Toch gingen de prijzen voor de meeste sorteringen iets stijgen. De lappen kregen rond de 48 fr., de grote tongen tot 53 fr. Voor driekwartsortering werd van 59 naar 75 fr. gegeven, de bloktongen schommelden tussen 65 en 80 fr., terwijl voor kleine tong van 68 naar 90 fr. kreeg. Kleine tong tenslotte werd verkocht van 58 naar 78 fr.

Woensdag stijgende prijzen voor bijna alle vissoorten, vooral voor tong. ,

TALRIJKE WESTSCHEPEN

Niettegenstaande de tamelijk ongunstige weersomstandigheden, zijn er nog heel wat westschepen aan de afslag verschenen. Zaterdag 3 vaartuigen, dinsdag 12 en woensdag geen enkele. In totaal betekende dit een westaanvoer van circa 1000 B. vis en 2.000 kg. tong. Deze vangsten waren zeer goed verzogd. Gezien de soms zeer korte duur van de reizen, kon het ook moeilijk anders. Meestal wijting, gul, rog en platvis voor deze schepen. Wijting, die mede van de best verkochte vissoorten was en van 350 naar 580 fr. noteerde. Kabeljauw op de grond kreeg hier tot 1.030 fr. in bennen, slechts een 600 fr. Gullen waren nogal goedkoop en schommelden van 350 naar 480 fr. Voor platjes werd van 200 naar 400 fr. gegeven, rog noteerde hier van 6 naar 21 fr. De tongen uit deze vangsten, meestal zeer weinig per schip, kregen de beste prijzen van de markt.

TOCH NOORDSCHEPEN

Gezien de vraag naar vis tijdens de Kerstweek in Engeland nog geringer is dan hier, kwamen toch een viertal noordschepen hun vangst verkopen. Woensdag ruimere vangsten dan dinsdag en ook hogere cijfers. De prijzen waren niet bijzonder schitterend, al vielen ze alles wel beschouwd, nog wel mee. Kleine gul noteerde immers van 290 naar 320 fr. en middensorteringen kregen van 350 naar 480 fr. Grote gullen kregen ruim 500 fr. en kabeljauw, zeer schaars, kreeg rond de 750 fr. Steenschol was ook hier goedkoper dan de vorige weken, maar gul deed het nog redelijk goed met prijzen die tot 450 fr. opliepen. De resultaten waren nog wel bevredigend.

WEINIG BOKKENVISSERS

De bokkenvissers hebben het tijdens de kerstweek laten afweten. Er was slechts één vangst op de dinsdagmarkt met zowat 1.600 kg. tong en een 100 bennen vis, vangst die voor overgroot gedeelte uit platvis, platjes en wijting bestond. Platvis kreeg wel iets betere prijzen dan de vorige week en noteerde van 7 naar 12 fr. volgens de soort. Platjes echter kregen minimumprijzen. Tongen waren hier niet bijster duur en varieerden tussen 48 en 68 fr. per kg. met de voor/kleine als best verkochte soort.

GERINGE BEDRIJVIGHEID VANWEGE DE KUSTVISSERS

Op sprot moesten onze kustvissers deze week niet uitvaren, de opvangregeling rust immers voor een week. De gullenvisserij was ook niet erg meezittend en alleen op het einde van vorige week werden nog enkele renderende vangsten binnengebracht. Die gullen werden nog redelijk goed verkocht, zodat donderdag en ook vrijdag behoorlijke cijfers bereikt werden. Zaterdag nog een paar spanvissers met gul die het tot ieder 6.700 en 3.500 fr. brachten. Dinsdag geen enkele kustvisser op de markt. Garnaal werd wel regelmatig gebracht. De prijs bleef goed en blijft dit jaar wel uitzonderlijk lang duren.

NOOP HEAD OP WOENSDAG

Een enkel vaartuig van deze visgrond, dit op de sluitingsmarkt. De vangst was omvangrijk en bevatte ruim 800 bennen. Ongeveer de helft ervan bestond uit haai. Verder wijting, totten, kabeljauw en gul. Haai kreeg op de laatste verkoopdag toch nog van 430 naar 490 fr. per ben. Kabeljauw schommelde rond de 18 fr., in bennen rond de 13 fr. Voor gullen werd tussen 360 en 390 fr. gegeven.

econosto

N.V.

APPENDAGES

(ROBINETTERIE)

VOOR

INDUSTRIE en SCHEEPSBOUW

ANTWERPEN - Samberstraat 48

LIEGE - 10 quai du Barbou

(6204V)

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Nieuwpoort	
	23-12-1967	23-12-1967	26-12-1697	26-12-1967	27-12-1967	27-12-1967	26-12-1967	27-12-1967
Tong groot (1 à 2 st/kg)	56.60-59.—	53.—58.—	46.60-53.20	50.—59.—	52.60-57.80	53.—60.—	52.—54.—	60.— ——
bloks (3 st/kg)	64.—76.—	63.—65.—	59.20-82.20	63.—71.—	70.70-75.40	71.—77.—	64.—67.—	70.— ——
fruit (4 st/kg)	62.80-70.—	68.—72.—	65.80-86.40	68.—83.—	80.—83.40	76.—86.—	72.—74.—	79.— ——
schone kleine (5 st/kg)	65.80-70.40	73.—76.—	68.20-90.—	72.—83.—	84.—85.40	76.—88.—	74.—77.—	81.— ——
kleine (6 st/kg)	63.60-70.40	66.—67.—	58.20-81.—	65.—77.—	77.80-79.40	72.—83.—	64.—66.—	68.— ——
slips (alleen zeebr.)	.....	60.—62.—	.....	60.—62.—	.....	60.—62.—	.....	.....
Tarbot groot (1 - 2 - 3)	124.0- ——	102.0-123.0	100.0-125.0	100.0-108.0	120.0- ——	101.0-119.0	110.0- ——	.....
middel (1 - 2 - 3)	68.—90.—	51.—101.0	86.—102.8	50.—82.—	90.— ——	80.—90.—	85.— ——	75.— ——
klein (1 - 2 - 3)	.....	35.— ——	37.20-53.—	31.—46.—	45.—60.—	35.—70.—	60.— ——	45.— ——
Griet groot (1 - 2 - 3)	42.— ——	40.— ——	.....	40.—56.—	.....	51.—68.—	06.— ——	40.—50.—
middel (1 - 2 - 3)	.....	.....	.....	33.—37.—	.....	31.—39.—	.....	.....
klein (1 - 2 - 3)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schol (plad.) (1 - 2 - 3)	.....	5.50- ——	6.20-10.—	5.50- ——	.....	5.50- ——	6.— ——	6.— ——
Gr. iek (1 - 2 - 3)	.....	5.50- ——	6.20- 8.—	5.50- ——	.....	5.50- 7.—	6.— 8.—	8.— ——
kl. iek (midden plad) (1)	7.40- ——	6.— 7.—	6.20-10.—	5.50- ——	15.— ——	5.50- 6.—	4.— 6.—	12.— ——
Iek 3e sl. (deelvis) (1 - 2)	6.60- ——	4.— 6.—	9.60-15.—	4.— 5.—	9.40-12.80	4.— ——	.....	.....
platjes (meyres) (1 - 2)	4.— ——	4.— ——	4.— 7.—	4.— ——	4.—10.60	4.— ——	.....	.....
Schelvis groot (1 - 2)	.....	.....	17.60-20.—	.....	.....	.....	.....	.....
middel (1)	.....	.....	18.60-23.80	.....	.....	.....	.....	.....
klein (1 - 2)	.....	.....	12.—14.20	.....	.....	.....	.....	.....
Heek groot (1)	.....	.....	24.—34.—	.....	28.— ——	.....	.....	.....
Middel (1)	.....	.....	18.—32.—	.....	20.— ——	.....	.....	.....
klein (1)	10.— ——	.....	3.60-12.60	.....	6.— 6.80	.....	.....	.....
Rog (1)	7.80-17.—	.....	7.80-19.80	.....	8.—22,—	.....	.....	.....
Keilrog (1 - 2 - 3)	20.— ——	19.— ——	12.—25.—	22.— ——	.....	.....	.....	.....
Rog (2 - 3)	.....	22.— ——	.....	22.—24.—	.....	19.—24.—	22.— ——	18.— ——
Tilten (2 - 3)	.....	18.— ——	.....	16.—18.—	.....	12.—13.—	15.— ——	12.— ——
Scherpstaart (2 - 3)	.....	15.—16.—	.....	16.—19.—	.....	12.—19.—	12.—14.—	10.—11.—
Halve mans (2 - 3)	.....	12.— ——	.....	13.—15.—	.....	9.—10.—	11.—13.—	.....
Teelt (2)	.....	10.— ——	.....	12.—13.—	.....	9.—10.—	.....	.....
Katrog (2)	.....	7.— ——	.....	6.— 7.—	.....	.....	.....	.....
Kabeljauw (1 - 2 - 3)	11.— ——	15.—21.—	12,20-20.80	20.—25.—	12.60-18.—	22.—25.—	24.— ——	22.— ——
Gul groot (1 - 2 - 3)	.....	12.—16.—	2.40-12.—	12.—19.—	2.50-17.60	10.—20.—	8.—20.—	12.—17.—
Gul klein (2)	.....	3.—11.—	.....	.....	43.—62.40	.....	.....	.....
Hozemondhamme (1)	40.—58.—	.....	22.—60.20	4.— 9.—	.....	4.— 9.—	.....	.....
Wijting groot (1 - 2 - 3)	6.— ——	7.— ——	4.40- 9.20	9.—13.—	4.40- 8.60	7.—10.—	7.— 8.—	8.— ——
klein (1 - 2 - 3)	.....	5.— ——	.....	6.— 8.—	.....	6.— 7.—	3.— 6.—	4.— ——
Schar (1 - 2 - 3)	.....	.....	4.— 6.—	.....	5.—11.—	5.— 7.—	10.—15.—	16.— ——
Steenschol (1 - 2)	16.—23.—	26.—31.—	14.—30.—	28.—36.—	22.—28.—	26.—33.—	.....	.....
Zeehaai (1 - 3)	.....	.....	11.80-13.60	10.—13.—	5.60- 9.80	10.—12.—	16.— ——	12.— ——
Hondshaai (1)	6.60- ——	.....	5.40- 7.40	.....	.....	.....	.....	.....
Doornhaai (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Pieterman (1 - 2 - 3)	.....	.....	38.20- ——	.....	.....	.....	.....	.....
Makreel (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Horsmakreel (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeekreeft (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schaat (1)	.....	.....	.....	.....	22.— ——	.....	.....	.....
Zeebaars (klipvis) (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Lom (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Kongeraal (1 - 2)	.....	.....	5.— 8.—	.....	.....	.....	.....	.....
Leng (1 - 2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schartong (1)	.....	.....	6.10-13.40	.....	17.80-38.—	.....	.....	.....
Steenschol (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Volle haring (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
IJle haring (1)	.....	.....	.....	.....	11.40-10.30	.....	.....	.....
Haringshaai (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Steenholk (1)	.....	.....	2.40- ——	.....	73.50-80.—	.....	.....	.....
Heilbot (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Koolvis (1 - 2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Steur (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeewolf (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Pollak (1)	.....	.....	13.80-19.40	.....	.....	.....	.....	.....
Zonnevis (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Koningsvis (1)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Vlaswijting (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeeduivel (2)	.....	55.— ——	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Schotse schol (2)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
Zeehond (2 - 3)	.....	10.— ——	.....	.....	.....	.....	18.— ——	.....
Bot (3)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
R. Poon .Roob.) (1-2-3)	7.— 8.—	.....	8.— 8.80	.....	10.— ——	.....	.....	.....
G. Poon (Knorh.) (1-2-3)	.....	.....	6.— ——	.....	7 60- ——	.....	.....	.....
Rode knorhaan (1 - 2)	7.40- ——	.....	6.—20.20	.....	8.80-22.60	.....	.....	.....

LEEST „HET VISSERIJBLAD"

Marktoverzicht Zeebrugge

Buiten verwachting waren er slechts een tweetal vaartuigen aan de markt, de tongsoorten waren renderend, van 53 tot 65 fr. voor de grote, de middenslag van 68 tot 76 en de kleinste soorten van 60 tot 72 fr.

Wat biezonder in de smaak viel waren de tarbots en middenslag, van 120 tot 123 fr. Grieten werden praktisch niet aangevoerd. Wanneer de platvis aan bod kwam was de koopbeurt gering geworden, zodat slechts minimumprijzen werden geboekt. Weinig ronde vis, daar alles afgestemd was op tongen, tarbot en kabeljauw.

Een weinig roggevis was eveneens renderend, vooral de grote roggen.

DINSDAGMARKT

De aangekochte hoeveelheden vis was vrij groot en alhoewel, op een drietal vaartuigen na, de reisjes zeer kort waren, waren de vangsten ruim voorzien van soorten. De meeste soorten van de 15.490 kg tongen waren in prijs gestegen, voor de grote van 50 tot 71, de middenslag bracht het van 68 tot 83 en de kleinste soorten van 60 tot 77 fr., de gemiddelde prijs bedroeg 68,10 fr. Zowel voor de grote, middenslag als grietsoorten waren de prijzen biezonder hoog, van 33 tot 108 fr.

De ronde vissoorten vormden het kleinst aantal, zodat de prijzen van de kabeljauws, gullen en wijting vrij renderend uitvielen.

De aankoop van platvis kende zoals de vorige week maar weinig aantrek. Voor de grote, middenslag en 3de slag werd slechts 5,50 fr. betaald, voor de deelvis en de meiers van 4 tot 5 fr. De steenschol bracht van 28 tot 36 fr. op. Voor de roggevis was de belangstelling groot, de prijzen waren winstgevend : de grote van 16 tot 24 fr. en de kleinere van 6 tot 15 fr.

De besommingen schommelden tussen de 107.920 voor de Z.402 en de 179.000 voor de Z.500. Van 21.940 voor de Z.590 tot 92.200 voor de Z.497 en van 28.630 voor de Z.511 tot 122.710 voor de B.604.

WOENSDAGMARKT

Zeer weinig vaartuigen aan de afslag, van de elf kwamen er twee van de Kreeftenput, waaronder de Z.572 met 30 bennen kreeftjes. Vier van de West en de overige van de Noord.

Vanaf het marktbegin waren de tongsoorten duurder in afname, naar het einde toe verminderden deze prijzen wat wel enigszins verwondering gaf.

De grote soorten : van 53 tot 77 fr., de middenslag van 76 tot 88 en de kleinste soorten van 66 tot 83 fr. de gemiddelde prijs bereikte niettemin 74,08 fr.

De tarbots en grietsoorten bleven hun hoge prijzen behouden. Weinig in aanvoer en laag in prijs voor de steenschol. Alhoewel uitstekend van kwaliteit, toch waren de platvissoorten niet renderend, voor de grotere soorten, van 5,50 tot 7 fr. en voor de kleinste slag 4 fr. De aanvoer van ronde vis was hoofdzakelijk te danken aan de vaartuigen in span, deze schepen welke onder de kust op gullenvangst uitvaren laten ongeveer een 250 bennen ronde vis. De prijzen, zowel voor de kabeljauw, gulsoorten als wijting waren vrij hoog. De 1160 kg grote en kleine kreeftjes brachten een gemiddelde prijs op van 54,70 fr. het kgr.

De roggevis van de West was goed vertegenwoordigd de afname was renderend, van 12 tot 22 voor de grote en van 7 tot 10 voor de kleinere soorten.

De opbrengsten van 63.220 voor de 112 tot 15.630 voor de 531 en van 11.050 voor de 570 tot 178.510 voor de Z.400.

De Z.573 van de kreeftenput bracht De vaartuigen in span van 14.640 249.770 fr. op

voor de 520-501 tot 38.920 voor de 601-468.

Voor afbraak van vissersvaartuigen, zowel ijzeren als houten, wend U tot Ets. Hoflark Vlotdok Oostende. Tel. 803.92.

TE KOOP :

Noordzeekotter

Bouwjaar 1964 - 190 PK
Langzaam lopende
Kromhout Motor, Bouwjaar
1963. Alles in prima staat.
Kontoktadres G.J. Kas,
Coosje Buskenstraat 154,
Vlissingen, Holland
Telefoon overdag 01180-5957
na kantooruren 01184-3393
(6207V)

ROUWBERICHT

Het heeft de Heer behaagd tot zich te roepen de ziel van
DE HEER
Louis ZONNEKEYN
Schipper ter Zeevisserij
Rustend viskeurder ter stedelijke vismijn
Lid van de Federatie van Belgische Zeelieden der beide oorlogen
Vereerd met verschillende eretekens.
Weduwnaar van Mevrouw Clothilde Klausing
Overleden op 26 december in de ouderdom van 88 jaar
De plechtige ijkdienst waartoe U vriendelijk uitgenodigd wordt gevolgd door de begrafenis op het kerkhof aan de Stuiverstraat, zal plaats hebben op zaterdag 30 december 1967 om 10 uur, in de parochiale kerk van het H Hart
Vergadering aan de Kerk
Personen die bij vergetelheid geen rouwbericht ontvangen hebben worden verzocht deze als dusdanig te willen aanzien
Tarwestraat 32 Oostende
Begr Lucas. Oostende
8804N —6206V)

NA JAREN TROUWE DIENSTEN IN DE ENGELSE VISSERIJ
nu ook
VERTEGENWOORDIGD voor de BELGISCHE ZEEKUST
door
E . D . M . C .
REDERSKAAI 28 — ZEEBRUGGE
TEL. (050) 547 22
de A . E . C . Thornicraft

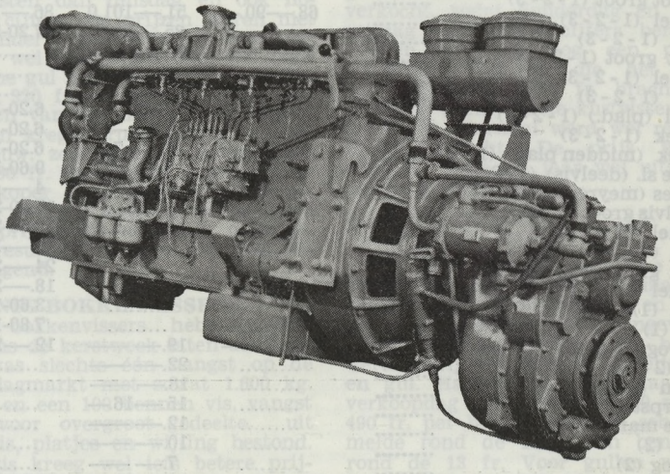

320 PK CONTINU
Ongelooflijke lage prijs.
VRAAGT INLICHTINGEN
(6201V)

EEN VERDIENDE HULDE

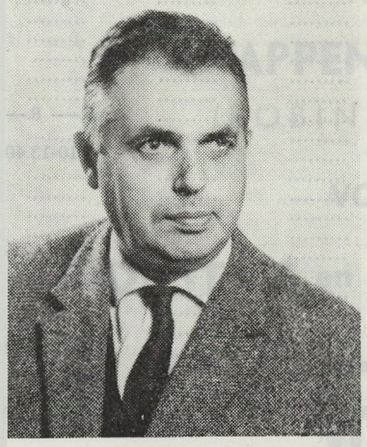

De heer MATAIGNE

Vorige week werden in de ABC-fabrieken aan een 30-tal trouwe bedienden en werklui, eretekens uitgereikt voor 40 jaar trouwe dienst bij de firma.

Onlangs werd overgegaan tot een fusie van enkele bedrijven.

Tot direkteur van deze nieuwe maatschappij, werd de heer Mataigne, gedurende meer dan 25 jaar in dienst van de firma ABC als ingenieur en thans direkteur, benoemd.

De heer Mataigne is in visserijmiddens zeer goed gekend.

Sedert 1936 was hij als hoofdingenieur in dienst van de Anglo Belgian Cie, waar hij de geestelijke en praktische leider was.

De vissers die miserie hadden, wilden van niemand anders weten, bij het bezoek aan de fabriek, dan door de heer Mataigne gehoord te worden. Hij was officier in de orde van de Kroon en is zeker en vast een zeer bekwame technieker.

Wij voegen onze gelukwensen bij die van talrijke andere mensen uit het vak en zijn overtuigd, dat de hulde, welke hem gebracht werd ter gelegenheid van dit feest, aan niemand beter kon gegeven zijn, dan aan de knappe man, die door zijn bekwaamheid en begrip voor andermans noden, in alle middens geacht en geloofd wordt.

ONS KERST- EN NIEUWJAARSFEEST VOOR OUDE VISSERS EN VISSERSWEZEN

Vorige week publiceerden we een reeks giften voor ons jaarlijks Kerst- en Nieuwjaarsfeest der vissers van Godtschalck en de 89 wezen van de Ibis.

Vorige lijst besomde 10.100 fr.
Scheepswerven
Langerbrugge 1.000 fr.
De lezers die hun steentje willen bijbrengen, kunnen storten op onze p.c.r. nr 41.89.87 van het "Nieuwsblad van de Kust" Oostende

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

23-12	8	19.663	469.166
26-12	27	371.050	4.727.893
27-12	23	112.400	1.381.796
	58	503.113	6.578.855

GARNAALAANVOER TE OOSTENDE

20-12	5	248	17.267	67.—	72.—
21-12	12	899	48.783	46.—	62.—
22-12	5	319	19.669	59.—	69.—
23-12	11	505	37.471	64.—	84.—

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

26-12	18	30.385	472.780			
27-12	1	3.250	46.670			

GARNAALAANVOER TE NIEUWPOORT

21-12	9	433	28.846	61,—	71,—	67,—
22-12	11	554	31.086	52,—	62,—	56,—
27-12	11	821	52.675	57,—	67,—	64,—

HARINGAANVOER TE NIEUWPOORT

21-12	2	1.200	8.480	6,60	8,—

SPROTAANVOER TE NIEUWPOORT

21-12	4	3.425	18.586	4,95	6,95

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

21-12	19	35.719	465.340	13,02
22-12	32	47.555	663.700	13,90
26-12	25	97.358	1.774.460	18,20
27-12	23	79.558	1.616.000	20,31

TONGENAANVOER TE ZEEBRUGGE

21-12	3	3.250	206.000	63.38
22-12	18	5.998	385.700	64.30
26-12	23	15.491	1.055.150	68,10
27-12	11	11.889	880760	74,08

GARNAALAANVOER TE ZEEBRUGGE

21-12	11	2.251	152.418	53,—	77,—
22-12	7	1.515	84.453	49,—	69,—
23-12	11	801	65.764	56,—	89,—
27-12	14	1.431	103.768	64,—	90,—

Oostendse haven

AFVAARTEN

DONDERDAG, 21 december
O.85, IJsland
O.217, IJsland
O.324, IJsland
N.720, West
N.738, West
O.369, West
O.124, Kanaal

VRIJDAG, 22 december
O.192, West
O.172, West
Z.543, West
Z.38, West
O.237, West

ZONDAG, 24 december
Z.34, Oost
O.457, West

DINSDAG, 26 december
O.231, Noordzee
O.174, Oost
O.284, West
N.449, West
O.35, West
O.37, West
O.312, West
N.185, West
O.147, West
O156, West
O.204, West
N.819, West
N.762, West
N.765, West
O.232, Kanaal

WOENSDAG, 27 december
O.224, IJsland
O.220, Noord
O.214, West
O.148, West
O.142, West
O102, West
N.715, West
O.537, West
O.267, West
O.181, Kanaal
O.229, Kanaal
O.119, Kanaal
O.132, Kanaal

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

DINSDAG 26-12-1967

Grote schelvis	20.—22.20
Middelmatige schelvis	18.— ——
Kleine schelvis	16.— ——
Kabeljauw	8.40-13.—
Gullen	3.80-10.—
Wijting	4.40- 7.—
Schaat	17.—23.—
Zeebaars	7.20-19.—
Leng	8.60-18.60
Schartong	8.40-11.—
Heilbot	32.—76.—
Koolvis	2.50-10.60
Hondstong	3.60-17.—
Zeewolf	7.40-12.—
Platen	.....

1. OOSTENDE

ZATERDAG 23-12-1967

KANAAL				
O.181	15	140	3200	308.540
WEST				
O.147	4	40	310	36.385
O.148	4	50	353	46.280
N.449	4	35	500	53.230
KUST				
O. 32	1	13	—	6.730
O.150	1	13	—	6.730
O 116	1	7	—	3.543
O.818	1	7	—	3.543

DINSDAG 26-12-1967

IJSLAND				
O.282	17	720	450	462.550
O.224	18	550	400	333 340
O. 80	18	2000	—	902.085
O 236	17	700	—	418 070
KANAAL				
O.274	16	200	1500	252.190
O 175	15	150	1300	180.090
O.229	14	200	1000	250.950
O.275	15	150	1000	180 540
O 26	15	350	400	265.860
O. 69	15	200	1000	176.400
O.159	14	350	700	181.450
O.249	14	180	1100	187 930
OOST				
O.198	9	100	1600	145.370
NOORD				
O 329	2	150	—	49.380
O.301	5	320	—	115.548
WEST				
N.819	3	30	200	38 350
O 267	2	10	100	13 690
O 537	3	60	100	29.470
O 142	3	60	—	31 840
O 193	4	60	—	32 770
O 132	6	120	—	41 780
N.715	4	100	—	74 050
O 123	4	110	—	58 050
N 765	3	70	—	59 370
N 762	4	60	—	47 220
O.214	5	140	—	69 980
O 15	4	60	200	66.790

WOENSDAG 27-12 1967

NOORD				
O.285	10	500	—	216 240
O 307	8	350	—	171.040
KANAAL				
O.141	15	160	2000	286.410
O.287	13	140	500	118.410
NOOP HEAD				
O.334	17	850	—	456 550
KUST				
O.177	1	4	—	1.935
O 628	1	4	—	1.935
O. 31	1	7	—	4.030
O.100	1	7	—	4 030
O 18	1	17	—	10.095
O.327	1	17	—	10.095
O.'16	1	15	—	7.860
O.818	1	15	—	7 860
O.101	1	12	—	7.235
O.104	1	12	—	7.235
O 751	1	9	—	5.075
O 401	1	9	—	5 075
O. 21	1	12	—	6.800
O. 91	1	12	—	6.800
O. 32	1	8	—	4.973
O 150	1	8	—	4 973
O.486	1	12	—	7.470
O 506	1	12	—	7 470
N 36	1	—	1950	20.476
N.152	1	—	1950	20.476

AANVOER PER SCHIP TE NIEUWPOORT

DINSDAG 26-12-1967

Visvangers.

N.728	10.550	N.209	12.720
N.740	34.785	N. 93	4.048
N.737	5.147	N.800	49.280
N.704	21.693	N 703	40.6 0
N.470	52.710	N.722	58.637
N.491	41.652	N.730	34.223
N.738	29.950	N 7	2.660

Gullen
N.720 en N.788 : 7.280
N. 36 en N.152 : 34.321
N.734 en N.753 : 21.746
N.805 en N 807 : 10.640

Tarbot en grieten aan hoge prijzet. De kleine soorten waren weer zen. Tongen kenden normaa afde duurste en gingen nog de hoogte in op 't laatste van de markt !

Verse platvis kende maar weinig afzet en moest zelfs opgevangen worden. De kabeljauw en grootste gullen van de gullevissers gingen aan hoge prijzen van de hand en zelfs de kleine en voor-kleine gullen waren goed verkocht De weinige roggen welke op de markt waren, gingen zelfs tot 1.100 fr de ben ! Weinig wijting moest opgevangen worden.

WOENSDAG 27-12-1967
N.276 46.670

De weinige tongen iets duurder, rog goedkoper dan dinsdag, pladijs merkelijk gerezen, wenig vis op de markt voor veel kopers !

Sprot of haring

21-12-1967 :
N.805 en N.807 :
Sprot : 250 kg à 6,95 fr.
Haring 800 kg à 4.95 fr.
N.788 en N.790 :
Sprot 750 kg à 5 35 fr
Haring 400 kg à 8 fr
N.753 en N.734
Sprot 1.000 kg à 5.50 fr
N.36 en N.152 :
Sprot : 625 kg à 5,40 fr.
Haring 800 kg à 6.60 fr.

27-12-1967 :

N.734 en N.753 :
Haring 1.250 kg à 7.30 fr.
N.807 en N.805 :
Haring 750 kg à 8 95 fr.

REDERS,
LEEST
HET VISSERIJBLAD

VERWACHTINGEN

DINSDAG, 2 JANUARI

IJSLAND : O.81 (1300 b. t.t.z. 800 kabeljauw-gul, 75 kools, 25 schelvis, tot, 250 bonen, 25 heilbot, 75 wulven, 50 varia)
O.288 (1300 b. t.t.z. 730 wijting, 220 ronde vis, 200 mieten, schul, 30 posten, 25 schaten, 35 heilbot, staart 15 schelvis, 25 shelfcod en 20 kreeften)
Z.571 (900 b. t.t.z. 380 r. vis, 450 gutvis, 50 bonen, 20 heilbot. staart)
O.331 (850 b. t.t.z. 45 heibot, 60 schelvis, staart, 400 kabeljauw. gul, 50 leng, 200 wijting, 15 bonen, 80 kools).
O.318 (950 b. t.t.z. 40 heilbot, 15 kreeft, staart, 30 shelfcod, 150 kools, 150 lengen, 50 kabeliauw, gul, 60 bonen, schaten, 75 mieten, schul, 350 wijting en 30 varia) O.129.
NOOP HEAD : 0.228 — O.335 en O.250.
KANAAL : O.94 — Z.597 — O.66 O.114 — O.151 — O.180 — O.247 O.128
OOST : Z.34 — Z.38 — O.37
WEST : O.284, O.369, Z.543, O.156, O.204, N.720, N.738, N.185

WOENSDAG, 3 JANUARI

IJSLAND : O.90 (2.100 b. t.tz. 1200 kabeljauw, 100 lengen, 100 kools, 400 bonen, 150 wulven, 25 heilbot, 25 schelvis en 100 varia)
NOOP HEAD : O.182
O.202 (vermoedelijk)
OOST : O.174
KANAAL : O.218 — O.309 — O.134 — O.29 — Z.527 — Z.581 — O.268
WEST : O.147 — O.148 — N.449 — N.762 — N.765 — N.346 — O.312

BRUSSEL

van 16 tot 22 dec. 1967 — per kg.

Groothandelsprijzen. — Forel 72 ; Griet 56 ; Verse Haring 22 ; Heek 34 ; Heilbot (met kop) 92 ; Kabeljauw (Deense) 36-42 ; Kabeljauw (Holland) 38 ; Kabeljauw (Oostende) 32 ; Knorhaan 36 ; Koolvis 28 ; Makreel 20 ; Pladijs 20 ; Pieterman 54 ; Rog 25-30 ; Rogvleugels 75-90 ; Schelvis (grote) 42 ; Schelvis (kleine) 24 ; Staartvis 75 ; Tarbot 130-150 ; Tarbot (kleine) 60-88 ; Tong (kleine) 190-105 ; (kleine) 84-86 ; Tongschar 46 ; Bevroren Tonijn 65 ; Wijting 20 ; Bevroren Zalm 140 ; Zonnevis 56 ; Hondshaai 44 ; Tongscharfilets 85; Keelvleugel 120; Goudvis 25 ; Goudvisfilets 66-70 ; Zeepalingen 18 ; Lengfilets 44 ; Kabeljauwfilets 38 ; Gewone Mosselen 6,50 ; Mosselen schoongemaakt 9,50 fr.

Kleinhandelsprijzen — Kabeljauw 80 ; Rogvleugels 100 ; Tong 120 ; Forel 100 ; Pladijs 25 ; Heilbot 120 ; Goudvisfilets 90 ; Gewone Mosselen 11 ; Mosselen schoongemaakt 16 fr.

GENT

van 16 tot 22 dec. 1967 — per kg.

Tongen ¾ 150, v/kleine 120, kleine 80-90 ; Tarbot, grote 170, midd. 120, kleine 80 ; Griet 140, kleine 75 ; Grote iek 40-50, kleine iek 35, iek 3e slag 28 ; Schelvis, grote 78-80, midd. 68, kleine 38 ; Kabeljauw 76-96 ; Gullen 40-52 ; Hozemondhamme 100 ; Wijting 35-42 ; Makreel 35-46 ; Rode knorhaan 38-50 ; Zeebaars repen 60-82 ; IJle haring 30-40 ; Haringshaai gepeld 58-130 ; Heilbot 140 ; Zalm 250 ; Verse garnalen 80-125 ; Gepelde 300-360 ; Forel 85-100 fr.

AANVOER PER SCHIP TE ZEEBRUGGE

DONDERDAG 21-12-1967

Z.451	4	200	35	36.480
Z.575	8	600	110	115.910
Z.564	8	1400	130	160.240
Z.501-520				24.130
Z 436-438				15.930
Z.468-601				27.920
Z.495-257				22.720
Z.233-432				19.360
Z.450-785				11.510
Z.404- 54				11 090
Z.477-553				19.250

VRIJDAG 22-12-1967

Z.563	6	400	60	59.070
Z.578				19.310
Z.469	2	200	10	25.890
Z.349				15.140
Z.429	2	100	20	15.150
Z 558	2	100	7	17.370
Z.598	2	—	20	11.550
Z.442	2	100	12	18.580
Z.545	2	100	10	13.070
Z.445	2	50	12	8.070
Z.422	2	100	13	18.580
Z 587	2	150	17	22.170
Z.516	2	75	15	12.920
Z.551	9	700	160	99.540
Z.542	9	1500	140	162.530
Z.503	3	200	10	20.190
Z 411				10.800
Z 599				13.420
Z.161-481				15.710
Z 538-517				23.230
Z 410-541				20 810
Z 468 601				22 300
Z.553-471				19.500
Z 495-257				2.870
Z.438-233				2.720

DINSDAG 26-12-1967

Z.562	3	100	20	26.450
Z.402	10	700	80	107.920
Z.262	3	400	60	53.820
Z.596	3	500	70	72.650
Z 592	3	300	50	43.490
Z.507	3	300	50	39.170
Z.560	3	300	40	51.740
Z.511	3	150	25	28.630
Z.407	10	900	100	103.180
Z.403	5	250	80	57.380
Z 497	5	500	80	92.200
Z.465	2	300	40	44.120
Z.559	3	300	50	66.310
Z.591	2	250	30	35.250
Z.590	1	150	20	21 940
Z.420	3	300	50	53.860
Z 533	3	700	160	118 510
Z.500	8	1200	110	179.000
Z.604	8	600	120	122 710
Z.403				16.660

WOENSDAG 27-12-1967

Z.531	10	1100	140	150.630
Z.580	3	300	60	68.630
Z 484	5	400	80	75.610
Z.400	6	800	70	178.510
Z.417	5	700	80	135.910
Z.437	10	1700	180	215.140
Z.573	10	1800	130	249.770
Z.575	5	300	135	112 190
Z 570	5	700	50	111 050
Z.582	5	400	50	98.290
Z.112	3	500	30	63.220
Z.436-438				16.300
Z.601 468				38.920
Z.233-432				34.950
Z 517-538				26.300
Z.520-501				14.640
Z.477-553				25.930

Verantw. drukker-uitgever
P. Vandenberghe
H. Baelskaai 30, Oostende

LOUIS ZONNEKEIN OVERLEDEN

Op dinsdag 26 december jl. is de in onze visserijmiddens zeer gekende figuur Louis Zonnekein op 88-jarige leeftijd overleden.
Hij werd geboren te Oostende op 9 september 1879 en kwam spoedig in de vissersmiddens terecht, om als jonge knaap ter visserij uit te varen.
Gedurende gans zijn leven was Louis Zonnekein een man die de zaken durfde aanpakken. Zo trok hij o.m. met zijn vaartuigen naar Argentinië van waaruit hij de zeevisserij bedreef, en zijn bedrijf wist uit te bouwen.
De heer Zonnekein was o.m rustend viskeurder der stedelijke vismijn en lid van de Federatie van Belgische Zeelieden der beide wereldoorlogen. Verder werd hij vereerd met verscheidene eretekens.
De begrafenisplechtigheid grijpt plaats zaterdag a.s. te 10 uur in de parochiale kerk van Heilig Hart.
Ons blad biedt aan de familie Zonnekein haar oprechte blijken van deelneming aan.

TEL. 0 11 31 - 14 67 B.G.G. 0 11 31 - 17 93

ZEELAND'S ROEM

Rijk aan vitaminen — U blijft er slank bij ! ! !

Alleen Importeur

Fa. Joh. DE JAGER

Riemstraat 45 ANTWERPEN

TEL. (03) 38 24 65

VOOR
NIEUWBOUW
EN
HERSTELLINGEN
VAN
SCHEPEN

N.V.

BELIARD-MURDOCH

(5007V)

De beste OESTERS en MOSSELEN
bestelt men bij

JAN PRINS

Tel. 91/31.11.31-1323
Yerseke

(6203V)

SOMBERE TOEKOMST VOOR NEDERLANDSE VISSERIJ?

aldus W.G. MEYBOOM,
Sekretaris van de Hollandse Redersvereniging

In de «IJmuider Courant» geeft de knappe en zeer ondervindingrijke heer Meyboom zijn visie over de Nederlandse visserij in 1967.

We laten hem hierna aan het woord.

IJMUIDEN. — De resultaten van de zeevisserij zijn dit jaar niet best geweest. Voor de naaste toekomst worden verdere moeilijkheden verwacht. Zowel onder de trawlerreders als in de kottergroep, heerst een sombere maar gelukkig ook strijdvaardige stemming.

De haringsituatie is wel het zorgenkind dat in de allereerste plaats de aandacht vraagt.

Bij de «haringvisserij ter zoute» bedroeg tien tot twaalf jaar geleden de jaarproduktie 90 tot 95 miljoen kilogram die rond de 30 miljoen gulde opbracht. De aanvoer daalde jaar na jaar : vorig jaar tot 32 miljoen kilogram en dit jaar zal maar net 25 miljoen kilogram (23 miljoen gulden) bereikt worden.

VERSE HARING

Voor de verse haring die voor de IJmuider markt van meer belang is, kan de toestand niet veel beter worden genoemd : in de jaren 1955-1959 'n aanvoer van 40 tot 45 miljoen kilogram (13 miljoen gulden) en in 1967 niet meer dan 16 miljoen kilogram met een opbrengst van 9 miljoen gulden.

Was zeven jaar geleden de makreelvangst 25 miljoen kilogram, dit jaar is zij teruggelopen tot 14 miljoen kilogram.

Na het topjaar 1965 is ook de vangst van schelvis teruggelopen. Werd twee jaar geleden nog 24 miljoen kilogram van deze vissoort gevangen, dit jaar zal het hooguit 9 miljoen kilogram worden.

Na deze trieste opsomming noemt de heer Meyboom 2 lichtpunten : kabeljauw en koolvis. De kabeljauwvangst was tot 1963 ongeveer 7 miljoen kilogram per jaar en liep op tot 19 miljoen kilogram in 1967. De aanvoer van koolvis, tot 1964 ten hoogste 4 miljoen kilogram, liep op tot 12 miljoen kilogram in dit jaar.

De reders zijn vooral ongerust over de haringstand in de Noordzee. Nu de Noord-Oost Atlantische Visserij Conventie, waar aan alle betrokken landen deelnemen, het treffen van maatregelen ook ten aanzien van de haring mogelijk maakt, lijkt het gewenst te overwegen welke regelen ten behoeve van de haringteelt in de zuidelijke Noordzee mogelijk zijn. Het is te hopen dat daarbij de voorgenomen internationale controle van de grond komt als het juiste middel om allen te overtuigen dat de regelen ook door anderen worden nageleefd.

Een groot bezwaar voor Nederland is dat verschillende landen hun haringrijke kustwateren — traditionele visgronden voor de Nederlandse visserij — van drie mijl nu tot zes of twaalf mijl uit de kust verboden gebied voor onze vissers hebben verklaard. Overtreders worden gevoelig gestraft.

EXPERIMENTEN

Daarom wordt naar andere visgronden gezocht, onder andere bij de Ierse westkust. De zo genoemde experimentele visserij wordt zowel voor eigen rekening van de reders **als met steun van de overheid uitgeoefend.** Daarbij wordt in het bijzonder gebruik gemaakt van pelagische netten. Deze netten en de benodigde apparatuur vergen echter een hoge investering.

Op een klein aantal schepen heeft men deze vismethode nu onder de knie. Er moeten lange reizen voor gemaakt worden, die veel geld kosten en in dit licht bezien zijn de resultaten nog niet voldoende.

De heer Meyboom is van mening dat een groter aantal schepen moet worden uitgerust met de modernste opsporings-apparatuur. Om hiermee maximale resultaten te bereiken is een intensieve samenwerking van in 'n bepaald gebied speurende schepen, ook buiten het eigen rederijverband, noodzakelijk. Andere landen doen dat ook.

Voor de trawler-eigenaars wordt het zeer moeilijk de eindjes aan elkaar te knopen. Naast slechte vangsten komt een verhoogde afschrijving wegens snelle technische veroudering van deze schepen. De trawlers die nu nog haring zoeken, gaan na de jaarwisseling allen weer op de rondvis over. De komende maanden beloven een zeer moeilijke periode te worden.

DE KOTTERVLOOT

Enigszins anders ligt de situatie voor de kottervloot. Die beperkt zich in hoofdzaak tot platvis, terwijl met spanvisserij haring wordt gevangen. De visserij dicht bij de Nederlandse kust heeft aantrekkelijke resultaten weten te bereiken. Het belangrijkste produkt is hier tong. Na een terugval in 1964 is de aanvoer van tong jaar na jaar gestegen en voor 1967 kan de omvang worden geraamd op 23 miljoen kilogram ter waarde van 85 miljoen gulden. In de jaren 1955-1957 was de aanvoer rond de 5 miljoen kilogram ter waarde van 12,5 miljoen gulden.

Op deze basis heeft de kottervloot zich sterk uitgebreid met het resultaat dat ook de aanvoer van schol aanzienlijk steeg van 10-12 miljoen kilogram (5 tot 7 miljoen gulden) in 1955-1959 tot een verwachting van 25 miljoen kilogram (15 miljoen gulden) in 1967.

Deze verbetering wordt echter over een zodanig vergroot aantal schepen verspreid dat de individuele besommingen ook voor deze groep een dalende tendens vertonen, in het bijzonder door de minder gunstige resultaten van het tweede halfjaar. Deze tendens versterkt de gevolgen van de ook voor deze groep zwaar drukkende kostenstijging.

Veel tongaanvoerders achten het een onrustbarend verschijnsel dat weinig kleine tong wordt aangetroffen. Volgens de biologen is 1967 een goed broedjaar geweest voor de tong. In de toekomst zou dus een verbetering zijn te verwachten.

BOOMKORVISSERIJ

In de kottergroep ziet men met zekere bezorgdheid dat een aantal veel zwaardere schepen is of wordt gereedgemaakt voor de boomkorvisserij. Zo iets zou 'n sterkere toename van de tongvangst en dus een daling van de tongprijs betekenen. De ontwikkeling van nieuwe technieken is echter niet tegen te houden, men kan zich er slechts bij aanpassen, onder andere door te zoeken naar verbetering in de eigen methoden en uitrusting.

Bij de gestegen bedrijfskosten nemen de sociale lasten de belangrijkste plaats in. De op gemiddelde jaarinkomsten gebaseerde uitkeringen bij werkloosheid en arbeidsongeschiktheid, werden sterk opgevoerd. Waar het inkomen van de bemanningen bestaat uit een percentage van de besommingen, zijn de vaste uitkeringen in perioden van slechte bedrijfsresultaten gelijk aan of soms hoger dan het door anderen verdiende loon. Hier ontstaan spanningen, die dringend opheffing behoeven, aldus de heer Meyboom.

DIEPVRIES

De aanvoer van diepvries is groeiende. De in het tweede halfjaar voor diepvriesaanvoer ter beschikking gestelde en vrijwel geheel ten goede van de bemanning komende lage premie, heeft op deze schepen aanvankelijk bestaande moeilijkheden weggenomen.

In de visserij loopt alles altijd anders dan wordt verwacht. Daarom zullen wij maar hopen dat 1968 toch nog een goed visserij-jaar zal worden, besluit de heer Meyboom zijn terugblik op (bijna) een jaar vol zorgen.

IS DE HOLLANDSE VISEXPORT ZIJN HOOGTEPUNT VOORBIJGESTREEFD ?

De IJmuider Courant geeft in zijn nummer van 21 december een visie omtrent de aanvoer te IJmuiden en de export.

Voorzitter Krab van de zeevisgroothandel-vereniging schrijft hieromtrent het volgende :

Bewoog de export van zeevis zich de laatste jaren steeds in een gestadig stijgende lijn, zowel wat hoeveelheid als waarde betreft, het lijkt er thans op dat aan deze ontwikkeling een einde is gekomen. De voorzitter van de Zeevisgroothandelarenvereniging, de heer P. KRAB, wijst er op, dat de aanvoercijfers van zeevis in IJmuiden tot dusver in het algemeen representatief konden worden geacht voor de gehele Nederlandse vishandel, hoewel er in het aanvoerpatroon de laatste jaren toch wel belangrijke wijzigingen hebben plaats gehad als gevolg van spreiding van de aanvoer over andere havens, vooral van tong.

In IJmuiden is de tongaanvoer in 1967 belangrijk teruggelopen, maar gezien de aanvoer in Urk en Den Helder is de totale aanvoer van tong in Nederland in dit jaar vermoedelijk hoger dan in het vorige jaar.

Kabeljauw, wijting en schol hebben zich de laatste jaren op vrijwel hetzelfde niveau kunnen handhaven.

De aanvoer van koolvis is in 2 jaar tijds met 80 percent toegenomen.

In de eerste tien maanden van dit jaar was de aanvoer van schelvis ongeveer de helft van die in de overeenkomstige periode van het vorig jaar, maar dit acht de heer Krab niet zo alarmerend omdat de aanvoer van deze vissoort in 1965 en 1966 uitzonderlijk groot is geweest en dit jaar ongeveer in overeenstemming is met de periode 1960 tot en met 1964.

TRIEST

Een triest beeld geven de cijfers van de aanvoer van verse haring : 14.077 ton in de eerste 10 maanden van dit jaar tegen bijna het dubbele vorig jaar. Er kan hier slechts van een catastrofale ontwikkeling worden gesproken.

In verband met de geringe eigen aanvoer van verse haring, bedroeg de invoer, hoofdzakelijk uit de Scandinavische landen dan, het dubbele van de invoer in het vorige jaar.

Met de toekenning medio dit jaar van een tolvrij invoercontingent aan ons land, is eindelijk 'n marktverstorende discriminatie ten dele weggenomen ten opzichte van enkele andere EEG-landen, die reeds jarenlang over een tolvrij contingent voor invoer uit niet-EEG-landen konden beschikken.

De uitvoer nar Denemarken liep terug van 2.000 naar 800 ton. Dit moet worden toegeschreven aan minder vraag naar schol.

VERWIJT AAN REGERING

De Nederlandse zeevisgroothandel heeft zijn eigen gedachte over een recente verklaring van één onzer ministers, als zou het plafond in de EEG zijn bereikt.

In dit verband verwijst de heer Krab naar de manier waarop onze Benelux-partner België, zonder overleg met ons land, zijn vis (vooral kabeljauw, van welk artikel Nederland voorheen de voornaamste leverancier was) meer en meer rechtstreeks is kunnen gaan betrekken uit de Scandinavische landen.

De regering is hier ernstig tekort geschoten, de Nederlandse visserij en vishandel zijn ernstig geschaad.

EEG-partner Frankrijk heeft het recht gekregen (en daarvan ook gebruik gemaakt) om zijn grenzen te sluiten voor makreel en koolvis uit Nederland, maar kon dit jaar wel makreel naar Nederland exporteren.

Wil de EEG, aan haar doelstelling beantwoorden, dan moet het onder meer niet mogelijk zijn dat bijvoorbeeld EEG-partner West-Duitsland verse haring uit Denemarken invoert op momenten dat er in 'n ander EEG-land nog overschotten bestaan. Ook hiervan is Nederland al de dupe geworden.

Gezien deze omstandigheden en andere ervaringen, kan de zeevisgroothandel van Nederland het toekomstig EEG-visserijbeleid slechts met gemengde gevoelens tegemoet zien.

Ofschoon de laatste tijd meer en meer wordt ingezien dat de aanvoer van vis moet worden aangepast aan de afzet, inplaats van andersom, en de groothandel gaarne zijn medewerking zal verlenen aan uitbreiding van de afzet, constateert de heer Krab dat in de jongste rijksbegroting weer weinig of geen aandacht is besteed aan de distributiesector.

DEVALUATIE

Gevreesd moet worden dat de visuitvoer naar Engeland in de naaste toekomst zeer ongunstig zal worden beïnvloed door de jongste devaluatie van het pond sterling en van de Deense kroon. Op dit belangrijke afzetgebied had onze export toch altijd al het hoofd te bieden aan de concurrentie van de Deense vis. Door de waardevermindering van beide valuta's is onze positie op de

(Vervolg blz. 66)

HOLLANDSE VISEXPORT

(Vervolg van blz. 65)

Engelse markt nu nog moeilijker geworden.

Dit is temeer te betreuren, waar ons land tot dusver een stevige plaats innam in de export van platvis (tong en schol) waarvan met name onze kustvisserij profiteerde.

Reeds een week na de devaluatie heeft die ontwikkeling desastreuze gevolgen gehad op de Nederlandse markt voor schol.

ONZE VISIE

Dat de aanvoer en uitvoer van tong te IJmuiden achteruit is gelopen, hoeft niet te verwonderen, als men weet dat Urk en Den Helder in het laatste jaar hun tong en andere vis zoveel mogelijk op eigen markt afzetten en Urk, dank zij een koöperatieve organisatie z'n voornaamste visprodukten zelf exporteert.

Men moet de Nederlandse aanvoer niet bekijken van uit de haven van IJmuiden alleen.

Het belangrijkste evenement, waarna ook in België zou dienen gestreefd, is de koöperatieve organisatie van de verkoop van het aangevoerde produkt.

De spreiding van de markt, het afschaffen van het verbod vlees te eten zijn twee belangrijke faktoren, welke hebben doen inzien dat daarmee de kwaliteit dient bevorderd en het groot verschil in prijs tussen voortbrenger en verbruiker tot het minimum dienen herleid.

De kwaliteit, dus kortere en meer verzorgde reizen, zal het verbruik bevorderen, maar ook het uitschakelen van te veel tussenpersonen, die nog veel te veel van het idee uitgaan «één dag per week verkopen om genoeg winst te hebben». Het volstaat wekelijks in «Het Laatste Nieuws» van de hand van een viskleinhandelaar prijzen te zien mededelen van de vis, om te kunnen wijzen op een toestand, welke ver van gezond mag genoemd worden inzake de prijzen bij de detailhandel. Daarover hebben we het een andere maal.

VERWIJT

Wat het verwijt aan de Nederlandse regering betreft inzake de invoer van kabeljauw uit Denemarken, dienen we de heer Krab er op te wijzen, dat de Hollandse regering niets dient verweten te worden.

Integendeel. Het invoercontingent door België aan zijn invoerders toegestaan, werd destijds niet uitgeput. Daarvan maakten Hollandse invoerders **misbruik**, om het niet ingevoerd gedeelte **Belgisch** contingent, zelf in te voeren en het als Hollandse kabeljauw verder te exporteren, waaraan nu een einde werd gesteld. Wij zien niet in welk overleg van Belgische zijde daarvoor nodig was. Het is toch maar een normale herstelling van een ongerechtvaardigde toestand.

Dat de devaluatie van het pond en de Deense kroon schadelijk is, begrijpen we, maar ook België werd hetzelfde lot toebedeeld.

In Europees verband dient alle aandacht verleend aan een toenadering tot Engeland, een strenge beteugeling van de grootte der netmazen met al de trukjes er aan verbonden, het beschermen der visgronden en paaiplaatsen.

De lakse werking van de Internationale Commissie, waar elkeen elk jaar zijn eigen kortzichtige belangen komt verdedigen, is oorzaak van de langzame maar zekere uitroeiïng van zeer vruchtbare visgronden, in de Noordzee, zoals de haringbroeiplaatsen fel te lijden hebben gehad met al de gevolgen er aan verbonden.

Dat elkeen zijn eigen standpunt verdedigt, is begrijpelijk, maar zo men verder op die weg voortgaat, dan betekent zulks de dood en van in- en uitvoer, en van het economisch renderend houden van een visserijvloot in alle West-Europese visserijlanden.

Elkaar verwijten sturen is gemakkelijk, maar sedert de tijd dat de Internationale Commissie van Kopenhagen elk jaar eens of tweemaal bijeenkomt, werd er wel veel gepraat, maar weinig op internationaal vlak terecht gebracht .

In dat opzicht is het niet te verwonderen dat men zich meer en meer zal hoeven te beklagen, daar alleen drastische internationale maatregelen de vele rijkdommen van de zee kunnen redden.

P.V.

NEDERLAND : VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Vrijdagmorgen zijn in IJmuiden door 38 vaartuigen aangevoerd : 2.420 kisten vis, 33.000 kilogram tong en 60 stijve kabeljauwen. Bij de aanvoer waren 340 kisten schelvis, 90 kleine kisten schelvis, 130 wijting, 90 kleine kisten wijting, 350 gul en kabeljauw, 130 koolvis, 265 haring, 1.520 kleine kisten haring, 19 kleine kisten makreel, 40 haai, 630 schol, 35 tarbot en 140 varia.

Prijzen, per kilogram in guldens : heilbot 7,20—7, tarbot 7,50—6.60, grote tong 4.35—3,80, grootmiddel tong 4.13—3,75, kleinmiddel tong 4.46—3,80, tong I 5,17—4,68, tong II 4.53—3,88.

Per 125 kilogram : grote kabeljauw 67—48, middel kabeljauw 55—46 grote koolvis 60—50.

Per tien stuks : grote kabeljauw 61—36, middel kabeljauw 39—30.

Per 50 kilogram : grootmiddel schelvis 23—20, kleinmiddel schelvis 23—17, schelvis I 34—17, schelvis II 28—17, kabeljauw I 29—24, kabeljauw II 25—18, kabeljauw III 24—17, grove schol 24—20, schol II 22—15, schol III 24—15, schar 27—24, poon 23—21, haai 28—16,56, gestripte wijting 33—20, dichte wijting 24—21, haring 23,60—22, tarbot 296—170, koolvis I 20—19, koolvis II 17, witte koolvis I 26, ham 182, lever 20—18, kuit 25—12.

Woensdagmorgen werden door 95 vaartuigen in IJmuiden aangevoerd : 7910 kisten vis, 65.000 kilo tong en 150 stijve kabeljauwen. Bij de aanvoer waren : 960 kisten schelvis, 250 kleine kisten schelvis, 780 wijting, 300 kleine kisten wijting, 800 gul en kabeljauw, 1380 koolvis, 450 kisten haring, 1950 schol, 112 kleine kisten schol, 130 tarbot en 610 varia.

Prijzen, per kilogram in guldens : heilbot 7.10-7.00, tarbot 7.00-6.10, grote tong 4.68-4.11, grootmiddel tong 4.53-4.10, klein-middel tong 5.32-4.49, tong een 5.87-5.21, tong twee 4.62-4.17.

Per 125 kilogram : grote kabeljauw 108-70, middel kabeljauw 108-70, grote koolvis 102-96, middel koolvis 65-57, grote witte koolvis 162-148, grote leng 70-58.

Per tien stuks : grote kabeljauw 118-66, middel kabeljauw 56-32.

Per 50 kilogram : grote schelvis 62-47, middel schelvis 40-37, kleinmiddel schelvis, 30-20, schelvis een 27-21, schelvis twee 25-17, kabeljauw een 27-24, kabeljauw twee 26-20, kabeljauw drie 22-17, grove schol 27-22, schol twee 24-20, schol drie 23-20, poon 48-40, haai 30-23, gestripte wijting 26-17, tarbot 206-146, kleine heilbot 194, koolvis een 22-17, koolvis twee 19-15, witte koolvis een 31-24, ham 230.

SCHEVENINGEN

De aanvoer in Scheveningen bestond **donderdag** uit 170 kisten schol, 300 wijting, 1.400 gul, 750 schol en 15.000 tong.

De aanvoer in Scheveningen bestond **vrijdag** uit 50 kleine kisten schelvis, 100 wijting, 300 gul en kabeljauw, 460 kleine kisten makreel, 700 schol en 10.000 kilogram tong.

Zaterdagmorgen werden in Scheveningen aangevoerd : 4000 kg. tong 100 kisten gul en kabeljauw, 170 kisten schol en 35 kisten wijting.

De aanvoer in Scheveningen bestond **woensdagmorgen** uit : 170 kisten schelvis, 60 wijting, 100 gul en kabeljauw, 170 koolvis, 500 haring, 800 kleine kisten haring, 250 kleine kisten makreel, 300 schol, 100 kleine kisten schol en 11.000 kilo tong.

KATWIJK

In Katwijk werden **woensdagmorgen** aangevoerd : 251 kantjes haring en 28 kantjes makreel. Prijzen per kantje in guldens : :volle haring 79.90-83.70, steurharing 71.10, ijle steurharing 50.40-58, makreel 38.50.

BRIEF UIT YERSEKE

Yerseke, 23-12-'67

Met spoed nadert de dag waarop we weer (hoe vaak reeds ?) moeten vaststellen dat weer een jaar voorbijging «als een rimp'ling op de stroom». In verband daarmee geven we in dit nummer iets ter gelegenheid van het jaar-einde (oudejaarsavond dus) van E. Lausillaard : «**Een psalm zij het eind**». «Wanneer de klok van middernacht zal slaan, Hef dan voor God een blijden lofpsalm aan. Hij is met U zeeg'nend meegegaan ; Van dag tot dag heeft hij U welgedaan, En meen'ge bloem doen vallen op Uw paân ; Uw heil bewerkt, ook dan, wanneer Uw waan. Van onheil sprak en van een distelbaan ; Uw moed versterkt met de evangelieblaân. En zo weer vreugd gewekt uit zucht en traan. Als dus de klok van middernacht zal slaan, Zo hef voor God een blijden lofpsalm aan».

Voor het nieuwe jaar laten we iets horen van de begenadigde vrome priester-dichter (na Vondel de grootste dichter der lage landen, zo ik eens las) Guido Gezelle : «'t Verleden jaar heeft, oud en stram, Geleefd totdat het nieuwe kwam ; Maar 't nieuwe is schaars (nauwelijks) geboren, Of 't heeft alrêe dien dag verloren. Wat raad ? 't En helpt niet «hou» gezeid ; Wij zijn op weg naar de eeuwigheid ! Dus opgepast ,en niet tot morgen. Verzet van voor uw ziel te zorgen Zo zal elke ure, elk'dag, elk jaar, Eens jong en oud zijn altegâar. Eens oud zijn, maar toch jong gebleven, En stervensvrij, in 't ander leven. Dit wensche ik U, en mij en al. Die 't jong of oud, mij wenschen zal».

Wij wensen alle lezers, redaktie en administratie-leden van ons blad en alle (andere) medewerkers, een zalig uiteinde en een gezegend begin. En we voegen hierbij voor allen en ook voor ons zelf de bede van Mozes, die we vinden in de 90ste psalm : «Leer ons (ziende het voortsnellen der tijden) zo onze dagen tellen dat we een wijs hart bekomen».

Mooie cijfers in verhouding tot die in dezelfde maand (november) van vorig jaar, kregen we weer middels ons plaatselijk blad onder de ogen, voor wat de oester-verzending betreft. We vinden daar dat in november dit jaar in Nederland 108.299 stuks en in november '66 92.994 stuks oesters werden verbruikt. Voor België was het nu 1.125.765, toen 1.006.994 ; West-Duitsland nu 200.296, toen 154.710 ; Frankrijk 47.700 en toen 5.200 ; Zwitserland nu 47.600, toen 50.750 ; Denemarken nu niets, toen 43.700 en «andere landen» namen nu af : 14.962 en toen 16.004 stuks. In totaal nu 1.544.622 en vorig jaar 1.370.352 stuks. Een voordelig voor nu van bijna 175.000 stuks. Geen onaardig verloop, menen we en geen wonder dat de verwachting was een grote drukte met Kerstmis en hoewel bijna altijd wat (soms veel minder !) voor Nieuwjaar. We hopen van harte dat een en ander de verwachtingen nog moge overtreffen. Want we gunnen zo van harte «de doorzetters» veel sukses. **Zij hebben ons hart gestolen, die kordate jongens.** Dus van 't oesterfront goede berichten en van dat des mossels ? Steeds te veel aanbod, zij het dan ook van minderwaardige soorten. Spul, dat als het verkocht wordt zo maar net de minimumprijs haalt, maar vaak onverkocht blijft. Goede tot zeer goede soorten (die zijn echter schaars !) blijven door alles heen een goede tot zeer goede prijs opbrengen en die zijn er ook nooit teveel, zo verzekerde vanmorgen nog mij een kweker. We zijn hoewel nog verre van **het ideaal van volledig vrije handel**, toch wel zoveel gevorderd dat de handel geen minne mossels meer **moet aanvaarden** voor de volle prijs, zoals onder het «Centrale regiem». Nu komen we echter in de situatie dat het aan de handelaars ligt en steeds meer zal gaan liggen om te tonen wat **zij** waard zijn. Vroeger werd veel afgegeven **vooral door de handelaars** op het misbruik maken van de rot-situatie, waarin «De Leiding» de leverings-aangelegenheden had gebracht door de kwekers. Nu schijnen sommige handelaars de verleiding niet te kunnen weerstaan om van de **nu voor hen gunstige situatie** over- en buitenmatig te willen profiteren. Sommigen schijnen er niets op tegen te hebben goedkope **bucht** te leveren aan door sommige oorzaken zeer hoog genoteerde prijzen aan de afnemers in België (en elders wellicht). Het is tijd, meer dan tijd zelfs dat hierop wordt gewezen en dat het licht **op rood** wordt gezet als waarschuwing voor de handelaars en ook in 't belang van de afnemers. **We weten nu al hoe duur zogenaamde extra's speciaals worden gerekend.** We zeggen **zogenaamde**, want vaak is er ondanks de hogere prijs bijna geen verschil te zien met de **gewone** mossels die aan de minimumprijs (die zeer laag ligt) bij de vleet kunnen worden aangekocht. Dus we herhalen, het wordt voor beide partijen, de handelaars en de afnemers tijd zich te beraden op voor wat de handelaars betreft, wat op langere termijn bekeken, beter is, nu de klant af te stropen en voor later een steek te naam te bekomen of ook nu redelijk netjes en billijk te blijven tegenover de afnemers. De afnemer moet nu op **zijn direkt voordeel** letten en zich niet meer laten afstropen dan nodig is. We spreken nogmaals de hoop uit dat de redelijkheid het zal winnen van de zucht naar overmatig en onrechtmatig gewin.

SCHEEPSWERF

JOS. DEWEERT p.v.b.a.

NIEUWE WERFKAAI 2, OOSTENDE

Telefoon 718 50 (werf) — 731 01 (privaat)

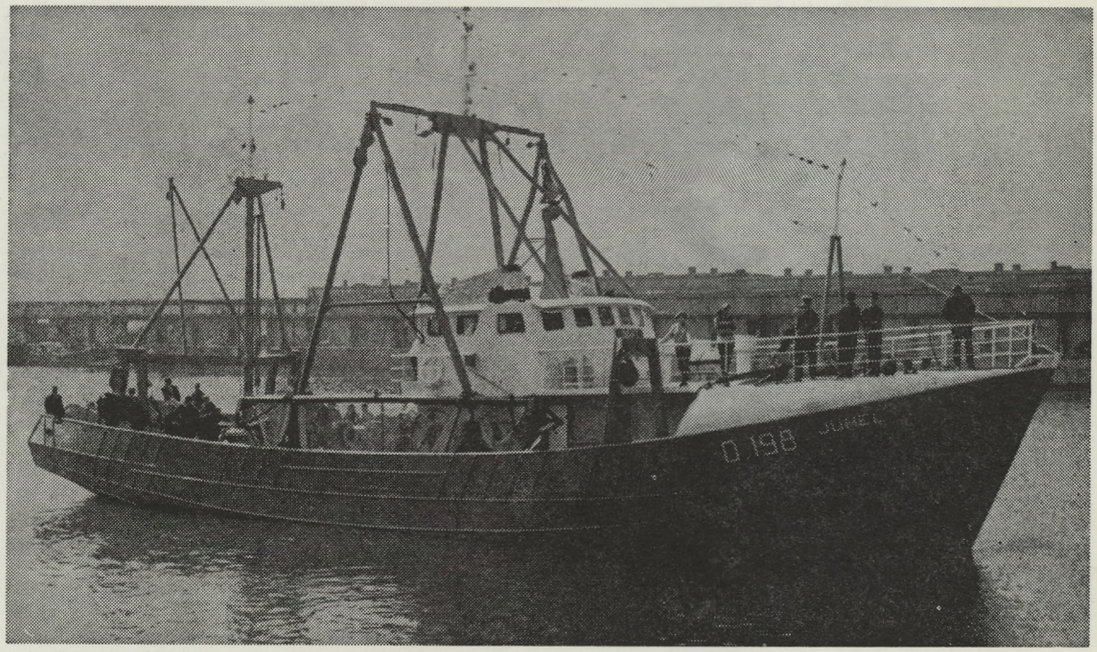

SCHEEPSBOUW EN HERSTELLINGEN

VAN

HOUTEN EN STALEN VISSERSVAARTUIGEN

Huis gesticht in 1892

(6120V)

MWM
DIESEL

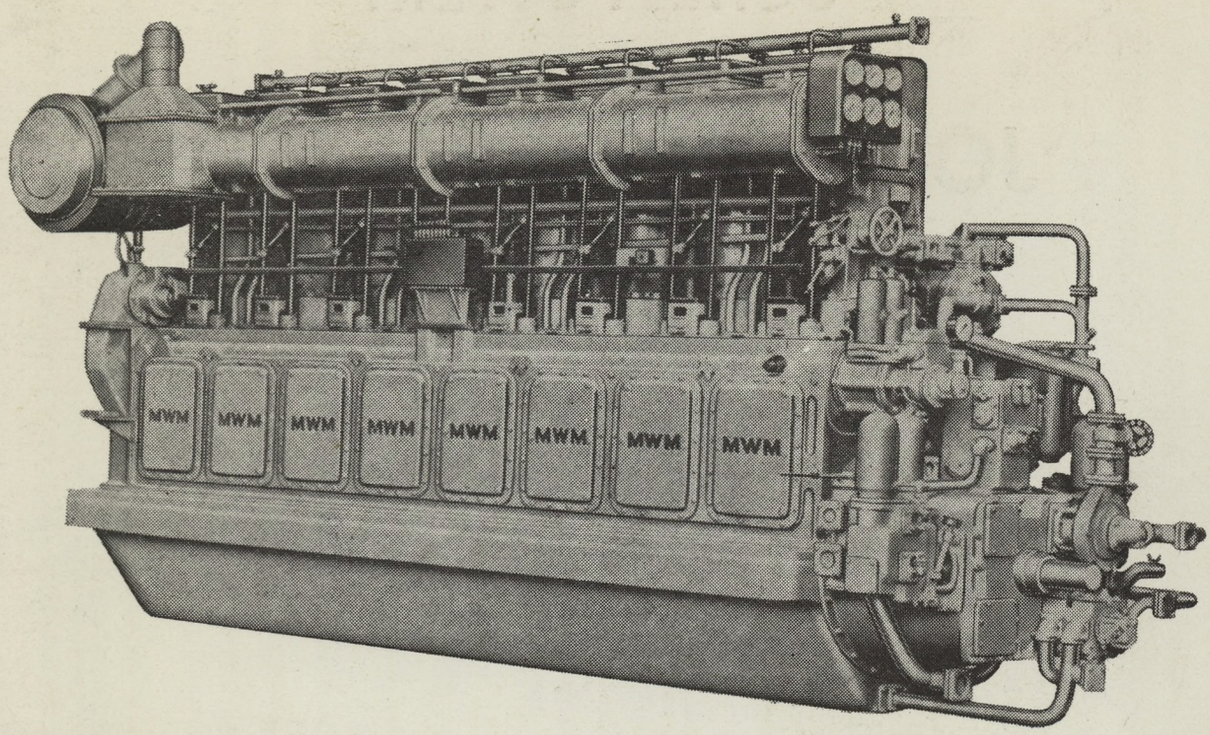

Type **TD 484-8** = 1005 PK 8 cil. 360 TpM met reductor 2,4/1 = 150 TpM op de schroef

DE «BELGIAN SKIPPER» O.316

verandert van eigenaar en ook de motoren worden veranderd !

Inderdaad heeft de nieuwe eigenaar, reder André Van Lul, voor dit vaartuig een MWM-Dieselmotor (Alterbenz) besteld,

type TD 484-8 van 1005 PK - 8 cil. - 360 TpM.

Op aanvraag worden, aan diegenen die zich voor dergelijke kracht kunnen interesseren, alle karakteristieken van dit type van motor gestuurd alsook een referentielijst van enkele vissersvaartuigen uitgerust met MWM-Diesel-motoren want MWM bouwt motoren van 8 tot 2.200 PK en

zowel snellopers als langzaam lopende motoren.

Reder André Van Lul bezit reeds sedert enkele jaren een MWM-Dieselmotor van 310 PK in zijn „Hendrika-Judith" — O.180 — waarover hij zeer tevreden is, hetgeen er wel heeft toe bijgedragen zijn keus ook voor de „Belgian Skipper" op MWM te vestigen !

De MWM-Diesel is een motor die uw vertrouwen verdient !

Vertegenwoordigd in België door de firma :

N.V. Anc. Etabl. F.A. SANSENS,
DIESEL-MOTOR IMPORT Co
Kasteellaan 28, GENT
Tel. : 25.17.30 - 25.68.81
Telg. adres : BENZDIESEL

(6193V)